Georgiana Gălățeanu Ecaterina Comișel

Gramatica limbii engleze

pentru uz școlar

Editura didactică și pedagogică – București

GEORGIANA GĂLĂŢEANU ECATERINA COMIŞEL

Gramatica limbii engleze

pentru uz şcolar

Editura didactică şi pedagogică — Bucureşti

Sanda Retinschi — asistent universitar
Referenți: Alexandra Vasiliu — profesoară
Anca Iliescu — profesoară

Contribuția autoarelor la elaborarea lucrării a fost următoarea:

G. Gălățeanu: cap. I.0.; 1—2.3.; 3.1.—3.6.; 7—10; II.0.; 13; 18; 19; 22; 23; III.0.; 24—26.

E. Comișel: cap. 2.4.—2.5.; 3.7.—3.10; 4—6; 11; 12; 14—17; 20; 21.

Redactor: **Simona Rosetti**
Tehnoredactor: **Constantina Velcovici**
Coperta: **Ion Hacik**

CUVÎNT ÎNAINTE

Lucrarea de față a fost concepută ca un material de referință pentru elevi, profesori și alte categorii de persoane interesate de studiul limbii engleze.

În tratarea problemelor, s-a avut în vedere modul în care acestea sînt prezentate în majoritatea manualelor și gramaticilor de limbă engleză din țara noastră. Au fost de asemenea în atenția autorilor progresele înregistrate în analiza fenomenului lingvistic în general, nu numai în România, dar și în țările unde se vorbește limba engleză, precum și caracteristica limbii engleze contemporane de a aplica regulile flexibil și nuanțat, în funcție de scopul comunicării, de interlocutor (limbaj oficial sau familiar) și de aspectul limbii (scris sau oral).

Luînd în considerație toate aceste aspecte, *Gramatica limbii engleze pentru uz școlar* prezintă fenomenele gramaticale în mod descriptiv.

În cadrul părții I, *Morfologia*, sînt studiate regulile privitoare la forma cuvintelor. Această primă parte este considerată ca deosebit de importantă pentru cel care studiază limba engleză, deoarece primul lucru care se învață în gramatica unei limbi străine este *cum se formează* categoriile gramaticale de bază: timpurile verbului, pluralul substantivelor, comparația adjectivelor etc.

Partea a II-a și partea a III-a, *Sintaxa propoziției* și *Sintaxa frazei*, cuprind regulile privitoare la îmbinarea cuvintelor în propoziții și a propozițiilor în fraze. Această parte este considerată de asemenea importantă, deoarece ea arată celui care studiază limba engleză *cum să folosească* formele gramaticale pe care le-a învățat. În descrierea formei cuvintelor (în cadrul morfologiei) și a funcționării lor în comunicare (în cadrul sintaxei), lucrarea reia afirmațiile conținute în manualele școlare în vigoare.

Ceea ce aduce în plus *Gramatica limbii engleze pentru uz școlar* este o imagine funcțională, de ansamblu, asupra fenomenului gramatical contemporan, prin specificarea atît a unor posibile abateri de la reguli, cît și a situațiilor în care se folosesc formele gramaticale: în vorbirea curentă sau în limba scrisă, în stilul oficial sau în literatură, în varianta britanică sau cea americană a limbii engleze.

În elaborarea lucrării, s-a pornit de la explicațiile gramaticale și compendiile de gramatică cuprinse în manualele de limbă engleză actualmente în uz în școlile din țara noastră și de la experiența personală și a altor cadre didactice în predarea limbii engleze.

În primul rînd, autoarele s-au bazat pe tradiția creată de gramaticile elaborate de: Leon Levițchi, Ioan Preda — *Gramatica limbii engleze*, Ed. Științifică 1967; Alice Bădescu — *Gramatica limbii engleze*, Ed. Științifică, 1963; Catedra de limbă și literatură engleză. Universitatea din București — *Gramatica limbii engleze*, Ed. Științifică, 1962; Ioana Ștefănescu — *Lectures in English Morphology*, Univ. din Buc., 1978. Avînd în vedere tendințele recente din limba engleză contemporană, au fost folosite și lucrări publicate

în Marea Britanie şi în alte ţări (vezi cap. *Bibliografie)*; iar pentru a oferi cititorului un cadru de referinţă familiar şi posibilitatea de a face comparaţii cu structura limbii române, definiţiile generale, structura lucrării şi terminologia au fost elaborate pe baza unor gramatici ale limbii române: Academia R.S.R. — *Gramatica limbii române*, Ed. Academiei R.S.R., 1966; C. Dimitriu — *Gramatica limbii române explicată. Morfologia*, Junimea, 1979; I. Iordan, Vl. Robu — *Limba română contemporană*, E.D.P., 1978.

Trimiterile la sursele folosite — româneşti sau străine — nu au fost de regulă menţionate pe parcursul lucrării pentru a nu îngreuia lectura, materialele de referinţă fiind specificate la sfîrşitul lucrării.

Datorită caracterului practic al lucrării, faptele de teorie gramaticală conţinute în *Gramatică* au fost expuse succint şi însoţite de numeroase exemplificări. Exemplele prezente în lucrare sînt dintre cele mai simple, aşa cum sînt ele folosite în vorbirea curentă sau prezentate în alte gramatici ale limbii engleze, fiind construite pe baza unui vocabular redus şi accesibil, uşor de înţeles pentru elevi.

Situaţiile în care deosebirile dintre cele două limbi prezintă dificultăţi pentru elevul român au fost subliniate în lucrare şi practicate în exerciţiile care urmează fiecărui capitol. Rezolvarea unui mare număr de exerciţii a fost inclusă la sfîrşitul volumului.

Autoarele doresc să-şi exprime gratitudinea faţă de autorii gramaticilor limbii engleze menţionaţi anterior, care au pus bazele unei solide tradiţii de anglistică în România; mulţumirile noastre se îndreaptă de asemenea către asist. univ. Sanda Retinschi de la Universitatea din Bucureşti, prof. Alexandra Vasiliu, de la liceul de artă „George Enescu" şi prof. Anca Iliescu, de la şcoala generală nr. 50 din Bucureşti, pentru competenţa şi răbdarea cu care au parcurs lucrarea în stadiul de elaborare, oferind binevenite sugestii critice.

În egală măsură, autoarele ţin să mulţumească redacţiei de specialitate de la Editura didactică şi pedagogică pentru recomandările preţioase date şi munca desfăşurată în pregătirea volumului pentru publicare.

Elaborarea unei asemenea gramatici prezentînd numeroase dificultăţi autoarele aşteaptă cu interes sugestii şi recomandări din partea cititorilor, în vederea îmbunătăţirii lucrării, pentru o eventuală reeditare.

G. G. şi E. C.

Partea I

MORFOLOGIA

(Morphology)

I.0. GENERALITĂŢI

0.1. Morfologia şi sintaxa

Cele două părţi constitutive ale gramaticii tradiţionale sînt morfologia şi sintaxa.

M o r f o l o g i a cuprinde regulile privitoare la forma cuvintelor şi la modificările formale ale cuvintelor studiate pe părţi de vorbire; s i n t a x a cuprinde regulile privitoare la îmbinarea cuvintelor în propoziţii şi fraze*.

0.2. Criterii utilizate în definirea părţilor de vorbire

Unitatea de analiză în gramatica tradiţională este c u v î n t u l.

Gramatica tradiţională grupează cuvintele în zece clase mari, numite p ă r ţ i d e v o r b i r e: substantivul, articolul, adjectivul, pronumele, numeralul, verbul, adverbul, prepoziţia, conjuncţia şi interjecţia.

Împărţirea cuvintelor în zece părţi de vorbire se bazează pe folosirea concomitentă a trei c r i t e r i i:

a) c r i t e r i u l s e m a n t i c = sensul lexical cel mai general al claselor de cuvinte;

b) c r i t e r i u l m o r f o l o g i c = schimbările ce au loc în forma cuvintelor pentru exprimarea categoriilor gramaticale de gen, număr, caz, persoană, comparaţie, mod, timp, aspect şi diateză;

c) c r i t e r i u l s i n t a c t i c = posibilitatea cuvintelor de a îndeplini funcţii sintactice în cadrul propoziţiei.

Definirea părţilor de vorbire se bazează pe toate cele trei criterii, un singur criteriu fiind insuficient.

0.2.1. Din punct de vedere s e m a n t i c, părţile de vorbire se disting după ceea ce exprimă ele: „numele unui obiect (substantivul, indirect şi pronumele, care ţine locul unui substantiv), o însuşire a unui obiect (adjecti-

---

* Gramatica limbii române, vol. I, Ed. Acad. R.S.R., Bucureşti, 1966, p. 11.

vul), un număr sau o determinare numerică (numeralul), o acţiune sau o stare (verbul), o caracteristică a unei acţiuni, stări sau însuşiri (adverbul), exteriorizarea unui sentiment, a unei stări fizice, a unui act de voinţă sau imitarea unui sunet (interjecţia)"*.

Din punct de vedere al c r i t e r i u l u i s e m a n t i c, părţile de vorbire se împart în:

a) părţi de vorbire cu sens lexical de sine stătător, şi care pot fi părţi de propoziţie: substantivul, adjectivul, pronumele, numeralul, verbul, adverbul şi interjecţia;
b) părţi de vorbire care nu au întotdeauna sens lexical de sine stătător, şi care nu pot fi părţi de propoziţie: exprimînd raporturi între noţiuni, şi care nu pot fi părţi de propoziţie: prepoziţia, conjuncţia şi articolul.

0.2.2. În funcţie de c r i t e r i u l m o r f o l o g i c, cuvintele din limbă engleză îşi modifică forma pentru exprimarea categoriilor gramaticale de gen, număr, caz, persoană, comparaţie, timp, mod, aspect şi diateză.

Schimbările în forma cuvintelor care exprimă categoriile gramaticale alcătuiesc f l e x i u n e a.

În funcţie de prezenţa sau absenţa flexiunii, cuvintele se împart în:

a) c u v i n t e f l e x i b i l e, care au cel puţin o categorie gramaticală, pentru exprimarea căreia îşi modifică forma;
b) c u v i n t e n e f l e x i b i l e, care nu sînt marcate pentru categorii gramaticale.

0.2.3. În funcţie de c r i t e r i u l s i n t a c t i c, cuvintele se împart în:

a) c u v i n t e c a r e î n d e p l i n e s c o f u n c ţ i e s i n t a c t i c ă în propoziţie, putînd fi o parte principală (subiect, predicat) sau secundară (atribut, complement, element predicativ suplimentar) de propoziţie;
b) c u v i n t e c a r e n u a u o f u n c ţ i e s i n t a c t i c ă, dar care marchează funcţii sintactice:

I've bought this book **for** *Mary.*
She received the parcel **after** *paying for it.*

1. VERBUL (The Verb)

1.1. Definiţie

Verbul este partea de vorbire care:

a) exprimă acţiuni, procese sau stări;
b) are categorii gramaticale de persoană şi număr comune cu alte părţi de vorbire şi categoriile specifice de timp, mod, aspect şi diateză;
c) îndeplineşte funcţia sintactică de predicat.

* ibid., p. 12

1.2. Clasificare

Verbele pot fi clasificate din punct de vedere al structurii morfologice sau din punct de vedere al sensului lexical şi al funcţiei.

1.2.1. Din punct de vedere al structurii morfologice, verbele pot fi clasificate în:

a) verbe simple: *go;*
b) verbe compuse: *spotlight;*
c) verbe cu particulă adverbială: *put on, put off, put away;*
d) verbe cu prepoziţie obligatorie: *look at, listen to, wait for, succeed in;*
e) locuţiuni verbale: *take care of, make use of.*

Grupele a), b) şi e) nu prezintă particularităţi deosebite. Pentru c) vezi § 8.7, iar pentru d) vezi § 8.2.5.

1.2.2. Sensul lexical al verbelor. Verbele în limba engleză se împart în:

a) verbe cu sens lexical plin, numite de obicei verbe n o ţ i o n a l e;
b) verbe cu sens lexical redus, care sînt folosite mai mult cu funcţii gramaticale. În clasa verbelor cu sens lexical redus intră verbele c o p u l a t i v e, verbele a u x i l i a r e şi verbele m o d a l e.

1.2.3. Funcţia sintactică a verbelor. Pe plan sintactic, verbele cu sens lexical plin sînt p r e d i c a t i v e, adică pot forma singure predicatul unei propoziţii, pe cînd verbele cu sens lexical redus sînt n e p r e d i c a t i v e, au nevoie de o complinire (verb noţional, nume predicativ) pentru a deveni predicate: *The child is* **clever**. În schimb ele marchează anumite categorii gramaticale.

În: *The film* **was** *seen by millions of people.* Fimul a fost văzut de milioane de oameni.

was are funcţia de marcă a diatezei pasive, timpul *Past Tense*, persoana a III-a singular pentru verbul *see.*

1.2.4. Verbele cu sens lexical redus se împart în:

a) v e r b e c o p u l a t i v e (*be*, şi, conform gramaticii tradiţionale: *appear, seem, look, turn, become, get, grow, remain, stay*, etc.): *He* **seems** *ill.* Pare bolnav.
b) v e r b e a u x i l i a r e (*be, have, shall/should, will/would, may/might, can/could, do*) care îndeplinesc funcţia de marcă a categoriilor gramaticale de diateză, mod, timp, aspect, persoană şi număr, a formei interogative şi negative la verbele pe care le însoţesc:
He **was told** *a lie.* I s-a spus o minciună. — Diateza pasivă.
He **was trying** *to catch the ball when he fell.* Încerca să prindă mingea cînd a căzut. — Aspectul continuu, etc.
c) v e r b e s e m i a u x i l i a r e sau m o d a l e (*can/could, must, have to, may/might, shall/should, will/would, ought to*, etc.) care arată atitudinea vorbitorului faţă de enunţ:
— posibilitate: *It* **might** *rain later.* S-ar putea să plouă mai tîrziu.
— necesitate: *You* **must** *finish before noon.* Trebuie să termini înainte de prînz, etc.

1.3. Categoriile gramaticale ale verbului

În limba engleză, verbul are forme gramaticale determinate de categoriile specifice de timp, aspect, diateză şi mod şi de categoriile nespecifice de persoană şi număr. În funcţie de prezenţa sau absenţa categoriilor de timp, persoană şi număr, formele verbale în limba engleză se împart în forme personale şi nepersonale.

Formele personale ale verbului *(Finite Forms of the Verb)* sînt modurile indicativ şi subjonctiv. La aceste forme, verbul este marcat pentru a exprima categoriile de timp, mod, diateză, aspect, persoană şi număr, iar din punct de vedere sintactic, ele pot forma singure predicatul şi se acordă în număr şi persoană cu subiectul.

Formele nepersonale ale verbului *(Non-Finite Forms of the Verb)* sînt infinitivul, *Gerund*-ul (Gerunziul), participiul prezent şi participiul trecut. Aceste forme nu au categoriile de timp, persoană şi număr şi nu pot forma singure predicatul propoziţiei.

1.4. Timpul (Tense)

Categoria gramaticală a timpului *(Tense)*, categorie specifică verbelor, se referă la ordinea evenimentelor în timp, aşa cum este percepută aceasta de vorbitor în momentul vorbirii.

Momentul în care are loc actul de vorbire este momentul prezent *(now)*. Faţă de acest moment, care constituie axa de referinţă a prezentului, unele evenimente sînt:

a) a n t e r i o a r e, cînd ele au loc înainte de momentul vorbirii (evenimentele sînt amintite de vorbitor): *Present Perfect;*

b) p o s t e r i o a r e faţă de momentul vorbirii (evenimentele fiind anticipate de vorbitor, deoarece vor avea loc după momentul vorbirii): *Future;*

c) s i m u l t a n e cu momentul vorbirii (avînd loc în acelaşi timp) *Present.*

Considerînd momentul vorbirii punctul prezent, vorbitorul îşi poate aminti un eveniment care a avut loc la un moment anterior momentului vorbirii *(then)*. În raport cu acest moment amintit *then*, care dă naştere axei de referinţă a trecutului, alte evenimente pot fi:

a) anterioare momentului trecut *then: Past Perfect;*

b) simultane cu *then: Past Tense;*

c) posterioare: *Future in the Past.*

De asemenea, în momentul vorbirii *(now)*, vorbitorul poate anticipa anumite evenimente (posterioare momentului vorbirii). În raport cu un anume eveniment posterior momentului prezent (axa de referinţă a viitorului), alte evenimente pot fi:

a) anterioare: *Future Perfect;*

b) simultane: *Future;*

c) posterioare: engleza nu are marcă formală pentru aceste evenimente.

În analiza timpului, trebuie astfel luate în consideraţie trei elemente:

a) momentul vorbirii;

b) momentul (săvîrşirii) acţiunii;

c) axa sau momentul de referinţă.

a) M o m e n t u l v o r b i r i i este momentul în care enunţul este pronunţat de vorbitor: *now.*

b) M o m e n t u l a c ţ i u n i i este momentul în care a avut loc acţiunea sau starea: *now, then, tomorrow,* etc.

c) M o m e n t u l d e r e f e r i n ţ ă reprezintă axa pe care se plasează vorbitorul în perceperea evenimentului: axa prezentului, axa trecutului, axa viitorului.

În funcţie de cele trei elemente — momentul vorbirii, momentul acţiunii şi momentul de referinţă — limba engleză cunoaşte următorul sistem de timpuri:

— pe axa prezentului: *Present, Present Perfect, Future;*

— pe axa trecutului: *Past Tense, Past Perfect, Future in the Past;*

— pe axa viitorului: *Future, Future Perfect.**

1.5. Timpul prezent simplu (Present Tense Simple)

1.5.1. Definiţie. Prezentul simplu desemnează un eveniment (o acţiune sau stare) care se întîmplă simultan cu momentul vorbirii (prezentul instantaneu) sau care include momentul vorbirii (prezentul generic şi habitual).

1.5.2. Formă. Din punct de vedere al formei, prezentul simplu este identic cu infinitivul, la toate persoanele singular şi plural, cu excepţia persoanei a III-a singular, care adaugă *-(e)s:*

I	swim.	*Eu*	înot.	*He*	swims.	El	înoată.
You		*Tu/Voi*	înoţi, înotaţi.	*She*		Ea	
We		*Noi*	înotăm.	*It*		El/Ea (neutru)	
They		*Ei/ele*	înoată.				

1.5.3. Pronunţarea şi ortografierea terminaţiei *-(e)s* la persoana a III-a singular prezintă aceleaşi caracteristici ca şi terminaţia de plural *-(e)s* a substantivelor:

-(e)s se pronunţă:

[s] după consoane surde: *He thinks* [θiŋks];

[z] după consoane sonore şi vocale: *He studies* [ˈstʌdiz]. *He runs* [rʌnz];

[iz] după consoane sibilante: *She washes* [ˈwɔʃiz].

Verbele *say* şi *do* au la persoana a III-a singular o pronunţare deosebită faţă de celelalte persoane:

I say [sei] — **he says** [sez]; *I do* [du:] — **he does** [dʌz].

* Vezi: Ioana Ştefănescu, Lectures in English Morphology, T.U.B., Bucureşti, 1978, pp. 201—208.

Din punct de vedere al **ortografiei**, majoritatea verbelor adaugă **-s** la persoana a III-a singular: *He walks. She sees.*

Desinența devine **-es** cînd verbul se termină în **s, x, z, sh, ch, tch** sau **o**: *She watches. It buzzes. He goes.*

Verbele terminate în **-y** precedat de consoană, schimbă **y** în **i** și adaugă **-es**: *I try — he tries.*

1.5.4. Întrebuințare. Prezentul simplu are mai multe întrebuințări:

1) Prezentul generic *(Generic Simple Present)* exprimă acțiuni generale care au loc într-un interval de timp nespecificat, dar care include momentul vorbirii:

The Earth **moves** *round the Sun. Birds* **fly**. *Three and three* **make** *six.*

Adverbele de frecvență tipice pentru propozițiile generice sînt: *always, never, regularly, ever*: *Wood* **always** *floats on water.*

2) Prezentul simplu este folosit pentru **acțiuni obișnuite, repetate** *(Habitual Simple Present)*, care au loc într-o perioadă de timp generală sau specifică, menționată prin adverbe sau locuțiuni adverbiale de timp ca: *on Mondays, in summer, every day* sau adverbe sau locuțiuni adverbiale de frecvență ca: *often, frequently, seldom, rarely, occasionally, sometimes, once a week/month/year*: *I go to school* **every day**. *I* **usually** *watch TV in the evening.*

Notă: Prezentul simplu desemnînd acțiuni repetate este apropiat de prezentul generic deoarece nici el nu individualizează evenimentele sau specifică momentul acțiunii. Deosebirea între cele două folosiri ale prezentului simplu este următoarea: în propozițiile care conțin acțiuni repetate subiectul este individualizat, pe cînd în cele generice subiectul este general: **I** *go skiing in winter.* **Water** *boils at 100° Centigrade.* **A pioneer** *gets goods marks.*

3) Prezentul instantaneu *(Instantaneous Simple Present)* se referă la acțiuni care sînt văzute ca avînd loc în întregime în momentul vorbirii.

Această întrebuințare a prezentului simplu se întîlnește în:

a) c o m e n t a r i i: *The goal-keeper* **misses** *the ball and one more goal* **is scored**. Portarul nu prinde mingea și se marchează încă un gol.

b) d e m o n s t r a ț i i: *I now* **mix** *the butter with the cocoa.* Acum amestec untul cu cacao.

c) e x c l a m a ț i i: *Here* **comes** *our teacher!* Iată (că) vine profesorul nostru!

4) Folosirea prezentului simplu cu alte valori temporale

A) *Prezentul cu valoare de viitor* este întrebuințat în propoziții principale:

a) pentru exprimarea datei: *Tomorrow* **is** *August 23rd*. Mîine este 23 August. *Tomorrow* **is** *Saturday*. Mîine este sîmbătă.

b) pentru redarea unor acțiuni planificate, unor aranjamente pentru viitor, conform unui orar sau program stabilit (de exemplu în excursii organizate), mai ales cu verbe de mișcare ca: *go, come, leave, return*, sau verbe ca *begin, start, end, finish*:

We **leave** *Bucharest at eight. We* **arrive** *in Predeal at ten.* Plecăm din București la ora 8. Sosim în Predeal la ora 10.

B) *Prezentul cu valoare de viitor* este întrebuințat și în propoziții subordonate:

a) d e t i m p, introduse de *when, after, before, as soon as:*
We'll get home **before it gets dark.** Vom ajunge acasă înainte să se întunece.

b) c o n d i ț i o n a l e, introduse de *if, unless, provided, in case:*
If it rains on Sunday, *I'll repair my bicycle.* Dacă o să plouă duminică, am să-mi repar bicicleta.

C) *Prezentul cu valoare de trecut* se folosește:

a) în narațiuni, pentru înviorarea povestirii (p r e z e n t u l i s t o r i c):
One day, the little boy **goes** *to the woods. There he* **finds** *a buried treasure.*

b) cu verbe ca *tell, hear, learn, write*, pentru a sublinia efectul prezent al unei comunicări trecute:
He **tells** *me that you have won the competition.* Îmi spune că ai cîștigat concursul.

1.6. Timpul trecut simplu (Past Tense Simple)*

1.6.1. Definiție. *Past Tense*, aspectul simplu, desemnează un eveniment definit care a avut loc pe axa trecutului (evenimentul este amintit în momentul prezent).

1.6.2. Formă. Marca timpului *Past Tense* simplu este, la verbele regulate, *-ed*: *We* **listened** *to the concert last night.* Am ascultat concertul aseară.

1.6.3. Pronunțarea și ortografierea terminației *-ed* este în funcție de terminația infinitivului.

-ed se pronunță:

a) **[d]** cînd verbele se termină în vocală sau consoană sonoră [b, g, l, m, n, v, z, dz, ʒ]: *play — played* [pleid]; *arrive — arrived* [ə'raivd];

b) **[t]** cînd verbele se termină în consoană surdă [f, k, p, s, ʃ, tʃ] *like — liked* [laikt], *cross — crossed* [krɔst];

c) **[id]** cînd verbele se termină în *-t* sau *-d*: *want — wanted* ['wɔntid]; *nod — nodded* ['nɔdid].

Particularități **ortografice** ale terminației *-ed*:

a) consoana finală a formei de infinitiv se dublează cînd vocala care o precede este scurtă și accentuată: *stop — stopped; prefer — preferred.*

Notă:

1. Consoana finală se dublează la cîteva verbe, deși silaba finală nu este accentuată: *kidnap — kidnapped; handicap — handicapped; worship — worshipped;* iar la verbe terminate în **-ic, -c** se dublează în **-ck**: *picnic — picnicked.*

2. În engleza britanică, verbele terminate în **-l** dublează această consoană, indiferent de accent: *control — controlled; travel — travelled.*

---

* În această lucrare se utilizează termenul englezesc de *Past Tense* (timp trecut) pentru a denumi echivalentul din limba engleză al timpului românesc P e r f e c t u l c o m p u s, cu scopul de a nu se crea confuzii. Timpul verbal din limba română este un timp compus, asemănător ca formă cu *Present Perfect* din limba engleză, pe cînd *Past Tense* englezesc este o formă verbală simplă, asemănătoare cu perfectul simplu din limba română: *Romania* **became** *a people's republic in 1947.* România a devenit republică populară în 1947.

8. În varianta americană a limbii engleze, -l se dublează numai dacă ultima silabă este accentuată: *controlled*, dar: *traveled*.

b) verbele terminate în *-y* precedat de consoană îl schimbă în *-i*: ***study* — *studied***;

c) verbele terminate în *-e* adaugă doar **-d**: *move* — ***moved***.

1.6.4. În ceea ce privește verbele neregulate, acestea au fost împărțite în șapte grupe, în funcție de pronunțarea infinitivului, a formei de *Past Tense* și a participiului trecut:

1. verbe de tipul: *burn — burnt — burnt*
   learn — learnt — learnt
   lend — lent — lent
   spend — spent — spent
2. *creep — crept — crept*
   leave — left — left
   buy — bought — bought
   catch — caught — caught
3. *cast — cast — cast*
   hit — hit — hit
   shut — shut — shut
   wet — wet — wet
4. *meet — met — met*
   hang — hung — hung
   win — won — won
   sit — sat — sat
5. *mow — mowed — mown/mowed*
   sow — sowed — sown/sowed
   swell — swelled — swollen/swelled
6. *wear — wore — worn*
   grow — grew — grown
   give — gave — given
   write — wrote — written
7. *begin — began — begun*
   sing — sang — sung
   come — came — come
   go — went — gone

Notă: În funcție de formele pe care le au verbele la *Past Tense* și la participiul trecut, ele se împart în verbe regulate și verbe neregulate.

Verbele regulate formează *Past Tense* și participiul trecut prin adăugarea terminației *-(e)d* la forma de infinitiv: *listen* (a asculta) — *listened* (a ascultat) — *listened* (ascultat).

Verbele neregulate sînt cele care au forme deosebite pentru infinitiv, *Past Tense* și participiul trecut, care trebuie învățate pe dinafară. Urmează o listă a principalelor verbe neregulate din limba engleză, cu traducerea în limba română a sensului lor de bază. Notația **R** indică existența și a unor forme regulate.

Verbe neregulate

Infinitiv	Past Tense	Participiu trecut	Traducerea infinitivului	Observații
arise	*arose*	*arisen*	a se ridica	
(a)wake(n)	*(a)woke*, *(a)wak(en)ed*	*(a)woken*, *(a)wak(en)ed*	a se trezi	*wake* e de obicei neregulat: *woke*, *woken*; *awaken* e de obicei regulat: *awakened*
be	*was/were*	*been*	a fi	
bear	*bore*	*borne*	a purta	*She has* **borne** *three children.* Ea a născut trei copii. Dar: *He was* **born** *in 1970.* S-a născut în 1970.

Infinitiv	Past Tense	Participiu trecut	Traducerea infinitivului	Observații
beat	*beat*	*beaten*	a bate	
become	*became*	*become*	a deveni	
begin	*began*	*begun*	a începe	
bend	*bent*	*bent*	a (se) îndoi	
bid	*bid*	*bid*	a ruga, a porunci	și: *bid*, *bade*, *bidden*
bind	*bound*	*bound*	a lega	
bite	*bit*	*bitten*	a mușca	Uneori, participiul trecut: *bit*
bleed	*bled*	*bled*	a sîngera	
blow	*blew*	*blown*	a sufla, a bate	
break	*broke*	*broken*	a (se) sparge	
breed	*bred*	*bred*	a crește, a educa	
bring	*brought*	*brought*	a aduce	
build	*built*	*built*	a construi	
burn	*burnt*	*burnt*	a arde	R. *burned* în engleza americană
burst	*burst*	*burst*	a izbucni, a năvăli, a crăpa	
buy	*bought*	*bought*	a cumpăra	
cast	*cast*	*cast*	a arunca	
catch	*caught*	*caught*	a prinde	
choose	*chose*	*chosen*	a alege	
cling	*clung*	*clung*	a se agăța	
come	*came*	*come*	a veni	
cost	*cost*	*cost*	a costa	
creep	*crept*	*crept*	a se tîrî, a se furișa	
cut	*cut*	*cut*	a tăia	
deal	*dealt*	*dealt*	a trata, a se ocupa de	
dig	*dug*	*dug*	a săpa	
do	*did*	*done*	a face	
draw	*drew*	*drawn*	a trage, a desena	
dream	*dreamt*	*dreamt*	a visa	R. *dreamed* — în special în engleza americană
drink	*drank*	*drunk*	a bea	*drunken* — adj.
drive	*drove*	*driven*	a mîna, a șofa	
dwell	*dwelt*	*dwelt*	a locui	R. *dwelled* (rar) în engleza americană
eat	*ate*	*eaten*	a mînca	engl. britanică: *ate* (et); engl. americană: *ate* (eit)
fall	*fell*	*fallen*	a cădea	
feed	*fed*	*fed*	a hrăni	
feel	*felt*	*felt*	a (se) simți	
fight	*fought*	*fought*	a (se) lupta	
find	*found*	*found*	a găsi	
flee	*fled*	*fled*	a fugi; a se refugia	
fling	*flung*	*flung*	a arunca	
fly	*flew*	*flown*	a zbura	
forbid	*forbad(e)*	*forbidden*	a interzice	
forget	*forgot*	*forgotten*	a uita	
forgive	*forgave*	*forgiven*	a ierta	
freeze	*froze*	*frozen*	a îngheța	
get	*got*	*got*	a primi, a obține	engl. americană: *get*, *got*, *gotten*
give	*gave*	*given*	a da	
go	*went*	*gone*	a merge	
grind	*ground*	*ground*	a măcina	
grow	*grew*	*grown*	a crește	

Infinitiv	Past Tense	Participiu trecut	Traducerea infinitivului	Observații
hang	*hung*	*hung*	a atîrna	R. *hanged* = a spînzura
have	*had*	*had*	a avea	
hear	*heard*	*heard*	a auzi	
hide	*hid*	*hidden*	a (se) ascunde	Participiul trecut şi *hid* (rar)
hit	*hit*	*hit*	a lovi	
hold	*held*	*held*	a ţine	
hurt	*hurt*	*hurt*	a lovi, a răni, a durea	
keep	*kept*	*kept*	a ţine, a păstra	
kneel	*knelt*	*knelt*	a îngenunchia	R. *kneeled* — engleza americană
knit	*knit*	*knit*	a tricota	de obicei R. *knitted*
know	*knew*	*known*	a şti, a cunoaşte	
lay	*laid*	*laid*	a pune, a aşeza	
lead	*led*	*led*	a conduce	
lean	*leant*	*leant*	a se apleca, a se sprijini	R. *leaned* în special în engleza americană
leap	*leapt*	*leapt*	a sări	R. *leaped* — în special în engleza americană
learn	*learnt*	*learnt*	a învăţa	R. *learned* — engl. americană; adj.: *a* **learned** [lə:nid] *man*
leave	*left*	*left*	a pleca, a lăsa	
lend	*lent*	*lent*	a da cu împrumut	
let	*let*	*let*	a lăsa, a permite	
light	*lit*	*lit*	a aprinde	R. *lighted*
lie	*lay*	*lain*	a zăcea, a se afla	R. *lie, lied* = a minţi
lose	*lost*	*lost*	a pierde	
make	*made*	*made*	a face	
mean	*meant*	*meant*	a însemna	
meet	*met*	*met*	a (se) întîlni	
mow	*mowed*	*mown, mowed*	a cosi	
pay	*paid*	*paid*	a plăti	
put	*put*	*put*	a pune	
read	*read*	*read*	a citi	
rid	*rid*	*rid*	a scăpa de, a se descotorosi	R. *ridded*
ride	*rode*	*ridden*	a călări	
ring	*rang*	*rung*	a suna	
rise	*rose*	*risen*	a răsări, a se ridica	
run	*ran*	*run*	a fugi	
saw	*sawed*	*sawn, sawed*	a tăia cu fierăstrăul	
say	*said*	*said*	a spune	pers. III singular *says* [sez]
see	*saw*	*seen*	a vedea	
seek	*sought*	*sought*	a căuta	
sell	*sold*	*sold*	a vinde	
send	*sent*	*sent*	a trimite	
set	*set*	*set*	a pune	
sew	*sewed*	*sewn, sewed*	a coase	
shake	*shook*	*shaken*	a scutura, a tremura	
shear	*sheared*	*shorn, sheared*	a tunde oi	
shed	*shed*	*shed*	a vărsa (lacrimi, sînge)	R. *shedded* = a pune în hambar
shine	*shone*	*shone*	a străluci	şi R. *shined* = a lustrui (în special în engleza americană)

Infinitiv	Past Tense	Participiu trecut	Traducerea infinitivului	Observații
shoe	*shod*	*shod*	a potcovi	
shoot	*shot*	*shot*	a împuşca	
show	*showed*	*shown*	a arăta	Uneori ortografiat *shew, shewed, shewn*
shrink	*shrank, shrunk*	*shrunk*	a se strînge, a se scoroji	*shrunken* — adj.
shut	*shut*	*shut*	a închide	
sing	*sang*	*sung*	a cînta	
sink	*sank*	*sunk*	a (se) scufunda	*sunken* — adj.
sit	*sat*	*sat*	a şedea	
slay	*slew*	*slain*	a ucide	
sleep	*slept*	*slept*	a dormi	
sling	*slung*	*slung*	a arunca	
slit	*slit*	*slit*	a (se) crăpa	
smell	*smelt*	*smelt*	a mirosi	R. *smelled* — engleza americană
sow	*sowed*	*sown, sowed*	a semăna	
speak	*spoke*	*spoken*	a vorbi	
speed	*sped*	*sped*	a grăbi, a accelera	şi R.: *speeded*
spell	*spelt*	*spelt*	a ortografia	R. *spelled* — engleza americană
spend	*spent*	*spent*	a cheltui; a petrece	
spill	*spilt*	*spilt*	a vărsa (lapte, etc)	R. *spilled* — engleza americană
spin	*spun*	*spun*	a toarce	Past Tense: *span* — arhaic
spit	*spat*	*spat*	a scuipa	
split	*split*	*split*	a despica	
spoil	*spoilt*	*spoilt*	a răsfăţa	R. *spoiled* — engleza americană
spread	*spread*	*spread*	a (se) întinde	
spring	*sprang*	*sprung*	a izvorî; a sări	
stand	*stood*	*stood*	a sta (în picioare)	
steal	*stole*	*stolen*	a fura, a se furişa	
stick	*stuck*	*stuck*	a lipi	
sting	*stung*	*stung*	a înţepa	
stink	*stunk*	*stunk*	a mirosi urît	Uneori Past Tense — *stank*
strew	*strewed*	*strewn, strewed*	a presăra	
stride	*strode*	*strode*	a merge cu paşi mari	Part. trecut *stridden* — rar
strike	*struck*	*struck*	a lovi	Participiul trecut *stricken* — doar la pasiv şi ca adjectiv cu sens metaforic: *panic-stricken; stricken by gout*
string	*strung*	*strung*	a înşira (pe o aţă)	
strive	*strove*	*striven*	a năzui	şi R. *strived*
sweat	*sweat*	*sweat*	a transpira	şi R. *sweated*
swear	*swore*	*sworn*	a jura; a înjura	
sweep	*swept*	*swept*	a mătura	
swell	*swelled*	*swollen, swelled*	a se umfla	*a swollen head* (He is ill) *a swelled head* (He is conceited)
swim	*swam*	*swum*	a înota	
swing	*swung*	*swung*	a legăna	
take	*took*	*taken*	a lua	

Infinitiv	Past Tense	Participiu trecut	Traducerea infinitivului	Observații
teach	*taught*	*taught*	a învăța (pe altul), a preda	
tear	*tore*	*torn*	a rupe, a sfîșia	
tell	*told*	*told*	a spune, a povesti	
think	*thought*	*thought*	a (se) gîndi	
thrive	*throve*	*thriven*	a prospera	Și R.: *thrived*, în special în engleza americană
throw	*threw*	*thrown*	a arunca	
thrust	*thrust*	*thrust*	a înfige	
tread	*trod*	*trodden*	a călca	
understand	*understood*	*understood*	a înțelege	
wear	*wore*	*worn*	a purta	
weave	*wove*	*woven*	a țese	
wed	*wed*	*wed*	a (se) cununa	și R. *wedded*
weep	*wept*	*wept*	a plînge	
wet	*wet*	*wet*	a uda	și R. *wetted*
win	*won*	*won*	a cîștiga	
wind	*wound*	*wound*	a răsuci	
wring	*wrung*	*wrung*	a stoarce	
write	*wrote*	*written*	a scrie	

1.6.5. Întrebuințare. *Past Tense* simplu este folosit pentru a exprima:

1) **o acțiune săvîrșită și încheiată într-un moment trecut:**

a) Momentul în care a avut loc acțiunea este de obicei menționat prin adverbe de timp ca: **two hours ago** (acum două ore), **yesterday** (ieri), **last week** (săptămîna trecută), **in 1970** (în 1970) etc.: *I* **went** *to the opera* **last night.** Am fost la operă aseară.

Despre acest moment se pot cere informații prin întrebări începînd cu *when, what time, how long ago*:

When / **What time** / **How long ago** } *did you call on him?* — Cînd / La ce oră / Cu cîtă vreme în urmă } ai trecut pe la el?

I called on him { *yesterday.* / *at five o'clock.* / *a few days ago.* } — Am trecut pe la el { ieri. / la ora 5. / acum cîteva zile.

b) Acțiunea este săvîrșită și încheiată într-un anume moment trecut, chiar dacă acesta nu este menționat, el putînd fi dedus din context. (În schimb se poate specifica locul acțiunii): *He* **shook** *his head and* **said** *no.* Dădu din cap dezaprobator și spuse nu. *I met him* **outside the museum.** M-am întîlnit cu el în fața muzeului.

c) Acțiunea este săvîrșită și încheiată într-un moment trecut care este precizat ca rezultat al unei întrebări și unui răspuns la *Present Perfect.* A: *Have you seen this film?* B. *Yes, I have. I* **saw** *it last week.* A: Ai văzut acest film? B: Da, l-am văzut. L-am văzut săptămîna trecută.

Notă: În acest context(c), *Past Tense* are o funcție anaforică, referindu-se la un eveniment deja introdus în vorbire și deci cunoscut: *I have been to Constanța. I visited the Aquarium and walked down the pier.*

2) **o acțiune repetată în trecut,** care se traduce de obicei prin imperfect în limba română: *I* **often** *visited him.* Îl vizitam adesea.

Notă: 1. O acțiune repetată în trecut se mai poate exprima și cu ajutorul verbului modal *would* (cu valoare „frecventativă") + infinitiv, această construcție fiind caracteristică limbii literare: *He* **would** *sit for hours in front of his house, looking at the stars.* Stătea / obișnuia să stea ore în șir în fața casei privind stelele. În vorbirea curentă se folosește *used to* + *infinitiv*: *He* **used to sit** *for hours in front of his house.* Obișnuia să stea ore în șir în fața casei.

2. *Past Tense* simplu nu se folosește niciodată cu valoare generică sau instantanee, ca *Present Tense* simplu.

3) *Past Tense* simplu poate fi folosit și cu **alte valori temporale:**

a) cu valoare de mai-mult-ca-perfect *(Past Perfect)*, pentru redarea unor acțiuni succesive în trecut, în special în propoziții circumstanțiale de timp introduse de *when, after*, etc.:
He went out to play after he **finished** *his homework.*
I **saw** *him before he saw me.*
Această folosire a lui *Past Tense* este caracteristică verbelor care exprimă acțiuni *(activity verbs)*: *He addressed and sealed the envelopes.*

b) cu valoare de prezent, pentru a exprima o rugăminte politicoasă prin verbe ca *wish, want, wonder, like, intend*: *I* **wondered** *if you could lend me this book.* Mă întrebam dacă ați putea să-mi împrumutați cartea.

c) cu valoare de prezent, în vorbirea indirectă, dacă verbul din propoziția principală este la un timp trecut:
He told me he **was** *ill.*

d) cu valoare de viitor, în propoziții circumstanțiale de timp, dacă verbul din propoziția principală este la un timp trecut:
He told me he would show me the photos when he **came.** Mi-a spus că-mi va arăta fotografiile cînd va veni.

1.6.6. Traducerea lui ***Past Tense***

În limba română, *Past Tense* se traduce:

1) în propozițiile principale sau independente, prin:

a) perfectul compus (de obicei la persoana I și a II-a) și perfectul simplu (aproape exclusiv la persoana a III-a), cînd *Past Tense* exprimă o acțiune trecută încheiată, însoțită sau nu de perioada de timp:

I lost my umbrella { *yesterday.* / *a few days ago.* / *last week.* } — Mi-am pierdut umbrela { ieri. / acum cîteva zile. / săptămîna trecută.

He **said** *goodbye and* **left.** Spuse la revedere și plecă.

b) imperfect, cînd *Past Tense* exprimă o acțiune repetată în trecut, de obicei însoțită de adverbe de frecvență:
She often **left** *her English textbook at home.*
Deseori își uita manualul de engleză acasă.

2) în propozițiile subordonate, prin:

a) prezent, în vorbirea indirectă (după un verb trecut):
He told me he **was** *ill.* Mi-a spus că este bolnav.

b) viitor, în propozițiile temporale, cînd verbul din principală este la un timp trecut:
He said he would bring me the book when he **came** *to my place.*
Mi-a spus că-mi va aduce cartea cînd mă va vizita.

1.7. Perfectul prezent (Present Perfect)

1.7.1. Definiţie. *Present Perfect* desemnează un eveniment văzut din perspectiva axei prezentului, anterior momentului vorbirii, dar a cărui anterioritate nu este fixată, avînd un caracter nedefinit:

I've painted a picture.

1.7.2. Formă. În structura formei *Present Perfect* intră verbul auxiliar *have* la prezent şi participiul trecut al verbului de conjugat:

I / You / We / They { **have** / **'ve** } **heard** *a noise.* Am/Ai/Au auzit un zgomot.

He / She / It { **has** / **'s** } **heard** *a noise.* A auzit un zgomot.

1.7.3. Întrebuinţare. 1) *Present Perfect* este folosit, la fel ca şi *Past Tense*, pentru a desemna un eveniment anterior momentului vorbirii. Deosebirea între cele două timpuri este în axa pe care se plasează vorbitorul: axa prezentului *(Present Perfect)* sau axa trecutului *(Past Tense)*; şi în natura evenimentului descris: a) nedefinit *(Present Perfect)* şi b) definit, unic *(Past Tense)*:

a) *I've seen Mary.*

b) *I saw her at the conference.*

2) Folosirea lui *Present Perfect* este asociată cu adverbe care exprimă o perioadă de timp deschisă, neterminată: *today, this week, this month,* etc.

I've been to the theatre **this week.**

pe cînd folosirea lui *Past Tense* este asociată cu adverbe care exprimă o perioadă de timp închisă, terminată: *I went to the theatre* **last week.**

3) *Present Perfect* este uneori folosit cu valoare de *Past Tense*, pentru a exprima o acţiune săvîrşită în trecut şi terminată recent sau chiar înaintea momentului vorbirii: *He has come.* A sosit.

Această întrebuinţare a lui *Present Perfect* este adeseori marcată de adverbe de timp ca *just* (tocmai), *already* (deja), *up to now, so far* (pînă acum), *lately, recently* (în ultima vreme): *He has* **just** *phoned.* Tocmai a telefonat.

Atenţie! Cu adverbe ca *today, this morning, this month, this year, recently*, se poate folosi fie *Past Tense*, fie *Present Perfect*, în funcţie de: a) caracterul acţiunii (definit/nedefinit) şi b) al perioadei de timp (încheiată/ /neîncheiată):

a) *Did you hear Ion Voicu play recently?* (on a certain occasion). *Have you heard Ion Voicu play recently?* (in the near past, not a long time ago).

b) *Did you see him this morning?* (Now it's five o'clock p.m.). *Have you seen him this morning?* (Now it's 11 a.m.).

4) *Past Tense* este folosit pentru evenimente care au avut loc în trecut şi ai căror autori nu mai există în prezent, pe cînd la *Present Perfect*, evenimentele au avut loc în trecut, dar autorii sau efectele evenimentelor mai există şi în prezent:

Past Tense	Present Perfect
Marin Preda wrote several novels and short stories. (Marin Preda is dead.)	*Eugen Barbu has written several novels and short stories.* (Eugen Barbu is alive.)
Did you see the exhibition? (The exhibition is closed now.)	*Have you seen the exhibition?* (The exhibition is still open.)
John injured his arm. (It does not hurt him any longer.)	*John has injured his arm.* (It still hurts him.)

5) *Present Perfect* este folosit şi pentru a exprima o acţiune începută în trecut şi care continuă şi în momentul vorbirii. Complinirile adverbiale de timp caracteristice pentru această întrebuinţare sînt cele indicînd:

a) lungimea perioadei de timp: *for a long time* (de multă vreme), *for ten minutes* (de 10 minute), *for two days* (de două zile), etc. *He has been here for half an hour.*

Notă. Prepoziţia *for* poate fi omisă în vorbire: *He has lived in Bucharest ten years.*

b) începutul perioadei de timp: *since yesterday* (de ieri), *since December* (din Decembrie), *since you came* (de cînd ai venit), etc. *He has studied English since the beginning of the school year.* Studiază engleza de la începutul anului şcolar.

Perioada de timp redată printr-o propoziţie temporală introdusă de **since** poate fi exprimată:

a) printr-un verb la *Past Tense*, cînd se specifică momentul iniţial al perioadei:

I've lived in Bucharest **since** { *I* **was** *born.* / *my parents* **came** *to live here.* / *I last* **met** *you.*

b) printr-un verb la *Present Perfect*, cînd cele două acţiuni sînt paralele: *It hasn't stopped raining* **since I've been** *in this town. I have never come across my friends* **since I've stayed** *in this hotel.*

Atenţie! Determinarea *for .../since ...* este obligatorie pentru această întrebuinţare a perfectului prezent. Folosirea lui *Present Perfect Simple* fără determinare temporală cu *for/since ...* se referă la o acţiune încheiată (vezi întrebuinţările 1, 2, 4, 6) şi nu la una care continuă şi în momentul vorbirii: *He has lived in Bucharest (some time in his life; he may live there again, but he is not living there now).* A locuit în Bucureşti (cîndva în viaţa lui; poate va mai locui acolo, dar nu locuieşte în Bucureşti în momentul de faţă). *He has studied English (some time in the past, so he knows it, but he is not studying it now).* A studiat engleza (cîndva în trecut, aşa că o ştie, dar nu studiază engleza acum).

Notă. Diferenţa între cele două întrebuinţări reiese şi din modul în care se traduc în limba română: acţiunea care continuă şi în momentul vorbirii — prin prezent, iar cea încheiată, petrecută în trecut într-un moment de timp nedefinit, deci nespecificat — prin perfectul compus: *He has stayed in this hotel.* A stat în acest hotel. *He has stayed in this hotel for a week.* Stă în acest hotel de o săptămînă.

6) *Present Perfect* poate exprima o acţiune caracteristică, repetată în trecut, prezent şi poate şi în viitor: *He* **has performed** *in public.* A interpretat în public.

Această întrebuinţare este marcată de adverbe de frecvenţă ca: *often* (adesea), *always* (totdeauna), *never* (niciodată), *sometimes* (uneori), etc.: *He has* **often** *performed in public.*

7) În propoziţii subordonate temporale sau condiţionale, *Present Perfect* este folosit pentru a reda o acţiune anterioară acţiunii din propoziţia princi-

pală, cînd aceasta este exprimată printr-un verb la imperativ, indicativ prezent sau viitor: *Ring me up* **when you have finished.** Telefonează-mi cînd ai terminat. *He will help me* **if he has finished his own work.** Mă va ajuta dacă-şi va fi terminat treaba lui.

1.8. Mai-mult-ca-perfectul (Past Perfect Tense Simple)

1.8.1. Definiţie. *Past Perfect* este un timp folosit cînd vorbitorul se plasează psihologic pe o axă a trecutului, pentru a desemna un eveniment anterior unui moment sau unui eveniment trecut, care este amintit în momentul vorbirii:

I had finished *the book* { **by ten o'clock yesterday.** / **by the time you came.** }

1.8.2. Formă. Mai-mult-ca-perfectul se formează din forma de *Past Tense* a verbului *have* + participiul trecut al verbului de conjugat:

I { **had** / **'d** } **finished** *the book before you came.*

Terminasem cartea înainte să vii tu.

He had *already* **left** *by ten o'clock.* El plecase deja la ora 10.

1.8.3. Întrebuinţare. Mai-mult-ca-perfectul este întrebuinţat pentru a exprima:

1) o acţiune trecută, încheiată înaintea unui moment trecut: *I* **had finished** *my lessons* **by ten o'clock yesterday.** Îmi terminasem lecţiile înainte de ora 10 ieri.

2) o acţiune trecută, încheiată înaintea altei acţiuni trecute: *When Doris* **got** *to the theatre, the show* **had** *(already)* **started.** Cînd a ajuns Doris la teatru, spectacolul (deja) începuse. *Mother* **had cooked** *the dinner by the time father* **arrived** *home.* Mama gătise deja cina cînd a ajuns tata acasă.

3) o acţiune trecută, încheiată imediat înaintea unei alte acţiuni trecute:

I **had** { **just** / **hardly** } got *into the classroom when the bell* **rang. No sooner** *had I got into the classroom* **than** *the bell rang.* Tocmai/de-abia intrasem în clasă cînd a sunat clopoţelul.

4) o acţiune trecută, săvîrşită într-o perioadă de timp anterioară unei alte acţiuni trecute, dar ajungînd pînă la aceasta (cu complinirí adverbiale începînd cu *for* sau *since*): *He* **had been** *in the classroom* **for two minutes** *when the teacher* **came** *in.* Era în clasă de două minute cînd a intrat profesorul. *He* **had lived** *in Bucharest* **since 1975** *when I met him.* Locuia în Bucureşti din 1975 cînd l-am cunoscut.

Notă: 1. Mai-mult-ca-perfectul este un timp utilizat mai frecvent în limba engleză decît în limba română pentru exprimarea anteriorităţii. (În limba română se foloseşte adeseori perfectul compus cu valoare de mai-mult-ca-perfect: *The passengers* **got** *out as soon as the train* **had stopped.** Pasagerii au coborît de îndată ce **s-a oprit** trenul).

2. În limba engleză se poate folosi *Past Tense* în loc de *Past Perfect* în următoarele situaţii:

a) după conjuncţia *after*, care indică prin sensul ei raportul de anterioritate, nemaifiind necesară şi o formă verbală specială: *The driver started the car* **after** *he* **checked** *the engine.* Şoferul porni maşina după ce verifică motorul.

b) în propoziţiile subordonate temporale transformate în vorbire indirectă cînd verbul din principală este la un timp trecut: *He told me he had seen a bear when he was in the mountains.* Mi-a spus că a văzut un urs cînd a fost la munte.

3. În propoziţiile subordonate introduse de *after* sau *until*, folosirea mai-mult-ca-perfectului, prin contrast cu folosirea lui *Past Tense*, subliniază raportul de anterioritate, faptul că acţiunea din principală nu a avut loc decît după ce acţiunea din subordonată a fost încheiată: *The pupil on duty left the classroom* **AFTER** *she* **had turned off** *the lights.* Eleva de servici a părăsit clasa (numai) după ce a stins lumina. *The waiter didn't take the plates away* **UNTIL** *they* **had finished** *their dinner.* Chelnerul n-a strîns farfuriile pînă n-au terminat masa.

Mai-mult-ca-perfectul mai poate fi folosit: 5) în vorbirea indirectă, pentru a înlocui *Present Perfect* sau *Past Tense*, cînd verbul din propoziţia principală este la un timp trecut:

Tom: *I have spoken to Mary about it.*
I spoke to her last week.
Tom said he **had spoken** *to Mary about it.*
He added he **had spoken** *to her the week before.*

1.9. Mijloace de exprimare a viitorului

Există mai multe posibilităţi de redare a ideii de timp viitor în limba engleză:

A. Viitorul simplu (*Shall/Will Future*)

1.9.1. Definiţie. Viitorul simplu desemnează un eveniment posterior faţă de momentul vorbirii.

1.9.2. Formă

În structura viitorului simplu intră verbul auxiliar *shall* la persoana I singular şi plural, *will* la persoana a II-a şi a III-a singular şi plural, şi infinitivul scurt al verbului de conjugat:

I / *We* { **shall go** *to the seaside tomorrow.* Voi / Vom { merge la mare mîine.

You / *He* / *They* { **will go** *to the mountains next week.* Vei/Veţi/Va/Vor { merge la munte săptămîna viitoare.

În engleza britanică vorbită şi în engleza americană în general se foloseşte *will* şi la persoana I singular şi plural, fără nici o schimbare de sens:

I / *We* { **will go** *the seaside tomorrow.* Voi / Vom { merge la mare mîine.

Forma contrasă a viitorului este *'ll* + infinitiv la toate persoanele: *I'll go, He'll go*, etc.

Această formă este întrebuinţată cu precădere în engleza vorbită, mai ales cînd subiectul este exprimat printr-un pronume personal.

1.9.3. Întrebuințare. 1) Viitorul simplu este un viitor pur, indicînd doar că acțiunea are loc într-un moment viitor, mai apropiat sau adeseori mai îndepărtat, de momentul vorbirii:

He'll come back { **tomorrow.** / **next year.** Se va întoarce { mîine. / anul viitor.

2) Viitorul simplu nu este de obicei întrebuințat în propozițiile subordonate, fiind înlocuit de prezentul simplu: *He will come when he* **has** *time.* Va veni cînd va avea timp. Viitorul simplu apare numai în propozițiile subordonate completive directe sau prepoziționale, după verbele *think, suppose, expect, believe, doubt, assume, hope, wonder, be sure, be afraid,* pentru a exprima opiniile sau presupunerile vorbitorului despre o acțiune viitoare: **I'm sure** *you'll feel better tomorrow.* Sînt sigur că te vei simți mai bine mîine.

3) Viitorul simplu poate fi folosit și cu valori modale (pct. 3—7).

Viitorul simplu reprezentat prin *will* + infinitiv, de exemplu, poate fi folosit, la persoana I singular și plural, pentru a exprima:

a) neaccentuat, o intenție nepremeditată, spontană, apărută în momentul vorbirii: *A*: *It's hot in here. B*: *I'll open the window. A*: E cald aici. *B*: Am să/Mă duc să deschid fereastra.

b) accentuat, hotărîrea, determinarea de a săvîrși acțiunea: *A*: *Don't sell that dictionary. It is very good. B*: *I* **will** *sell it, no matter what you are saying.* A: Nu vinde dicționarul, e foarte bun. B: Am să-l vînd/sînt hotărît să-l vînd, indiferent ce spui.

4) *Will* + infinitivul poate fi folosit și cu valoare de prezent habitual („frecventativ"): *Every Sunday they* **will go** *to the seaside.* În fiecare duminică

se duc
obișnuiesc } să se ducă { la mare.
au obiceiul

Children **will be** *children.* Copiii tot copii.

5) La forma negativă, la persoana I și a III-a singular și plural, *won't* + infinitiv exprimă:

a) neaccentuat, refuzul: *I* **won't** *go there.* Nu vreau să mă duc acolo.

b) accentuat, refuzul absolut: *I* **won't** *go there.* Nici nu mă gîndesc să mă duc acolo.

6) *Will* + infinitiv este folosit, la forma interogativă, pentru a exprima:

a) o întrebare despre o acțiune viitoare: **Will** *they* **open** *the exhibition tomorrow?* Vor deschide ei expoziția mîine?

b) o invitație (la persoana a II-a): **Will** *you* **come** *in, please?* Vreți să intrați, vă rog?

c) o rugăminte (de asemenea la persoana a II-a): **Will** *you* **help** *me?* Te rog să mă ajuți.

7) La interogativ, *Shall* + infinitiv exprimă:

a) viitorul simplu: **Shall I find** *them at home if I go now?* Am să-i găsesc acasă dacă mă duc acum?

b) solicitarea unei opinii: **Shall I buy** *this watch?* Să cumpăr acest ceas?

Datorită, în mare parte, implicațiilor modale pe care le prezintă, viitorul simplu nu este frecvent folosit în vorbirea curentă, fiind o formă caracteristică limbii scrise (limbajul jurnalistic, emisiuni de știri, anunțuri oficiale, limbajul literar, etc.). În vorbire, se preferă viitorul cu *going to* pentru exprimarea ideii de viitor apropiat sau *viitorul continuu* pentru redarea ideii de acțiune neutră, obișnuită, în desfășurarea normală a evenimentelor viitoare.

B) Be about to + infinitiv

1.9.4. *Be about to* + infinitiv exprimă un viitor imediat: ***We are about to** leave.* Sîntem pe punctul de a pleca.

C) Be to + infinitiv

1.9.5. *Be to* + infinitiv exprimă:

1) un aranjament: *I* **am to** *move house soon.* Urmează să mă mut în curînd.

2) un ordin: *You* **are to** *return before nightfall.* Trebuie să vă întoarceți înainte de căderea nopții.

D) Viitorul cu going to *(Going to — future)*

1.9.6. Viitorul cu *going to* se formează cu ajutorul formei *be going to* la prezent, urmată de infinitivul scurt al verbului de conjugat: **I am going to write** *letters tomorrow.* Voi scrie scrisori mîine.

You
We { **are going to see** *a film tomorrow.* **He** / **She** { **is going to play** *tennis tomorrow.*
They

1.9.7. **Întrebuințare.** Viitorul cu *going to* este întrebuințat pentru a exprima:

1) o acțiune viitoare apropiată de momentul vorbirii (vezi exemplele de mai sus).

Notă: Verbele *go* și *come* nu pot fi precedate de *going to.* Pentru a reda ideea de viitor apropiat, ele sînt întrebuințate la prezentul continuu: *Where are you going?* Unde te duci? *He is coming tonight.* El vine diseară.

2) o acțiune viitoare ce va avea loc ca urmare a unei intenții prezente: *We are going to spend our holiday in the mountains. (We've already booked a room in Poiana Brașov).* Avem de gînd/Intenționăm să ne petrecem vacanța la munte. (Am rezervat deja o cameră la Poiana Brașov).

Notă: O intenție spontană, nepremeditată, se exprimă cu ajutorul verbului auxiliar *will* + infinitiv: *A*: *I'm thirsty.* (Mi-e sete). *B*: *I will fetch you a glass of water.* (Mă duc să-ți aduc un pahar de apă). (vezi § 1.9.3. pct. 3a.)

3) o acțiune viitoare care va avea loc ca rezultat al unei cauze prezente: *It's going to rain. Look at the clouds.* Cred că o să plouă./Are să plouă. Uită-te la nori.

4) Viitorul cu *going to* nu este folosit de regulă în propozițiile principale, cînd ele sînt urmate de o propoziție subordonată condițională sau temporală (se folosește infinitivul cu *shall/will).* Totuși, această formă poate apărea în propoziții temporale, cînd vrem să subliniem intenția vorbitorului: *He* **is going to be** *a pilot when he grows up.* Are de gînd/intenționează să se facă pilot cînd va crește.

E) Prezentul continuu *(Present Tense Continuous)*

1.9.8. Prezentul continuu, format din verbul *be* la prezent și participiul prezent (forma în *-ing)* a verbului de conjugat, este folosit pentru a exprima o acțiune viitoare care a fost planificată sau proiectată într-un moment prezent: **We are leaving** *tomorrow. (This is our plan.)* Plecăm mîine. (Acesta este planul nostru.)

1.9.9. Prezentul continuu exprimînd o acțiune viitoare este de obicei însoțit de un adverb de timp viitor: *We are having a meeting at 3 o'clock/this afternoon/later.* Avem/Vom avea ședință la ora 3/după amiază/mai tîrziu.

F) Prezentul simplu *(Simple Present)*

1.9.10. Prezentul simplu exprimă:

1) o acţiune viitoare definită, care va avea loc ca parte a unui program oficial, orar stabilit, etc.: *The plane takes off at 7 p.m.* Avionul decolează la ora 19.00. *Term starts in September.* Şcoala începe în septembrie.

2) o acţiune viitoare în propoziţii subordonate temporale şi condiţionale (vezi § 1.5.4. pct. 4b).

1.9.11. Atenţie! Atît prezentul continuu cît şi cel simplu exprimă o acţiune viitoare conform unui plan sau aranjament cînd sînt folosite cu verbe de mişcare ca *go, leave, arrive, come,* etc.

Deosebirea este următoarea: *We are leaving tonight.* Plecăm diseară. (Acesta este planul nostru personal). *We leave tonight.* Plecăm diseară. (Acesta este programul oficial, stabilit (al excursiei, etc.)).

G) Viitorul perfect *(Future Perfect Simple)*

1.9.12. Definiţie. Viitorul perfect desemnează un eveniment anterior unui moment sau eveniment care este la rîndul său posterior momentului vorbirii.

1.9.13. Formă. Viitorul perfect conţine în structura sa viitorul simplu al verbului *have*, urmat de participiul trecut al verbului de conjugat: *I* **shall/will have done** *my homework by the time you return.* Îmi voi fi făcut lecţiile pînă te întorci tu.

1.9.14. Întrebuinţare. Viitorul perfect este folosit pentru a exprima:

1) o acţiune viitoare care va avea loc înaintea unui moment viitor: **He will have finished** *the book* **by Monday.** El va fi terminat cartea pînă luni.

2) o acţiune viitoare care va avea loc înaintea unei alte acţiuni viitoare: **He will have finished** *the book* **by the time you come back home.** El va fi terminat cartea pînă cînd te întorci tu acasă.

3) o acţiune viitoare care va avea loc într-o perioadă de timp anterioară unei acţiuni viitoare, dar ajungînd pînă la aceasta: **He will have worked** *in this factory* **for forty years when he retires.** Va fi lucrat în această fabrică timp de 40 de ani cînd se va pensiona.

Notă: Viitorul perfect este o formă verbală caracteristică limbii scrise, fiind rar folosit în vorbirea curentă.

1.9.15. Acţiuni viitoare dintr-o perspectivă trecută. Evenimentele viitoare sînt posterioare momentului vorbirii, care este *now*. Dar evenimentele pot fi posterioare şi unui moment trecut *then*, care este amintit în momentul vorbirii. De pe această axă a trecutului, posibilităţile de exprimare a ideii de viitor sînt următoarele:

1) *would* + i n f i n i t i v. (Construcţie puţin frecventă în vorbirea curentă, caracteristică stilului narativ literar): *The time was not far off when he* **would** *realize his mistake.* Nu era departe momentul cînd îşi va da seama de greşeală.

2) *be going to* la *Past Tense* + i n f i n i t i v, adesea cu sensul de intenţie nerealizată: *You* **were going to invite** *me to the cinema.* (But you didn't). Urma/Trebuia să mă inviţi la cinema. (Dar n-ai făcut-o).

3) *Past Tense* a s p e c t u l c o n t i n u u (acţiune conform unui plan, aranjament): *I* **was meeting** *them in Tulcea the next day.* Îi întîlneam/urma să-i întîlnesc în Tulcea a doua zi.

4) *Be to* la *Past Tense* + i n f i n i t i v (construcţie folosită în engleza literară, cu sensul de „urma să"; „era aranjat"): *He* **was to change** *his mind later. The festival* **was to be held** *at the end of term.*

5) *be about to* la *Past tense* + i n f i n i t i v („a fi pe punctul de"): *She* **was about to** *cry.*

1.10. Aspectul (Aspect)

1.10.1. Definiţie. În limba engleză, aspectul este categoria gramaticală specifică verbului care se referă la felul în care este reprezentată acţiunea exprimată de verb: ca avînd durată sau nu, ca fiind terminată sau nu.

1.10.2. Există două contraste în limba engleză: durativ — non-durativ (denumit de obicei continuu — non-continuu) şi perfectiv — non-perfectiv.

În primul, opoziţia este între o acţiune care are o anumită durată, este în desfăşurare într-un anumit moment sau într-o anumită perioadă de timp şi este raportată la momentul de referinţă *now, then* etc., şi între o acţiune pentru care o asemenea informaţie nu este importantă. Comparaţi:

John is reading an English newspaper (now). John citeşte un ziar englezesc (acum), cu:

John reads an English newspaper (every day). John citeşte un ziar englezesc (în fiecare zi).

În al doilea, opoziţia este între acţiuni văzute ca terminate în momentul vorbirii: *I have read an interesting article on pollution.* Am citit un articol interesant despre poluare.

şi între acţiuni despre care nu se dă o asemenea informaţie: *I have been reading since 10 o clock.*

1.10.3. Pentru a analiza contrastul durativ — non-durativ şi perfectiv — non-perfectiv în limba engleză, trebuie pornit de la sensul lexical al verbelor:*

A) Verbele care exprimă a c t i v i t ă ţ i în limba engleză *(activity verbs)* sînt de două feluri:

— verbe de activitate durativă (exprimînd acţiuni a căror săvîrşire necesită o anumită durată în timp): *eat, dress, drink, read, walk,* etc.

— verbe de activitate non-durativă, care exprimă acţiuni momentane, fără durată, fiind încheiate aproape în acelaşi timp cu efectuarea lor: *catch, hit, kick, slam, slap, snap,* etc.

Notă Adeseori sensul non-durativ al unor verbe este semnalat de prezenţa unor particule adverbiale ca *down, out, up,* care le deosebesc de verbele de activitate durativă. Comparaţi:

sit — sit down	*drink — drink up*
stand — stand up	*pick — pick up*

La rîndul lor, verbele de activitate durativă se împart în:

— verbe care nu implică nici un scop: *rub, run, walk,* etc.

— verbe care implică atingerea unui scop: *iron a shirt, make a dress, read a book, write an essay.*

B) Pe lîngă verbele care denumesc activităţi (durative sau non-durative) există şi verbe care denumesc s t ă r i. Acestea sînt durative, deoarece exprimă existenţa unor fapte pe o perioadă îndelungată de timp: *be clever, be able, know how, exist, live.*

Aspectul Continuu *(The Continuous Aspect)*

1.10.4. Formă. Timpurile aspectului continuu se formează dintr-un timp al verbului *be* şi participiul prezent (forma în *-ing*) a verbului de conjugat:

P r e s e n t C o n t i n u o u s	: *I* **am** *reading*
P a s t C o n t i n u o u s	: *I* **was** *reading*
P r e s e n t P e r f e c t C o n t i n u o u s	: *I* **have been** *reading*
P a s t P e r f e c t C o n t i n u o u s	: *I* **had been** *reading*
F u t u r e C o n t i n u o u s	: *I* **will be** *reading*
F u t u r e P e r f e c t C o n t i n u o u s	: *I* **will have been** *reading*

* Ibid, pp. 231—243

1.10.5. Ortografia participiului prezent depinde de forma verbului la infinitiv:

a) consoana finală se dublează dacă vocala care o precede e scurtă şi accentuată: *stop* — *stopping*; *refer* — *referring*.

> Notă: În engleza britanică, -l final se dublează, indiferent de accent: *control* — *controlling*; *travel* — *travelling*.
> În engleza americană, -l final se dublează numai dacă accentul cade pe ultima silabă: *controlling*; dar: *traveling*;

b) -*y* final se păstrează, indiferent dacă este precedat de consoană sau de vocală: *study* — *studying*; *play* — *playing*, iar -*ie* final se transformă în -y: *lie* — *lying*; *die* — *dying*;

c) -*e* final se omite: *have* — *having*.
Excepţii: *agree* — *agreeing*; *be* — *being*; *see* — *seeing*; *dye* — *dyeing* (a vopsi).

1.10.6. Întrebuinţarea aspectului continuu

a) Folosirea aspectului continuu cu verbele de activitate durativă fără scop arată că acţiunile denumite de verbe sînt în desfăşurare pe axa prezentului, a trecutului, sau a viitorului: *They are walking in the park now. He was swimming in the lake at this time yesterday.*

b) Cu verbele de activitate durativă care implică atingerea unui scop, folosirea aspectului continuu arată că scopul nu a fost atins, acţiunea nu a fost terminată: *He is reading a book now.* Citeşte o carte acum (Nu a terminat-o). *She was ironing a shirt.* Ea călca o cămaşă.

c) Verbele de activitate non-durativă arată o acţiune repetată atunci cînd sînt folosite la aspectul continuu: *He is kicking.* Dă din picioare.

d) Verbele care exprimă o stare arată că această stare este limitată, atunci cînd sînt folosite la aspectul continuu: *I live in Braşov (that's where my house is). I'm living in Bucharest this year.* Anul acesta locuiesc în Bucureşti.

Întrebuinţările aspectului continuu la diverse timpuri sînt cele enumerate la § 1.10.6. Diferenţele de la un timp la altul constau în momentul în care are loc acţiunea şi în momentul de referinţă.

1.10.7. Prezentul continuu este utilizat pentru a exprima:

1) cu verbe de activitate durativă fără scop:

a) o acţiune în desfăşurare în momentul vorbirii: *Listen! He* **is singing** *in the bathroom!* Ascultă! Cîntă în baie!
Această întrebuinţare este marcată de obicei de adverbe de timp ca: *now* (acum), *right now* (chiar acum), *at this moment* (în acest moment): *A*: *What is Dan doing? B*: *He is shaving right now*, dar poate apărea şi fără ele, momentul de faţă al acţiunii reieşind din forma continuă a verbului: *A*: *What is Dan doing? B*: *He is shaving.* A: Ce face Dan (acum)? B. Se bărbiereşte.

b) o acţiune obişnuită, repetată, prezentată în desfăşurarea ei în anumite circumstanţe: *I always take my umbrella* **when it is raining.** Totdeauna îmi iau umbrela cînd plouă. *I never read* **while I am eating.** Niciodată nu citesc în timp ce mănînc. *I meet him* **whenever I am walking** *in the Botanical Gardens.* Îl întîlnesc ori de cîte ori mă plimb în Grădina botanică.

2) cu verbele de activitate durativă implicînd un scop, o acţiune care nu a fost terminată la momentul vorbirii: *He is doing his homework.* Îşi face temele.

3) cu verbe de activitate non-durativă, o acţiune repetată în momentul vorbirii: *He is knocking on the door* sau o acţiune repetată în mod frecvent,

care deranjează sau irită pe vorbitor: *My neighbour* **is always starting** *his car when I want to have a rest.* Vecinul meu totdeauna îşi porneşte maşina cînd vreau să mă odihnesc.

Această folosire a prezentului continuu este obligatoriu însoţită de adverbe de frecvenţă ca: *always*, *forever* (totdeauna), *continually*, *all the time* (tot timpul).

Acestea se aşază între auxiliarul *be* şi forma în -*ing*, cu excepţia lui *all the time* care ocupă poziţie finală în propoziţie: *That little child is* **continually** *crying.* dar: *He is crying* **all the time.**

4) cu verbe care denumesc o stare, o acţiune cu caracter temporar, care are loc pentru o perioadă limitată de timp, (incluzînd şi momentul vorbirii): *Ann* **is attending** *the Poly.* Ana urmează politehnica (studiază politehnica).

Complinirile adverbiale pentru această întrebuinţare a prezentului continuu sînt: *today* (astăzi), *this week* (săptămîna aceasta), *these days* (zilele acestea), *this month* (luna aceasta), *this year* (anul acesta), etc.: *My father usually teaches geometry, but he* **is teaching** *algebra* **this year.** Tatăl meu predă geometria de obicei, dar anul acesta predă algebra.

5) Prezentul continuu este de asemenea folosit pentru a desemna o acţiune viitoare planificată din prezent (vezi § 1.9.8.): *We* **are leaving** *tomorrow.* Plecăm mîine.

1.10.8. Past Tense Continuous exprimă:

1) cu verbe de activitate durativă fără scop:

a) o acţiune în desfăşurare într-un moment trecut, amintită în momentul vorbirii:

I **was walking** { **at two o'clock yesterday.** / **at this time last week.** }

> Notă: Această formă verbală este frecvent folosită în descrieri, pentru redarea unor activităţi durative, în desfăşurare, care contrastează cu activităţi non-durative, succesive şi terminate, pentru redarea cărora se foloseşte *Past Tense* simplu (forma caracteristică naraţiunilor): *It was a cold winter evening. Outside, the wind* **was blowing** *and it was getting colder and colder. Yet the drawing room was warm and comfortable. A big fire* **was burning** *in the fireplace. The old woman* **came in** *and* **went** *near the fire. She* **warmed** *her hands and* **sat down.**

b) o acţiune durativă în desfăşurare, întreruptă de o acţiune non-durativă, momentană:

He came in { **when** / **while** } *I* **was eating.** A intrat { cînd / în timp } ce mîncam.

When he rang up **I was** *(just)* **going out.** Cînd a telefonat (tocmai) ieşeam. *He called me* **just as I was leaving.** M-a strigat exact cînd plecam.

c) două acţiuni paralele în desfăşurare în trecut: *She* **was eating** *while I* **was washing.** Ea mînca în timp ce eu mă spălam.

> Notă: Dacă nu ne interesează aspectul de desfăşurare, de durată al acţiunilor, ci doar că acţiunile au avut loc într-un moment din trecut putem spune: *She* **ate** *while I* **washed.** sau: *She* **ate** *while I* **was washing.** (*ate* — acţiunea a fost mai scurtă, terminată; *was washing* acţiune — mai de durată, neîncheiată în momentul în care cealaltă a fost încheiată).

2) cu verbe de activitate durativă care implică atingerea unui scop:
— o acţiune trecută, dar neîncheiată: *He* **was reading** *a book last night.* Citea o carte aseară. (Comparaţi cu: *He* **read** *a book last night.* A citit o carte aseară. A terminat-o).

3) cu verbe de activitate non-durativă, o acţiune repetată în trecut, iritantă pentru ceilalţi (+ *always, forever, continually, all the time*): *He* **was always coming** *late to the English lesson.* Totdeauna întîrzia la ora de engleză.

4) cu verbe care exprimă o stare, o acţiune trecută cu caracter temporar: *He* **was living** *in Braşov when I met him.*

5) *Past Tense* aspectul continuu mai poate exprima şi o acţiune viitoare, planificată într-un moment trecut, fiind subînţeleasă neîndeplinirea ei (Vezi § 1.9.15. pct. 3.): *We* **were leaving** *the next day.*

1.10.9. Viitorul continuu (Future Continuous)

1) cu verbe de activitate durativă fără scop, viitorul continuu exprimă:

a) o acţiune în desfăşurare într-un moment viitor, posterior momentului vorbirii:

I { **shall** / **will** } **be walking** { **at two o'clock tomorrow.** / **at this time next week.** }

Mă voi plimba { mîine la ora două. / săptămîna viitoare la ora asta. }

b) o acţiune în desfăşurare în viitor întreruptă de o acţiune momentană: *When he comes, I* **will be eating.** Cînd va veni, eu voi fi în mijlocul mesei.

c) o acţiune în desfăşurare în viitor, în paralel cu o altă acţiune în desfăşurare, de asemenea în viitor: *She* **will be walking** *while I am sleeping.* Ea se va plimba în timp ce eu voi dormi.

Atenţie! A doua acţiune viitoare în desfăşurare nu poate fi pusă tot la viitorul continuu deoarece face parte dintr-o propoziţie subordonată temporală (în care nu se foloseşte viitorul în limba engleză).

2) cu verbe de activitate durativă care implică atingerea unui scop, o acţiune neîncheiată: *She* **will be having** *her piano lesson when you come.*

3) Viitorul continuu exprimă şi ideea de acţiune viitoare care va avea loc în desfăşurarea firească a evenimentelor: *I'll* **be seeing** *him tomorrow morning.* (This happens every morning). Îl văd mîine dimineaţă. (Îl văd în fiecare dimineaţă). *I'll* **be passing** *the grocer's on my way to school.* Trec prin faţa băcăniei în drum spre şcoală.

1.10.10. Traducerea formelor aspectului continuu în limba română:

Verbul românesc nu are o categorie marcată formal pentru redarea contrastului aspectual continuu/non-continuu. Ideea de desfăşurare sau durată limitată a acţiunii este redată în limba română cu ajutorul adverbelor de timp: *He is teaching* **now.** Predă/Are oră acum. *He is teachnig arithmetic* **this year.** Predă aritmetica anul acesta.

Singura formă verbală din limba română care exprimă, ca şi aspectul continuu din limba engleză, o acţiune neterminată la un moment dat, sau de durată limitată, este **imperfectul** şi acesta este folosit de obicei pentru traducerea lui *Past Tense* continuu în limba română: *She* **was working** *in the garden when I arrived.* **Muncea** în grădină cînd am sosit.

Mai dificilă însă este traducerea imperfectului în limba engleză, deoarece există tendinţa de a folosi *Past Tense Continuous* şi atunci cînd imperfectul românesc are altă valoare, cea de acţiune repetată în trecut, pentru care limba engleză foloseşte *Past Tense Simple*:

Română: **Munceam** în grădină cînd mă **duceam** la bunici.

Engleză: *I* **worked** *the garden when I* **went** *to my grandparents.*

1.10.11. Verbe care nu pot fi folosite la aspectul continuu. Există mai multe clase de verbe, care, datorită sensului lor lexical, nu pot fi folosite la aspectul continuu.

Acestea sînt:

A) verbe de activitate non-durativă, care sînt considerate a fi încheiate în momentul în care au fost iniţiate: *He* **kicks, slams, bangs** *the door.*

B) verbe care exprimă acţiuni desfăşurate atît de rapid sub ochii vorbitorului, încît pot fi considerate non-durative: *score, shoot, place in the oven.* Aceasta se întîmplă de obicei în comentarii sportive sau demonstraţii practice (aşa numitul prezent simplu instantaneu — vezi § 1.5.4. pct. 3.)

C) verbele care exprimă un adevăr universal sau o caracteristică generală: *Fish* **swim.** *Cows* **give** *milk. The Danube* **flows** *into the Black sea.*

D) verbe care exprimă o percepţie senzorială (*Verbs of inert perception*): *see, hear, smell, feel, sound. The flower* **smells** *nice.* Floarea are un miros plăcut.

Atenţie! Verbele de percepţie se folosesc cu verbul modal *can* pentru a reda o acţiune unică, concretă, în desfăşurare: *I* **can see** *him* **now.** Îl văd acum. *I* **see** *him* **every day.** Îl văd în fiecare zi.

Verbele care redau percepţia senzorială pot fi folosite la aspectul continuu dacă ele indică o folosire conştientă a simţurilor:

a) prin folosirea unor perechi sinonimice: *listen to, look at, watch*:

Aspectul simplu:	Aspectul continuu:
I (can) **hear** *music.*	*I* **am listening** *to music.*
I (can) **see** *him.*	*I* **am looking at** *him.*
I (can) **see** *the TV set.*	*I* **am watching** *TV.*

b) prin folosirea tranzitivă (ca activităţi) a unor verbe care exprimă o calitate permanentă (folosite intranzitiv): *The cake* **tastes** *good. I* **am tasting** *the cake.*

c) verbele de percepţie pot avea forme ale aspectului continuu cînd sînt folosite cu alte sensuri: **I've been hearing** *all about her exams.* Am auzit (Mi s-a spus totul) despre examenele ei. (*hear* = a primi veşti). **I'm seeing** *him tonight.* Mă întîlnesc cu el diseară. *He* **is seeing** *the sights.* Vizitează obiectivele turistice. (*see* = a întîlni, a vizita locuri turistice).

E) verbele care exprimă o activitate mintală (*Verbs of cognition*): *believe, know, think, imagine, mean, mind, remember, recollect, recall, suppose, forget, suspect, guess, presuppose, realize, understand.*

Aceste verbe sînt urmate de obicei de o propoziţie subordonată introdusă de *that* sau de un cuvînt relativ începînd cu *wh-*: *I* **think** *(that) you are right.* Cred că ai dreptate. *I* **don't remember** *what he said.* Nu-mi amintesc ce a spus.

Unele din ele pot fi folosite la aspectul continuu dacă sînt folosite ca verbe de activitate: *A*: *What is he doing? B*: *He* **is thinking** *of his future.* A: Ce face el? B: Se gîndeşte la viitor.

F) verbe care exprimă sentimente, stări sufleteşti: *love, like, care for, adore, hate, dislike, detest, regret, prefer, wish. I* **like** *my job.* Îmi

place serviciul meu. *I* **detest** *lazy people.* Detest oamenii leneşi, dar şi: *How* **are you liking** *the trip?* Cum îţi place călătoria/Cum te distrezi?

G) verbe exprimînd o r e l a ţ i e: *apply to, be, belong to, concern, consist of, contain, cost, depend on, deserve, include, involve, lack, matter, need, owe, own, possess, have, require, resemble, seem*: *This book* **belongs** *to him.* Această carte îi aparţine lui. *He* **owns** *this house.* Această casă e proprietatea lui. *Helen* **resembles** *her mother.* Elena seamănă cu mama ei.

Aceste verbe nu pot fi folosite la aspectul continuu, cu excepţia lui *be* şi *have* cînd ele nu exprimă starea, respectiv posesia: *He* **is** *kind.* El este amabil (în general). *Why, he* **is being** *kind today!* Ei, se poartă cu amabilitate (este amabil astăzi!) (este o situaţie necaracteristică, temporară). *He* **has** *a new bike.* Are o bicicletă nouă. *He* **is having** *a ride now.* Se plimbă cu bicicleta acum.

În vorbirea curentă, verbe ca *resemble, cost,* etc. sînt uneori întrebuinţate la aspectul continuu, dacă exprimă o intensificare treptată a acţiunii: *Peter* **is resembling** *his father more and more.* Petre seamănă din ce în ce mai mult cu tatăl său. *Groceries in Britain* **are costing** *so much more these days!* În Anglia, preţul articolelor de băcănie a crescut aşa de mult în zilele noastre!

H) verbe care exprimă o s e n z a ţ i e f i z i c ă *(Verbs of bodily sensation).* Aceste verbe pot fi folosite la aspectul continuu sau simplu, cu mici diferenţe de sens:

$$How \left\{ \begin{array}{l} \textit{do you feel} \\ \textit{are you feeling} \end{array} \right\} \textit{today?}$$ Cum te simţi astăzi?

Aspectul perfectiv *(The Perfective Aspect)*

1.10.12. Definiţie. Aspectul perfectiv arată că un eveniment (o acţiune sau stare) este reprezentat ca încheiat de către vorbitor în momentul în care este discutat.

1.10.13. Întrebuinţare. În funcţie de sensul lexical al verbelor şi de adverbele care le însoţesc, aspectul perfectiv are tradiţional mai multe valori:

1) a s p e c t u l p e r f e c t i v r e z u l t a t i v *(Resultative Perfect)* apare cu verbe de activitate durativă care implică un scop şi arată că acest scop a fost atins:

a) *I* **have broken** *the vase.* Am spart vaza.

b) *He* **had read** *the book.* (El) citise cartea.

În consecinţă, vorbitorul simte efectul sau rezultatul unei acţiuni anterioare:

a) *The vase is broken now.* Vaza este spartă acum.

b) *He knew what the book was about.* Ştia despre ce este vorba în carte.

2) a s p e c t u l p e r f e c t i v c o n t i n u a t i v *(Continuative Perfect)* este folosit cu verbe care exprimă o stare şi sînt însoţite de adverbe de durată, pentru a exprima o acţiune începută înainte şi care continuă şi în momentul prezent, amintit sau anticipat: *We* **have lived** *in Bucharest for ten years.* Locuim în Bucureşti de 10 ani. *London* **has stood** *on the Thames for thousands of years.* Londra este situată pe Tamisa de mii de ani.

3) a s p e c t u l p e r f e c t i v a l e x p e r i e n ţ e i *(The Perfect of Experience)* arată că acţiunea a avut loc odată sau de mai multe ori în experienţa vorbitorului: *They* **had lived** *in several towns in Romania.* Locuiseră în mai multe oraşe din România. *Whenever I* **have asked** *my father a question,*

I **have received** *a straightforward answer.* Ori de cîte ori i-am pus tatălui meu o întrebare, am primit un răspuns fără ocolişuri.

1.10.14. Aspectul perfectiv şi aspectul continuu sînt combinate în următoarele forme verbale: perfectul prezent continuu, mai-mult-ca-perfectul continuu şi viitorul perfect continuu.

Perfectul prezent continuu *(Present Perfect Continuous)* este alcătuit din forma de *Present Perfect* a verbului *be* urmată de participiul prezent (în *-ing*) al verbului de conjugat:

$$I \left\{ \begin{array}{l} \textbf{have} \\ \textbf{'ve} \end{array} \right\} \textbf{been reading } \textit{for three hours.}$$ Citesc de trei ore.

$$He \left\{ \begin{array}{l} \textbf{has} \\ \textbf{'s} \end{array} \right\} \textbf{been reading } \text{for three hours.}$$ Citeşte de trei ore.

Această formă verbală exprimă:

1) o acţiune începută într-un moment trecut, care continuă în prezent şi poate şi în viitor: *They* **have been playing** *tennis for half an hour.* Joacă tenis de jumătate de oră (= *They began playing tennis half an hour ago. They are still playing tennis and they may continue doing so).*

Această întrebuinţare a lui *Present Perfect* continuu poate fi redată şi cu ajutorul lui *Present Perfect* simplu în cazul unor verbe ca *live, stay, work, study,* etc.

Folosirea aspectului continuu, prin contrast cu cea a aspectului simplu, scoate în evidenţă continuitatea, caracterul neîntrerupt al acţiunii: *He* **has lived** *in Bucharest for ten years. He* **has been living** *in Bucharest for ten years.*

Un alt contrast poate fi cel de acţiune tocmai încheiată — acţiune neîncheiată: **I've worked** *on this composition since five o'clock.* (I've just finished it). **I've been working** *on this composition since five o'clock.* (and I'm still working).

2) o acţiune repetată frecvent, într-o perioadă de timp care se întinde din trecut pînă în prezent: **I've been riding** *a bicycle for three years.* Merg cu bicicleta de trei ani. *He* **has been writing** *poems since he was a child.* Scrie poezii de cînd era copil.

În această situaţie (2) se foloseşte *Present Perfect* simplu (şi nu continuu) dacă se specifică de cîte ori a fost săvîrşită acţiunea repetată: **I've ridden** *my bicycle* **hundreds of times.** Am mers cu bicicleta de sute de ori. *He* **has written fifty poems.** A scris 50 de poezii.

Întrebuinţările 1) şi 2) ale lui *Present Perfect* sînt marcate de compliniri adverbiale indicînd:

a) lungimea perioadei de timp: *for ages* (de multă vreme), *for a few minutes* (de cîteva minute), *for three hours* (de trei ore), etc.

b) începutul perioadei de timp: *since the 12th Party Congress* (de la al XII-lea Congres al Partidului), *since last year* (de anul trecut), *since Monday* (de luni), etc.

3) o acţiune trecută, încheiată recent, care este cauza unui efect simţit în prezent: A: *Why are your hands dirty?* B: **I've been repairing** *my bike.* A: De ce ai mîinile murdare? B: Mi-am reparat bicicleta.

1.10.15. Mai-mult-ca-perfectul continuu *(Past Perfect Continuous)* se formează din verbul *be* la mai-mult-ca-perfect şi din participiul în *-ing* al verbului de conjugat. El are aceleaşi valori ca şi *Present Perfect* continuu, momentul de referinţă fiind însă axa trecutului.

Această formă verbală exprimă:

1) o acțiune trecută, începută înaintea altei acțiuni trecute și continuînd pînă la ea:

I **had been waiting** *for my friend* { **since two o'clock** / **for half an hour** } *when he finally arrived.*

Îl așteptam pe prietenul meu { de la ora 2 / de jumătate de oră } cînd în sfîrșit a sosit.

2) o acțiune trecută începută înaintea unui moment sau a unei acțiuni trecute, continuînd pînă în acel moment sau pînă la acea acțiune și poate și după aceea: *The boys were still playing football at noon.*

They **had been playing** *football* { **all morning.** / **since ten o'clock.** }

Băieții mai jucau fotbal la ora prînzului. Ei jucaseră fotbal toată dimineața. / Ei jucau fotbal de la ora 10.

3) o acțiune repetată frecvent într-o perioadă de timp trecută, anterioară unui moment sau unei acțiuni de asemenea trecute: *He* **had been writing** *poems for two years when I met him.* Scria poezii de doi ani cînd l-am cunoscut.

Atenție! Dacă se face o precizare numerică, se folosește *Past Perfect* simplu: *He* **had written fifty poems** *when I met him.* Scrisese 50 de poezii cînd l-am cunoscut.

4) o acțiune anterioară unei alte acțiuni, de asemenea trecută, terminată cu puțin înaintea ei, și fiind cauza acesteia: *He was carrying a hammer and nails because he* **had been mending** *the fence.* Avea în mînă un ciocan și cuie pentru că reparase gardul.

5) *Present Perfect* și *Past Tense* continuu devin mai-mult-ca-perfect continuu în vorbirea indirectă, după un verb trecut în propoziția principală: "*I*'**ve been reading** *for three hours.*" *She said she* **had been reading** *for three hours.*

Atenție! Timpul *Past Tense* continuu devine *Past Perfect* continuu numai dacă se referă la o acțiune încheiată (Vezi § 26.3.9.): "*I* **was thinking** *of going away, but I have changed my mind.*" *He said* **he had been thinking** *of going away, but he had changed his mind.*

Altminteri, *Past Tense* aspectul continuu rămîne neschimbat în vorbirea indirectă, mai ales dacă el apare într-o propoziție subordonată temporală (Vezi § 26.3.8. pct. f): "*When I* **was attending** *the secondary school in Craiova, I often met Dan.*" *He said that when he* **was attending** *the secondary school in Craiova, he (had) often met Dan.*

1.10.16. Viitorul perfect continuu *(Future Perfect Continuous)* se formează din viitorul perfect al verbului *be* și din participiul în *-ing* al verbului de conjugat.

Viitorul perfect continuu exprimă o acțiune în desfășurare în viitor, înainte și pînă la o altă acțiune viitoare (și poate și după aceea): *When the bell rings, we* **shall/will have been writing** *for fifty minutes.* Cînd va suna clopoțelul, noi vom fi fost ocupați cu scrisul / noi vom fi scris de 50 de minute.

Atenție! Acțiunea săvîrșită în această perioadă de timp viitoare, anterioară unui moment sau unei acțiuni de asemenea viitoare, este la viitorul perfect continuu dacă se specifică lungimea perioadei de timp sau începutul ei: *By six o'clock p.m. she* **will have been selling** *blouses* **for eight hours.** Pînă la ora 18 ea va fi vîndut bluze timp de opt ore; și la viitorul perfect simplu dacă este prezentă o precizare numerică în legătură cu acțiunea: *By six o'clock p.m. she* **will have sold eighty blouses.** Pînă la ora 18 ea va fi vîndut 80 de bluze.

Notă: Viitorul perfect continuu este rar folosit în vorbire, fiind o formă caracteristică limbii scrise.

1.11. Diateza (Voice)

1.11.1. Definiție. Diateza este categoria gramaticală specifică verbului care exprimă raportul dintre verbul predicat, pe de o parte, și subiectul și obiectul (complementul direct sau de agent) al verbului predicat, pe de altă parte.

În limba engleză există două diateze marcate formal: diateza activă și diateza pasivă.

1.11.2. Diateza activă *(Active Voice)* Verbul este la diateza activă cînd subiectul gramatical săvîrșește acțiunea, care, la verbele tranzitive, se răsfrînge asupra obiectului: **Lucy** (subiect) **has written** (predicat) **a letter** (obiect). Lucia a scris o scrisoare.

Notă: Pentru clasificarea verbelor din punct de vedere al tranzitivității, vezi § 14.5. — 14.8.

1.11.3. Diateza pasivă *(Passive Voice)* Verbul este la diateza pasivă cînd subiectul gramatical suferă acțiunea săvîrșită de obiect:

This letter (subiect) **has been written** (predicat) **by Lucy** (obiect). Această scrisoare a fost scrisă de Lucia.

1.11.4. Be + participiul trecut. Indicii formali ai diatezei pasive sînt:

a) verbul *be* sau uneori *get*,

b) complementul de agent introdus de prepoziția *by*.

a) Verbul *be* marchează categoriile de mod, timp, persoană și număr la diateza pasivă. El este urmat de un verb noțional la participiul trecut: *She* **was met** *at the station by my brother.* Ea a fost așteptată la gară de fratele meu.

(**Was** — modul indicativ, *Past Tense*, persoana a III-a singular).

1.11.5. Conjugarea unui verb la diateza pasivă, modul indicativ este:

Aspectul simplu:

Present	: *I am seen. He is seen. We are seen.*
Past	: *I was seen. We were seen.*
Present Perfect	: *I have been seen. He has been seen.*
Past Perfect	: *I had been seen.*
Future	: *I shall be seen. He will be seen.*
Future Perfect	: *I shall have been seen. He will have been seen.*

Aspectul continuu este folosit la diateza pasivă doar la *Present* și *Past Tense.*

Forma continuă la diateza pasivă are în structura sa verbul *be* la aspectul continuu (timpul *Present* sau *Past*) și participiul trecut al verbului de conju-

gat: *The classrooms* **are being cleaned** *now.* Se face curăţenie în clase acum. *The school* **was being cleaned** *when we wanted to visit it.* Se făcea curăţenie în şcoală cînd am vrut s-o vizităm.

1.11.6. Get/become + participiul trecut. În afară de verbul *be* se mai poate folosi şi verbul *get* pentru formarea diatezei pasive.

Verbul *get* + participiul trecut este utilizat, mai ales în vorbirea curentă, pentru a indica trecerea dintr-o stare în alta: *Her skirt* **got caught** *in the door.* I s-a prins fusta în uşă. *All our glasses* **got broken** *when we moved.* S-au spart toate paharele cînd ne-am mutat.

Un sinonim al verbului *get* cu sensul de schimbare treptată este verbul *become*, însoţit deseori de *more and more, increasingly*: *The production of this factory* **is becoming** *increasingly* **specialized.** Producţia acestei fabrici devine din ce în ce mai specializată.

1.11.7. Complementul de agent. Complementul de agent introdus de prepoziţia *by* indică cine a săvîrşit acţiunea suferită de subiectul gramatical al propoziţiei: *The poem was recited* **by Mary** *(not by Lucy or Ann).* Poezia a fost recitată de Maria (nu de Lucia sau Ana).

Notă: Complementul de agent este considerat subiectul logic sau real al propoziţiei, deoarece el săvîrşeşte acţiunea.

Complementul de agent nu este menţionat în majoritatea propoziţiilor pasive. El se omite cînd:

a) nu se cunoaşte subiectul real, cel care a săvîrşit acţiunea: *All villages in Romania* **are supplied** *with electricity.* Toate satele din România sînt alimentate cu curent electric. *A doctor* **has been sent for.** Au/s-a trimis după doctor.
b) vorbitorul nu doreşte să menţioneze subiectul real al acţiunii: *This subject* **will be treated** *fully in the next chapter.* Această problemă va fi tratată pe larg în următorul capitol.
c) subiectul real al acţiunii se poate deduce din context: *He* **was elected** *President of the Teacher-Parent-Association.* A fost ales preşedinte al comitetului de părinţi.

În aceste cazuri, subiectul verbului la diateza activă este de obicei exprimat printr-un pronume personal cu valoare generică: *you, they, one*, printr-un pronume nehotărît: *everybody, somebody, all*, sau printr-un substantiv ca *people*:

Activ: *They* / *People* } *speak English all over the world.*

Pasiv: *English is spoken all over the world.*

Atenţie! Complementul de agent se omite şi cînd forma pasivă este *get* + participiul trecut: *The little boy* **got hurt** *on his way to school.* Băieţelul s-a lovit în drum spre şcoală.

1.11.8. Întrebuinţarea diatezei pasive. În limba engleză, ca şi în limba română, se folosesc construcţii pasive şi nu active cînd intenţia vorbitorului este de a se sublinia acţiunea şi nu pe cel care a săvîrşit-o:

Activ: **Millions of people** *have seen this film.*
(Accentul cade pe subiect: Milioane de oameni au văzut acest film).
Pasiv: *This film* **has been seen** *by millions of people.*
(Accentul cade pe verb: Acest film a fost văzut de milioane de oameni).

Construcţiile pasive sînt întrebuinţate mai frecvent în limbajul ştiinţific şi în cel jurnalistic, caracterizate printr-o exprimare impersonală, obiectivă.

Diateza pasivă se foloseşte cu majoritatea verbelor tranzitive şi cu unele verbe intranzitive cu prepoziţie obligatorie în care verbul formează o unitate semantică cu prepoziţia, devenind practic echivalent cu un verb tranzitiv.

Verbele cel mai frecvent folosite din această categorie sînt: *care for/look after = tend, come to = reach, deal with = analyse, laugh at = ridicule, listen to = hear, look upon = regard, rely on = trust, send for = call, talk of = discuss, think of = consider.*

This matter will be **dealt with** *at once.* Ne vom ocupa îndată de această problemă. *An alternative was not* **thought of.** La o alternativă nu s-au gîndit.

Pe plan sintactic, trecerea unei propoziţii de la diateza activă la cea pasivă aduce cu sine mai multe schimbări:

Diateza activă: *Our form teacher has lent me this book.*
Diateza pasivă:

a) subiectul activ al acţiunii devine complement de agent pasiv (care poate fi omis în cazurile de la § 1.11.7.): *This book has been lent to me* **by our form teacher.**
b) obiectul activ (complementul direct sau indirect) devine subiectul verbului pasiv: **This book** *has been lent to me by our form teacher*, sau: **I** *have been lent this book by our form teacher.*
c) prepoziţia *by* este introdusă înaintea agentului: *I have been lent this book* **BY our form teacher.**

Notă: Pentru descrierea transformărilor pasive, vezi § 14.8.

1.11.9. Traducerea construcţiilor pasive în limba română. Un verb englezesc la diateza pasivă se traduce de obicei tot printr-o construcţie pasivă: *The car* **was repaired** *yesterday.* Maşina **a fost reparată** ieri.

În cazul verbelor urmate de un complement direct şi unul indirect, se pot folosi şi construcţii reflexive cu valoare pasivă cînd complementul indirect al persoanei devine subiect: *The teacher* **was offered** *flowers by her pupils.* Profesoarei i **s-au oferit** flori de către elevi.

Verbele intranzitive cu prepoziţie obligatorie se traduc prin diateza pasivă, diateza activă sau prin forme reflexiv-pasive, de la caz la caz: *The children* **were** *well* **looked after.** Copiii au fost bine îngrijiţi. *A doctor* **has been sent for.** Au trimis/S-a trimis după un doctor.

Notă: În limba engleză există o categorie aparte de verbe intranzitive folosite la diateza activă cu valoare pasivă şi care se traduc în limba română fie prin construcţii reflexive pasive, fie prin verbe la diateza pasivă: *The book* **has sold** *very well.* Cartea s-a vîndut foarte bine. *The cake* **cuts** *easily.* Prăjitura se taie uşor. *The clause* **reads** *both ways.* Clauza poate fi interpretată în două feluri.

1.12. Persoana şi numărul (Person and Number)

Spre deosebire de verbul românesc, verbul englez are puţini indici formali care să marcheze persoana şi numărul.

Singura desinenţă specifică este *-s* pentru persoana a III-a singular, indicativul prezent, adăugată la forma de infinitiv a verbelor noţionale. (Verbele modale nu primesc *-s*): *He plays the piano.* El cîntă la pian.

Datorită absenţei formelor flexionare, persoana şi numărul în limba engleză sînt identificate de obicei cu ajutorul subiectului, mai ales cînd acesta este exprimat printr-un pronume personal.

În consecință, subiectul este de regulă exprimat în limba engleză, mai ales cînd este un pronume personal, spre deosebire de limba română: **I** *work very hard.* (Eu) muncesc foarte mult. **We** *work very hard.* (Noi) muncim foarte mult.

1.13. Modul (Mood)

1.13.1. Definiție. Modul este categoria gramaticală specifică verbului care arată felul în care vorbitorul consideră acțiunea din punctul de vedere al posibilității de îndeplinire a ei în realitate.

Pentru redarea acestui raport al acțiunii cu realitatea, limba engleză dispune de două moduri marcate formal: indicativul (acțiune reală) și subjonctivul (acțiune posibilă sau presupusă).

Notă: Unele gramatici menționează și modurile c o n d i ț i o n a l și i m p e r a t i v. In această lucrare, formele de condițional (prezent și trecut) sînt tratate în cadrul modului subjonctiv (vezi § 1.13.10, § 1.13.12.) datorită formei identice cu unele forme ale subjonctivului analitic și funcției similare (acțiune posibilă sau presupusă, în acest caz condiționată de îndeplinirea unei alte acțiuni), iar folosirea condiționalului este tratată în cadrul *Sintaxei frazei*: § 25.14.4.
Formele folosite pentru exprimarea unei acțiuni poruncite (așa-numitul mod imperativ) sînt analizate în cadrul capitolului *Felurile propozițiilor, Propoziția imperativă*, § 23.4.

După categoria gramaticală a persoanei și a posibilității de a forma predicatul unei propoziții, formele verbale în limba engleză se împart în p e r s o n a l e (indicativul și subjonctivul) și n e p e r s o n a l e (infinitivul, participiul și *Gerund*-ul).

FORMELE PERSONALE ALE VERBULUI (The Finite Forms of the Verb)

1.13.2. Modul Indicativ *(The Indicative Mood)*

Modul indicativ prezintă acțiunea, starea, etc. exprimată de verb ca *reală*, îndeplinită chiar. Modul indicativ are următoarele timpuri, în „învecinarea" lor cronologică:

Pe axa trecutului:	Pe axa prezentului:	Pe axa viitorului:
Past	*Present*	*Future*
Past Perfect	*Present Perfect*	*Future Perfect*
Future in the Past	*Future*	—

He **returned** *the book to the library after he* **had read** *it.* A înapoiat cartea la bibliotecă după ce a citit-o. *I* **can return** *the book to the library now. I* **have read** *it.* Pot să înapoiez cartea la bibliotecă (acum). Am citit-o. *He* **will return** *the book to the library next Monday. He* **will have read** *it by then.* Va înapoia cartea la bibliotecă lunea viitoare. O va fi citit pînă atunci.

Notă: Pentru analiza folosirii timpurilor, vezi: § 1.5. — § 1.9.

1.13.3. Modul subjonctiv *(The Subjunctive Mood).* Modul subjonctiv prezintă acțiunea ca *posibilă*, cînd acțiunea este proiectată în *viitor*, sau ca virtuală, nerealizată, deci *ireală*, cînd acțiunea trebuia să aibă loc în *trecut*. Modul subjonctiv în limba engleză are forme sintetice și analitice.

1.13.4. Subjonctivul sintetic *(The Synthetical Subjunctive).* Subjonctivul sintetic are forme de prezent și trecut.

1.13.5. Subjonctivul prezent *(The Present Subjunctive)* este identic ca formă cu infinitivul scurt al verbului: *It is necessary that he* { **be** *here.* / **come** *in time.* }

Este necesar ca el { să fie aici. / să vină la timp. }

Subjonctivul prezent exprimă o acțiune considerată posibilă, deci nu contrară realității.

Subjonctivul prezent este puțin folosit în engleza contemporană, fiind de obicei înlocuit de alte construcții: subjonctivul analitic, infinitivul. Întrebuințările lui sînt limitate la:

1) propoziții principale conținînd:

a) u r ă r i: *Long* **live** *peace!* Trăiască pacea!
b) anumite e x p r e s i i, în construcții fixe *(Formulaic Subjunctive)*: *So* **be** *it then!* Așa să fie! **Suffice** *it to say that...* Este de ajuns să spun că...

2) propoziții subordonate introduse de *that*, cînd propoziția principală exprimă o recomandare, decizie, rugăminte, speranță sau intenție pentru viitor ori un sentiment de surprindere *(Mandative Subjunctive)*.

Astfel, subjonctivul sintetic este folosit în următoarele tipuri de propoziții subordonate:

a) în propoziții subiective: *It is necessary* **that the chairman inform the committee of the decision.** Este necesar ca președintele să informeze comitetul asupra deciziei.
b) în propoziții atributive apoziționale: *There was a proposal* **that he be elected chairman.** Exista o propunere ca el să fie ales președinte.
c) în propoziții completive directe: *They suggested* **that steps be taken to consolidate peace and security in Europe.** S-a propus luarea de măsuri pentru consolidarea păcii și securității în Europa.
d) în propoziții condiționale sau concesive introduse de o conjuncție: **If this rumour be true,** *we cannot stay here.* Dacă acest zvon e cumva adevărat, nu putem rămîne aici. **Though everyone desert you,** *I will not.* Chiar dacă toată lumea te va părăsi, eu nu o voi face.

Folosirea subjonctivului prezent este caracteristică stilului oficial, fiind întîlnită în tratate, rezoluții, regulamente sau în stilul tehnico-științific.

Subjonctivul prezent este mai frecvent folosit în engleza americană (literară și vorbită). Engleza britanică curentă preferă construcții cu:

a) infinitivul: *It is necessary* **for him to come in time.**
b) *should* + infinitiv: *They suggested* **that steps should be taken.**

1.13.6. Subjonctivul trecut *(The Past Subjunctive).* Subjonctivul trecut coincide ca formă cu *Past Tense* simplu, modul indicativ: *I wish he* **told** *the truth.* Aș dori să spună adevărul.

Verbul *be* are o formă unică pentru toate persoanele: *were*: *I wish* { *he* / *they* } **were** *here.*

În vorbirea curentă însă, există tendința de a-l înlocui pe *were* cu *was* la persoana I și a III-a singular: **If he** { **were** / **was** } **ill,** *I would send for the doctor.* Dacă ar fi bolnav, aș trimite după doctor.

Forma de subjonctiv trecut poate fi folosită și la aspectul continuu. Ea conține în structura sa forma *were* urmată de participiul în *-ing* al verbului de

conjugat: *I wish he* **were revising** *for his exam now.* Aş dori să repete pentru examen acum.

Subjonctivul trecut este folosit în propoziţii subordonate, pentru a exprima o acţiune contrară realităţii:

a) în propoziţii subiective, după *it's (high) time*: *It's time* **you went to bed.** E de mult timpul să vă duceţi la culcare (Este foarte tîrziu).

Notă: Comparaţi cu: *It's time* + infinitiv: *It's time for you to go to bed.* E timpul să vă duceţi la culcare. (E ora de culcare).

b) în completive directe, după verbul *wish*: *I wish* **you were telling the truth.** Aş dori să spui adevărul.

c) în propoziţii condiţionale: **If I saw him,** *I would give him your message.* Dacă l-aş vedea, i-aş transmite mesajul tău.

d) în circumstaţiale de mod comparative: *She talked* **as if she were ill.** Vorbea de parcă era bolnavă.

e) în propoziţii concesive: **Even though he were ill,** *he would not miss school.* Chiar dacă ar fi bolnav, n-ar lipsi de la şcoală.

Subjonctivul trecut este utilizat atît în stilul literar cît şi în limba vorbită. El este confundat de obicei cu *Past Tense*, cu care este identic ca formă.

Notă: În capitolele de sintaxă a frazei s-a folosit termenul de *Past Tense* şi nu de *subjonctiv trecut* în discuţia propoziţiilor subordonate în care apare această formă, pentru simplificare şi uşurarea memorării.

1.13.7. Subjonctivul II trecut. Forma de *mai-mult-ca-perfect* a indicativului are şi valoare de subjonctiv perfect, cînd exprimă o acţiune contrară unei realităţi trecute, deci ireală, în unele propoziţii subordonate:

a) în propoziţii completive directe, după verbul *wish*: *I wish I* **had been there too.** *(but I wasn't).* Aş fi dorit să fiu şi eu acolo.

b) în circumstanţiale de mod comparative: *He talked as if* **he had seen her.** Vorbea de parcă ar fi văzut-o.

c) în propoziţii condiţionale: **If he had read the book,** *he would have written a better term paper.* Dacă ar fi citit cartea, ar fi scris o teză mai bună.

1.13.8. Subjonctivul analitic *(The Analytical Subjunctive)* În limba engleză contemporană există tendinţa de a folosi subjonctivul analitic, mai frecvent decît subjonctivul sintetic, pentru a exprima fapte sau acţiuni ipotetice, sub forma unor presupuneri, îndoieli, urări, condiţii, concesii sau a unui scop.

Formele subjonctivului analitic conţin în structura lor verbe modale urmate de verbe noţionale la infinitiv (prezent sau perfect).

Există mai multe posibilităţi de exprimare a subjonctivului analitic (cu o formă unică pentru toate persoanele):

should + infinitiv	: **should leave**
should + infinitivul perfect	: **should have left**
would + infinitiv	: **would leave**
would + infinitivul perfect	: **would have left**
may + infinitiv	: **may leave**
may + infinitivul perfect	: **may have left**
might + infinitiv	: **might leave**
might + infinitivul perfect	: **might have left**
could + infinitiv	: **could leave**
could + infinitivul perfect	: **could have left**

Formele de subjonctiv alcătuite din verbe modale urmate de infinitivul prezent se referă la o acţiune simultană sau posterioară acţiunii din propoziţia principală, pe cînd cele urmate de infinitivul perfect redau o acţiune anterioară acţiunii din propoziţia principală.

Atenţie! Deşi conţin verbe modale, formele subjonctivului analitic şi-au pierdut în multe cazuri înţelesul modal, verbele modale devenind simple verbe auxiliare: *He left early so that he* **might arrive** *in time.* A plecat devreme ca să ajungă la timp.

1.13.9. Întrebuinţarea subjonctivului analitic. Formele de subjonctiv analitic sînt folosite atît în propoziţiile principale, cît şi în propoziţiile subordonate.

Folosirea acestor forme în propoziţiile principale este limitată de obicei la exprimarea unor urări, în expresii fixe, sau pentru exprimarea ideii de condiţional: **May** *he live long!* **I should** *like to go now.*

Formele subjonctivului analitic (mai ales *should + infinitiv)* sînt mai frecvente în propoziţiile subordonate (în special cele introduse de *that),* pentru a exprima o acţiune posibilă, presupusă, pentru a sublinia *ideea* de acţiune şi nu acţiunea propriu-zisă sau îndeplinirea ei, care sînt redate prin indicativ.

Comparaţi:

The idea is that sport facilities **should be improved.** Ideea este să se îmbunătăţească baza materială pentru sport. (Aceasta se poate întîmpla sau nu.) *The fact is that sport facilities* **will be improved.** Faptul este că baza materială pentru sport va fi îmbunătăţită. (Aceasta se va întîmpla).

1.13.10. Should + infinitivul. *Should* + infinitivul este folosit:

1) în propoziţii principale, în alcătuirea formelor de condiţional prezent şi trecut:

a) *Should* + infinitivul prezent este utilizat pentru a reda condiţionalul prezent în limba engleză, la persoana I singular şi plural: I / We } **should like** *to see him.* Aş / Am } dori să-l vedem.

Notă: În vorbirea curentă există tendinţa de a folosi *would* în loc de *should*: I / We } **would like** *to see him.*

b) *Should* + infinitivul perfect este folosit cu funcţie de condiţional trecut la persoana I singular şi plural: I / We } **should have liked** *to see him.* Şi aici este prezentă tendinţa de a înlocui *should* cu *would*: I / We } **would have liked** *to see him.*

c) Tot în propoziţii principale, *should + infinitivul* este folosit pentru exprimarea unei atitudini emoţionale, în întrebări începînd cu *why* sau *how*: *Why* **should** *we* **quarrel** *about such a trifle?* De ce să ne certăm pentru un asemenea fleac?

2) în propoziţii subordonate:

a) în propoziţii subiective introduse *it is/was necessary, strange, unusual, important, impossible, natural, (un)fortunate, remarkable, surprising,* etc.:

It is necessary **that the chairman should inform the committee of the decision taken.** Este necesar ca preşedintele să informeze comitetul despre decizia luată.

b) în propoziţii subiective introduse de *it is/was a pity, shame, surprise, wonder*: *It is a wonder* **that they should come so early.** E o minune ca ei să vină aşa devreme.

c) în propoziţiile atributive apoziţionale, după substantivele *reason, supposition, thought, idea, hint*: *This is no reason* **why he should be late.** Aceasta nu este un motiv pentru care să întîrzie.

d) în propoziţiile completive directe după verbe care exprimă un ordin, o sugestie, o hotărîre: *order, command, demand, request, insist, suggest, propose, offer, arrange, agree, settle*: *They* **demanded** *that the meeting* **should be held** *without delay.* Au cerut ca şedinţa să fie ţinută fără întîrziere.

e) în propoziţii completive prepoziţionale, după adjective ca: *I am glad, pleased, anxious, sorry* etc., care redau sentimentele vorbitorului: *She was anxious* **that they should see her dancing.** Era nerăbdătoare ca ei să o vadă dansînd.

f) în propoziţii condiţionale, pentru exprimarea unei condiţii puţin probabile: **If he should come,** *tell him to wait in the sitting room.*
Dacă vine cumva/se întîmplă să vină, spune-i să aştepte în camera de zi.

g) în propoziţii circumstanţiale de scop negative introduse de *lest, for fear (that), in case (that)*, urmate de un verb la forma afirmativă: *He hurried* **for fear he should be late.** Se grăbea de frică să nu întîrzie.

h) în propoziţii concesive introduse de *though, although, whatever* pentru a exprima o acţiune ipotetică: **Whatever he should do,** *he is not likely to succeed.* Orice ar face, nu are şanse să reuşească.

i) în propoziţii subordonate temporale (rar): *He was advised to keep a diet* **till he should feel better.** A fost sfătuit să ţină regim pînă se va simţi mai bine.

1.13.11. May/might + infinitivul. Subjonctivul analitic exprimat prin *may/might* + infinitivul prezent sau perfect este folosit:

1) în propoziţii principale, pentru a exprima o urare, dorinţă: **May** *you* **live** *long!* Să trăieşti mulţi ani! *Oh, that he* **might recover soon!** O, de s-ar însănătoşi repede!

2) în propoziţii subordonate.

A t e n ţ i e! Dacă verbul din propoziţia principală este la un timp prezent, în propoziţia subordonată se poate folosi *may* sau *might* + infinitiv (perfect). Utilizarea lui *might* + infinitiv indică o nesiguranţă mai mare decît *may*: *It is possible* **that he may come later.** Este posibil/Se poate să vină mai tîrziu. *It is possible* **that he might come later.** S-ar putea să vină mai tîrziu.

Might + infinitivul este întrebuinţat întotdeauna după un verb trecut în propoziţia principală: *He spoke loudly so that* **everybody might hear him.** A vorbit tare ca să-l audă toată lumea.

May/might + infinitivul (prezent sau perfect) este folosit în următoarele tipuri de propoziţii subordonate:

a) în propoziţii subiective introduse de *it is/was possible, probable, likely*, la forma afirmativă: *It was possible that they might have visited the Exhibition the day before.* Era posibil ca ei să fi vizitat expoziţia cu o zi înainte.

Notă: La forma interogativă sau negativă, aceste construcţii sînt urmate de *should* + infinitiv: *Was it possible* **that they should have visited the Exhibition already?** Era posibil ca ei să fi vizitat deja expoziţia?

b) în propoziţii completive prepoziţionale după *be afraid*: *He was afraid I* **might turn down his offer.** Se temea să nu-i resping oferta.

c) în propoziţii circumstanţiale de scop introduse de conjuncţiile *that, so that, in order that*: *She repeated the explanation* **so that the pupils might understand the lesson better.** A repetat explicaţia ca elevii să înţeleagă mai bine lecţia.

d) în propoziţii concesive introduse de *though, although, whatever, however, no matter* etc., pentru a reda o acţiune nesigură, presupusă: **However tired he might be,** *he must come down and talk to us.* Oricît de obosit ar fi, trebuie să coboare să vorbească cu noi.

1.13.12. Would + infinitivul. Subjonctivul analitic exprimat prin *would* + infinitivul prezent sau perfect este utilizat:

1) în propoziţii principale, pentru construirea formelor de condiţional:

a) c o n d i ţ i o n a l u l p r e z e n t, la toate persoanele, este format din *would* + infinitivul prezent: *They* **would like** *to come now.* Ei ar dori să vină acum.

b) *would* + infinitivul perfect este întrebuinţat pentru formarea c o n d i ţ i o n a l u l u i t r e c u t la toate persoanele: *They* **would have liked** *to come now.* Ei ar fi dorit să vină acum.

2) în propoziţii subordonate:

a) în propoziţii completive directe, după verbul *wish*, pentru a exprima o acţiune dorită, dar avînd puţine şanse de realizare în viitor: *I wish he* **would lend me his book.** *(but I don't think he will).* Aş dori să-mi împrumute cartea. (dar nu cred că o va face).

b) în propoziţii circumstanţiale de scop introduse de *so that*: *She kept the food in the oven* **so that they would eat it hot.** A ţinut mîncarea în cuptor ca s-o mănînce caldă.

1.13.13. Could + infinitivul. *Could* + *infinitivul* este folosit de obicei în propoziţiile circumstanţiale de scop, ca o alternativă a lui *may/might* + infinitivul. Deosebirea dintre cele două construcţii este următoarea: *may/might* este mai formal şi indică un grad mai mare de nesiguranţă; *could* este utilizat în vorbire şi indică de obicei o acţiune reală: *She sent him money* **so that he could buy the dictionary.** I-a trimis bani ca să poată cumpăra/să cumpere dicţionarul.

1.13.14. Subjonctivul sau indicativul. În unele din situaţiile de mai sus în care se întrebuinţează subjonctivul analitic, se poate folosi şi indicativul. Acesta este utilizat de obicei cînd acţiunea este menţionată ca un fapt real şi nu ca o presupunere: *It's a pity* **you have missed such an opportunity.** E păcat că ai pierdut o asemenea ocazie (faptul s-a petrecut). *It's a pity you* **should have missed such an opportunity.** E păcat să fi pierdut o asemenea ocazie. (Se subliniază ideea de a pierde o asemenea ocazie).

Notă: Pentru analiza mai detaliată a folosirii modurilor şi timpurilor în propoziţiile subordonate, vezi *Sintaxa frazei*, § 25.4. — § 25.17.

1.14. Formele nepersonale ale verbului (The Non-Finite Forms of the Verb)

1.14.1. Formele nepersonale ale verbului în limba engleză sînt infinitivul, participiul în *-ing*, forma *Gerund* (gerunziul) şi participiul trecut.

Formele nepersonale ale verbului nu au categoriile gramaticale de mod, persoană şi număr şi nu pot îndeplini în propoziţie funcţia de predicat. În unele situaţii însă, ele pot forma construcţii cu caracter predicativ, în care forma verbală se află într-un raport predicativ implicit faţă de elementul nominal: **Father coming home early,** *we went for a walk.* Tata venind devreme acasă, ne-am dus la plimbare. **The preparations for the exam completed,** *the candidates were allowed to enter the examination room.* Pregătirile pentru examen (fiind) terminate, li s-a permis candidaţilor să intre în sala de examen.

Formele nepersonale ale verbului au atît caracteristici verbale, cît şi caracteristici nominale.

1.14.2. Caracteristicile verbale, comune cu cele ale formelor personale, sînt:

a) Formele nepersonale ale verbului au tradiţional categoria de timp, diateză, iar infinitivul are şi categoria de aspect.

b) pe plan sintactic, pot avea subiect (formînd construcţii predicative implicite), complement direct (după verbe tranzitive) sau complemente circumstanţiale, ca şi formele personale: *I can imagine* **them worrying** *about it.* Îmi imaginez că-şi fac probleme despre acest lucru. **Having read the book,** *she returned it to the library.* După ce a citit cartea, a înapoiat-o la bibliotecă. *We noticed some pupils* **running in the playground.** Am observat cîţiva elevi alergînd în curtea şcolii.

1.14.3. Pe lîngă aceste caracteristici verbale, infinitivul şi *Gerund*-ul au şi caracteristici substantivale, datorită cărora ele pot îndeplini în propoziţie şi funcţii specifice substantivului, iar participiul are şi caracteristici adjectivale, datorită cărora se poate comporta ca un adjectiv în propoziţie: **To see** *her again was his only desire.* S-o vadă din nou era singura lui dorinţă. **Running** *is good for you.* Crosul îţi face bine. *He would add stamp after stamp to his* **growing** *collection of old Romanian stamps.* Adăuga timbru după timbru la colecţia lui în creştere, de vechi mărci poştale româneşti. *There is the* **Lost** *Property Office.* Acolo este Biroul de obiecte găsite.

1.15. Infinitivul (The Infinitive)

1.15.1. Formele infinitivului. Infinitivul are două forme: infinitivul lung *(The Long Infinitive)*, marcat de particula *to* şi infinitivul scurt *(The Short Infinitive)*, fără particula *to*.

Notă: **Infinitivul cu adverb intercalat** *(The Split Infinitive).* Gramaticile mai menţionează şi infinitivul cu adverb intercalat, o construcţie destul de frecventă în engleza contemporană, alcătuită dintr-un infinitiv lung şi un adverb de mod, aşezat între *to* şi verbul principal. De exemplu:

to clearly understand = a înţelege clar
to fully appreciate = a aprecia cum trebuie
to flatly refuse = a refuza categoric etc.
They came **to fully realize** *the importance of the event.* Au ajuns să-şi dea seama pe deplin de importanţa evenimentului.

1.15.2. Caracteristicile verbale ale infinitivului

a) Infinitivul are categoriile gramaticale de timp (prezent şi perfect), aspect (simplu şi continuu) şi diateză (activă şi pasivă).

Infinitivul (timp, aspect, diateză)

Timpul	Aspectul simplu		Aspectul continuu
	Diateza activă	Diateza pasivă	Diateza activă
Prezent	*wash* a spăla	*be washed* a fi spălat	*be washing* a spăla
Perfect	*have washed* a fi spălat	*have been washed* a fi fost spălat	*have been washing* a fi spălat

1.15.3. Caracteristicile substantivale ale infinitivului. În propoziţie, infinitivul îndeplineşte de regulă funcţiile unui substantiv. Infinitivul este folosit:

1) la începutul propoziţiei:

a) cu funcţie de subiect: **To err** *is human.* A greşi este omenesc.

Notă: În vorbirea curentă, subiectul exprimat printr-un infinitiv este anticipat de pronumele **it**: **It** *is quite easy* **to learn English.** Este destul de uşor să înveţi englezeşte.

b) ca element independent în propoziţie, în construcţii parentetice: *to be sure, to put it mildly, to speak frankly, to tell the truth* etc.: **To tell the truth,** *I don't like him.*

2) după substantive, îndeplinind funcţia de atribut: *He is not the man* **to do** *it.* El nu este omul (care) să facă acest lucru. *New blocks of flats will be built in this area in the years* **to come.** În anii ce vor veni se vor construi noi blocuri de locuinţe în această zonă.

Notă: Unele dintre aceste substantive provin din verbele de la § 1.15.3., pct. 6: *attempt, decision, intention, wish* etc.: *He announced his* **DECISION to resign.** Şi-a anunţat hotărîrea de a demisiona.

3) după verbe modale, ca parte a predicatului:

a) infinitivul lung, după: *ought (to), have (to), be (to), used (to)* şi uneori după *dare* şi *need* (vezi § 1.20.5. şi § 1.20.11.), ca parte a predicatului: *We* **HAVE TO get up** *early every day.* Trebuie să ne sculăm devreme în fiecare zi.

b) infinitivul scurt, după *can, may, must, need, dare, shall/should, will/would*: *You* **SHOULD see** *a doctor.* Ar trebui să mergi la doctor.

4) după verbe copulative (în special *be*), îndeplinind funcţia de nume predicativ: *To see her* **IS to like** *her.* A o vedea înseamnă a o plăcea.

5) ca o complinire a unor adjective care exprimă stări sufleteşti, folosite predicativ: *afraid, certain, content, eager, glad, pleased, sorry, sure, wrong etc.*: *He is* **EAGER to help** *you.* Este dornic să te ajute. *I'm very* **GLAD to have seen** *them.* Sînt foarte bucuros că i-am văzut.

6) după verbe tranzitive: *arrange, attempt, decide, learn, offer, promise, refuse, want, wish* etc. îndeplinind funcţia de complement direct.

a) singure: *They* **HAVE DECIDED to repeat** *the experiment.* Au hotărît să repete experienţa.

b) în construcţia Acuzativ cu infinitiv, după verbe exprimînd o activitate mintală, *(believe, consider, think* etc.), permisiunea *(allow, permit)*, un ordin sau o rugăminte *(order, command, request, beg, ask etc.)*: *We requested* **them to complete** *the survey.* Le-am cerut să termine ancheta.

c) **Atenţie!** După verbele de percepţie: *hear, see, watch, notice, observe, perceive* şi după *have, let* şi *make* în construcţia Acuzativ cu infinitiv (Vezi § 18.3.1.) se foloseşte infinitivul scurt: *I* **HEARD** *them* **come.** I-am auzit venind. *I* **MADE** *her* **work** *harder.* Am făcut-o să muncească mai mult.

Notă: 1. Verbul *notice* poate fi urmat şi de infinitivul cu *to*: *I noticed them* **(to) come.** I-am observat venind.

2. Verbele de la pct. 6.c) sînt urmate de infinitivul cu *to* în transformarea pasivă a construcţiei Acuzativ cu infinitiv — Nominativ cu infinitiv: *They were heard* **to come.** *She was made* **to work** *harder.*

7) în construcţia Infinitivul cu *for — to*: *They were anxious* **for her to begin her song.** Erau nerăbdători ca ea să-şi înceapă cîntecul.

8) în construcţia Nominativ cu infinitiv: **They** *were requested* **to complete the survey.** Li s-a cerut să termine ancheta.

9) după verbe tranzitive sau intranzitive, îndeplinind funcţia de complement circumstanţial de scop: *I came* **to talk** *to you.* Am venit (ca) să stau de vorbă cu tine.

Notă: Infinitivul cu funcţie de complement circumstanţial de scop poate fi precedat de *in order to, so as to*: *He repeated the new words everyday* **(in order) not to forget them.** Repeta cuvintele noi în fiecare zi ca să nu le uite.

10) pentru a înlocui o propoziţie subordonată, precedat de un pronume/adverb interogativ, sau de o conjuncţie:

Show me / *He has told me* { **where to go.** (= where I must go). / **what to buy.** (= what I must buy). / **how to do it.** (= how I should do it).

Notă: 1. Verbul *know* cu sensul de „a şti cum să"... este urmat de *how + infinitiv*: *She knows* **how to captivate** *her audience.* Ştie cum să-şi captiveze auditoriul.

2. *Forget, learn* şi *teach* sînt folosite în mod similar: *She taught me* **how to catch butterflies.** M-a învăţat cum să prind fluturi.

11) Particula *to* poate fi folosită pentru a înlocui un verb care a fost deja menţionat: A: *Let's go.* B: *I don't want* **to.** A: Hai să mergem. B: Nu vreau (să mergem). *She bought the book although I had told her* **not to.** Ea a cumpărat cartea deşi i-am spus să n-o cumpere.

1.15.4. Traducere. Infinitivul se traduce de obicei în limba română printr-o propoziţie subordonată: *I want* **to see** *her.* Vreau s-o văd. *He could* **come.** A putut să vină.

1.16. Forma în -ing (The -ing Form)

1.16.1. Forma în *-ing* reprezintă două forme verbale distincte: participiul în *-ing* şi *Gerund*-ul. Acestea au formă identică, putînd fi diferenţiate numai după funcţiile pe care le îndeplinesc în propoziţie, pe baza determinărilor pe care le au.

Forma în *-ing* se construieşte din infinitivul verbului de conjugat, la care se adaugă terminaţia *-ing*: *read + -ing = reading; write + -ing = writing; cry + -ing = crying; lie + -ing = lying; sit + -ing = sitting.* (Pentru ortografierea acestei forme verbale, vezi § 1.10.5.)

Funcţiile îndeplinite de cele două forme verbale derivă din caracteristicile lor: participiul în *-ing* are caracteristici verbale şi adjectivale: *He is* **sleeping.** El doarme. *The* **sleeping** *child.* Copilul care doarme.
iar *Gerund*-ul, caracteristici verbale şi substantivale: *We had the advantage of* **working** *in a factory near our school.* Am avut avantajul să lucrăm într-o fabrică lîngă şcoala noastră. **Working** *in a factory is useful for our future careers.* Munca în fabrică este folositoare pentru viitoarea noastră profesiune.

1.16.2. Participiul în *-ing* sau participiul prezent (*the -ing Participle, the Present Participle*) exprimă o acţiune în desfăşurare sau o stare nelegate de un agent prin categoriile de persoană sau număr.

1.16.3. Caracteristicile verbale ale participiului în *-ing*. a) Participiul în *-ing* are categoriile gramaticale de timp şi diateză:

Participiul în *-ing* (timp, diateză)

Timp	Diateză	
	activă	pasivă
Present Participle Participiul Prezent	*reading* citind	*being read* fiind citit
Perfect Participle Participiul Perfect	*having read* citind	*having been read* fiind citit

Participiul prezent exprimă o acţiune simultană cu verbul la mod personal din propoziţie: **Running** *across the park, he heard somebody call his name.* În timp ce traversa parcul în fugă, a auzit pe cineva strigîndu-l pe nume.

Participiul perfect* se formează din participiul prezent al verbului *have* şi din participiul trecut al verbului de conjugat. El exprimă o acţiune anterioară verbului predicativ din propoziţie: **Having run** *across the park, he felt tired.* După ce a traversat parcul în fugă s-a simţit obosit.

b) Participiul în *-ing* este folosit pentru formarea aspectului continuu al verbelor: *They* **are going** *home.* Se duc acasă. *I* **was playing** *chess when the telephone rang.* Jucam şah cînd a sunat telefonul.

c) Pe plan sintactic, participiul în *-ing* poate avea subiect, complement direct (după verbe tranzitive) şi complemente circumstanţiale, ca şi formele personale: *I saw* **him reading an English book in the library.** L-am văzut citind o carte englezească la bibliotecă.

1.16.4. Caracteristicile adjectivale ale participiului în *-ing*. Participiul în *-ing* poate fi folosit şi ca adjectiv. El se aşază înaintea substantivului, dacă

---

* Participiul perfect *(Perfect Participle)* şi participiul trecut *(Past Participle)* nu sînt una şi aceeaşi formă verbală.

Participiul perfect reprezintă forma perfectă a participiului în *-ing*, indicînd o acţiune săvîrşită anterior acţiunii exprimate de verbul predicativ: **Having finished** *the book, he went to bed.* Deoarece / După ce a terminat cartea, s-a dus la culcare.

Participiul trecut reprezintă altă formă verbală, lipsită de categoria de timp, şi care denumeşte acţiunea ca rezultat: *The furniture* **made** *in Romania is exported to many countries.* Mobila fabricată în România este exportată în multe ţări.

Participiul trecut intră în structura formei de participiu perfect: **Having made** *a useful suggestion, he had our support.* Deoarece a făcut o propunere utilă, (el) s-a bucurat de sprijinul nostru.

se accentuează latura sa adjectivală şi după substantiv, dacă latura verbală este mai evidentă: *All* **sleeping** *children are beautiful* (sleeping = not awake). Toţi copiii adormiţi sînt frumoşi. *The child* **sleeping** *in the next room is my baby brother* (sleeping = who is sleeping) Copilul care doarme în camera alăturată este frăţiorul meu.

1.16.5. Funcţiile sintactice ale participiului în *-ing*. Participiul în *-ing* este folosit (singur sau precedat de conjuncţii, în special *when* sau *while*):

1) în expresii parentetice: *generally speaking* = în general, *judging by appearances* = judecînd după aparenţe; *beginning with September 15* = începînd cu 15 septembrie, *considering the circumstances* = luînd în considerare condiţiile. **Judging by appearances,** *nobody is to blame.* Judecînd după aparenţe, nimeni nu este vinovat.

2) ca nume predicativ, după verbele *stand, sit, lie*: *She* **STOOD gazing** *at the brightly lit shop windows.* Se uita cu admiraţie la vitrinele viu luminate.

3) ca înlocuitor al unor propoziţii subordonate, îndeplinind în propoziţie funcţia de:

a) atribut: *She looked at the children* **playing** *in the garden* (= who were playing...) Se uita la copiii care se jucau în grădină.

b) parte dintr-un complement direct complex (Acuzativ cu participiu în *-ing*): *She heard* **somebody knocking** *at the door.* (= that somebody was knocking). A auzit pe cineva bătînd la uşă.

c) complement circumstanţial, mai ales de:

—t i m p: **Arriving** *at the station, he started looking for his friend* (= when he arrived...) Sosind la gară, a început să-şi caute prietenul.

—c a u z ă: **Having read the book,** *he was able to comment on it.* (= As he had read the book...) Deoarece citise cartea, a putut să o comenteze.

—î m p r e j u r ă r i î n s o ţ i t o a r e: *She came out of the room* **wearing** *a long evening dress.* (She came out... She was wearing...) A ieşit din cameră purtînd o rochie lungă de seară.

Notă: Exprimarea complementului circumstanţial printr-un participiu în *-ing* este o trăsătură caracteristică englezei literare. În vorbire se preferă propoziţiile subordonate (Vezi parantezele).

1.16.6. Traducere. Participiul în *-ing* se traduce în limba română printr-un gerunziu sau printr-o propoziţie subordonată: **Passing** *the shop, he saw his mother inside.* Trecînd/În timp ce trecea prin faţa magazinului, o văzu pe mama sa înăuntru.

1.17. Forma *-ing* ca Gerund (The Gerund)

1.17.1. Caracteristicile verbale ale formei Gerund. *Gerund* are, la fel ca şi participiul în *-ing*, caracteristici verbale:

a) are categoriile gramaticale de timp şi diateză:

Diateza activă:

Gerund: *I enjoy* **learning** *English.* Îmi place să învăţ engleza.

Perfect Gerund: *He denies* **having taken** *the books.* Neagă că a luat cărţile.

Diateza pasivă:

Gerund: *He can't stand* **being interrupted.** Nu poate suferi să fie întrerupt.

Perfect Gerund: *He denies* **having been invited** *to the party.* Neagă că a fost invitat la petrecere.

Gerund denumeşte de regulă o acţiune simultană cu acţiunea verbului predicativ (cu excepţia situaţiilor în care *Gerund*-ul este precedat de prepoziţia *before* sau *after*).

The teacher enjoyed **taking** *the children to the museum last Sunday.* Profesorului i-a făcut plăcere să-i ducă pe copii la muzeu duminica trecută.

Forma perfectă *(Perfect Gerund)* denumeşte o acţiune anterioară verbului predicativ. Această formă este mai rar folosită decît *Gerund* şi ea apare mai ales după verbul *deny*: *He* **DENIES having seen** *her.* Neagă că a văzut-o.

În cazul altor verbe, mai ales *remember, excuse, forgive, thank* şi după prepoziţiile *on, after, without*, raportul de anterioritate poate fi exprimat şi de *Gerund*:

I can't remember { **doing** / **having done** } *this exercise before.*

Nu-mi amintesc să mai fi făcut acest exerciţiu.

I thanked him for { **helping** / **having helped** } *me.* I-am mulţumit că m-a ajutat.

Notă: Sensul pasiv al *Gerund*-ului este redat de obicei prin forma pasivă: *The children enjoyed* **being taken** *to the museum.* Copiilor le-a făcut plăcere să fie duşi la muzeu. După verbele *want, need, require, deserve*, şi după adjectivul *worth* se foloseşte însă *Gerund*-ul activ pentru redarea sensului pasiv: *Your shoes* **NEED mending.** Trebuie să-ţi repari pantofii / Pantofii tăi trebuie reparaţi. *What is* **WORTH doing** *is* **WORTH doing** *well.* Ce merită făcut merită făcut bine.

b) Pe plan sintactic, *Gerund* poate avea subiect, complement direct în cazul verbelor tranzitive, complemente circumstanţiale: *I can't imagine* **him driving a car in this weather.** Nu mi-l imaginez conducînd maşina pe o asemenea vreme.

1.17.2. Caracteristicile substantivale ale formei Gerund. Spre deosebire de participiul în *-ing*, care are şi caracteristici adjectivale, *Gerund* are şi caracteristici substantivale:

a) poate fi determinat de articole, adjective, substantive la cazul genitiv sintetic:

The sound of { **a loud knocking on the door** / **her coming in** / **a baby's crying** } *interrupted their discussion.*

Notă: Dacă un verb tranzitiv + complementul său direct este folosit la *Gerund* precedat de un articol, complementul direct se transformă într-un atribut prepoziţional cu *of*.

Comparaţi: **The strengthening of peace and security** *in Europe is an essential prerequisite for* **strengthening peace and security** *throughout the world.* Întărirea păcii şi securităţii în Europa este o condiţie esenţială pentru întărirea păcii şi securităţii în lumea întreagă.

The writing of books } *takes a great deal of time.*
Writing books

Scrierea cărţilor ia foarte mult timp.

b) este întrebuinţat după prepoziţii: **AFTER walking** *for an hour, we went to the cinema.* După ce ne-am plimbat o oră, ne-am dus la cinema. *He is in the habit* **OF going** *fishing every week.* Are obiceiul/Obişnuieşte să meargă la pescuit în fiecare săptămînă.

c) pe plan sintactic, *Gerund*-ul îndeplineşte funcţii proprii substantivului:

1) subiect: **Camping** *is the ideal way to spend a holiday.*

Notă: Subiectul exprimat printr-un *Gerund* este adeseori introdus de un *it* anticipativ: **It's** *no good* **worrying. It's** *hopeless* **trying** *to get this car going.*

2) parte dintr-un predicat verbal, după verbele indicînd începutul: *begin, start;* continuarea: *continue, go on, keep* (on) şi sfîrşitul acţiunii: *stop, end, finish, cease:*

He { **BEGAN** / **WENT ON** / **FINISHED** } **searching** *for the document.*

3) nume predicativ (rar): *Seeing is* **believing.**

4) complement direct: *Fancy* **meeting** *you here!*

5) parte dintr-un complement prepoziţional: *He has succeeded* **in collecting** *all the material.*

6) parte dintr-un complement complex:

I can imagine { **her** / **Mary's** } **getting** *upset.*

7) parte dintr-un complement circumstanţial (precedat de o prepoziţie, care indică şi felul complementului:

—de timp: **After cycling** *down the avenue, he turned right.*

—de mod: *He won the competition* **by guessing** *all the answers.*

8) parte dintr-un atribut prepoziţional: *I had the pleasure* **of travelling** *with them.*

1.17.3. Întrebuinţarea formei *Gerund*

1) Forma *Gerund* este folosită:

a) după prepoziţii ca *after, before, by, for, from, on,* etc. care indică relaţii temporale, cauzale, de mod, de scop, etc.: **ON waking up,** *he found himself in a hospital ward.* Cînd s-a trezit, s-a văzut într-un salon de spital. *Read your paper again* **BEFORE handing** *it in.* Citeşte încă o dată lucrarea înainte să o predai. *You'll get a ticket* **FOR parking** *here.* Ai să primeşti amendă pentru că ai parcat aici. *She keeps healthy* **BY keeping a** *strict diet.* Îşi menţine sănătatea ţinînd un regim strict.

b) după părţi de vorbire urmate în mod obligatoriu de anumite prepoziţii:

—substantive cu prepoziţie obligatorie: —*doubt* + **about**; —*cause, reason* + **for**; —*belief, confidence, delight, difficulty, experience, faith, interest, luck, pride* + **in**; —*charge, favour, habit, hope, intention, opportunity, point* + **of**; —*contribution, objection, opposition* + **to**; etc. *He has a lot of* **EXPERIENCE IN** *foreign language teaching.* Are multă experienţă în predarea limbilor străine.

—adjective şi participii trecute cu prepoziţie obligatorie (vezi § 8.2.5): —*angry, anxious, certain, enthusiastic,*

happy, optimistic, pleased, sure, worried + **about**; —*angry, astonished, bad, clever, delighted, expert, good, pleased, skilful, surprised* + **at**; —*excellent, famous, responsible, sorry, suitable, useful* + **for**; —*consistent, correct, diligent, experienced, expert, fortunate, helpful, interested, late, prompt, quick, right, slow, successful* + **in**; —*afraid, ashamed, aware, capable, certain, conscious, convinced, fond, guilty, proud, tired* + **of**; —*based, dependent, intent, keen* + **on**; —*accustomed, equal, equivalent, opposed, used* + **to**; —*annoyed, bored, content, delighted, furious, disappointed, happy, pleased, satisfied, sick, upset* + **with.** *I am* **DELIGHTED AT** *her* **winning** *the first prize.* Sînt încîntat că a cîştigat premiul întîi.

I am { **USED TO** / **ACCUSTOMED WITH** } **getting** *up early.*

Sînt obişnuit să mă scol devreme.

—verbe cu prepoziţie obligatorie: —*complain, dream, learn, worry* + **about**; —*aim, hesitate* + **at**; —*fight, struggle* + **against**; —*begin, conclude, end* + **by**; —*apologize, care* + **for**; —*prevent, recover, refrain, retire* + **from**; —*believe, consist, delight, participate, succeed* + **in**; —*accuse, approve, boast, complain, consist, hear, think* + **of**; —*agree, concentrate, congratulate, count, decide, focus, insist, live, rely* + **on**; —*agree, contribute, look forward, object, resort* + **to**; —*agree* + **with.**

I don't **AGREE TO** / *I* **OBJECT TO** { *your* **leaving** *earlier than the others.*

Nu sînt de acord să pleci mai devreme decît ceilalţi. *I won't* **HEAR OF buying** *a new TV set.* Nu vreau să aud să cumpărăm un televizor nou. *I'm* **LOOKING FORWARD TO seeing** *you again.* Aştept cu nerăbdare să te văd din nou. *These measures* **CONTRIBUTE TO strengthening** *peace and security.* Aceste măsuri contribuie la întărirea păcii şi securităţii.

2) *Gerund* este întrebuinţat după substantivul *use* în construcţia *it is no use* sau *there is no use* şi după adjectivul *worth*: *This book is* **WORTH reading.** Această carte merită citită. **IT'S NO USE trying** *to mend the vacuum-cleaner.* Degeaba încerci să repari aspiratorul.

3) după verbe tranzitive: *admit, avoid, consider, deny, detest, dislike, escape, fancy, finish, give up, cannot help, keep (on), don't mind, miss, postpone, practise, put off, resent, resist, risk, cannot stand, stop, suggest,* etc. *You must* **AVOID being** *late in future.* Trebuie să eviţi să întîrzii în viitor. *He* **HAS GIVEN UP smoking.** S-a lăsat de fumat. *I* **CANNOT HELP laughing** *at his jokes.* Nu pot să nu rîd la glumele lui. *I* **CANNOT STAND being interrupted** *in my work.* Nu pot suferi să fiu întrerupt din lucru.

4) după verbe exprimînd o activitate mintală: *forget, remember, understand,* etc. sau o stare sufletească: *cannot bear, dread, hate, like, love, neglect, prefer, regret,* etc. în alternanţă cu infinitivul (vezi şi § 1.17.8.): *I* **remember being** *disappointed.* Îmi amintesc că am fost dezamăgit. *I* **HATE** *their* **arriving** *late.* Nu-mi place că întîrzie.

5) după verbe indicînd un proces: *plan, try, undertake*; începutul: *begin, start*; continuarea: *continue* sau sfîrşitul acţiunii: *cease*, în alternanţă cu infinitivul (vezi § 1.17.8.)

They { **STARTED** / **CONTINUED** / **CEASED** } *comparing notes.*

1.17.4. Traducere. Forma *Gerund* nu are un corespondent perfect în limba română. Ea se traduce de obicei, în funcție de context, prin:

a) un gerunziu: *He ended his speech by* **thanking** *everybody for their attention.* Și-a încheiat cuvîntarea mulțumind tuturor pentru atenție.
b) un substantiv: **Swimming** *keeps you fit.* Înotul te menține în formă.
c) o propoziție subordonată: *He is fond* **of reading** *aloud.* Îi place să citească cu glas tare.

1.17.5. Infinitivul cu *to* și forma *Gerund*. Infinitivul cu *to* și forma *Gerund* au unele caracteristici substantivale și verbale comune, datorită cărora:

a) pot avea:
—subiect: *I want* **you** *to go first. I can't stand* **Tom** *interrupting me all the time*;
—complement direct: *I intend to read* **this** *tomorrow. I remember spending* **a holiday** *with them.*
—complement circumstanțial: *We wanted to go* **to the theatre.** *He had the benefit of studying* **at a Romanian university.**

b) pot îndeplini aceleași funcții în propoziție:
—subiect, nume predicativ: **To see** *her is* **to like** *her.* **Seeing** *is* **believing.**
—complement direct: *I love* **to swim** *in the sea. I love* **swimming.**
—atribut prepozițional: *He has no desire* **to go.** *He has no intention* **of going** etc.

În alte cazuri însă, numai una din cele două forme este posibilă. Vom analiza deci cazurile:
1) cînd se folosește numai infinitivul;
2) cînd se folosește numai forma *Gerund*;
3) cînd se poate folosi sau infinitivul sau *Gerund*-ul și care sînt diferențele de sens.

1.17.6. Folosirea infinitivului cu *to* este obligatorie:

a) după verbele enumerate la §. 1.15.3. pct. 6: *arrange, ask, attempt, choose, decide, demand,* etc. + *agree, aim, consent, determine, hope, manage,* etc.:

They { **DECIDED** / **AGREED** / **CONSENTED** } **to make** *another attempt.*

b) după verbe, substantive sau adjective, pentru a exprima scopul:

We { **hurried** / *had no* **time** / *found it* **exciting** } **to explore** *the cave.*

c) în construcția Acuzativ cu infinitiv, după verbe care exprimă un ordin sau o rugăminte:

He { **ORDERED** / **REQUESTED** / **ASKED** } **us to leave** *immediately.*

1.17.7. Folosirea formei *Gerund* este obligatorie:

a) după verbele enumerate la §1.17.3. pct. 3: *He* **AVOIDS mentioning** *the subject. Why do you* **PUT OFF telling** *her the truth? I* **DON'T MIND doing** *it again.*
b) după prepoziții: **BEFORE going out,** *switch off the lights please. He is keen* **ON reading** *poetry.*
c) după adjectivele *worth, like* și după *there is no*: *It's* **WORTH listening** *to him.* **THERE IS NO accounting** *for tastes.*

1.17.8. În alte situații, se poate folosi fie infinitivul cu *to* fie forma *Gerund*. Deosebirile principale între cele două forme, în anumite situații, sînt următoarele:

a) *Gerund* indică acțiunea în general, infinitivul — săvîrșirea acțiunii în anumite circumstanțe: *It's no use* **to deny** *that I was frightened at first.* Nu are rost să neg că mi-a fost teamă la început. *It's no use* **crying** *over spilt milk.*
b) *Gerund* indică o acțiune anterioară verbului la mod personal, infinitivul — o acțiune viitoare: *I remember* **giving** *her the parcel.* Îmi amintesc că i-am dat pachetul. *I must remember* **to give** *her the parcel.* Trebuie să nu uit să-i dau pachetul.
c) *Gerund* indică o acțiune anterioară, infinitivul —scopul acțiunii exprimate de verbul predicativ: *He stopped* **reading.** S-a oprit din citit. *He stopped* **to read** *the advertisement.* S-a oprit să citească reclama.
d) *Gerund*-ul se referă la o acțiune deliberată, infinitivul, la o acțiune involuntară: *She began* **speaking.** A început să vorbească. *She began* **to weep.** A început să plîngă, etc.

Deosebirile de întrebuințare dintre infinitiv și forma *Gerund*, detaliate pe verbe, sînt următoarele:

1.17.8. Deosebirile de întrebuințare dintre infinitiv și Gerund

Verb, Substantiv, Adjectiv,	+ infinitiv		+ *Gerund*	
	Sens	Exemplu	Sens	Exemplu
hate, like, dislike, prefer	— cu referire la o anumită ocazie:	*I hate* **to get up** *early on Mondays. I like* **to go** *to concerts conducted by Ion Voicu.*	— acțiunea văzută în general:	*I hate* **getting up** *early. I like* **going** *to concerts.*
remember forget	— acțiune posterioară:	*I must remember* **to post** *the letter. I forgot* **to phone** *her last night.*	— acțiune anterioară:	*I remember* **posting the** *letter. I'll never forget* **seeing** *her dance.*
regret	— acțiune simultană cu regretul:	*I regret* **to say** *it wasn't true.*	— acțiune anterioară:	*I regret* **saying** *it wasn't true.*
begin cease	— acțiune involuntară:	*It began* **to rain** *while they were walking. He began* **to realize** *his mistake.*	— acțiune deliberată:	*He began* **writing** *when he was fifty.*
stop	— scopul acțiunii:	*He stopped* **to talk** *to her. (= in order* **to talk)**	— încetarea acțiunii:	*He stopped* **talking.** *(He became silent).*
continue, dread, fear, intend, neglect	— frecvent în vorbire și în exprimarea scrisă familiară:	*I intend* **to spend** *the holidays at the seaside.*	— în limba scrisă, literară:	*I intend* **spending** *my holidays at the seaside.*
deserve, need, require, want	+ infinitiv pasiv:	*His statement needs* **to be checked.**	— construcția cu *Gerund* mai frecventă decît cu infinitivul pasiv:	*Your shoes need* **mending.**

Verb, Substantiv, Adjectiv	+ infinitiv:		+ *Gerund*:	
	Sens	Exemplu	Sens	Exemplu
try	— a încerca, a face un efort:	*Try* **to write** *with your left hand. (your right hand is in plaster)*	— a trece prin, a experimenta:	*I tried* **writing** *with my left hand when I was a child.*
mean	— a intenționa:	*I meant* **to tell** *you, but I forgot.*	— a însemna:	*His coming tomorrow means* **mother's working** *extra hard today.*
allow, permit	+ complement indirect al persoanei:	*He doesn't allow/permit pupils* **to talk** *during tests.*	— fără complement indirect:	*He doesn't allow/permit* **talking** *during tests.*
opportunity	+ verbul *be*= un moment convenabil, ocazie:	*This will be a good opportunity (for you)* **to meet** *him.*	— posibilitate:	*I had the opportunity* **of meeting** *him.*
afraid	— într-o anumită situație:	*I'm afraid* **to disturb** *him at this late hour.*	— în general:	*I can't play records here as I'm afraid* **of disturbing** *him.*

1.17.9. Există și situații în care folosirea infinitivului cu *to* sau a *Gerund*-ului nu implică diferențe mari de sens:

a) Unele substantive, ca *ambition, chance, charge, honour, intention, possibility,* pot fi urmate fie de infinitiv, fie de *of + Gerund*: *We had the* **HONOUR OF meeting** *the great singer.* Am avut onoarea de a fi prezentați marei cîntărețe. *I do not have the* **HONOUR to belong** *to this association.* Nu am onoarea de a fi membru al acestei asociații. *She had no* **INTENTION OF going** *on the trip.* Nu avea nici o intenție să meargă în excursie. *She left at eight, with the* **INTENTION to go** *to bed early.* A plecat la 8 cu intenția să se culce devreme.

b) Unele substantive, adjective sau verbe pot fi folosite uneori fără prepoziție, și atunci sînt urmate de un infinitiv, iar alteori cu prepoziție și atunci sînt urmate de un *Gerund*: *She* **AGREED to come.** A fost de acord să vină. *I* **AGREE TO her coming.** Sînt de acord să vină. *We* **DECIDED to visit** *the exhibition.* Am hotărît să vizităm expoziția. *We* **DECIDED ON visiting** *the exhibition. You were quite* **RIGHT to refuse** *his offer.* Ai avut dreptate să-i refuzi oferta. *She was* **RIGHT IN refusing** *him.* (Ea) a făcut bine că l-a refuzat.

Atenție la următoarele situații care prezintă deseori dificultăți pentru elevii români:

a) **manage** + infinitiv; **succeed** + **in** + **Gerund**: *He* **MANAGED to set** *everything right,* dar: *He* **SUCCEEDED IN setting** *everything right.*

b) *aim + infinitiv; aim + at + Gerund*:

This book { **AIMS to give** / **AIMS AT giving** } *a description of the structure of present — day English.*

c) **occasion** + infinitiv; **opportunity** + **of** + **Gerund**: *I hope I won't have* **OCCASION** (= reason for/need to) **to punish** *you.* Sper că nu voi avea motive să te pedepsesc. *If I have* **OCCASION to meet him,** *I'll give him your message.* Dacă am motiv să-l întîlnesc, am să-i transmit mesajul tău. *If I have an* **OPPORTUNITY OF meeting him,** *I'll give him your message.* Dacă se ivește vreo ocazie/Dacă am posibilitatea să-l întîlnesc am să-i transmit mesajul tău.

d) **(un)able** + infinitiv; **(un)capable** + **of** + **Gerund**: *He was* **(UN)ABLE to do** *it. He was* **(UN)CAPABLE OF doing** *it.*

1.18. Participiul trecut (The Past Participle)

1.18.1. Participiul trecut este forma nepersonală a verbului care denumește acțiunea ca rezultat.

Participiul trecut al verbelor regulate se formează de la infinitiv, la care se adaugă terminația *-ed*: *listen — listen***ed**, *move — mov***ed**, *carry — carri***ed**, *stop — stopp***ed**, etc.

(Pentru particularitățile fonetice și ortografice ale formei în *-ed*, vezi § 1.6.3.)

Pentru forma de participiu trecut a verbelor neregulate, vezi lista principalelor verbe neregulate, pp. 12 — 16.

1.18.2. Caracteristicile verbale ale participiului trecut:

a) Participiul trecut este folosit la formarea diatezei pasive, împreună cu verbul *be*: *New blocks of flats* **are built** *in this town every year.* Noi blocuri de locuințe se construiesc în orașul nostru în fiecare an.

b) Participiul trecut este întrebuințat la formarea timpurilor perfecte ale verbelor, împreună cu verbul auxiliar *have*:

Present Perfect	: *He* **has read** *the book.* El a citit cartea.
Past Perfect	: *He* **had read** *the book.* El citise cartea.
Future Perfect	: *He* **will have read** *the book.* El va fi citit cartea.
Past Conditional:	: *He* **would have read** *the book.* El ar fi citit cartea.

Notă: Verbul *go* și mai rar *come* pot reda ideea de perfect prezent și respectiv de mai-mult-ca-perfect, cu ajutorul verbului *be* la prezent sau *Past Tense* (în loc de auxiliarul *have*): *The plumber* **is come.** A sosit instalatorul. *The guests* **were gone** Musafirii plecaseră.

1.18.3. Caracteristicile adjectivale ale participiului trecut. Participiul trecut are și caracteristici adjectivale, putînd funcționa ca un adjectiv în propoziție.

Sublinierea, fie a naturii verbale a participiului trecut, fie a celei adjectivale, reiese din poziția acestuia.

Cînd se accentuează caracterul verbal, participiul urmează substantivul, funcționînd ca un înlocuitor al unei propoziții relative: *The things* **not wanted** *were given away* (= which were not wanted).

Cînd este accentuat aspectul adjectival al participiului, el se așază înaintea substantivului: *These are portraits of* **wanted** *persons.*

1.18.4. Atenție! Unele verbe au forme speciale pentru participiile trecute folosite adjectival:

a) participiile unor verbe regulate *(aged, beloved, learned, cursed, blessed)* își schimbă pronunția, adăugînd un [id] silabic:

Participiu trecut:	Adjectiv din participiu:
He has **aged.** [eidʒd]	*He is an* **aged** [ˈeidʒid] *man.*
He was **beloved** [biˈlʌvd] *by his students.*	*Our* **beloved** [biˈlʌvid] *country.*
He has learned [lə:nd] *this lesson.*	*He is a* **learned** [ˈlə:nid] *man.*

b) Unele verbe neregulate au două forme la participiul trecut: una folosită ca participiu, cealaltă ca adjectiv (care poate apărea fie singur, fie în anumite combinaţii):

Participiu trecut:	Adjectiv din participiu:
The little child was **beaten** *by the bigger boys.*	*He was* **dead-beat** (mort de oboseală) *after the day's work.*
We have **drunk** *too much coffee.*	*A* **drunken** *man is unpleasant to look at.* (folosirea atributivă a adjectivului) dar şi: *He was* **half — drunk.** (folosirea predicativă a adjectivului)
The steel has **melted.**	**Molten steel/gold/lava** (atributiv), pentru metale, dar: **melted** *butter/snow.*
The tree was **struck** *by lightning.*	*He was* { *grief* / *panic* / *terror* } **stricken** (folosit predicativ). *He was* **stricken** *with fever.*
The lawn was **mown/mowed** *yesterday.*	**Mown** *grass/hay* (doar atributiv)
She has **sewn/sewed** *a dress.*	*A* **handsewn** *dress.*
He has just **shaved.**	*A* **cleanshaven** *man.*
They have **shorn/sheared** *the sheep.*	*A* **shorn** *lamb.*
The shirt has **shrunk.**	**Shrunken** *clothes.*
The ship has **sunk.**	**Sunken** *eyes.*
He has **sown/sowed** *the field.*	**Sown** *seeds.*
He has **spilt/spilled** *the milk.*	**Spilt** *milk*
They have **spoilt/spoiled** *the child.*	*A* **spoilt** *child*
They have **worked** *here.*	**Wrought** *iron;* **wrought-up** *nerves.*

1.18.5. Funcţiile sintactice ale participiului trecut. Participiul trecut îndeplineşte funcţiile sintactice de:

a) atribut: *There is the* **Lost** *Property Office.* Acolo este biroul de obiecte găsite.

b) nume predicativ: *He was* **impressed** *by her kindness.* A fost impresionat de bunătatea ei.

c) parte dintr-un complement direct complex (Acuzativ cu participiu trecut): *I want* **it done** *immediately.* Vreau ca aceasta să fie făcută imediat.

d) parte dintr-un complement circumstanţial (de timp, cauză, condiţie, comparaţie), deseori precedat de conjuncţiile *when, if, as if/as though,* etc.: **Struck** *with the emotion in his tone, she turned and looked at him.* Impresionată de emoţia care se simţea în vocea lui, (ea) se întoarse şi-l privi. *She kept silent* **AS IF puzzled** *by my words.* Tăcea ca şi cînd cuvintele mele i-ar fi stîrnit nedumerirea.

1.18.6. Traducere. Participiul trecut se traduce de obicei în limba română printr-un participiu sau printr-o propoziţie subordonată: *He looked at the clerk* **bent** *over the papers.* Privi la funcţionarul aplecat peste hîrtii. *The preparations for the birthday party* **completed,** *I went out to buy a birthday cake.* După ce am terminat pregătirile pentru aniversare, am ieşit să cumpăr un tort.

1.18.7. Conjugarea verbului *call*

Timpul	Diateza activă		Diateza pasivă	
	Aspectul simplu	Aspectul continuu	Aspectul simplu	Aspectu continuu
Indicativul prezent	*I call*	*I am calling*	*I am called*	*I am being called*
Perfectul prezent	*I have called*	*I have been calling*	*I have been called*	—
Past Tense	*I called*	*I was calling*	*I was called*	*I was being called*
Mai mult ca perfect	*I had called*	*I had been calling*	*I had been called*	—
Viitorul apropiat	*I am going to call*	*I am going to be calling*	*I am going to be called*	—
Viitorul simplu	*I shall/will call*	*I shall/will be calling*	*I shall/will be called*	—
Viitorul perfect	*I shall/will have called*	*I shall/will have been calling*	*I shall/will have been called*	—
Subjonctivul	*I call* *I should call* etc.	*I be calling* *I should be calling* etc.	*I be called* *I should be called* etc.	—
Condiţionalul prezent	*I should/would call*	*I should/would be calling*	*I should/would be called*	—
Condiţionalul trecut	*I should/would have called*	*I should/would have been calling*	*I should/would have been called*	—
Imperativul	*Let me call! Call!*	*Let me be calling! Be calling!*	*Let me be called! Be called!*	
Infinitivul prezent	*call*	*be calling*	*be called*	—
Infinitivul perfect	*have called*	*have been calling*	*have been called*	—
Participiul prezent şi *Gerund*	*calling*	—	*being called*	—
Participiul şi *Gerund*-ul perfect	*having called*	—	*having been called*	—
Participiul trecut	*called*	—	*called*	—

1.19. Verbele auxiliare (Auxiliary Verbs)

1.19.1. Verbele auxiliare au următoarele caracteristici:

1) sînt golite de sens lexical: *I* **shall** *leave after he comes.* Voi pleca după ce vine el.

Notă: Unele verbe auxiliare *(will / would, shall / should, may / might)* pot fi folosite şi ca verbe modale: *You* **should** *see this film.* Trebuie să vezi filmul acesta.
Alte verbe auxiliare pot fi folosite şi ca verbe noţionale, avînd un sens lexical propriu în anumite contexte: *I* **have** *a book.* Am o carte. **Do** *this translation, please, will you.* Fă te rog această traducere.

2) îndeplinesc funcţia de marcă a categoriilor gramaticale de diateză, mod, timp, persoană şi număr la verbele pe care le însoţesc: *She* **was** *offered flowers.* I s-au oferit flori.

3) înlocuiesc verbele noţionale în răspunsurile scurte şi întrebările disjunctive (la fel ca şi verbele modale): A: *Do you like this book?* B: *Yes, I* **do.** *He has written a good composition,* **hasn't** *he?*

4) din punct de vedere al pronunţării şi ortografiei, verbele auxiliare apar adesea sub forme reduse, contrase, ele fiind de obicei neaccentuate în vorbire. Folosirea formelor contrase este caracteristică vorbirii curente şi exprimării familiare în scris.

Notă: Unele forme contrase sînt caracteristice exprimării dialectale sau vorbirii necultivate: *He ain't no fool (= He is no fool)* El nu e prost deloc.
Ele apar ca forme incorecte din punct de vedere gramatical în raport cu limba standard.

1.19.2. Formele contrase constau în scurtarea verbelor auxiliare la forma afirmativă şi a negaţiei *not* la forma negativă: *I've got a book: I haven't got a book.*

O formă contrasă poate avea mai multe valori: **He's** *come* = **He has** *come.* **He's** *here* = **He is** *here.*

Formele contrase ale verbelor auxiliare şi modale (la afirmativ şi la negativ cu adverbul *not* contras) sînt următoarele:

1.19.2. Forme verbale contrase

Forma contrasă	În loc de	Forma contrasă	În loc de
've (I've, you've etc.)	*have*	*haven't*	*have not*
's (he's etc.)	1) *has* 2) *is*	*hadn't*	*had not*
'd	1) *had* 2) *should* 3) *would*	*isn't*	*is not*
		aren't	*are not*
'm (I'm)	*am*	*wasn't*	*was not*
're (you're etc.)	*are*	*weren't*	*were not*
'll (I'll, you'll etc.)	1) *shall* 2) *will*	*shan't*	*shall not*
don't	*do not*	*shouldn't*	*should not*
doesn't	*does not*	*won't*	*will not*
didn't	*did not*	*wouldn't*	*would not*
		daren't	*dare not*
		needn't	*need not*
can't	*cannot*	*let's*	*let us*
couldn't	*could not*	*"lemme"*	*let me*
mustn't	*must not*	*"ain't"*	1) *am not* 2) *is not*

Atenţie: Formele contrase ale verbelor auxiliare la afirmativ nu pot fi folosite:

a) în răspunsurile scurte: *Has he got a new bicycle? Yes, he* **has.**
b) în propoziţii interogative: **Shall** *we go to the cinema? Where* **did** *he go?*
c) în partea finală a întrebărilor disjunctive: *He wasn't there,* **was** *he?*
d) cînd sînt accentuate, pentru subliniere: *He was at the conference. I* **did** *see him there.*

1.19.3. Be, was/were, been *(a fi)* Verbul *be, Past Tense: was, were,* participiul trecut *been,* apare în structura:

a) aspectului continuu *(be* + **participiul prezent)**:

	Diateza activă:	*Diateza pasivă:*
Infinitive:	**be** *reading*	
Present:	*He* **is** *reading.*	*It* **is being** *read.*
Past:	*He* **was** *reading.*	*It* **was being** *read.*
Future:	*He* **will be** *reading.*	—
Conditional:	*He* **would be** *reading.*	—
Infinitive Perfect:	**Have been** *reading*	—
Present Perfect:	*He* **has been** *reading.*	—
Past Perfect:	*He* **had been** *reading.*	—
Future Perfect:	*He* **will have been** *reading.*	—
Conditional Perfect:	*He* **would have been** *reading*	—

b) a diatezei pasive *(be* + **participiul trecut)**:

Infinitive: **be** *read*
Gerund: **being** *read.*
Present: It **is** *read.*
Past: It **was** *read.*
Future: It **will** *be read.*
Conditional: It **would be** *read.*
Perfect Infinitive: **have been** *read*
Perfect Gerund: **having been** *read.*
Present Perfect: It **has been** *read.*
Past Perfect: It **had been** *read.*
Future Perfect: It **will have been** *read.*
Conditional Perfect: It **would have been** *read.*

1.19.4. Have, had, had *(a avea)* Verbul *have, Past Tense: had,* participiul trecut: *had,* apare, atît la diateza activă, cît şi la cea pasivă, în structura formelor perfecte:

	Diateza activă:	*Diateza pasivă:*
Perfect Infinitive:	**have** *read*	**have been** *read.*
Perfect Gerund:	**having** *read.*	**having been** *read.*
Present Perfect:	*He* **has** *read.*	*It* **has been** *read.*
Past Perfect:	*He* **had** *read.*	*It* **had been** *read.*
Future Perfect:	*He* **will have** *read.*	*It* **will have been** *read.*
Conditional Perfect:	*We* **would have** *read.*	*It* **would have been** *read.*

1.19.5. Shall, should *Shall, should* apare:

a) la ambele diateze, în structura timpurilor viitoare, modul indicativ şi ale timpurilor modului condiţional, la persoana I singular şi plural:

	Diateza activă:	*Diateza pasivă:*
Future:	*I* **shall** *give*	*I* **shall** *be given*
Future Perfect:	*I* **shall** *have given*	*I* **shall** *have been given*

Conditional:	I **should** *give*	I **should** *be given*
Conditional Perfect:	I **should** *have given*	I **should** *have been given*

Notă: *Should* + infinitiv este folosit şi ca viitor-în-trecut *(Future in the Past)*: *I said* **I should do it.** Am spus că am s-o fac.

b) la toate persoanele, pentru formarea subjonctivului analitic:

It's strange that they { **should be** *here now.* / **should have been** *here.*

1.19.6. **Will, would** intră în componenţa aceloraşi forme verbale ca şi **shall, should** (viitor şi condiţional), la persoanele a II-a şi a III-a singular şi plural, iar în vorbire, şi la persoana I singular şi plural:

	Diateza activă:	*Diateza pasivă*:
Future:	*He* **will** *give*	*He* **will** *be given*
Future Perfect:	*He* **will** *have given*	*He* **will** *have been given*
Conditional:	*He* **would** *give*	*He* **would** *be given*
Conditional Perfect:	*He* **would** *have given*	*He* **would** *have been given*

Notă: *Would* + infinitiv este folosit şi ca viitor-în-trecut: *He said* **he would do** *it*. A spus că o s-o facă.

1.19.7. **May, might** apare în structura subjonctivului analitic, folosit mai ales în propoziţiile circumstanţiale de scop: *Hurry up, so that* **we may arrive in time.** Grăbeşte-te ca să ajungem la timp. *They hurried so that* **they might arrive in time.** S-au grăbit ca să ajungă la timp.

1.19.8. **Let** apare în structura imperativului, persoana I şi a III-a singular şi plural:

Let { *me* / *us* / *him* / *them* } *think!*

1.19.9. a) **Do, does,** forma de *Past Tense* **did,** intră în alcătuirea formei interogative şi negative a verbelor noţionale la timpul *Present Simple*, respectiv *Past Tense Simple*: **Do** *you live in this town?* Locuieşti în acest oraş? **Does** *he work here?* Lucrează aici? **Did** *he attend this school?* A urmat această şcoală? *I* **don't** *like it. He* **doesn't** *understand. They* **didn't** *go.*

Notă: 1. Verbul auxiliar *be* primeşte auxiliarul *do* la imperativul negativ: **Don't** *be silly!* Nu fi prost(uţ)!

2. Verbul *have* formează interogativul şi negativul cu ajutorul lui *do* în engleza vorbită şi în varianta americană a limbii engleze: *I* **don't** *have enough time to do this.* N-am destul timp ca să fac asta.

b) **Do** apare în structura formei negative a modului imperativ:

Don't / **Don't let's** { *listen to that nonsense.*

c) **Do** este întrebuinţat pentru sublinierea predicatului la forma afirmativă a indicativului, timpurile prezent şi *Past Tense* şi a imperativului, în care situaţie este accentuat: *She* **does** *make all her dresses herself.* **Do** *read this letter to me.* Citeşte-mi, te rog, scrisoarea.

1.20. Verbele modale (Modal Verbs)

1.20.1. Verbele modale exprimă atitudinea vorbitorului faţă de enunţ, acţiunea din cadrul acestuia fiind văzută ca posibilă, probabilă, necesară, obligatorie, de dorit, etc. : *It* **might** *rain later.* S-ar putea să plouă mai tîrziu. *You* **must** *meet him at the station.* Trebuie să-l aştepţi la gară.

Din punct de vedere al caracteristicilor formale, verbele modale englezeşti se împart în:

1) verbe noţionale exprimînd modalitatea *(want, wish, order, oblige, advise, intend, mean, prefer,* etc.) care se comportă ca celelalte verbe noţionale: *He wants to see the play.* Vrea să vadă piesa. **Don't** *oblige him to do this.* Nu-l obliga să facă asta.

2) verbe modale defective *(Defective Modal Verbs) (can/could, may/might, must, have to, shall/should, will/would, ought to, be to, used to, need, dare)*, care exprimă de asemenea modalitatea, dar care din punct de vedere formal, prezintă anumite caracteristici.

Notă: Termenul de verbe modale folosit pe parcursul lucrării se referă la verbele modale defective.

1.20.2. **Caracteristicile verbelor modale.** Verbele modale au următoarele caracteristici:

a) sînt defective, adică le lipsesc anumite forme verbale. În consecinţă, nu pot fi conjugate la toate modurile şi timpurile.
Formele pe care le au verbele modale pot fi folosite pentru redarea mai multor timpuri şi moduri. *Can, may, must, need* şi *dare*, de exemplu, exprimă indicativul prezent: *I* **can** *help you.*
Dacă ele sînt însă urmate de un adverb de timp viitor, acţiunea exprimată de verbul la infinitiv se referă la un moment viitor: *I* **can** *only help you next week.* Am să te pot ajuta abia săptămîna viitoare.
Formele aparent trecute ale verbelor modale au valori:

— de *Past Tense*, condiţional şi subjonctiv *(could, would, might)*: *I* **could** *skate when I was a child.* Ştiam să patinez cînd eram copil. *I* **could** *help you if you wanted me to.* Aş putea să te ajut dacă ai dori. *She lent him the camera so that he* **could** *take photos on the trip.* I-a împrumutat aparatul de fotografiat ca să facă fotografii în excursie.

Notă: *Might* poate fi folosit cu valoare de *Past Tense* doar în vorbirea indirectă: *She said you* **might** *go.*

— de condiţional şi subjonctiv *(should)*: *I* **should** *like to come tomorrow if you don't mind.* Aş dori să vin mîine, dacă nu te deranjează. *He demanded we* **should** *come the next day.* A cerut să venim a doua zi.

— la unele forme care le lipsesc, verbele modale sînt înlocuite de perifraze modale, de anumite construcţii cu sens modal *(Modal Equivalents)*: *can — be able to*; *must — have to*; *may — be allowed to/permitted to*:
Prezent: *You* **may** *go now.* Poţi/Ai voie să pleci acum.
Past Tense: *He* **was allowed to** *go.* I s-a permis/dat voie să plece.
Past Perfect: *He* **had been allowed to** *go out and play before they left.* I se permisese să iasă afară să se joace înainte ca ei să plece.

b) nu primesc -s la persoana a III-a singular (cu excepţia lui *be to* şi *have to*): *He* **must** *see this play.* Trebuie să vadă această piesă.

c) formează interogativul şi negativul fără ajutorul auxiliarului *do/did* (cu excepţia lui *have to*): **Must** *you do this?* Trebuie să faci asta?

She **cannot** *swim.* Nu ştie să înoate, dar: **Do you have to** *type that report?* Trebuie să dactilografiezi raportul?

d) sînt urmate de infinitivul scurt al verbelor noţionale (cu excepţia lui *be to, have to, ought to*):
She can **cook.** Ştie să gătească, dar: *He has* **to get up** *early every day.* Trebuie să se scoale devreme în fiecare zi.
Cînd sînt urmate de infinitivul prezent, verbele modale se referă la o acţiune prezentă sau viitoare: *He* **might be** *there now.* S-ar putea ca el să fie acolo acum. *She* **might come** *later.* Ea s-ar putea să vină mai tîrziu.
Cînd sînt urmate de infinitivul perfect, acţiunea exprimată de verbul noţional are un caracter trecut, de anterioritate: *He* **might have been** *here before we arrived.* S-ar putea să fi fost aici înainte să sosim noi.

e) pe plan sintactic, verbele modale defective alcătuiesc un predicat verbal compus împreună cu un alt verb la infinitiv: *You* **can buy** *a TV-set in instalments.* Poţi să cumperi un televizor în rate.
În cadrul predicatului verbal compus, verbele modale îndeplinesc o funcţie dublă:
— funcţia gramaticală de marcă a timpului: *He* **can** *skate now.* Ştie să patineze acum. *He* **could** *skate when he was a child.* Ştia să patineze cînd era copil.
— funcţia lexicală de exprimare a modalităţii: *She* **can** *type.* Ştie să bată la maşină. *You* **needn't** *type this.* Nu este nevoie să baţi asta la maşină.

1.20.3. CAN/ COULD. *Can* este folosit pentru toate persoanele la indicativ prezent.

Could este folosit pentru toate persoanele la *Past Tense* şi subjonctiv-condiţional.

Can / could poate exprima:

1) c a p a c i t a t e a (f i z i c ă s a u i n t e l e c t u a l ă) de efectuare a unei acţiuni: *Tom* **can** *speak three foreign languages.* Tom ştie trei limbi străine. *I* **could** *run faster than you last year.* Puteam să alerg mai repede decît tine anul trecut.

Notă: **Can** urmat de un verb de percepţie senzorială *(see, hear,* etc.) corespunde aspectului continuu al verbului respectiv: *I* **can** *see the car now. I* **can** *hear footsteps.* (vezi şi § 1.10.11. pct. D.)

Can exprimînd capacitatea fizică sau intelectuală *(ability)* este înlocuit de *be able to/be capable of/know how to:*

P r e z e n t: *I* **can** *ski now/I* **am able to** *ski now.* (mai puţin frecvent)

P a s t T e n s e: *I* **could** *skate when I was a child.* Ştiam să patinez cînd eram copil. (capacitatea de a patina în general). *Although it was very cold yesterda , we* **were able to** *skate for an hour.* Deşi a fost foarte frig ieri, am reuşit să patinăm o oră. (capacitatea de a patina — manifestată în anumite condiţii, în special nefavorabile).

V i i t o r: ***I'll* be able to** *skate next year.*

C o n d i ţ i o n a l: **Could you** / **Would you be able to** } *manage by yourself if it was necessary?* Te-ai putea descurca singur dacă ar fi nevoie?

A t e n ţ i e! Diferenţa de sens între *could* şi *was/were able to* se pierde la negativ sau cu verbe de percepţie:

I { **couldn't** / **wasn't able to** } *ski yesterday as the weather was very bad.*

I { **couldn't** / **wasn't able to** } *see him in the dark.*

2) **Can** este folosit pentru a exprima p e r m i s i u n e a, ca o alternativă a lui *may* în exprimarea familiară: A: **Can** *I borrow your umbrella?* B: *Of course you* **can.** Pot să iau umbrela ta? Desigur.

Could este folosit pentru a exprima permisiunea în trecut: *On Sundays we* **could** *stay in bed until ten o'clock.* Duminică aveam voie să stăm în pat pînă la ora 10.

În acest sens, *can/could* poate fi înlocuit de *be allowed to, be permitted to*: *On Sundays we* **were allowed to** *stay in bed until ten o'clock.*

3) P o s i b i l i t a t e a datorită circumstanţelor se exprimă astfel:
P r e z e n t: *You* **can** *ski at Predeal now. There is enough snow.*
P a s t T e n s e: *We* **could** *ski at Predeal last year. There was enough snow.*

V i i t o r: *It* **will be possible** *for you* / *You* **will be able** } *to ski at Predeal, there will be plenty of snow in December.*

Forme de c o n d i ţ i o n a l: *It's foggy. The airport* **could** *be closed. If he had enough money he* **could** *buy a bicycle.*

4) *Can/could* sînt folosite pentru a exprima: o c e r e r e, r u g ă m i n t e p o l i t i c o a s ă: **Can** *you wait a few moments?*

Could este mai politicos decît *can.*

5) *Could* + i n f i n i t i v u l p e r f e c t este folosit pentru a exprima capacitatea nerealizată de efectuare a unei acţiuni în trecut: *She* **could have helped** *me. (But she didn't).* Ar fi putut să mă ajute.

6) *Can't/couldn't* + i n f i n i t i v u l p r e z e n t al verbului *be* exprimă o deducţie negativă despre un eveniment prezent: A: *I'm hungry.* B: *You* **can't be** *hungry. You've just had your dinner.*

Can't/Couldn't + i n f i n i t i v u l p e r f e c t exprimă o deducţie negativă despre un eveniment trecut: A: *Did Ann type the report?*
B: *She* **can't/couldn't have typed** *it. She hasn't learned to type yet.*

1.20.4. MAY/MIGHT. *May* este folosit la toate persoanele cu valoare de indicativ prezent şi viitor.

Might este folosit pentru toate persoanele cu valoare de condiţional şi subjonctiv.

Might este întrebuinţat cu valoare de *Past Tense* doar în vorbirea indirectă. *"It* **may** *rain later.", he said. He said it* **might** *rain later.*

May este folosit:

1) pentru a c e r e (a) s a u a a c o r d a (b) p e r m i s i u n e a (mai oficial decît *can*):
a) **May** *I go?* Pot să plec?
b) *You* **may** *go.* Poţi să pleci.

Forma negativă de neacordare a permisiunii este *may not*, rar *mayn't*: A: **May** *I go out?* B: *No, you* **may not.**

Must not (mustn't) este folosit pentru a exprima interdicţia, mai ales în regulamente, instrucţiuni: *You* **mustn't** *walk on the grass.* Nu călcaţi pe iarbă.

Echivalentul modal pentru exprimarea permisiunii este *be allowed to/ be permitted to*:

He **was** **allowed** / **permitted** } **to go.** I s-a permis/I s-a dat voie să plece.

2) *May/might* poate exprima o c e r e r e, o r u g ă m i n t e p o l i t i c o a s ă (*may* este mai politicos și oficial decît *can/could*): **May** *I use your phone?* Îmi dați voie să dau un telefon?

Folosirea lui *might* în acest sens indică un grad de nesiguranță mai mare decît *may* (cu privire la răspuns): **Might** *I use your phone?* Aș putea să dau un telefon?

3) *May/might* + infinitivul prezent exprimă o p o s i b i l i t a t e prezentă sau viitoare (în sau după momentul vorbirii):

He { **may** / **might** } *come* { *today* / *tomorrow.* } Se poate / S-ar putea } să vină { azi / mîine.

Might este folosit:

a) pentru a exprima o posibilitate mai îndepărtată (s-ar putea...)

b) după un verb trecut, în vorbirea indirectă: *He said he* **might** *come.*

c) în frazele conținînd subordonate condiționale: *If you shouted, he* **might** *hear you.* Dacă ai striga, s-ar putea să te audă.

La forma interogativă și negativă, *may* exprimînd posibilitatea este înlocuit de construcțiile *do you think* + prezent/viitor sau *be likely* + infinitiv:

Do you think *he'll come today?* / **Is he likely** *to come today?* } Crezi că o să vină astăzi?

May/might + infinitivul perfect este folosit pentru a exprima o speculație despre o acțiune trecută:

He { **may** / **might** } *have arrived.* Se poate / S-ar putea } să fi sosit.

4) *Might* mai este folosit:

a) în c e r e r i i n s i s t e n t e sau atunci cînd vorbitorul este iritat de neîndeplinirea unei acțiuni (*might* + infinitivul prezent): *You* **might give** *me a copy of that paper. (Please give me a copy. I'm annoyed that you haven't given me one.)*

b) pentru a exprima i r i t a r e a, r e p r o ș u l în legătură cu neefectuarea unei acțiuni trecute (*might* + infinitivul perfect): *You* **might have told** *me what had happened.* Ai fi putut să-mi spui ce s-a întîmplat.

1.20.5. MUST/HAVE TO/NEED. *Must* este folosit la toate persoanele, la indicativul prezent și viitor.

Have to este folosit ca înlocuitor al lui *must* exprimînd obligația, iar *need* este folosit cu valoare de prezent și viitor, mai ales în propoziții negative și interogative.

Must se folosește pentru a exprima:

1) o b l i g a ț i a: *They* **must** *stop because the traffic light is red now.*

Must exprimînd obligația poate fi înlocuit de *have to* sau *'ve got to.*

HAVE TO. Între *must* și *have to* există următoarele diferențe de sens:

a) *Must* exprimă o obligație impusă de către vorbitor, pe cînd *have to* exprimă o obligație impusă din exterior: *I* **must** *go. (It's my decision). We* **have to** *go. (The shop is closing).*

b) *Must* exprimă o obligație importantă, urgentă: *I* **must** *be at the hospital at two. It's most important.*

Have to exprimă o obligație obișnuită, repetată *(habitual obligation): I* **have to** *be at the hospital at seven o'clock every morning. I begin work at seven.*

P r e z e n t: *You* **must** *stay in bed for a few days. You've got flu. You* **have to** *stay in bed when you have flu.*

P a s t T e n s e: *He* **had to** *stay in bed last week. He was quite ill.*

V i i t o r: *You* **must** *stay in bed tomorrow if you don't feel better. You'll* **have to** *stay in bed when you feel feverish again.*

HAVE GOT TO

În vorbirea familiară, se adaugă *got* la *have to*, iar *have* se contrage, obținîndu-se *I've* **got**/*I* **haven't got to** *phone her.*

Această formă exprimă de obicei obligația împlinirii unei singure acțiuni.

Forma *must not (mustn't)* exprimă i n t e r d i c ț i a, sau un s f a t la prezent sau viitor: *You* **must not** *move. You* **mustn't** *walk on the grass. You* **mustn't** *miss that film, it is very good.*

L i p s a o b l i g a t i v i t ă ț i i se exprimă cu ajutorul lui *needn't*, sau *not have to/not need to:*

You { **needn't** / **don't have to** } *come early.*

Forma negativă a lui *have to* exprimă o obligație externă sau repetată, habituală:

We **don't** / **won't** { **have to get up** } *early on Sundays. (We don't go to school on Sundays).*

Need poate fi folosit la mai multe timpuri (ca și *not have to):*

P r e z e n t: A: **Need** *I go there now?* B: *No, you* **needn't.** A: **Do** *I* **need to** *come here every day?* B: *You* **don't need to.**

P a s t T e n s e: **Did** *you* **need to** *go there yesterday? I* **didn't need to** *go.*

V i i t o r: *You* **needn't/won't need to** *go there tomorrow.*

Notă: În propozițiile interogative, folosirea lui *need* în locul lui *must* arată că vorbitorul se așteaptă la un răspuns negativ: A: **Need** *I wash the dishes? (I hope not.)*

Atenție! *Need* și *needn't* sînt urmate de infinitivul scurt. Celelalte forme sînt urmate de infinitivul lung: *You* **needn't** *come. He* **didn't need TO** *come. She* **won't need TO** *come.*

Needn't + i n f i n i t i v u l p e r f e c t exprimă o acțiune care a fost efectuată în trecut, deși nu era necesară: *You* **needn't have bought** *two loaves of bread. I've bought a loaf myself.*

Notă: *Need* poate fi folosit și ca verb principal, însemnînd: *He* **needs** *help.* Are nevoie de ajutor. **Did she need** *the dictionary?* A avut nevoie de dicționar?

2) *Must* poate exprima și d e d u c ț i a l o g i c ă: *She* **must** *be at home. She left an hour ago.*

Deducția negativă se exprimă cu ajutorul lui *cannot/can't* + infinitivul prezent al verbului *to be*: *She left ten minutes ago, she* **can't** *be at home now.*

Must + i n f i n i t i v u l p e r f e c t exprimă o deducție logică (în prezent) despre o acțiune trecută: *She's got a ten in her term paper. She* **must have worked** *very hard.*

Deducția logică negativă se exprimă cu ajutorul lui *can't/couldn't* + i n f i n i t i v u l p e r f e c t:

She { **can't** / **couldn't** } **have baked** *this pie. She can't cook.*

În vorbirea indirectă se folosește *must* sau *have to* după caz, după un verb declarativ la un timp trecut: *She said she* **would have to** *leave early in the morning* (obligație). *We thought she* **must** *be ill.* Am crezut că este bolnavă. (deducție logică).

1.20.6. SHALL/SHOULD. *Shall* este folosit:

1) pentru a exprima o b l i g a ţ i a, în stilul oficial — acte, regulamente, etc. la persoana a II-a şi a III-a: *The seller* **shall** *supply the spare parts in due time.*

Vînzătorul { va furniza / este obligat să furnizeze } piesele de schimb în timp util.

2) *Shall* este folosit în propoziţii i n t e r o g a t i v e, la persoana I singular sau plural:

a) pentru a cere un sfat, o sugestie, un ordin: *Where* **shall** *we put the flowers?* Unde să punem florile? **Shall** *we go to the cinema tonight?* (Ce spui), mergem la cinema diseară? *What* **shall** *I do?* Ce trebuie să fac?

b) pentru a face o ofertă: **Shall** *I help you?* Să te ajut?

Should este folosit pentru a exprima:

1) o b l i g a ţ i a, n e c e s i t a t e a l o g i c ă de înfăptuire a unei acţiuni, de obicei sub formă de sfat dat de către vorbitor: *The book is very interesting. You* **should** *read it.* Cartea e foarte interesantă. Ar trebui s-o citeşti. *He* **shouldn't** *tell lies.* N-ar trebui să mintă.

2) o p r e s u p u n e r e (indicînd un grad de nesiguranţă mai mare decît *will*): *He* **should** *be there by now.* Ar trebui să fi ajuns acolo deja. *He* **should** *have left by now.* Ar trebui să fi plecat deja.

3) *Should* este frecvent folosit în propoziţii s u b o r d o n a t e (vezi cap. 25):

a) în propoziţii subiective: *It's strange that he* **should** *behave like that.*
b) în propoziţii completive directe: *I suggest we* **should** *leave at once.*
c) în propoziţiile condiţionale pentru a exprima o condiţie mai puţin probabilă (§ 1.13.10. pct. f): *If she* **should** *come, tell her to wait for me.* Dacă se întîmplă să vină, spune-i să mă aştepte.
d) în propoziţii de scop, în paralel cu *would*: *She put on her sun glasses so that no one* **should/would** *see her tears.* Îşi puse ochelarii de soare ca să nu-i vadă nimeni lacrimile.
e) în propoziţiile de scop negative, după *lest* şi uneori după *in case*: *She was afraid in case she* **should** *slip on the icy road.* Îi era teamă să nu alunece pe drumul îngheţat.

Should + infinitivul perfect exprimă n e î n d e p l i n i r e a u n e i o b l i g a ţ i i sau a unei acţiuni în trecut: *You* **should have** *sent her a telegram. Why didn't you?* Ar fi trebuit să-i trimiţi o telegramă. De ce n-ai făcut-o?

1.20.7. OUGHT TO. *Ought to* indică o b l i g a ţ i a sau d a t o r i a, de obicei sub formă de s f a t dat de către vorbitor (la fel ca *should*):

A: *You* **ought to** *finish the book before going on holiday.* A: Ar trebui să termini cartea înainte să pleci în vacanţă.

B: *I know I* **should**: B: Ştiu c-ar trebui.

Exprimarea unui sfat, a unei recomandări, sugestii, prin *ought to/should* este mai puţin puternică decît prin *must*: Comparaţi:

You { **should** / **ought to** } *see a doctor.* Ar trebui să te duci la doctor.

You **must** *see a doctor.* Trebuie să te duci la doctor.

Ought to + infinitivul perfect exprimă o d a t o r i e n e î n d e p l i n i t ă, o acţiune care ar fi trebuit efectuată (la fel ca *should*):

You { **ought to** / **should** } *have crossed when the lights were green.*

Ar fi trebuit să traversezi cînd lumina semaforului era verde.

You { **oughtn't to** / **shouldn't** } *have crossed when the lights were red.*

N-ar fi trebuit să traversezi pe lumina roşie a semaforului.

Ought to/should rămîne neschimbat în vorbirea indirectă, după un verb la un timp trecut:

He told me you { **ought to** / **should** } *attend the conference.*

Mi-a spus că ar trebui să vii la conferinţă.

1.20.8. WILL/WOULD. *Will* este folosit pentru a exprima:

1) o c o m a n d ă i m p e r s o n a l ă (similar cu *must, be to*): *You* **will** *come here at once.* Vino încoace imediat.

2) i n s i s t e n ţ a, h o t ă r î r e a d e a e f e c t u a o a c ţ i u n e: *He* **will** *study chemistry whatever his father says.* Va studia / este decis să studieze chimia, indiferent de părerea tatălui său.

3) o a c ţ i u n e r e p e t a t ă, un obicei al unei persoane (*will* „frecventativ"): *He* **will** *sit on the bench for hours and gaze at the stars.* Obişnuieşte să stea ore-n şir pe bancă şi să se uite la stele (vezi § 1.9.3. pct. 5)).

4) o i n v i t a ţ i e, în propoziţii interogative, la persoana a II-a: **Will** *you have another sandwich?* Mai vrei / ia te rog un sandviş.

5) o c e r e r e sau r u g ă m i n t e (pe un ton politicos, dar mai autoritar decît *would*): **Will** *you sign the register?* Vă rog să semnaţi în registru.

6) o i n t e n ţ i e s p o n t a n ă, n e p r e m e d i t a t ă, în momentul vorbirii (Vezi § 1.9.3. pct. 3 a)), la persoana I (de obicei contras în *'ll*): A: *I'm thirsty.* B: *I'll fetch you a glass of water.* A: Mi-e sete. B: Să-ţi aduc un pahar de apă.

Will devine *would* sau infinitiv în vorbirea indirectă, în funcţie de sens (vezi § 26.3.7; 26.3.10; 26.3.11):

Would este folosit:

1) pentru a exprima o c e r e r e, o r u g ă m i n t e p o l i t i c o a s ă:

Would *you do me a favour?* { Vreţi / Vă rog } să-mi faceţi un serviciu?

Notă: *Would like* este de obicei folosit în locul lui *want*, fiind o formă de exprimare mai politicoasă:

I { **would like** / **want** } *to talk to the manager.*

Aş dori să vorbesc cu directorul.
Would you like *to talk to him now?* Doriţi să vorbiţi cu el acum?

2) Ca formă de *Past Tense* a lui *will*, *would* este folosit pentru a exprima:

a) i n t e n ţ i a (în vorbire indirectă): *I said, "I* **will** *help her". I said I* **would** *help her.*

b) i n t e n ţ i a n e g a t i v ă (refuzul):

Present: *He* **won't** *help me.* Nu vrea să mă ajute.
Past Tense: *He* **wouldn't** *help une.* Nu voia să mă ajute.

c) **i n s i s t e n ț a**, hotărîrea de a efectua o acțiune în trecut: *He* **would** *keep silent for hours, no matter what arguments I used.*

d) o **a c t i v i t a t e r e p e t a t ă**, un obicei în trecut (*would* „frecventativ"): *She* **would** *wait for me in front of the school gates.*

3) *Would* este folosit și pentru a exprima **p r o b a b i l i t a t e a**: *That* **would** *be their car.* Probabil că aceea este mașina lor. (Aceea trebuie să fie mașina lor).

A t e n ț i e! *Would + rather/sooner* + infinitivul scurt este folosit pentru a exprima preferința:

I { **would rather** / **'d sooner** } *listen to the concert than see the film.*

Aș prefera să ascult concertul decît să văd filmul.

1.20.9. USED TO. *Used to* este folosit doar la *Past Tense*, pentru a exprima:

1) o acțiune repetată, un **o b i c e i t r e c u t, c a r e n u m a i e s t e p r a c t i c a t** în prezent: *I* **used to** *swim in the Olt river when I was a child, but I don't do this any longer.* Obișnuiam să înot în Olt cînd eram copil, dar acum nu mai înot.

2) o acțiune repetată, un **o b i c e i t r e c u t, c a r e m a i e s t e p r a c t i c a t** și în prezent: *They* **used to** *spend their holidays in the mountains. (It's very likely they still do it)*

A t e n ț i e! 1. *Used to* poate fi înlocuit de *would* la sensul 2). *Would* este mai frecvent: *They* **would** *spend their holidays in the mountains.*

{ Își petreceau / Obișnuiau să-și petreacă } vacanțele la munte.

A t e n ț i e! *Used to* nu are formă de prezent. Pentru a exprima un obicei în prezent, folosiți prezentul simplu: *I (usually) spend my holidays in the mountains.*

{ De obicei îmi / Obișnuiesc să-mi } petrec vacanțele la munte.

1.20.10. BE TO. *Be to* este folosit pentru a exprima:

1) o **c o m a n d ă** sau **i n s t r u c ț i u n i** într-un mod impersonal (de obicei la persoana a III-a):

He **is to** *stay here till we return.* { Va sta / Trebuie / Urmează } să stea { aici pînă ne întoarcem. }

2) o **a c ț i u n e p l a n i f i c a t ă** (construcție des folosită în limbajul jurnalistic): *The 'Daciada' competition* **is to** *start in a week's time.*

3) **u n o r d i n** sau **o c o m a n d ă**, în vorbirea indirectă: *He says, "Wait here till I come". He says that I* **am to** *wait here till he comes.*

La *Past Tense*, *be* poate fi urmat:

a) de un infinitiv prezent: *He* **was to** *go.* Urma să plece. propoziție din care nu aflăm dacă acțiunea planificată a fost îndeplinită sau nu;

b) de un infinitiv perfect, pentru a exprima o acțiune plănuită dar neîndeplinită: *He* **was to** *have gone* (but he didn't).

1.20.11. DARE. *Dare* se folosește cu sensul de a **î n d r ă z n i**, a **a v e a c u r a j u l**, în special în propoziții interogative și negative: *How* **dare** *you contradict me?* Cum îndrăznești să mă contrazici? *The boy* **dared not** *tell his father what he had done.* Băiatul n-a îndrăznit să-i spună tatălui său ce a făcut.

La afirmativ, *dare* se conjugă ca un verb principal:
Prezent: *dare, dares;*
Past Tense: dared.

La negativ și interogativ, *dare* poate fi conjugat ca un verb noțional sau ca un verb modal: **Dare** *he speak?* Îndrăznește să vorbească? **Does** *he* **dare** *(to) speak?*

Dare ca verb modal este urmat:

a) de infinitivul fără *to* după forma invariabilă *dare* (persoana a III-a singular sau *Past Tense)*: *I wonder whether he* **DARE** *come.* Mă întreb dacă va îndrăzni să vină. *He felt that he* **DAREN'T try.** Și-a dat seama că n-are curajul să încerce.

b) de infinitivul cu *to*, după participiul prezent sau după persoana a III-a singular: *Now he* **dares** *to attack me!* Acum îndrăznește să mă atace!

c) de infinitivul cu sau fără *to* după forma de infinitiv a verbului, forma de *Past Tense dared* și participiul trecut: *He* **wouldn't dare** *(to) tell me this.* N-ar îndrăzni să-mi spună acest lucru. *He* **dared (to)** *write upon the subject.* A avut curajul să scrie despre acea problemă. *He* **had** *never* **dared** *(to) ask me.* Nu îndrăznise niciodată să mă întrebe.

A t e n ț i e! Verbul *dare* este urmat de infinitivul cu *to* cînd este folosit ca verb principal: *He* **dared** *me to compete with him.* M-a provocat la întrecere.

EXERCIȚII

I. *Ortografiați următoarele verbe la persoana a III-a singular,* **Past Tense,** *forma în* **-ing** *și participiul trecut:*

study, play, pay, write, stop, cut, travel, occur, die, dye, refer, wash, watch, go, do, begin, cry, see, regret, free, tie, lie, lay, saw, show, sew.

II. *Puneți verbele din paranteză la timpul potrivit.*

1. Look! It *(rain)*. Take your umbrella. **2.** Why *(he, drive)* so fast today? He usually *(drive)* very carefully. **3.** It *(start)* to rain while she *(walk)* in the park yesterday. **4.** The telephone *(ring)* just as he *(go)* out a few minutes ago. **5.** The weather *(be)* bad this week. **6.** Last night the wind *(blow)* some trees down. **7.** It *(snow)* for three days now. **8.** *(You, hear)* from her lately? No, I haven't. **9.** I *(just, speak)* to her. I *(speak)* to her a few minutes ago. **10.** Last night she *(lend)* me the book only after I *(ask)* her twice. **11.** They *(be)* in Predeal for more than a week when we *(arrive)* last Saturday. **12.** He *(live)* in Brașov for two years when I *(meet)* him in 1970. **13.** If the weather *(be)* fine tomorrow, we *(go)* on a trip to Poiana Brașov. **14.** If the snow *(be)* good we *(ski)* from ten to twelve o'clock. **15.** We *(ski)* for two hours by the time we *(have)* lunch at twelve o'clock. **16.** What *(you, do)* tonight? I *(have)* a party. I always *(have)* a party at the end of term. **17.** What time *(the train,*

leave)? It *(leave)* at 8 o'clock according to schedule. **18.** What *(you, do)* there? I *(look)* at some photographs. How long *(you, look)* at them? I *(look)* at them since I *(come)* back home. What time *(you, come)* back home? I *(come)* back home at 6 o'clock.

III. *Traduceți în limba engleză:*

1. Plouă. Plouă adesea toamna. **2.** Plouă de cînd ai venit. **3.** A plouat. **4.** A plouat și ieri. **5.** Ploua cînd m-am uitat pe fereastră. **6.** Plouase cînd am ieșit afară. **7.** Ploua de multă vreme. **8.** Stă să plouă. **9.** Sigur o să plouă azi. **10.** Va ploua cînd te vei întoarce de la servici. **11.** Vom face o plimbare după ce va fi stat ploaia. **12.** Nu vom merge în parc dacă nu va sta ploaia.

IV. *Treceți următoarele propoziții la diateza pasivă, transformînd complementul persoanei în subiect.*

Exemplu: They offered *her* flowers.
She was offered flowers.

1. The guide is showing *them* the museum. **2.** They have appointed *him* president. **3.** The teacher asked *the pupils* several questions. **4.** The captain ordered *the soldiers* to stand to attention. **5.** She has given *me* a good dictionary. **6.** They will tell *you* what time the bus leaves. **7.** I'll pay *the carpenter* for his work. **8.** He promised *them* new bicycles. **9.** The form teacher has lent *me* this book. **10.** We shall offer *the singer* flowers.

V. *Traduceți următoarele propoziții în limba engleză, folosind verbe la diateza pasivă:*

1. Această problemă trebuie analizată. **2.** Nu s-a dormit în acest pat. **3.** Copiii au fost bine îngrijiți. **4.** Cîinele a fost călcat de un autobuz. **5.** Vor rîde de tine dacă vei purta rochia asta. **6.** Sticlele goale nu trebuiesc aruncate. **7.** Nu s-a băut din acest pahar. **8.** M-a păcălit purtarea lui. **9.** Trebuie să dai socoteală pentru fiecare moment. **10.** Nu-i place să se holbeze lumea la ea.

VI. *În propozițiile de mai jos, înlocuiți subjonctivul sintetic cu subjonctivul analitic cu* **should** *sau* **may**:

Exemplu: a) It is necessary that he *send* the letter at once.
It is necessary that he *should send* the letter at once.
b) Whoever the woman *be*, you must send for a doctor.
Whoever the woman *may be*, you must send for a doctor.

1. Father insisted that his son read books on Romanian history. **2.** It is imperative that they exceed the production plan. **3.** The doctor recommended that the old woman keep to bed for a few days. **4.** Long she be happy! **5.** The chairman demanded that proposals be made. **6.** They required that a solution be found to the problem. **7.** It is important that all litigious issues between nations be settled by negotiations. **8.** He suggested that they do the exercise in writing. **9.** It is right that the best pupil be given a prize.

VII. *Traduceți în limba engleză folosind forme ale subjonctivului sintetic sau analitic:*

1. Este recomandabil să fii acolo la ora 8 fix. **2.** Ei cer ca trupele inamice să fie retrase de pe teritoriul lor. **3.** De ce să facem noi asta? **4.** Dorința lui ca noi să devenim profesori s-a îndeplinit. **5.** Fie ce-o fi, voi porni motorul. **6.** Aș dori să fii mai liniștit. **7.** Aș dori ca ei să fie acum aici. **8.** Aș fi dorit ca ei să fie prezenți la conferință. **9.** Ce-ai face dacă ți-ar oferi această slujbă? **10.** Dacă

se întîmplă s-o caute cineva, spune-le că este plecată. **11.** Mama mi-a dat niște bani ca să cumpăr dicționarul de care aveam nevoie. **12.** Am să-ți dau numărul lui de telefon ca să-l suni. **13.** A muncit foarte mult de teamă să nu cadă la examen. **14.** Oricît de tîrziu ar fi, telefonează-mi. **15.** Oricîte greșeli ar fi făcut, lucrarea lui este cea mai bună din clasă.

VIII. *Puneți verbele din paranteze la infinitivul lung (cu* **to**) *sau scurt (fără* **to**).

Exemplu: a) You must *(help)* him. / You must *help* him.
b) They want *(come)* now. / They want *to come* now.

1. He has decided *(become)* a mechanic. **2.** Will you *(come)* to the theatre with me? **3.** You ought *(revise)* for your exams this week. **4.** We can *(wait)* for you here. **5.** I saw them *(cross)* the street. **6.** I asked her *(repeat)* the question. **7.** I'd rather *(wait)* for you outside. **8.** He is *(return)* tomorrow. **9.** They were seen *(compare)* notes. **10.** This book is too difficult for her *(understand)*. **11.** He dared me *(compete)* with him. **12.** He looked at her not daring *(say)* anything. **13.** I'm sure that he daren't *(try)*. **14.** I'm sorry *(hear)* this.

IX. *Completați spațiile libere cu prepozițiile necesare. Puneți verbele din paranteze la forma* **Gerund.**

Exemplu: He finally succeeded ... *(sell)* his old car.
He finally succeeded *in selling* his old car.

1. The bad weather prevented him ... *(leave)* last Monday. **2.** Our teacher doesn't approve ... *(study)* late at night. **3.** He worries ... *(lose)* his position. **4.** He finally succeeded ... *(post)* the letter. **5.** She insists ... *(do)* everything herself. **6.** This research aims ... *(find)* a more efficient method. **7.** I'm looking forward ... *(receive)* your answer. **8.** You can't rely ... *(get)* help from him. **9.** They congratulated the pianist ... *(play)* so beautifully. **10.** The policeman accused the driver ... *(drive)* carelessly.

X. *Puneți verbele din paranteze la forma* **Gerund.** *Puneți pronumele personale la acuzativ (pentru o exprimare familiară), sau transformați-le în pronume posesive (pentru o exprimare mai literară).*

Exemplu: I can't understand *(he, forget)* to come to the meeting.
I can't understand {*him* / *his*} *forgetting* to come to the meeting.

1. My mother hates *(I, read)* while I'm eating. **2.** I don't remember *(he, come)* late before. **3.** Excuse *(I, interrupt)* you. **4.** I don't like *(she, wear)* my dresses. **5.** I object to *(they, make)* so much noise. **6.** He doesn't agree to *(we, come)* late to school. **7.** I don't like *(you, go out)* alone at night. **8.** Can you imagine *(she, act)* on the stage? **9.** I don't mind *(they, play)* in the garden. **10.** It's no use *(he, pretend)* to be asleep. **11.** It's no good *(you, try)* to find excuses all the time. **12.** He is surprised at *(we, work)* so late.

XI. *Puneți verbele din paranteze la infinitivul cu* **to** *sau forma* **Gerund** *în funcție de sens:*

1. I will remember *(give)* your mother your message. **2.** I remember *(meet)* him at the 23rd of August parade last year. **3.** Please stop *(interrupt)* me in the middle of a sentence. **4.** He stopped *(talk)* to his former pupils. **5.** Did you forget *(give)* him that message? **6.** I definitely recall *(leave)* my coat in this room. **7.** I like *(cycle)*. **8.** I like *(walk)* in the rain. **9.** I don't like

(wake) him up so early. **10.** I meant *(tell)* you, but I forgot. **11.**The road being under repair means *(walk)* to work every day. **12.** He tried *(sell)* newspapers, *(work)* in a café and various other jobs before he took up *(write)*. **13.** He tried *(make)* himself understood. **14.** Why don't you try *(write)* more clearly? **15.** I've always loved *(sing)*. **16.** I'd love *(hear)* you sing this aria again. **17.** Your hair wants *(cut)*. **18.** I want *(go)* to the hairdresser's with you. **19.** I prefer *(walk)* to *(travel)* by bus. **20.** I prefer *(go)* by bus today if you don't mind. **21.** I hate *(see)* little Tom dirty. **22.** I hate *(see)* dirty children. **23.** The regulations don't allow *(smoke)* in school. **24.** The headmaster doesn't allow the teachers *(smoke)* in the teachers' room.

XII. *Puneți cuvintele din paranteze la forma corectă: participiu în* **-ing** *sau participiu trecut.*

Exemplu: a) We saw an *(entertain)* programme on TV last night.
We saw an *entertaining* programme on TV last night.
b) The carpenter repaired the *(break)* chair.
The carpenter repaired the *broken* chair.

1. We'll have to work hard the *(follow)* weeks. **2.** The police were on the tracks of the *(follow)* man. **3.** That was a very *(interest)* book. **4.** The *(interest)* parties signed the agreement. **5.** They sell *(freeze)* goods here. **6.** The temperature is below *(freeze)* point. **7.** Where is the *(ride)* school? **8.** All *(export)* goods are of high quality. **9.** Romania is both an *(import)* and *(export)* country. **10.** The *(tire)* woman set down to rest for a minute. **11.** This has been *(tire)* work indeed. **12.** The *(accuse)* man was found not guilty. **13.** He cast me an *(accuse)* look. **14.** I like *(bake)* apples. **15.** The *(expect)* arrival time of this train is 8.15. **16.** He made some *(astonish)* remarks. **17.** The *(lose)* child was crying for his mother. **18.** *(Frighten)* horses may be dangerous. **19.** It was a *(frighten)* sight. **20.** Raisins are *(dry)* grapes. **21.** They got on a *(crowd)* bus.

XIII. *Traduceți în limba engleză*:

1. Cărțile împrumutate de la bibliotecă trebuie înapoiate la timp. **2.** Ferestrele salonului se deschideau spre o terasă cu privire la mare. **3.** Auzind pași, se întoarse tresărind. **4.** Toate lucrurile pe care le știm de mult ne sînt dragi. **5.** Tăcu, părînd mirat de purtarea mea. **6.** După ce a terminat ce-avea de făcut, se ridică să oprească mașina. **7.** Apoi plecă, cîinele urmîndu-l. **8.** Exersa în fiecare zi, principiul lui fiind că exercițiul duce la perfecțiune. **9.** Copilul s-a oprit din plîns. **10.** S-a oprit s-o ajute pe bătrînă. **11.** Unul din motivele pentru care citise cartea de atîtea ori fusese să învețe cuvintele noi. **12.** Tuși pentru a atrage atenția auditoriului. **13.** Îmi pare rău că te-am deranjat în timp ce lucrai. **14.** Începu să-i tremure vocea de emoție. **15.** Am promis să-mi ascult părinții. **16.** Am văzut-o plîngînd. **17.** Îmi pare rău. N-am vrut să te jignesc. **18.** Nimeni nu este de vină. **19.** Această problemă este prea dificilă ca s-o putem rezolva. **20.** Neagă că a fost acolo.

XIV. *Înlocuiți cuvintele scrise cursiv cu verbe modale potrivite ca sens și verbe noționale la infinitivul prezent sau perfect.*

Exemplu: We *are obliged to do* our homework every day.
We *have to do our* homework every day.

1. You *are given permission to leave*. **2.** *Perhaps they have heard* the news. **3.** He *probably went* to Oradea on business. **4.** Children *are forbidden to play* with matches. **5.** She *didn't forget* about the appointment; *it is impossible*. **6.** As you don't feel well *it's good for you to see a doctor*. **7.** Peter *had the ability to repair* his bicycle himself but he didn't; he took it to a mechanic. **8.** What she says *is most probably true*. **9.** Although *your obligation was to write* a letter home as soon as you arrived, you didn't even write a postcard. **10.** All the students *were obliged to take* a test last week.

XV. *Traduceți în limba engleză, folosind verbe modale potrivite ca sens*:

1. Vrei să-mi aduci ziarul, te rog? **2.** Să cumpăr niște banane? Aș prefera să cumperi niște portocale. **3.** Vreți să semnați în registru, vă rog? **4.** Puteți să mă ajutați la bagaje? **5.** Doriți o ceașcă de cafea? Nu, mulțumesc. Aș dori o ceașcă de ceai. **6.** Ea nu știe încă englezește dar va ști această limbă peste cîțiva ani. **7.** Ar fi putut învăța poezia, dar n-a vrut. **8.** S-ar putea să se însenineze mai tîrziu. **9.** Pot să împrumut această carte? Da, poți. **10.** Obișnuiam să merg la înot în fiecare zi cînd eram mai tînăr. **11.** Se poate să fi cîștigat meciul, dar nu sînt sigur. **12.** Ar fi trebuit să plece mai devreme. Atunci ar fi prins trenul. **13.** E un concert bun la televizor. N-ar trebui să-l pierzi. **14.** Petre e absent azi. Cred că e bolnav. **15.** Nu aveți voie să vă jucați în mijlocul străzii. **16.** Nu cred că a fost plecat din oraș săptămîna trecută. L-am întîlnit de mai multe ori. **17.** S-a dus la culcare la ora 8 aseară. Cred că era foarte obosit. **18.** Copiilor li s-a dat voie să iasă afară cînd a stat ploaia. **19.** Cum îndrăznește să spună așa ceva? **20.** Nu era nevoie să-ți iei umbrela; a stat ploaia.

2. SUBSTANTIVUL (The Noun)

2.1. Definiție

Substantivul:

a) denumește obiecte în sens foarte larg, adică ființe, lucruri, fenomene *(man, chair, snow, walk, wisdom)*;
b) are categoriile gramaticale de gen, număr și caz;
c) poate îndeplini în propoziție funcțiile de subiect, nume predicativ, atribut, apoziție, complement, element predicativ suplimentar, sau poate fi echivalentul unei propoziții sau fraze.

2.2. Clasificare

Substantivele din limba engleză pot fi clasificate din mai multe puncte de vedere.

2.2.1. Din punct de vedere al **formării** lor, substantivele se împart în:

a) substantive s i m p l e: *boy, meal, day*;
b) substantive formate prin d e r i v a r e cu sufixe sau prefixe: *childhood, disgust, unhappiness*;
c) substantive formate prin c o m p u n e r e (substantive compuse): *schoolboy, classroom*;

d) substantive formate prin c o n v e r s i u n e, din alte părți de vorbire:

— adjective: *the good, the evil, the rich, the poor;*

— verbe la infinitiv: *cook, fall;*

— verbe la *Gerund: reading, boxing;*

— verbe la participiul trecut: *the injured;*

e) substantive formate prin c o n t r a g e r e: *ad* (advertisement), *fridge* (refrigerator), *gym* (gymnastics, gymnasium), *lab* (laboratory), *liv* (living-room), *poly* (polytechnic), *pram* (perambulator), *pub* (public house);

f) a b r e v i e r i: *MP* (Member of Parliament), *Dr* (doctor), *Mr* Brown (Dl. Brown), *Mrs* Brown *(dna* Brown), *Miss* Brown *(dra* Brown), *Ms* Brown (apelativ pentru femei, căsătorite sau necăsătorite).

2.2.2. Din punct de vedere al **gradului de individualizare,** substantivele în limba engleză se împart în două clase mari: substantive comune și substantive proprii.

A. S u b s t a n t i v e l e c o m u n e sînt lipsite de posibilitatea de a individualiza prin ele însele. Ele denumesc un element dintr-o categorie de obiecte de același fel: *table, school.* Substantivele comune se subclasifică în:

a) s u b s t a n t i v e a p e l a t i v e, care denumesc un element dintr-o categorie: *table, school;*

b) s u b s t a n t i v e c o l e c t i v e, care denumesc obiecte constînd din mai multe elemente de același fel: *family, people;*

c) s u b s t a n t i v e c o n c r e t e, care denumesc obiecte sau substanța constitutivă a unor obiecte: *table, wood, steel;*

d) s u b s t a n t i v e a b s t r a c t e, care denumesc abstracțiuni: *difficulty, worry, peace, love, music.*

B. S u b s t a n t i v e l e (numele) p r o p r i i au capacitatea de a individualiza un obiect dintr-o categorie de obiecte de același fel, denumind în principiu un singur element dintr-o categorie. În limba engleză, substantivele proprii denumesc:

a) n u m e d e p e r s o a n e: *Churchill;*

b) d e n u m i r i g e o g r a f i c e:

— nume de localități: *London, Bucharest;*

— nume de țări și continente: *Romania, Britain, the United States, Europe;*

— nume de ape și munți: *the Danube, the Black Sea, the Suez Canal, Lake Michigan, the Carpathians;*

c) d i v i z i u n i t e m p o r a l e:

— lunile anului: *January;*

— zilele săptămînii: *Sunday;*

— sărbători: *Independence Day;*

d) n u m e d e c ă r ț i, z i a r e, r e v i s t e: *Hard Times, The Times, The Sunday Times;*

e) n u m e d e i n s t i t u ț i i: *The Grand Hotel, the National Theatre, the British Museum.*

Ortografia substantivelor proprii. În limba engleză, substantivele proprii se scriu cu literă mare, ca și în limba română: *Helen* — Elena; *Rome* — Roma; *the Soviet Union* — Uniunea Sovietică. Există însă unele situații în care uzajul în limba engleză este diferit de cel în limba română:

a) numele lunilor anului și ale zilelor săptămînii se scriu cu literă mare în limba engleză, fiind considerate substantive proprii: *April* — aprilie, *Sunday* — duminică;

b) toate cuvintele (cu excepția articolelor, prepozițiilor și conjuncțiilor) dintr-un substantiv propriu exprimat printr-o perifrază substantivală se scriu cu literă mare în limba engleză:

— titluri de cărți: *Dombey and Son* — Dombey și fiul;

— titluri de ziare: *The Daily Mirror, Romania Today;*

— titluri de reviste: *English Language Teaching Journal;*

— titluri de capitole, articole, lucrări, instituții, etc.: *The Conference for Peace and Security in Europe* — Conferința pentru pace și securitate în Europa; *the United Nations Organization* — Organizația Națiunilor Unite,

c) numele de naționalități și limbi se scriu de asemenea cu literă mare în limba engleză: *He speaks English.* (El) Vorbește englezește. *We are Romanians.* Noi sîntem români.

2.3. Numărul substantivelor (Number of Nouns)

Substantivele în limba engleză au categoriile gramaticale de gen, număr și caz.

N u m ă r u l este categoria gramaticală care se recunoaște cel mai ușor, datorită desinenței *-s*, specifică pentru forma de plural a substantivelor. Din punct de vedere al ideii de număr, substantivele în limba engleză se împart în n u m ă r a b i l e *(Count nouns)* și n e n u m ă r a b i l e *(Mass nouns).* Substantivele numărabile sînt de obicei v a r i a b i l e ca formă *(Variable nouns)*, avînd atît singular cît și plural, iar cele nenumărabile sînt de regulă i n v a r i a b i l e ca formă *(Invariable nouns)*, avînd formă numai de singular sau numai de plural.

2.3.1. Substantivele numărabile ***(Count Nouns).*** Substantivele numărabile denumesc noțiunile ca unități separate, care pot fi numărate: *a boy, two boys, a few boys,* etc. Substantivele numărabile au următoarele caracteristici:

a) sînt v a r i a b i l e ca formă, avînd atît numărul singular, cît și numărul plural: *museum — museums, child — children;*

b) pot fi precedate de numerale cardinale sau cuantificatori: *one book, three books, several apples, a lot of brushes;*

c) la numărul singular se acordă cu verbe la singular: *The book* **is** *on the table.* iar la numărul plural, cu verbe la plural: *The apples* **are** *in the basket.*

2.3.2. Clasificarea substantivelor numărabile. Substantivele numărabile pot fi: a p e l a t i v e: *garden, pencil;* sau c o l e c t i v e: *committee, audience;* c o n c r e t e: *child, school*; sau a b s t r a c t e: *difficulty, question.*

S u b s t a n t i v e l e c o l e c t i v e sînt o subdiviziune a substantivelor numărabile. Ele se comportă:

1) ca substantive numărabile propriu-zise cînd denumesc o colectivitate considerată ca un întreg.: *The two football* **teams** *are in the field now.* Cele două echipe de fotbal sînt acum pe teren.

În acest caz, ele au numărul singular și numărul plural și se acordă cu verbe la singular sau la plural: *His* **family is** *larger than mine.* Familia lui este

mai numeroasă decît a mea. *On each floor* **live** *two* **families.** La fiecare etaj locuiesc două familii.

2) Cînd aceste substantive se referă la membrii componenţi ai colectivităţii, ele se comportă ca substantive colective propriu-zise. In această situaţie, substantivele colective se folosesc cu forma de singular, referirea fiind la o colectivitate: *family, team,* care se acordă cu verbul la plural, referirea fiind la membrii colectivităţii: *My* **family are** *at home.* Familia mea este acasă. (= *All the members of my family...).*

Din grupa substantivelor colective fac parte substantivele: *army, assembly, audience, class, club, committee, company, crew, crowd, family, government, jury, party, press, public, regiment, troop, flight* (of birds, insects, planes), *flock* (of sheep), *herd* (of cattle), *pack* (of wolves), *poultry, shoal* (of fish), *swarm* (of bees).

2.3.3. Formarea pluralului substantivelor numărabile. Substantivele numărabile au două forme: o formă de singular şi o formă de plural.

Forma de singular este nemarcată: *book, box, child.*

Formele de plural sînt de două feluri:

A. r e g u l a t e, cînd pluralul se formează prin adăugarea desinenţei *-s* la forma de singular: *book — books.*

B. n e r e g u l a t e, cînd pluralul se formează în alte moduri.

A. P l u r a l u l r e g u l a t a l s u b s t a n t i v e l o r se formează prin adăugarea desinenţei *-s* la forma de singular a substantivului.

2.3.4. Pronunţarea pluralului regulat este următoarea:

a) [-s] după consoane surde [k], [f], [p], [t] şi [θ]: *books, proofs, lamps, carpets, months;*

b) [-z] după consoane sonore şi vocale: *gloves, tables, boys, trees;*

c) [iz] după sunetele [s], [z], [ʃ], [tʃ], [dʒ]: *classes, noses, brushes, matches, villages.*

2.3.5. Ortografia pluralului regulat

1) Desinenţa *-s* se scrie *-s* după majoritatea substantivelor, incluzînd substantivele terminate în *-e* mut: *book — books, table — tables.*

2) E x c e p ţ i i: Există unele situaţii care fac excepţie de la această regulă generală:

a) Substantivele terminate în **-s; -z; -x; -ch; -sh** adaugă **es**: *bus — buses; glass — glasses; buzz — buzzes; box — boxes; watch — watches; brush — brushes;*

b) La cîteva dintre substantivele din acest grup se dublează consoana finală: *fez — fezzes, quiz — quizzes.*

c) Substantivele terminate în **-o**: — adaugă desinenţa **-s**:

— cînd **-o** e precedat de o vocală: *cuckoos; kangaroos; radios; scenarios; studios; zoos;*

— la substantive proprii: *Filipinos; Eskimos; Neros; Romeos;*

— în abrevieri: *kilos* (kilogrammes), *photos* (photographs), *pros* (professionals);

— la unele substantive străine: *concertos, dynamos, pianos, solos, sopranos, tangos, tobaccos;*

— adaugă **-es** la substantive ca: *echoes, heroes, mosquitoes, Negroes, potatoes, tomatoes;*

— au două forme de plural: *banjos — banjoes; buffalos — buffaloes; cargos — cargoes; mementos — mementoes; mottos — mottoes; volcanos — volcanoes; zeros — zeroes* etc.;

d) Substantivele terminate în -y precedat de o consoană transformă pe y în i şi adaugă **-es**: *city — cities; factory — factories.* Transformarea nu are loc:

— după vocale: *boy — boys, play — plays;*

— în substantive proprii: *the Kennedys;*

— în substantive compuse: *stand-bys;*

e) L i t e r e l e, n u m e r a l e l e şi a b r e v i e r i l e formează pluralul prin adăugarea unui **apostrof** şi **-s**: *A's, 1920's; MP's: There are two A's and three 2's in the number of that English car. There are two MP's in the lobby.*

În engleza contemporană există tendinţa ca numeralele şi abrevierile să formeze pluralul şi prin adăugarea doar a unui *-s* la singular: *in the 1930s; MP (Member of Parliament) — MPs; Mt (Mountain) — Mts; vol. (volume) — vols; lb. (pound) — lbs; PO (Post Office, Postal Order) — POs.*

Forma de plural fără apostrof este mai frecvent folosită decît cea cu apostrof.

3) P l u r a l u l s u b s t a n t i v e l o r c o m p u s e

a) Majoritatea substantivelor compuse adaugă *-s* la ultimul element: *classroom — classrooms; forget-me-not — forget-me-nots; grown-up — grown-ups; horse race* (cursă de cai) *— horse races; race horse* (cal de curse) *— race horses; merry-go-round — merry-go-rounds;*

b) Unele substantive compuse, de obicei cele alcătuite dintr-un substantiv şi o construcţie prepoziţională, adaugă *-s* la primul element: *looker-on — lookers-on; mother-in-law — mothers-in-law; passer-by — passers-by;*

c) substantivele compuse în care primul element este *man* sau *woman* transformă la plural ambele elemente: *man singer — men singers; woman doctor — women doctors.*

Notă: Cînd substantivul compus este alcătuit din două substantive, substantivul cu rol de adjectiv este de obicei la singular: *a car-race; a flower show; a five-pound note; a shop-assistant; a ten-minute film; a tooth-brush; a two-piece suit; a vegetable garden.* Adeseori însă aceste substantive îşi păstrează forma de plural, fie cînd ei are numai formă de plural, fie cînd este folosit cu sens de plural: *a customs officer; the games mistress; a goods train; a sweets vendor; The Public Relations Department; The United Nations Organization; The United States Congress.*

2.3.6. B. P l u r a l u l n e r e g u l a t a l s u b s t a n t i v e l o r se formează în mai multe feluri:

a) consoana surdă [θ], [f] sau [s] în care se termină substantivul se transformă în perechea ei sonoră: [ð], [v] sau [z] *(voicing)* la unele substantive:

1) *-th* [θ] → *ths* [ðz]: *bath — baths; mouth — mouths; path — paths; youth — youths;*

2) *-f(e)* [f] → *ves* [vz]: *calf — calves; elf — elves; half — halves; knife — knives; leaf — leaves; life — lives; loaf — loaves; self — selves; shelf — shelves; thief — thieves; wife — wives; wolf — wolves;*

3) *-se* [s] → *ses* [ziz]: *house — houses.*

Atenție! Acest fenomen de sonorizare a consoanei finale nu se produce la toate substantivele terminate în [θ], [f] sau [s]. Există și forme de plural regulat și oscilație între cele două forme:

Plural regulat (1):		Forme duble (1):
consoană + *-th*:	vocală + *-th*:	
berth — *berths*	*cloth* — *cloths*	
earth — *earths*	*death* — *deaths*	*oath* — *oaths*
length — *lengths*	*faith* — *faiths*	*truth* — *truths*

Plural regulat (2):	Forme duble (2):
belief — *beliefs*	*dwarf* — *dwarfs* — *dwarves*
chief — *chiefs*	*handkerchief* — *handkerchiefs* — *handkerchieves*
cliff — *cliffs*	*hoof* — *hoofs* — *hooves*
proof — *proofs*	*scarf* — *scarfs* — *scarves*
roof — *roofs*	*wharf* — *wharfs* — *wharves*
safe — *safes*	

— Sonorizarea lui [s] se produce numai la substantivul *house*.

b) vocala sau diftongul final se schimbă în altă vocală sau diftong *(m utation)*: *man* — *men*; *woman* — *women*; *foot* — *feet*; *goose* — *geese*; *tooth* — *teeth*; *mouse* — *mice*; *louse* — *lice*.

Notă: 1. Compușii cu substantivul *man* au aceeași pronunție la singular și plural, deși ortografia diferă: *a postman* ['pəustmən] — *two postmen* ['pəustmən], *an Englishman* ['iŋgliʃmən] — *two Englishmen* ['iŋgliʃmən].

c) Trei substantive adaugă desinența *-en* (cu sau fără mutație vocalică): *ox* — *ox***en**; *child* — *child***ren**; *brother* — *breth***ren**.

Notă: *Brother* (frate) are plural regulat: *brothers* (frați). Pluralul neregulat *brethren* este folosit doar cu sensul de „membru al unei societăți religioase".

d) Unele substantive numărabile au aceeași formă la singular și plural (primesc desinența zero — plural zero).

Notă: Substantivele cu desinența zero la plural se deosebesc de substantivele invariabile care au numai singular *(music)* sau numai plural *(cattle)* prin faptul că se acordă atît cu un verb la singular cît și cu un verb la plural: *There* **is** *a stray* **sheep** *on the road.* E o oaie rătăcită pe drum. *There* **are** *some stray* **sheep** *on the road.* Sînt cîteva oi rătăcite pe drum.

Pluralul zero este folosit:

— cu unele substantive în *-s*: *barracks* — baracă; *headquarters* — sediu; *means* — mijloc; *series* — serie; *species* — specie; *works* — uzină:

This is an army **barracks**. *These are army* **barracks**. *The bus, trolleybus and the underground are modern* **means** *of transport.* Autobuzul, troleibuzul și metroul sînt mijloace moderne de transport;

— cu numele de naționalități terminate în *-ese*: *the Chinese*, *the Japanese*, *the Portuguese*, *the Vietnamese*:

He is speaking to a **Portuguese**. El vorbește cu un portughez. **The Portuguese** *live in Europe.* Portughezii trăiesc în Europa;

— cu substantivele denumind animale. Acestea pot avea:

1) doar pluralul zero: *carp* — *carp*; *deer* — *deer*; *game* — *game*; *grouse* — *grouse*; *sheep* — *sheep*; *pike* — *pike*; *plaice* — *plaice*; *salmon* — *salmon*; *trout* — *trout*.

Notă: Substantivele *carp*, *deer*, *pike*, *trout* au și forme de plural regulat: *carps*, *deers*, *pikes*, *trouts*, care sînt folosite rar.

2) pluralul zero (folosit mai ales în limbajul vînătoresc) și pluralul regulat în *-s*, folosit pentru indicarea unor varietăți: *antelope* — *antelope* — *antelopes*; *cod* — *cod* — *cods*; *duck* — *duck* (rațe sălbatice) — *ducks* (rațe de fermă); *fish* — *fish* — *fishes*; *herring* — *herring* — *herrings*; *mackerel* — *mackerel* — *mackerels*;

3) doar pluralul regulat: *cow* — *cows*; *dog* — *dogs*; *hen* — *hens*; *horse* — *horses*; *monkey* — *monkeys*; *sparrow* — *sparrows* etc.

e) Plurale străine *(Foreign Plurals)*. Există mai multe desinențe de plural de origine străină care sînt folosite în limba engleză, mai ales în limbajul științific:

Plurale străine

Singular		Plural	
Terminația	Exemple	Terminația	Exemple
-us	*stimulus*	-i	*stimuli*
	corpus	-ora	*corpora*
	genus	-era	*genera*
-a	*alga*	-ae	*algae*
	larva		*larvae*
-um	*stratum*	-a	*strata*
-ex, -ix	*codex*	-ices	*codices*
-is	*thesis*	-es	*theses*
-on	*criterion*, *phenomenon*	-a	*criteria*, *phenomena*
-eau	*tableau*	-eaux	*tableaux*
zero	*chamois*, *chassis*, *corps*	*zero*	*chamois*, *chassis*, *corps*
-o	*graffito*	-i	*graffiti* (de obicei plural)

Unele dintre aceste desinențe sînt mai bine reprezentate în limba engleză:

-us — **-i**: *stimulus* — *stimuli*; *bacillus* — *bacilli*.

-um -a: *addendum* — *addenda*; *datum* — *data*;
agendum — *agenda*; *erratum* — *errata*;
bacterium — *bacteria*; *stratum* — *strata*.

-is -es: *analysis* — *analyses*; *ellipsis* — *ellipses*;
axis — *axes*; *hypothesis* — *hypotheses*;
basis — *bases*;
crisis — *crises*; *paralysis* — *paralyses*;
diagnosis — *diagnoses*; *parenthesis* — *parentheses*;
synthesis — *syntheses*; *thesis* — *theses*.

Atenție! Diferența dintre forma de singular și cea de plural a substantivelor terminate în *-is* (sg.) și *-es* (pl). se observă și în pronunțare: *axis* ['æksis] — *axes* ['æksi:z]; *basis* ['beisis] — *bases* ['beisi:z]; *crisis* ['kraisis] — *crises* ['kraisi:z], etc.

În ceea ce privește pluralele străine, există mai multe situații:

1. Unele substantive de origine străină și-au păstrat forma de plural din limba din care au fost împrumutate (vezi tabelul de pe pag. 77)

2. Unele substantive au numai plural cu *-s*:

-us — uses :	*bonus*	— *bonuses*		
	campus	— *campuses*		
	chorus	— *choruses*		
	circus	— *circuses*		
	ignoramus	— *ignoramuses*		
-a — as :	*arena*	— *arenas*	*drama*	— *dramas*
	dilemma	— *dilemmas*	*encyclopedia*	— *encyclopedias*
	diploma	— *diplomas*	*era*	— *eras*
-um — ums :	*album*	— *albums*	*gymnasium*	— *gymnasiums*
	geranium	— *geraniums*	*museum*	— *museums*
-on — ons :	*demon*	— *demons*		
	electron	— *electrons*		
	lexicon	— *lexicons*		
-o — os :	*soprano*	— *sopranos*		

3. Alte substantive de origine străină au două forme de plural: pluralul regulat cu *-s* și pluralul de origine străină:

-us { **-uses** / **-i** :	*cactus*	— *cactuses*	— *cacti*
	genius	— *geniuses* (oameni de geniu)	— *genii* (spirite, duhuri)
	syllabus	— *syllabuses*	— *syllabi*
	terminus	— *terminuses*	— *termini*
-a { **-as** / **-ae** :	*antenna*	— *antennas*	— *antennae*
	formula	— *formulas*	— *formulae*
	vertebra	— *vertebras*	— *vertebrae*
-um { **-ums** / **-a** :	*aquarium*	— *aquariums*	— *aquaria*
	curriculum	— *curriculums*	— *curricula*
	medium	— *mediums*	— *media*
	sanatorium	— *sanatoriums*	— *sanatoria*
	symposium	— *symposiums*	— *symposia*
-ix / **-ex** { **-ixes** / **-ices** :	*appendix*	— *appendixes* (în anatomie)	— *appendices* (în cărți)
	index	— *indexes* (cuprinsuri)	— *indices* (indici — în matematică)
-on { **-ons** / **-a** :	*automaton*	— *automatons*	— *automata*
-eau { **-eaus** / **-eaux** :	*bureau*	— *bureaus*	— *bureaux*
	plateau	— *plateaus*	— *plateaux*
-o { **-os** / **-i** :	*libretto*	— *librettos*	— *libretti*
	virtuoso	— *virtuosos*	— *virtuosi*

Notă: Formele de plural în *-i* sînt rare.

La substantivele cu două forme de plural, formele străine de plural sînt de obicei folosite în limbajul tehnic, iar pluralul în *-s* este întîlnit în vorbirea curentă.

2.3.7. Substantivele nenumărabile (*Mass Nouns*) Substantivele nenumărabile denumesc noțiuni văzute ca un întreg. Substantivele nenumărabile pot fi concrete: *sugar*, *coal*, *steel* sau abstracte: *beauty*, *kindness*, *patriotism*.

Substantivele nenumărabile au următoarele caracteristici:

a) sînt invariabile ca formă: *tea*, *information*, *cattle*, *scissors;*

b) neavînd contrastul singular — plural, ele nu pot fi numărate cu ajutorul numeralelor sau al altor cuantificatori: *I need (some)* { **tea.** / **information.** / **scissors.**

c) Se acordă cu verbul la singular: *Chinese* **tea** *is very good.* Ceaiul chinezesc este foarte bun. sau la plural: *The* **scissors** *are on the table.* Foarfeca este pe masă.

d) Unele substantive englezești fac parte atît din clasa substantivelor numărabile, cît și din a celor nenumărabile, cu diferențe de sens:

Substantive numărabile	Traducere	Substantive nenumărabile	Traducere
She is a **beauty.**	(Ea) este o frumusețe.	**Beauty** *is to be admired.*	Frumusețea trebuie admirată.
The main **character** *of the story is an old fisherman.*	Eroul/personajul principal al nuvelei este un bătrîn pescar.	*He is a man of* **character.**	(El) este un om de caracter.
I had an interesting **experience** *when travelling in the North of the country.*	Mi s-a întîmplat ceva interesant cînd am călătorit în nordul țării.	*This teacher has a great deal of* **experience.**	Acest profesor are foarte multă experiență.
Give me an **ice**, *please.*	Dă-mi o înghețată, te rog.	*That block of* **ice** *is very dangerous.*	Acest bloc de gheață este foarte periculos.
She has got a new **iron.**	Are un nou fier de călcat.	*This tool is made of* **iron.**	Această unealtă este din fier.
He has only two **hairs** *on his head.*	Nu mai are decît două fire de păr pe cap.	*She has blonde* **hair.**	Are părul blond.
I've bought the morning **paper.**	Am cumpărat ziarul de dimineață.	*The box is wrapped in white* **paper.**	Cutia e împachetată în hîrtie albă.
She has written a good **paper.**	A scris o lucrare bună.		
I heard a strange **sound.**	Am auzit un zgomot ciudat.	*Light travels faster than* **sound.**	Lumina se deplasează mai repede decît sunetul.

e) Uneori diferențele de sens dintre substantivele numărabile și cele nenumărabile sînt exprimate prin cuvinte diferite:

Substantive numărabile	Traducere	Substantive nenumărabile	Traducere
I've bought two **loaves.**	Am cumpărat două pîini.	*I'll buy* **bread** *at the supermarket.*	Am să cumpăr pîine la autoservire.
There are two **sheep** *in the field.*	Sînt două oi pe cîmpie.	*I like* **mutton.**	Îmi place carnea de oaie.
This **pig** *is very fat.*	Porcul acesta (animalul) este foarte gras.	*I've bought some* **pork** *for dinner.*	Am cumpărat niște carne de porc pentru masă.
He does his **lessons** *in the evening.*	Își face lecțiile seara.	*He does his* **homework** *in the evening.*	Își face lecțiile (temele) seara.

f) În limba engleză fac parte din clasa substantivelor invariabile la singular unele substantive care sînt numărabile sau invariabile la plural în limba română: *advice, business, furniture, homework, income, information, knowledge, luggage, merchandise, money, nonsense, produce* (produse naturale, agricole), *progress, strength, work.*

Limba engleză	Limba română
He always gives me good **advice.**	Totdeauna îmi dă *sfaturi* bune.
You must do your **homework** *carefully.*	Trebuie să-ți faci cu atenție *lecțiile* (temele)
I need further **information.**	Am nevoie de *informații* suplimentare.
His **knowledge** *of English is poor.*	*Cunoștințele* lui de engleză sînt slabe.
Where's your **luggage?**	Unde-ți sînt *bagajele?*
The **money** *is in your wallet.*	*Banii* sînt în portofelul tău.
You are talking **nonsense.**	Vorbești *prostii.*
This pupil is making fast **progress** *in learning English.*	Acest elev face *progrese* mari în învățarea limbii engleze.
He felt his **strength** *was failing.*	Simțea că-l lasă *puterile.*

2.3.8. Numărul substantivelor invariabile. Substantivele invariabile nu au opoziția singular — plural. Ele au numai singular: *gold*, sau numai plural: *the police, cattle*, etc.

A. Substantivele invariabile la singular

Un număr de substantive invariabile au numai formă de singular: *sugar, wisdom, news, measles, phonetics, the good, Wales.*

Acestea se acordă cu verbul la singular: **Phonetics** *is a branch of linguistics.*

Folosirea lor cu formă de plural și/sau cu un verb la plural se face doar în situații speciale.

Din clasa substantivelor invariabile la singular fac parte:

a) Substantive nenumărabile concrete: *bread, butter, chalk, food, fruit, gold, jam, silver*, etc.:
Fruit *is good to eat.* Este bine să mănînci fructe.

Notă: Folosirea acestor substantive ca substantive numărabile (cu formă de plural sau cuantificatori) este posibilă doar cu schimbarea sensului:

a) *Kind of*: *What* { **jams** / **meats** / **fruits** } *do you have today?*

= *What kinds of* { *jam* / *meat* / *fruit* } Ce { gemuri / feluri de carne / fructe } aveți astăzi?

b) *a cup / glass of*:

A cup of / *A glass of* { **coffee** / **beer** } *for me, please.* O { (ceașcă de) cafea / (halbă de) bere } pentru mine te rog.

c) pentru a exprima intensitatea sau cantități mari: *The sands of the desert* — nisipurile deșertului. *The waters of the lake* — apa lacului.

b) Substantive nenumărabile abstracte: *advice, cleanliness, homework, information, justice, knowledge, nonsense*, etc.;

c) Unele substantive terminate în *-s*, care exprimă următoarele noțiuni:
1) substantivul *news*: *Here is the 9 o'clock* **news.** Acestea sînt știrile de la ora 9.
2) nume de boli: *measles* — pojar; *mumps* — oreion; *rickets* — rahitism:
Measles *is a catching disease.* Pojarul este o boală contagioasă.
3) nume de științe și obiecte de studiu terminate în *-ics*: *acoustics, aesthetics, cybernetics, economics, electronics, linguistics, phonetics, physics.*
Acoustics *is the science of sound.* Acustica este știința sunetelor.
De asemenea: *athletics, ethics, gymnastics, politics.*
4) Unele nume de jocuri: *billiards, bowls, cards, darts, dominoes, draughts, marbles, ninepins, skittles.*
Dominoes *is a game for children.*
Dar: *a billiard-table, a bowling-alley, a dart-board, a draught-board.*
5) Unele substantive proprii: *Athens, Brussels, Naples, Wales, the Thames*:
Wales *is in the south-west of Great Britain.* Țara Galilor se află în partea de sud-vest a Marii Britanii.

d) Adjectivele abstracte substantivizate: *the beautiful, the sublime, the good, the evil*:
In fairy-stories **the good** *always wins.* În basme binele învinge totdeauna.

Cuantificarea substantivelor invariabile la singular se poate realiza cu ajutorul unor cuvinte ca: *a piece of, an item of, a bar of, a bag of*, etc.

Substantive concrete:

a { *piece* / *slice* } of { *bacon* / *cake* }	a { *piece* / *stick* } of *chalk*
a { *piece* / *loaf* } of { *bread*	a { *piece* / *strip* { of *land*
a { *piece* / *lump* } of { *sugar* / *coal*	a / an { *piece* / *article* } of *furniture*
a { *piece* / *roast* } of { *meat*	a { *bit* / *blade* } of *grass*
a { *piece* / *bar* } of { *chocolate* / *soap*	a { *piece* / *sheet* } of *paper*

Substantive abstracte:

a { *piece* / *word* } of *advice*

a piece / *an item* } of { *information* / *news*

an item / *a bit* } of *business*

a piece / *a bit* } of *work*

a bit / *an amount* { of *interest*

a piece of { *luck* / *evidence* / *research*

a word of abuse
a fit of passion
an attack of fever

B. Substantivele invariabile la plural

Substantivele invariabile la plural au numai formă de plural şi se acordă de regulă cu un verb la plural: *The* **binoculars** *are on the table.* Binoclul este pe masă.

Din clasa substantivelor invariabile la plural fac parte:

a) substantivele care denumesc obiecte formate din două părţi egale. Aceste substantive se numesc *summation plurals* în limba engleză. Ele denumesc: 1) unelte: *binoculars, compasses, glasses, pincers, pliers, scales, scissors, spectacles, tongs.*
Where are the **scissors?** Unde este foarfeca?
2) articole de îmbrăcăminte: *braces, clothes flannels, jeans, overalls, pants, pyjamas, shorts, trousers:*
These **trousers** *are too long for you.* Aceşti pantaloni sînt prea lungi pentru tine.

Notă: 1. Observaţi forma de singular a unora dintre aceste substantive cînd sînt folosite atributiv: *a spectacle case* — toc de ochelari, *a pyjama cord* — cordon de pijama, *a suspender belt* — portjartier, *a trouser leg* — crac de pantalon.
2. Substantivele care denumesc obiecte din două părţi se numără cu ajutorul cuvîntului *pair*: *a pair of scissors, a pair of trousers; two pair(s) of glasses; three pair(s) of skis,* etc.

b) alte substantive folosite numai la plural *(pluralia tantum)*, terminate de regulă în *-s*: *He lives on the* **outskirts** *of the town.* Locuieşte la periferia oraşului.

Exemplele de *pluralia tantum* în limba engleză sînt numeroase:

Pluralia tantum în -s

Exemplu	Traducere	Exemplu	Traducere
annals	anale	*funds*	fonduri (băneşti)
the antipodes	antipozi	*grounds*	zaţ, drojdie; parc; teren (la unei clădiri)
arms	arme		
auspices	auspicii	*letters*	litere, literatură
bowels	intestine	*the Lords*	Camera Lorzilor
colours	steag, drapel	*manners*	purtare, maniere
the Commons	Camera Comunelor	*particulars*	date particulare
damages	despăgubiri	*proceedings* (of the conference)	lucrările (conferinţei)
earnings	cîştig	*regards*	salutări
effects	efecte, îmbrăcăminte.	*remains*	resturi
fireworks	foc de artificii		

Exemplu	Traducere	Exemplu	Traducere
savings	economii	*surroundings*	împrejurimi
scraps	resturi de mîncare, deşeuri de metal	*thanks*	mulţumiri
		troops	trupe
stairs	scări	*tropics*	tropice
suds	clăbuc de săpun	*valuables*	obiecte de valoare

Unele substantive fac parte din clasa *pluralia tantum* doar în limba engleză, în limba română ele fiind substantive variabile sau invariabile la singular:

Exemplu	Traducere	Exemplu	Traducere
archives	arhivă	*holidays*	vacanţă (engl. brit.)
ashes	cenuşă	*minutes*	proces-verbal
brain(s)	intelect	*oats*	ovăz
contents	conţinut	*outskirts*	periferie
customs	vamă	*pains*	osteneală
(coffee) dregs	zaţ (de cafea)	*premises*	local, imobil (stil oficial)
goods	marfă	*sands*	plajă
grounds	parc în jurul unei clădiri	*spirits*	dispoziţie (bună sau rea)
		wages	salariu

Notă: Unele din substantivele *pluralia tantum* apar fără *-s* cînd sînt folosite adjectival sau în compuşi: *ash-tray, a holiday camp, staircase, a wage-earner, a wage-packet.*

Atenţie! Există unele substantive care au două forme, cu înţelesuri diferite: o formă invariabilă la singular şi o formă invariabilă la plural:*)

Substantive invariabile la singular	Traducere	Substantive invariabile la plural	Traducere
advice	sfaturi	*advices*	înştiinţări, avize
air	aer	*airs*	aere (figurat)
ash	scrum de ţigară; cenuşă (chimie, geologie)	*ashes*	cenuşă (în general)
bearing	conduită, ţinută	*bearings*	aspecte (ale unei chestiuni), coordonate
brace	pereche (de potîrnichi)	*braces*	bretele
content	conţinut (capacitate, substanţă)	*contents*	conţinut (al unei cărţi, al unui vas)
cost	cost	*costs*	cheltuieli
fund	fond, bază (de cunoştinţe, de bani)	*funds*	resurse băneşti, fonduri
ground	pămînt, teren	*grounds*	zaţ, sediment, teren, parc (al unei clădiri)
honour	onoare	*honours*	onoruri; distincţie la examene

*) A. Bădescu — *Gramatica limbii engleze*, Ed. Ştiinţifică, Bucureşti, 1963, pp. 52—53.

Substantive invariabile la singular	Traducere	Substantive invariabile la plural	Traducere
middle age *regard* *respect* 1. *spirit* 2. *spirit*	vîrstă mijlocie privire, considerație stimă, considerație spirit, fire, atitudine spirt; alcool pur	*the Middle Ages* *regards* *respects* (high, low) *spirits* *spirits*	Evul mediu salutări omagii dispoziție (bună/proastă) băuturi alcoolice tari (distilate)

Substantivele *pluralia tantum* și *summation plurals* se confundă uneori cu forma de plural a unor substantive numărabile:

colour = culoare; pl. *colours*
colours (pl. tantum) = drapel
compass = busolă; pl. *compasses*
compasses (pl. tantum) = compas
custom = obicei: pl. *customs*
customs (pl. tantum) = vamă
damage = avarie; pl. *damages*
damages (pl. tantum) = despăgubiri
effect = efect; pl. *effects*
effects (pl. tantum) = efecte, haine
glass = pahar; pl. *glasses*
glasses (pl. tantum) = ochelari
ground = motiv, cauză; pl. *grounds*
grounds (pl. tantum) = zaț, teren, parc în jurul unei clădiri
letter = scrisoare; pl. *letters*
letters (pl. tantum)=literatură, litere
manner = mod; pl. *manners*
manners (pl. tantum) = maniere, purtare
minute = minut; pl. *minutes*
minutes (pl. tantum)=proces-verbal
pain = durere; pl. *pains*
pains (pl. tantum) = osteneală
premise = premisă; pl. *premises*
premises (pl. tantum)=local, imobil
quarter = sfert, cartier; pl. *quarters*
quarters (pl. tantum) = locuință, cantonament
receipt = chitanță; pl. *receipts*
receipts (pl. tantum) = încasări
scale = gamă muzicală, solz; pl. *scales*
scales (pl. tantum) = balanță
scrap = bucățică, fragment; pl. *scraps*
scraps (pl. tantum) = resturi de mîncare, deșeuri de metal
spectacle = spectacol; pl. *spectacles*
spectacles (pl. tantum) = ochelari
term = perioadă, termen, trimestru; pl. *terms*
terms (pl. tantum) = termeni, relații, raporturi, condiții*

c) Substantive nemarcate la plural. În clasa substantivelor invariabile la plural intră și unele substantive folosite numai la plural, dar nemarcate formal pentru acest număr. Aceste substantive sînt: *cattle*, *clergy*, *gentry*, *people*, *police*, *vermin*, *youth*:
The cattle *are in the field.* Vitele sînt pe cîmp. *There are a lot of* **people** *in the street.* Sînt mulți oameni pe stradă.

Notă: *People* și *youth* pot fi folosite și ca substantive numărabile variabile: *The* **peoples** *of the world are struggling for peace.* Popoarele lumii luptă pentru pace. *These* **youths** *saw the accident happen.* Acești tineri au văzut cum s-a întîmplat accidentul.

d) Adjectivele sau participiile personale substantivizate: *the handicapped*, *the injured*, *the poor*, *the rich*, *the sick*, *the wounded*:
The injured *were taken to hospital.* Răniții au fost duși la spital.

*) Ibid, pp. 47–49.

e) Unele substantive proprii: *the Alps*, *the East / West Indies*, *the Hebrides*, *the Highlands*, *the Netherlands*, *the United States of America*: **The Highlands** *are a mountainous region.* Regiunea Highlands este o regiune muntoasă.

Numărul substantivelor

Substantive variabile

Felul pluralului	Formarea pluralului		Exemple: Singular	Exemple: Plural
Plurale regulate	+ s [s] + s [z] + es [iz]		*book* *pencil*, *boy* *watch*	*books* *pencils*, *boys* *watches*
Plurale neregulate	sonorizarea consoanei	[θ] — [ð] + [z] [f] — [v] + [z] [s] — [z] + [iz]	*bath* *knife* *house*	*baths* *knives* *houses*
	mutație vocalică		*man* *foot* *mouse*	*men* *feet* *mice*
	plural în -en ± mutație vocalică)		*ox* *child*	*oxen* *children*
	Zero		*sheep* *works* *the Japanese*	*sheep* *works* *the Japanese*
	Plurale străine	*-us* → *-i* / *-ora* / *-era* *-a* → *-ae* *-um* → *-a* *-ex*, *-ix* → *-ices* *-is* → *-es* *-on* → *-a* zero *-o* → *-i*	*stimulus* *corpus* *genus* *larva* *desideratum* *codex* *analysis* *phenomenon* *chassis* *tempo*	*stimuli* *corpora* *genera* *larvae* *desiderata* *codic s* *analyses* *phenomena* *chassis* *tempi*

Substantive invariabile

Forma invariabilă	Felul substantivelor	Exemple
Singular	a) nenumărabile concrete b) nenumărabile abstracte c) substantive în *-s* d) adjective abstracte substantivizate e) substantive proprii	*gold*, *milk*, *honey* *art*, *patriotism* *news* *the beautiful*, *the good* *Helen*, *Brown*, *Antarctica*
Plural	a) *summation plurals* b) *pluralia tantum în -s* c) *substantive cu plural nemarcat* d) *adjective personale substantivizate* e) *unele substantive proprii*	*scissors* *customs*, *goods* *cattle*, *police* *the rich*, *the poor* *the Carpathians*, *the Hebrides*, *the United States*

2.4. Genul substantivelor (Gender of Nouns)

2.4.1. Genul este categoria gramaticală caracteristică în primul rînd substantivelor, adică cuvintelor care indică numele obiectelor. Conţinutul categoriei gramaticale a genului constă în aceea că obiectele din lumea înconjurătoare, dacă reprezintă fiinţe, sînt unele de sex bărbătesc (masculin) şi altele de sex femeiesc (feminin), iar dacă reprezintă lucruri, sînt în afara sexului (neutre).

Spre deosebire de limba română, în care partea finală a substantivelor constituie marca categoriei gramaticale a genului: *masă*, *frate*, etc., în limba engleză genul substantivelor este rareori marcat formal. În afara cazurilor în care genul este marcat formal: *boy—girl*, *lion—lioness*, genul substantivelor în limba engleză se identifică de obicei cu ajutorul pronumelor care se referă la substantive şi care au forme diferite după gen:
The* librarian *is at* his *desk.* He *is writing something. Bibliotecarul este la biroul său. El scrie ceva. ***The* librarian *is at* her *desk.* She *is writing something.*** Bibliotecara este la biroul ei. Ea scrie ceva.

2.4.2. Clasificarea substantivelor după ideea de gen. Din punct de vedere al apartenenţei la genul masculin, feminin sau neutru, substantivele din limba engleză se împart în trei grupe mari: **A.** substantive nume de persoane; **B.** substantive nume de animale şi **C.** substantive nume de obiecte.

2.4.3. Genul substantivelor nume de persoane *(Gender of Personal Nouns)*
În limba engleză, substantivele care denumesc persoane de sex bărbătesc sînt de gen masculin: *man*, *brother*, iar substantivele care denumesc persoane de sex femeiesc sînt de genul feminin: *woman*, *sister*.

La substantivele nume de persoane, categoria gramaticală a genului poate fi marcată: 1) lexical; 2) morfologic; 3) identificată cu ajutorul unor cuvinte care marchează genul, la substantivele nemarcate pentru gen (genul comun).

1) La unele substantive nume de persoane genul este marcat lexical, prin cuvinte diferite:

brother — sister	*king — queen*	*monk — nun*
earl — countess	*lad — lass*	*Mr — Miss, Mrs*
father — mother	*lord — lady*	*nephew — niece*
gentleman — lady	*man — woman*	*uncle — aunt*

2) La alte substantive nume de persoane, genul este marcat morfologic, prin adăugarea unui sufix la forma de masculin:

a) **— ess**:

actor — actress	*host — hostess*
count — countess	*master — mistress*
duke — duchess	*negro — negress*
god — goddess	*prince — princess*
heir — heiress	*waiter — waitress*

b) **-ine**: *hero — heroine;*
sau prin adăugarea unui sufix la forma de feminin:
a) **-er**: *widow — widower*
b) **-groom**: *bride — bridegroom*

3) Alte substantive nume de persoane au o singură formă atît pentru masculin cît şi pentru feminin. Ele aparţin genului comun. Ex.: *artist, chairman, cook, cousin, doctor, foreigner, friend, guest, inhabitant, musician, neighbour, novelist, parent, professor, person, pupil, relative, speaker, student, teacher, writer*. Apartenenţa la genul masculin sau feminin se precizează în context:

— cu ajutorul pronumelor:
The* teacher *asked the* pupil *a few more questions as* she *wanted to give* him *a better mark.

— cu ajutorul unor cuvinte la care genul este marcat lexical, ca *boy, male, female*:

boy-friend — girl-friend	*policeman — policewoman*
male-student — female-student	*chairman — chairwoman*

— cu ajutorul unor adjective folosite doar pentru un singur sex: *My neighbour is pregnant.*

2.4.4. Genul substantivelor nume de animale *(Gender of Animate Nouns)*
Substantivele nume de animale se subclasifică în: 1) nume de animale mari şi 2) nume de animale mici.

1) Substantivele nume de animale mari sînt considerate de obicei de genul masculin, fiind înlocuite de pronumele *he*: ***The* horse *was rather restive at first, but* he *soon become more manageable.***

La unele dintre aceste animale, distincţia de sex masculin-feminin este marcată formal, situaţie în care substantivele sînt înlocuite de pronumele *he* sau *she*: ***The* mare *whinnied when* she *saw her master.*** Iapa a nechezat cînd şi-a văzut stăpînul.

Marca genului poate fi realizată:

a) lexical: horse: *stallion — mare*
ox: *bull — cow*
sheep: *ram — ewe*
pig: *boar — sow*
deer: *stag — hind*

b) morfologic: *lion — lioness, tiger — tigress.*

2) Substantivele nume de animale mici sînt considerate de obicei neutre, fiind înlocuite prin pronumele *it*: ***I saw a* frog *by the lake.* It *was big and ugly.***

În unele cazuri însă se pot indica diferenţele de sex:

a) lexical:	b) prin cuvinte marcă ale genului:
cock — hen	*cock sparrow — hen sparrow*
dog — bitch	*he goat — she goat*
drake — duck	*Tom cat — she cat*
gander — goose	*Jack-ass — Jenny-ass*
	male frog — female frog

2.4.5. Genul substantivelor nume de obiecte *(Gender of Inanimate Nouns)*
Substantivele nume de obiecte sînt de genul neutru: ***Where's your* umbrella? It *is in my bag.***

2.4.6. Folosirea stilistică a categoriei gramaticale a genului. A. Unele substantive nume de obiecte care sînt de regulă neutre în vorbirea curentă sînt uneori personificate în literatură, unde ele pot fi tratate ca substantive masculine sau feminine.

Sînt masculine substantivele care denumesc:
a) pasiuni intense şi acţiuni violente: *anger, fear, murder, terror;*
b) fenomene naturale puternice: *ocean, river, sun, thunder, wind, death;*
c) nume de fluvii: *the Danube, the Thames;*
d) nume de munţi: *the Carpathians, the Cheviot.*

Sînt feminine:

a) substantivele care sugerează o caracteristică feminină, un caracter blînd, afectuos, cele care indică fertilitatea: *affection, devotion, faith, hope, justice;*

b) substantivele care denumesc trăsături negative de caracter: *ambition, folly, jealousy, revenge, vanity;*

c) substantive abstracte ca: *fortune, liberty, mercy, nature, peace, science.*

B. Substantivele nume de obiecte, de animale sau persoane se pot îndepărta de la folosirea lor obişnuită, la genul neutru, masculin sau feminin, în vorbirea curentă.

Există două tendinţe:

1) substantivele inanimate sînt personificate, devenind *she* sau *he* într-o exprimare afectuoasă, iar substantivelor animate folosite de obicei la genul neutru li se atribuie genul masculin sau feminin.

În această categorie intră:

— denumirile de vehicule, maşini, ambarcaţiuni: *boat, bus, car, engine, locomotive, motor, ship, submarine.* Persoanele care manipulează aceste vehicule le consideră de genul feminin într-o exprimare afectuoasă: *I am very fond of my* **car** *and I wash* **her** *every day.*

— numele de ţări, ţinuturi, localităţi, cînd sînt privite ca unităţi politice/economice: **Romania** *has greatly developed* **her** *tourism.*

Notă: Numele de ţări sînt tratate ca substantive neutre cînd sînt privite ca unităţi din punct de vedere geografic: *This is Romania.* **It** *lies in the south-east of Europe.*

— animalele domestice sînt în general de genul neutru, dar cînd intervin considerente de ordin afectiv li se atribuie genul masculin sau feminin: *Where is* **the cat**? **She** *is on the bed. Have you seen* **the dog**? *I don't know where* **he** *is.*

— substantivele *baby, infant, child,* care sînt de obicei neutre, pot fi folosite şi la genul masculin sau feminin, într-o exprimare afectuoasă: *The* **child** *hasn't eaten* **his** *breakfast. Fetch the* **baby** *from* **her** *cot;* **she** *is crying.*

2) Există şi o altă situaţie, opusă celei menţionate anterior, referitoare la substantive nume de persoane. Cînd o persoană este tratată cu dispreţ, aceasta poate fi considerată un obiect neînsufleţit, referirea la ea făcîndu-se cu pronumele *it*: *So you've found the* **girl** *at last. Where did you find* **it**?

2.5. Cazul substantivelor (Case of Nouns)

2.5.1. Cazul este categoria gramaticală care indică raporturile dintre obiecte sau dintre obiecte şi acţiuni. Sistemul cazului este folosit pentru a marca funcţiile sintactice ale substantivelor.

Astfel, în limba engleză, ca şi în limba română, raporturile stabilite între obiecte şi între obiecte şi acţiuni se pot reda prin cinci cazuri, fiecare dintre ele fiind folosit mai ales pentru exprimarea unui anumit raport.

Nominativul este mai ales cazul subiectului, acuzativul, cazul complementului direct, dativul, cazul complementului indirect, genitivul, cazul atributului, iar vocativul este în afara funcţiilor sintactice.

În limba română, categoria gramaticală a cazului este marcată de obicei prin desinenţe *(cărţile copiilor)*, şi prepoziţii (pe *masă)*.

În limba engleză, categoria gramaticală a cazului este marcată prin:

— desinenţe: *the child's book*

— topică: **The man** *(N) opened* **the window** *(Ac).*

— prepoziţii: *I bought it* **for Mary.**

2.5.2. Cazul nominativ *(The Nominative Case).* Cazul nominativ este cazul substantivelor care îndeplinesc funcţia de subiect, nume predicativ şi apoziţie.

Un substantiv în cazul nominativ în limba engleză se poate identifica cu ajutorul topicii.

Observaţi exemplele:

The audience *liked the play.*

These women are **nurses.**

My neighbour, a very experienced **engineer,** *helped me to mend the car.*

Funcţiile sintactice ale cazului nominativ sînt:

a) subiect al propoziţiei: **The boy** *is waiting for his friend.*

b) nume predicativ: *He is* **a teacher.**

c) apoziţie, sau parte a unei apoziţii: *Charles,* **a friend** *of mine, will help you to do it.*

2.5.3. Cazul acuzativ *(The Accusative Case).* Cazul acuzativ este cazul complementului direct: *I ate* **an icecream** *an hour ago.*

Cazul acuzativ nu este marcat prin desinenţe în engleza modernă. De aceea el este identificat cu ajutorul topicii:

a) Dacă există numai un complement în propoziţie, acesta este, în majoritatea cazurilor, un complement direct în cazul acuzativ şi este aşezat imediat după verbul tranzitiv: *Shut* **the window,** *please.*

b) Dacă în propoziţie există două complemente, unul este în cazul acuzativ, iar celălalt este tot în cazul acuzativ, sau în cazul dativ, în funcţie de verbele după care urmează: *I asked* **him** *(Ac)* **a question** *(Ac). I lent* **her** *(D)* **my umbrella** *(Ac).*

Următoarele verbe sînt urmate de două acuzative: *ask, envy, excuse, forgive, save, strike:*

The teacher asked **the pupils several questions.** *I envy* **you your garden.** *That saved* **us a lot of trouble.**

în timp ce verbe ca: *deny, give, hand, lend, pay, read, tell, throw, write, wish* sînt urmate de un complement indirect în cazul dativ şi un complement direct în cazul acuzativ: *Can you lend* **me this book**? *She told* **the children an interesting story.** *I wish* **you a good journey.**

Cazul acuzativ este folosit după:

a) verbe tranzitive, pentru a denumi obiectul care suferă acţiunea verbului: *drink, eat, meet, need, plant, seek,* etc.: *She is eating* **a cake.** *I need* **your advice.**

b) după unele verbe intranzitive, transformîndu-le în verbe tranzitive: *weep tears, look compassion.*

c) după unele verbe intranzitive care au aceeaşi rădăcină ca şi substantivul în acuzativ, formînd aşa-numitul acuzativ intern: *fight a terrible fight, sing a song,* etc.

d) după prepoziţii. Majoritatea prepoziţiilor în limba engleză sînt urmate de substantive/pronume în cazul acuzativ: *I'm looking at* { **John. / him.**

Funcţiile în propoziţie ale unui substantiv în cazul acuzativ sînt:

a) complement direct: *She met* **my brother** *in the street.*
b) parte dintr-un complement prepoziţional: *The boys were talking* **about the match.**
c) parte dintr-un atribut: *I know him to be a man* **of honour.**
d) parte dintr-un complement circumstanţial: *They arrived* **in the evening.**

2.5.4. Cazul dativ *(The Dative Case)*. Un substantiv în cazul dativ îndeplineşte funcţia de complement indirect şi arată către cine sau către ce este îndreptată acţiunea exprimată de verb.

În limba engleză, cazul dativ este marcat de prepoziţia *to* sau *for* sau prin topică: *She gave some sweets* **to the children.** *I bought a present* **for my mother.** *I lent* **her** (D) *a book* (Ac.).

Cazul dativ este folosit:

a) după unele verbe intranzitive, urmate de un complement indirect al persoanei: *come, happen, occur, propose, submit, surrender, yield:*
He came **to me.** *It happened* **to my mother.** *He proposed* **to her.**
b) după verbe tranzitive urmate de complement direct şi complement indirect precedat de prepoziţia *to*: *deny, give, hand, lend, offer, pay, read, tell, throw, write, wish:*
I paid the money **to the cashier.** *I'm wiriting a postcard* **to my friends.**

Atenţie! Substantivele în cazul dativ după aceste verbe sînt precedate de prepoziţia *to* dacă dativul urmează acuzativul. Dacă substantivul în dativ urmează imediat verbul, prepoziţia *to* se omite: *I paid* **the cashier** *the money. I'm writing* **my friends** *a postcard.*

Există însă un număr de verbe urmate în mod obligatoriu de cazul dativ + prepoziţia *to*: *address, announce, communicate, describe, explain, introduce, mention, relate, repeat:*
I introduced him **to my friends.**

c) după verbe tranzitive urmate de complement direct şi complement indirect precedat de prepoziţia *for*: *buy, choose, do, leave, make, order, reserve, save, spare:*
She made a new dress **for her daughter.**

Notă: Prepoziţia *for* se omite cînd substantivul în cazul dativ este aşezat înaintea acuzativului: *She made her daughter a new dress.*

d) după unele substantive:

Her { **attitude** / **cruelty** / **kindess** } **to** *animals surprised us.*

e) după unele adjective: *Don't be* **cruel to** *animals. She advised me to be* **kind to** *the little boy.*
f) după adjective de comparaţie ca: *adequate, corresponding, equal, equivalent, similar, inferior, superior:*
The result was not **equal to** *his effort. Man is* **superior to** *animals.*

2.5.5. Cazul genitiv *(The Genitive Case)*. Substantivul în cazul genitiv exprimă în principal ideea de posesiune şi îndeplineşte funcţia de atribut în propoziţie: **Ann's** *bag is new.*

În limba engleză, cazul genitiv este marcat de regulă de desinenţa *-s*, precedată de un apostrof. De aceea genitivul cu *'s* se mai numeşte **genitivul în 's** sau **genitivul sintetic.**

Ortografia desinenţei genitivului

a) Desinenţa *-s* precedată de un apostrof se adaugă:
— la forma de singular a substantivului: *the girl's dress; the pupil's question.*
— la cîteva substantive cu formă neregulată de plural: **Men's** *clothes are more expensive than* **women's.** *We keep the* **children's** *toys here.*
— la cîteva substantive comune terminate în sunetul *-s* şi urmate de cuvîntul *sake*: *for goodness' sake; for convenience' sake.*

Notă: Apostroful nu este obligatoriu în acest caz, construcţiile de mai sus întrebuinţîndu-se şi sub forma: *for goodness sake; for convenience sake.*

b) Apostroful singur, fără desinenţa *-s* se adaugă:
— la forma de plural a substantivelor regulate: *the boys' bicycles; the drivers' attention.*
— la substantivele nume de persoane terminate în *-s*: *Dickens' life; Charles' books.*

Notă: 1. La numele proprii terminate în *-s* se poate întîlni şi genitivul cu *'s*: *Dickens's novels.*
Tendinţa în limba engleză contemporană favorizează însă scrierea fără *-s* dar pronunţarea cu [iz], ca şi în cazul scrierii cu *'s*: *Burns'* ['bə:nziz] *poems.*
2. La unele nume proprii care nu se termină în *-s* se observă tendinţa de dispariţie a apostrofului şi uneori şi a substantivului determinat: *Earls Court; Harrods; St. Davids; St. Albans.* (Earl's Court; St. David's; St. Alban's)

Cazuri speciale

a) Grupurile de cuvinte şi titulaturile compuse au marca genitivului adăugată la ultimul cuvînt: *a year and a half's delay; my sister-in-law's job; the day before's paper; Henry the VIII's court.*
b) două substantive legate prin *and* care reprezintă posesorii aceluiaşi obiect adaugă marca genitivului la ultimul cuvînt: *Tom and Mary's parents* (Tom şi Mary sînt fraţi). *With Mr and Mrs Brown's compliments.*
c) Dacă obiectul nu aparţine amîndorura, marca genitivului o primeşte fiecare substantiv în parte: *Tom's and Mary's friends.*
d) Apoziţia primeşte de obicei semnul genitivului la ultimul cuvînt:
Have you met my brother **Jimmy's** *son?*

Pronunţarea desinenţei genitivului sintetic se realizează după regulile de pronunţare a desinenţei de plural a substantivelor:

[s]	[z]	[iz]
Spot's	*the boy's*	*the judge's*
the architect's	*the teacher's*	*Bruce's*
Dick's	*Henry's*	*Alice's*

Locul substantivului în cazul genitiv

a) Substantivul în cazul genitiv, determinantul, precede substantivul determinat cînd este folosit atributiv: *This is my* **sister's** *schoolbag.*
b) Substantivul în genitiv urmează verbul *to be* cînd este folosit ca nume predicativ: *The car is* **our form teacher's.** *The book is* **John's.**
c) Substantivul în genitiv poate apărea singur, substantivul determinat fiind omis. Asemenea situaţii apar:
— cînd substantivul determinat a fost menţionat anterior: *This is Tom's book.* **Mary's** *is in her bag.*
— cînd substantivul determinat este cuvîntul *shop, house, place, museum*:
I bought these at the **grocer's (shop).** *I was at the* **Browns' (house)** *yesterday.*

d) Substantivul în cazul genitiv poate urma substantivul determinat cînd este despărțit de acesta prin prepoziția *of* (genitiv dublu): *a book* **of the teacher's**; *those skates* **of Peter's.**

Folosirea genitivului sintetic

Genitivul sintetic este folosit cu:

a) nume proprii: **Tom's** *car*
b) substantive nume de persoane: **the boy's** *new shirt*
c) substantive colective: **the nation's** *security*
d) substantive care denumesc animale mari: **the lion's** *mane;*
e) denumiri geografice și ale unor instituții: **Europe's** *future;* **Romania's** *foreign policy;* **the school's** *programme.*
f) substantive care denumesc unități de timp, spațiu, măsură: **today's** *work;* **a moment's** *talk;* **a day's** *journey;* **a mile's** *distance;* **a pound's** *worth of sugar.*

Notă: Unele dintre formele de genitiv de la f) pot fi înlocuite de forme adjectivale compuse: *a two-hour lesson; a three-mile walk.*

g) cîteva substantive comune urmate de cuvîntul *sake*: *for* **pity's** *sake; for* **mercy's** *sake; for* **order's** *sake.*
h) substantive nume de obiecte care pot deveni masculine sau feminine prin personificare, în literatură: *truth's victory, Love's Labour's Lost; the ocean's roar; life's joys; the wind's whip;*
i) unele pronume nehotărîte ca: *another, either, neither, one* și compușii lui *some, any, no, every* precum și adverbul *else;* **somebody's** *advice;* **nobody's** *fault;* **everyone's** *wish;* **another's** *claim;* **somebody else's** *hat.*
j) în unele expresii: *a* **needle's** *eye; her* **heart's** *desire; to a* **hair's** *breadth; the* **journey's** *end; at* **one's wit's** *end.*
k) cînd substantivul determinat este omis: **St Paul's** *(Cathedral) is one of the sights of London. I bought this bag at* **Selfridge's** *(store). Let's go to* **Madam Tussaud's** *(museum).*

Construcția cu OF *(The OF Construction)*

Construcția cu prepoziția *of* este uneori folosită ca un echivalent al genitivului sintetic: **Shakespeare's** *plays — the plays* **of Shakespeare.**

Notă: Prepoziția *of* cere cazul acuzativ, dar întreaga construcție *of + substantiv în acuzativ* poate fi folosită în locul unei construcții genitivale: **my father's** *car — the car* **of my father.** De aceea, această construcție este numită în unele gramatici genitivul analitic sau genitivul prepozițional.

Locul construcției cu *of* este după substantivul determinat: *the life* **of the great writer**; *the roof* **of the house.**

Folosirea construcției cu *of*

Construcția cu *of* se folosește:

a) cu substantivele nume de obiecte: *the title* **of the book**;
b) cu denumiri geografice urmate de un nume propriu: *the City* **of London**; *the Gulf* **of Mexico.**
c) cu nume proprii, în locul genitivului sintetic:
— cînd numele proprii sînt exprimate prin substantive coordonate: *the teacher* **of Peter and Mary**
— cînd numele propriu constă dintr-un substantiv cu apoziție: *the reign* **of Queen Elisabeth**

— cînd dorim să subliniem numele propriu: *the sonnets* **of William Shakespeare**

d) cu substantive nume de persoană:
— cînd substantivul determinat este precedat de articolul nehotărît sau de un demonstrativ: *I am a great admirer* **of this writer.**
e) pentru întărire: *The arrival* **of his grandfather** *surprised him.*
f) cu nume de animale mici: *the tail* **of the mouse**; *the wings* **of a butterfly.**

Genitivul implicit *(The Implicit Genitive)*

Genitivul implicit este o construcție genitivală în care substantivului determinant îi lipsește desinența de genitiv: *audience participation, student hostel, afternoon tea.*

Notă: Genitivul implicit este frecvent folosit în engleza contemporană, mai ales în limbajul jurnalistic.

Genitivul dublu *(The Double Genitive)*

Genitivul dublu constă din genitivul sintetic + construcția cu *of*. Această construcție este folosită cu substantive nume de persoane: *This joke* **of Peter's.** *A threat* **of our teacher's.**

Genitivul dublu diferă ca sens de construcția cu *of* folosită singură. *a description* **of Galsworthy's** = o descriere făcută de Galsworthy; *a description* **of Galsworthy** = o descriere a lui Gasworthy. (făcută de altcineva)

2.5.6. Cazul Vocativ *(The Vocative Case)* — (vezi § 21.4)

EXERCIȚII

I. *Traduceți următoarele propoziții în limba engleză, folosind substantive proprii și abrevieri:*

1. Școala începe în septembrie. 2. Noi mergem la înot duminica. 3. Dl. Brown este membru al parlamentului. 4. În fiecare an la data de 4 iulie, americanii sărbătoresc Ziua Independenței. 5. Dunărea se varsă în Marea Neagră. 6. Doctorul Ionescu consultă elevii în fiecare luni. 7. Spania se învecinează cu Franța. 8. Chinezii, vietnamezii și japonezii trăiesc în Asia. 9. Hotelul Intercontinental din București se află lîngă Teatrul Național. 10. „Timpuri Grele“ este un roman de Dickens. 11. Studiem engleza și rusa la școală. 12. În 1976 a avut loc la Helsinki Conferința pentru pace și securitate în Europa.

II. *Treceți următoarele substantive compuse la numărul plural*: schoolboy; masterpiece; brother-in-law; father-in-law; headmaster; milkman; woman dentist; postman; blackboard; son-in-law; passer-by; bedroom; car race; looker-on; man singer; merry-go-round; horse-race; forget-me-not; footstep; fireman.

III. *Puneți substantivele din paranteze la numărul plural:*

1. There are hundreds of *(book)* on the *(shelf)*. 2. All his *(toy)* are in his room. 3. Those *(man)* are *(tourist)*. 4. *(Child)* like *(story)*.5. They left

their *(watch)* on the table. 6. *(Louse)* are *(insect)*. 7. Have you ever seen the *White (Cliff)* of Dover? 8. *(Leaf)* fall in autumn. 9. There are lots of *(goose)* on that farm. 10. Did you buy any *(potato)* yesterday? 11. Wipe your *(foot)* here. 12. Those *(woman)* are *(housewife)*. 13. There are some *(mouse)* in the barn.

IV. *Alegeți forma potrivită a substantivelor pentru a completa propozițiile de mai jos:*

hundred / hundreds

1. . . . of pupils attend this school. 2. Six . . . pupils attend the school round the corner.

million / millions

3. Romania has a population of twenty-two . . . people. 4. Two . . . people live in Bucharest.

thousand / thousands

5. . . . of pioneers participate in the 23rd of August parade every year. 6. . . . of new blocks of flats have been built in this town.

dozen / dozens

7. I bought three . . . eggs yesterday. 8. She broke two . . . plates yesterday. 9. There are . . . of pencils in that box.

foot / feet

10. Mary is five . . . tall. 11. Her brother is five . . . three.

V. *Treceți la plural următoarele substantive de origine străină:*

a) stimulus; phenomenon; desideratum; addendum; larva; basis; analysis; crisis; criterion. b) campus; virus; encyclopedia; villa; museum; album; gymnasium; electron; soprano. c) syllabus; genius; formula; curriculum; symposium; index; automaton; plateau; tempo.

VI, *Completați propozițiile următoare cu cuantificatori potriviți ca sens: piece, bit, item, pair, head, etc.*

1. I need a white . . . of paper. 2. She bought two . . . of chocolate yesterday. 3. I want a . . . of white bread and two . . . of brown bread. 4. Give me a . . . of chalk, will you? 5. What a . . . of work is man! 6. This is an important . . . of evidence. 7. I need a new . . . of trousers. 8. This is an interesting . . . of news. 9. This . . . of information may be useful some time. 10. He had one . . . of luck. It didn't rain. 11. This is a beautiful . . . of furniture. 12. They bought twenty . . . of cattle.

VII. *Traduceți următoarele propoziții în limba engleză:*

1. Știrile pe care le-am primit sînt interesante. 2. Mi-am făcut bagajele aseară. 3. Vom publica toate informațiile care sînt necesare candidaților. 4. Cunoștințele lui de istorie sînt remarcabile. 5. Am cumpărat fructe și cîteva prăjituri. 6. Ți-ai făcut temele?

VIII. *Citiți următoarele propoziții conținînd* **pluralia tantum** *în -s și traduceți-le în limba română:*

1. The standard of living in *the Middle Ages* was very low. 2. She tried to make *amends* for her former behaviour. 3. All Dacians rose in *arms* when the Romans invaded Dacia. 4. The letter burnt to *ashes*. 5. He's got good *brains*, he'll manage. 6. *Clothes* do not make the man. 7. Have a look at the table of *contents*. 8. They couldn't finish the project for lack of *funds*. 9. *Goods* are usually transported in *goods* trains. 10. Where are you going to spend your *holidays?* 11. He has good *looks*. 12. You are forgetting your *manners*, young man! 13. He is a man of *means*, he can afford it. 14. You'll find the information you need in the *minutes* of the meeting. 15. We are all at *pains* to please her. 16. The policeman is taking down the *particulars* of the witnesses. 17. There is a suspect on the *premises*. 18. Give her my best *regards*. 19. I've put all my *savings* in the *savings* bank. 20. She is always in good *spirits*. 21. I can't drink *spirits*. 22. She is sitting on the *stairs*. 23. He earns high *wages*.

IX. *Traduceți în limba engleză:*

1. Unde este cleștele? 2. Multe mulțumiri. 3. S-au încercat toate mijloacele. 4. Cartierul general al armatei era lîngă Londra. 5. Fizica este obiectul lui preferat. 6. Am prins trei păstrăvi mari. 7. Tocmai s-a publicat o carte despre peștii de apă dulce din România. 8. (El) are păr șaten. 9. Ea are cîteva fire de păr alb. 10. Dă-mi două pîini, te rog. 11. A făcut progrese mari în învățarea limbii engleze. 12. Acesta este procesul-verbal al ședinței.

X. *Traduceți următoarele propoziții în limba română:*

1. There is a *glass* of milk on the table. 2. Does he wear *glasses?* 3. You have to declare everything at the *customs*. 4. They want to get acquainted with this Romanian *custom*. 5. Are you writing a *letter?* 6. He is a great man of *letters*. 7. I don't like her *airs*. 8. There is something in the *air*.

XI. *Traduceți în limba engleză:*

Dragul meu Moș Ghiță,

Mii de mulțumiri pentru prietenoasa ta felicitare. De îndată ce voi primi exemplarele de autor de la Academie, îți voi trimite un volum din lucrarea mea despre Marea Neagră.

Noi avem o iarnă neplăcută și eu și soția fiind bolnavi.

Dragul nostru Toțu este însă voinic și-mi face o mare plăcere să aud glasul său la telefon.

Gr. Antipa

XII. *Care sînt corespondentele feminine ale următoarelor substantive masculine:*

1. son; 2. lord; 3. nephew; 4. uncle; 5. father; 6. brother; 7. cock; 8. stag; 9. boy; 10. husband; 11. man; 12. king.

XIII. *Care sînt formele de masculin și feminin ale următoarelor substantive:*

1. friend; 2. goat; 3. student; 4. cat; 5. ass; 6. frog.

XIV. *Formulați propoziții cu substantive la genitiv, conform modelului: John has got a book. This is John's book.*

1. My neighbour has got a car. 2. Lily has got a doll. 3. Dick has got a new bicycle. 4. My cousin has got a new stamp-book. 5. Mr White has got an umbrella. 6. Lawrence and Paul have got an electric train. 7. Peter has got a bicycle and Mary has got a bicycle too.

XV. *Traduceţi în limba română:*

at a mile's distance; yesterday's newspaper; in two years' time; a pound's weight; at a stone's throw; to my heart's content; art for art's sake.

XVI. *Treceţi următoarele substantive în cazul genitiv la numărul plural:*

1. My cousin's house is large. 2. The girl's room is very pretty. 3. The pupil's uniform is blue. 4. The woman's work is very much appreciated. 5. The worker's life is much better today. 6. The teacher praised the student's work. 7. Where are the child's clothes? 8. The baby's food is in the fridge.

XVII. *Puneţi substantivele din paranteze la genitivul sintetic sau analitic:*

1. Mary is *(David)* sister. 2. The *(book)* pages have numbers. 3. What is your *(brother)* hobby? 4. This is a *(woman)* hat. 5. What's *(this boy)* favourite sport? 6. The *(shed)* roof was blown off by the wind. 7. That is *(Alice)* pencil-box. 8. *(Ladies)* hats are very pretty this year. 9. This is *(my brother and sister)* room. 10. Where are the *(girls)* blouses? 11. *(Dickens)* novels are very interesting. 12. The house is at a *(mile)* distance. 13. Have you read *(yesterday)* paper?

XVIII. *Construiţi propoziţii conform modelului:*

show — Mike — the building: I showed Mike the building.
I showed the building to Mike.

1. give — money — her son. 2. tell — secret — Mary. 3. hand — paper — the teacher. 4. lend — umbrella — my friend; 5, throw — ball — his friend; 6. write — letter — grandma; 7. offer — flowers — teacher.

XIX. *Reformulaţi următoarele propoziţii, folosind prepoziţia* **to** *sau* **for**, *după caz:*

1. I bought Mike a dog. 2. He gave Tom some presents. 3. I chose my sister a nice present. 4. Mary showed the teacher her composition. 5. They sent their parents a parcel. 6. Did you make Helen this new cardigan? 7. Did he give his mother a bunch of flowers? 8. I ordered my sister a lemonade.

XX. *Traduceţi în limba engleză:*

a)

1. Congresul al XII-lea al partidului a luat hotărîri de mare însemnătate pentru poporul nostru şi pentru progresul patriei. 2. Ai citit ziarul de ieri? 3. După un moment de gîndire, elevul a răspuns perfect la toate întrebările mele. 4. Juriul a înmînat premii cîştigătorilor întrecerii. 5. Ne-am distrat foarte bine la petrecerea surorii prietenului meu. 6. Cred că am luat pălăria altcuiva. 7. Stiloul este al lui Bob. 8. Ce ştii despre clima acestei ţări? 9. Profesorul a vorbit mai bine de o oră despre progresul ştiinţei. 10. Elevii i-au oferit învăţătoarei lor un buchet de flori. 11. Ar fi bine să ne întîlnim acasă la Maria. 12. Publicarea acestei cărţi a însemnat un succes deosebit.

b)

1. Cea mai modernă poetă a noastră a vorbit despre ultimul ei volum de poezii. 2. Veţi fi însoţiţi de fiul şi fiica mea. 3. Nu ştiu cine joacă rolul prinţesei. 4. Nu i-am văzut pe unchiul şi mătuşa mea de cîteva luni. 5. Nepoata ei cea mai mică este moştenitoarea casei. 6. Vecinul meu a lăsat uşa deschisă şi a uitat de ea.

3. ARTICOLUL ŞI ALŢI DETERMINANŢI (The Article and Other Determiners)

3.1. Categoria determinării

3.1.1. Categoria determinării a apărut în limba engleză, ca şi în limba română, din necesitatea de a indica un element unic *(the Danube)* sau specific *(this man)* dintr-o categorie, sau de a denumi o întreagă categorie din elemente de acelaşi fel *(The lion is a strong animal)*.

În limba engleză există mai multe părţi de vorbire care pot determina un substantiv: **the first two** *students*. Ele formează în gramatica structuralistă c l a s a d e t e r m i n a n ţ i l o r, care este subdivizată în predeterminanţi, determinanţi propriu-zişi şi postdeterminanţi.

Această terminologie a fost stabilită pe baza categoriei gramaticale pe care o reprezintă aceste cuvinte pe lîngă substantiv (determinarea) şi pe baza poziţiei pe care o ocupă unul faţă de altul: **Half** (predeterminant) **the** (determinant propriu-zis) **second** (postdeterminant) *chapter.*

3.1.2. Determinanţii propriu-zişi. În clasa determinanţilor propriu-zişi intră articolul şi alte părţi de vorbire care pot înlocui articolul înaintea unui substantiv: adjectivul demonstrativ *(this, that, these, those)*, adjectivul posesiv *(my, your, his*, etc.), adjectivul nehotărît *(each, every, either*, etc.) şi unele adjective interogative *(what, which)* şi negative *(no, neither)*:

a
the
no
each
every } *book*
either
this
my
what

Determinanţii propriu-zişi ai substantivului

Determinantul	Exemple
Articolul { hotărît / nehotărît / zero	**the** *man* **a** *tree*; **an** *apple* *men*; *trees*, *apples*.
Adjectivul demonstrativ	**this** *newspaper*, **that** *magazine* **these** *articles*, **those** *papers*
Adjectivul posesiv	**my** *house;* **your** *car;* **his** *watch;* **her** *dress;* **its** *tail;* **our** *school;* **their** *classroom.*
Adjectivul interogativ	**What** *book* / **Which** *books* / **Whose** *book* } *do you want?*
Adjectivul nehotărît	**Each** *pupil*, **every** *day*, **either** *side;* **some** *books;* **any** *students;* **no** *children;* **neither** *student.*

Articolul ocupă un loc central în cadrul determinanţilor, neavînd altă funcţie decît cea de determinare a substantivului. Alţi determinanţi pot funcţiona independent de substantivele pe care le precedă, ca pronume: *I want* **this/some**. **What** *is this?*

Pe lîngă determinanţii propriu-zişi, substantivele mai pot fi precedate şi de alte clase de cuvinte: predeterminanţi, numerale cardinale şi ordinale/ cuantificatori (post determinanţi).

Aceste două clase au fost stabilite pe baza poziţiei lor faţă de determinanţi şi în relaţie unul cu altul.

3.1.3. Predeterminanţii. Predeterminanţii se numesc astfel deoarece ei apar înaintea determinanţilor:

a) **all** / **both** / **half** } *the* / *my* / *these* } *books*

b) **double** / **twice** / **three times** } *the* / *this* } *amount*

c) **one-third** / **three quarters** } *the time*

Cînd sînt urmaţi de substantive, predeterminanţii pot apărea în trei construcţii:

all of the children	*all the children*	*all children*
both of the teachers	*both the teachers*	*both teachers*

Cînd predeterminanţii sînt urmaţi de pronume, construcţia cu *of* este obligatorie: *all of them, both of them, half of it.*

Predeterminanţii *all, both* şi *half* pot fi folosiţi şi ca pronume:

All / **Both** / **Half** } *understood the teacher's explanation.*

Notă: *All* şi *both* pot fi aşezate şi după substantiv:

All / **Both** } *the students revised the lesson.* sau:

The pupils { **all** / **both** } *revised the lesson.*

În cazul determinării unui pronume, postpoziţia este obligatorie:

They { **all** / **both** } *revised the lesson.*

O altă construcţie posibilă este cea cu *of*:

All / **Both** } *of them revised the lesson.*

All

În cazul lui **all,** se foloseşte determinantul zero în cazul substantivelor numărabile la plural folosite generic: **All the pupils** *went into the classroom.* dar: **All pupils** *must wear uniforms* (generic).

All poate fi de asemenea folosit cu articolul zero în expresii ca: *all (the) day / morning / night*, în special într-un context negativ: *I haven't seen her* **all day**:

Ca determinant, *all* precede:

a) substantive (ne)numărabile concrete (rar) sau abstracte la singular, avînd sensul de *întreg, tot*:
She interrupted him **all** *the time.* Îl întrerupea tot timpul.
He didn't spend **all** *his money.* Nu şi-a cheltuit toţi banii.
He hasn't read { **all the** / **the whole** } *story.*

b) substantive numărabile la plural, avînd sensul de *toţi, toate*:
Where are **all** *your books?* Unde sînt toate cărţile tale?

Notă: Pronumele nehotărîte *everybody, everything* sînt preferate în vorbirea curentă în locul lui *all*, care este o formă mai literară:

All *the people* / **Everybody** } *came to the meeting. He knows* { *all.* / *everything.*

All poate fi folosit atît ca predeterminant cît şi ca pronume nehotărît: *Have you drunk* **all** *the milk?* Ai băut tot laptele? *Have you seen* **all?** Ai văzut tot? **All** *(the) people came in time.* **All** *(of them) were punctual.*

Both. *Both* înseamnă *amîndoi, amîndouă*, fiind folosit pentru referire la două persoane (accentuat): **Both** *children are very quiet.* Amîndoi copiii sînt foarte tăcuţi.

(*Two* este neaccentuat: *The* **two** *children were very quiet.* Cei doi copii erau foarte tăcuţi).

Both poate fi folosit atît ca predeterminant: **Both (of)** *these features are very important.*
cît şi ca pronume: **Both** *are important.*

Half. *Half* (jumătate) este folosit atît cu substantive nenumărabile: *He didn't say a word* **half** *the time he stayed there.*
cît şi ca substantive numărabile: **Half** *the students in the student hostel were asleep. Half* este folosit ca:
— predeterminant: **half** *the book*
— substantiv: *Your* **half** *is bigger than mine.*
— pronume nehotărît: **Half** *(of them) left.*

Numeralele multiplicative (vezi § 4.7.) sînt incluse în clasa predeterminanţilor, deoarece ele pot fi aşezate înaintea determinanţilor: **twice** *the amount,* **double** *that price.*

La fel şi **numeralele fracţionare** (vezi § 4.5.), care pot avea şi construcţii cu *of*, în mod similar cu *all, both,* şi *half*:
The vegetables boiled in **one third (of)** *the time the meat did.*

3.1.4. Postdeterminanţii. Ordinalele (vezi § 4.4.) sînt postdeterminanţi. Ele urmează determinanţii în grupul nominal, dar preced cuantificatorii şi adjectivele: *The* **first** *three important events.*

În clasa ordinalelor intră:
a) numeralele ordinale: *first, second, third, fourth, etc.*
b) *(an)other, next, last.*

Cuantificatorii urmează determinanţii şi ordinalele şi preced adjectivele: *The first* **three** *important events.*

Din clasa cuantificatorilor fac parte:
a) numeralele cardinale: *one, two, three, four, five, etc.* (vezi § 4.3.).

b) cuantificatorii, cuvintele care exprimă numărul *(many, few, several)* sau cantitatea *(much, little)* în mod nedefinit.
Cuantificatorii sînt folosiţi:

a) numai cu substantive numărabile:

many / few / a few / several } *children*   *a* { *great / large / good* } *number of children*

b) numai cu substantive nenumărabile:

much / little / a little } *time*   *a* { *great / good* } *deal*; *a* { *large / small* } *quantity / amount* } of money

c) cu substantive numărabile sau nenumărabile (în exprimarea familiară):

a lot / lots / plenty } *of* { *children / money*

Much = *mult, multă* se foloseşte mai ales în propoziţii interogative şi negative: *There isn't* **much** *sugar left.* Nu a rămas mult zahăr.

În propoziţiile afirmative se foloseşte: *very much, a lot of, a great deal of, a large (small) amount of, plenty of*:

There is { **a lot of / very much / plenty of** } *sugar in the sugar basin.* Este (foarte) mult zahăr în zaharniţă.

Little înseamnă *puţin, puţină*, indică o cantitate insuficientă, implică o apreciere negativă: *She eats* **little** *bread.* Ea mănîncă puţină pîine (aproape de loc).

A little indică o cantitate mică, dar suficientă şi implică o apreciere pozitivă: *I eat* **a little** *bread.* Mănînc ceva pîine.

Many = *mulţi, multe* se foloseşte mai ales în propoziţii interogative şi negative: *Did he read* **many** *English books?* A citit multe cărţi englezeşti? *I have not invited* **many** *people to my birthday party.* N-am invitat multă lume la ziua mea de naştere.

În propoziţii afirmative se foloseşte *very many, a lot of, a great / large number, lots of*:

He's read { **a lot of / very many / a great number of / lots of** } *English books.*

Few = *puţini, puţine*, indică un număr insuficient şi implică o apreciere negativă: **Few** *people live to be a hundred.* Puţini oameni trăiesc 100 de ani.

A few = *cîţiva, cîteva*, indică un număr mic, dar suficient şi implică o apreciere pozitivă: *There are* **a few** *flowers in the vase.* Sînt cîteva flori în vază.

Several este folosit pentru mai mult de două persoane:

He read **several** *books on Dacia.* El a citit { mai multe / cîteva } cărţi despre Dacia.

3.2. Articolul (The Article)

3.2.1. Definiţie. Articolul este partea de vorbire care:

a) constituie un mijloc de individualizare a obiectelor şi fenomenelor într-un context lingvistic sau situaţional;

b) nu are forme flexionare, fiind neflexibil din punct de vedere morfologic;

c) îndeplineşte funcţia de determinant.

Articolul ocupă un loc central în cadrul determinanţilor, fiind considerat determinantul propriu-zis. Aceasta se datorează faptului că articolul nu poate fi o parte de vorbire independentă, el contribuind doar la determinarea unică sau individuală a substantivului pe care îl însoţeşte.

Articolul este redat prin articolul hotărît *the*, articolul nehotărît *a* sau *an* sau prin *articolul zero.* Aceste articole se folosesc pentru a realiza: 1) referinţa unică *(unique reference)* şi 2) referinţa individuală *(individual reference).*

3.2.2. 1) Articolul se foloseşte pentru **referinţă unică** atunci cînd se identifică un membru anume al unei clase: **The** *boy was running very fast.* Băiatul alerga foarte repede.

3.2.3. 2) Articolul se foloseşte pentru **referinţă individuală** cînd referirea se face la orice membru al unei clase, fără ca acesta să fie identificat în mod unic.

Pentru referinţă unică, se foloseşte articolul hotărît pentru substantive numărabile şi nenumărabile:

Where { *is* **the** *book / are* **the** *books / is* **the** *chalk* } *I gave you?*

Pentru referinţă individuală, se folosesc:

— articolul nehotărît *a(n)*, cu substantive numărabile la singular:

There is { **a** *book /* **an** *orange* } *on the table.*

— articolul zero sau *some/any*, cu substantive numărabile la plural şi substantive nenumărabile:

There { *are* **(some)** *books / is* **(some)** *salt* } *on the table.*

Atenţie! Articolul se foloseşte **generic** cînd unei clase de elemente i se atribuie o proprietate; folosirea generică are în vedere clasa şi nu anumiţi membri ai clasei: **Boys** *like to play football.* Băieţilor le place să joace fotbal. **A** *boy runs faster than* **a** *girl.* Un băiat aleargă mai repede decît o fată. **The tiger** *lives in the jungle.* Tigrul trăieşte în junglă.

Substantivele folosite generic nu au distincţia de număr deoarece ele denumesc ceea ce este tipic, general pentru membrii unei clase. De aceea, folosirea generică apare cu cele trei articole:

a) articolul hotărît *the*, articolul nehotărît *a(n)* sau articolul zero pentru substantivele numărabile:

The cow *gives* } *us milk.*
A cow *gives*
Cows *give*

b) articolul zero pentru substantivele nenumărabile: **Milk** *is good for our health.*

3.2.4. Numele proprii și referința unică. Numele proprii sînt substantivele cu referință unică prin excelență, deoarece ele sînt considerate membri unici ai clasei din care fac parte: *Helen, Mount Everest, the Danube, France, Monday.*

Prin aceasta, numele proprii se deosebesc de substantivele comune:

a) se scriu cu literă mare: *Mr. Thomson, the English Channel, the Hague*;
b) nu au contrastul articulat - nearticulat: unele nume proprii sînt folosite cu articolul zero, altele sînt folosite cu articolul *the*, fără să existe o opoziție între ele: *Australia, Italy, Bucharest, Windsor Castle; the Arctic, the Ukraine,* (the) *Lebanon, the Hague, the Albert Hall;*
c) numele proprii nearticulate primesc articol cînd se intenționează restrîngerea referinței la un anumit timp sau loc care identifică, numele, printr-o propoziție relativă restrictivă, o construcție prepozițională cu *of* sau una provenită dintr-o propoziție relativă restrictivă:

in Romania	*in the Romania of today*
Bucharest	*the Bucharest I like*
Eminescu	*the young Eminescu*
in Victorian England	*in the England of Queen Victoria*

3.3. Articolul hotărît (The Definite Article)

3.3.1. Forma articolului hotărît. Articolul hotărît are forma unică *the*. *The* se pronunță [ðə]:

a) înaintea sunetelor consonantice: **the** *pupil;* **the** *house;*
b) înaintea sunetelor semiconsonantice, reprezentante de obicei prin literele *u, y, w*: **the** *university*, **the** *window*, **the** *year*, **the** *one.*

The se pronunță [ði(:)]:

a) înaintea sunetelor vocalice: **the** *artist;*
b) înaintea lui *h* mut: **the** *hour;* **the** *honest man;* **the** *honour;* **the** *heir;*
c) pronunțarea [ði:] este de asemenea folosită pentru subliniere: *These are* **the** *facts.*

3.3.2. Funcțiile articolului hotărît. Articolul hotărît este folosit pentru a exprima referința unică. El îndeplinește mai multe funcții*. Acestea sînt:

1) f u n c ț i a d e i c t i c ă, cu substantive a căror referință este imediat înțeleasă de vorbitorii limbii, ea fiind definită specific în contextul situațional al comunicării.

Anumite substantive au determinare deictică în contexte situaționale. De exemplu:

a) într-o încăpere: *the door, the window, the table, the radiator, the radio* etc.: *Close* **the window,** *will you?* Închide fereastra, te rog.
b) într-o pădure: *the wind, the sky, the ground,* etc.:
The ground *is covered with dry leaves.* Pămîntul este acoperit cu frunze uscate.

* Vezi; Ioana Ștefănescu, op. cit., pp. 108–113.

c) într-un oraș: *the townhall, the police station, the railway station, the hospital, etc.*: *Can you tell me how to get to* **the townhall?** Puteți să-mi spuneți cum să ajung la primărie?
d) într-o țară: *the radio, the press, the telephone, the drama, the film,* etc.: *What's on* **the radio** *at eight o'clock?* Ce (program) este la radio la ora 8?
e) în univers: *the sun, the moon, the earth,* etc.:

The earth *moves round* **the sun.** Pămîntul se învîrtește în jurul soarelui.

2) f u n c ț i a a n a f o r i c ă, cu substantive determinate definit prin menționarea anterioară: *I bought a book yesterday.* **The** *book is interesting.* Am cumpărat o carte ieri. Cartea este interesantă.

3) f u n c ț i a c a t a f o r i c ă, cînd determinarea definită apare după substantiv, fiind exprimată printr-o propoziție relativă restrictivă sau printr-o construcție prepozițională provenită dintr-o propoziție relativă restrictivă: **The** *man* **who is driving the red car** *is our English teacher.* Omul care conduce mașina roșie este profesorul nostru de engleză. **The** *man* (who is) **in the red car** *is our English teacher.* Omul din mașina roșie este profesorul nostru de engleză.

4) f u n c ț i a g e n e r i c ă, cînd substantivul este folosit în sensul său cel mai general, ca reprezentant al unei clase. În această funcție, *the* însoțește sub tantive numărabile la numărul singular: **The** *horse is a useful animal.* Calul este un animal folositor. **The** *wild elephant can be found in some parts of Africa.* Elefantul sălbatic poate fi găsit în unele zone din Africa.

5) c u n u m e p r o p r i i:

Numele proprii sînt precedate de obicei de articolul hotărît cînd în structura lor intră și un adjectiv sau substantiv folosit adjectival: **The** *Soviet Union,* **the** *United States,* **the** *Art Gallery*;
sau o construcție prepozițională postpusă (cu *of*): **The** *University of Bucharest,* **the** *Houses of Parliament*;

În aceste cazuri, articolul *the* este folosit chiar dacă unul dintre cele două elemente este omis: *the (river) Thames, the Tate (Gallery), the Pacific (Ocean), the Mediterranean (Sea), the Intercontinental (Hotel).*

Articolul hotărît se folosește cu următoarele clase de n u m e p r o p r i i:

a) s u b s t a n t i v e l a p l u r a l: *the Browns* — familia Brown; *the Nertherlands* — Olanda; *the Hebrides* — insulele Hebride; *the Alps* — Alpii; *the Carpathians* — Carpații
b) d e n u m i r i g e o g r a f i c e:
  — nume de rîuri: *The Danube, the Olt, the Thames*
  — nume de mări și oceane: *the Black Sea, the Atlantic Ocean*
  — nume de canaluri: *the Suez Canal, the Panama Canal*
  — nume de deșerturi, golfuri, capuri: *The Sahara, The Persian Gulf, the Cape of Good Hope*
c) n u m e d e i n s t i t u ț i i:
  — hoteluri și restaurante: *the Lido (Hotel), the Berlin Restaurant, the Savoy;*
  — teatre, cinematografe, cluburi: *the National Theatre, the Capitol Cinema;*
  — muzee, biblioteci, etc.: *The British Museum, the National History Museum, the Central University Library;*
d) n u m e d e z i a r e: *The Times, The Morning Star, The Guardian.* Numele de reviste au de obicei articolul zero: *Life, English Language Teaching Journal.*
e) n u m e d e v a s e: *The Transylvania.*

Folosirea articolelor cu substantivele care exprimă naționalitatea*)

Țara sau continentul	Adjectiv	Substantiv		
		Folosire individuală		Folosire generică
		Singular	Plural (two...)	Plural
China Japan Portugal Switzerland Vietnam	Chinese Japanese Portuguese Swiss Vietnamese	a Chinese a Japanese a Portuguese a Swiss a Vietnamese	Chinese Japanese Portuguese Swiss Vietnamese	the Chinese the Japanese the Portuguese the Swiss the Vietnamese
Israel Pakistan	Israeli Pakistani	an Israeli a Pakistani	Israelis Pakistanis	the Israelis the Pakistanis
Africa America Asia Australia Italy Belgium Brazil Europe Germany Greece Hungary Norway	African American Asian Australian Italian Belgian Brazilian European German Greek Hungarian Norwegian	an African an American an Asian an Australian an Italian a Belgian a Brazilian a European a German a Greek a Hungarian a Norwegian	Africans Americans Asians Australians Italians Belgians Brazilians Europeans Germans Greeks Hungarians Norwegians	the Africans the Americans the Asians the Australians the Italians the Belgians the Brazilians the Europeans the Germans the Greeks the Hungarians the Norwegians
Denmark	Danish	a Dane	Danes	the Danes (Danish)
Finland	Finnish	a Finn	Finns	the Finns (Finnish)
Poland	Polish	a Pole	Poles	the Poles (Polish)
Spain	Spanish	a Spaniard	Spaniards	the Spaniards (Spanish)
Sweden	Swedish	a Swede	Swedes	the Swedes (Swedish)
Arabia	Arabic	an Arab	Arabs	the Arabs
England	English	an Englishman	Englishmen	Englishmen the English
France	French	a Frenchman	Frenchmen	Frenchmen the French
Holland the Netherlands	Dutch	a Dutchman	Dutchmen	Dutchmen the Dutch
Ireland	Irish	an Irishman	Irishmen	Irishmen the Irish
Wales	Welsh	a Welshman	Welshmen	Welshmen the Welsh
Britain	British	a Briton	Britons	Britons the British
Scotland	Scots Scottish (Scotch)	a Scotsman a Scot (a Scotchman)	Scotsmen Scots (Scotchmen)	Scotsmen the Scots Scotchmen the Scotch

* cf. R. Quirk et al – A Grammar of Contemporary English, Longman, London, 1972, pp. 151–152.

Notă: Adjectivul **Arabic** este folosit în: *the Arabic language, Arabic numerals: I can't speak (the) Arabic (language).*
Arabian este folosit în: *an Arabian camel, an Arab(ian) horse.*
Adjectivele **Scots** și **Scottish** sînt preferate de scoțieni și sînt folosite în: *the Scottish Highlands, the Scottish Universities, a Scottish accent.*
Scotch apare în construcții ca: *Scotch whisky, Scotch plaid, Scotch terrier, Scotch pancakes.*

3.4. Articolul nehotărît (The Indefinite Article)

3.4.1. Forma articolului nehotărît

Articolul nehotărît are două forme: **a** și **an**.

A se pronunță [ə] (forma slabă, cînd este neaccentuat) sau [ei] (forma tare, cînd este accentuat) și se folosește înaintea cuvintelor care încep cu un sunet consonantic sau semiconsonantic: **a** *builder*, **a** *magazine;* **a** *water-melon*, **a** *year*, **a** *university.*

An se pronunță [ən] (forma slabă) sau [æn] (forma tare) și se folosește înaintea cuvintelor care încep cu un sunet vocalic sau *h* mut: **an** *architect*, **an** *egg*, **an** *orange*, **an** *hour*, **an** *heir*, **an** *honest man.*

3.4.2. Funcțiile articolului nehotărît. Articolul nehotărît are mai multe valori*. Acestea sînt:

1) f u n c ț i a e p i f o r i c ă, specifică articolului nehotărît, folosită pentru introducerea în comunicare a unei noțiuni care nu a fost menționată anterior: *There is* **a** *young boy waiting for you.* Te așteaptă un băiat. *I read* **an** *interesting novel last month.* Am citit un roman interesant luna trecută.

Funcția epiforică a articolului nehotărît este folosită în situațiile în care obiectul sau persoana menționată în comunicare este necunoscută ascultătorului: **A** *man came and knocked at our door.* A venit un om și a bătut la ușă; sau în situațiile în care vorbitorul nu dorește să determine definit obiectul sau persoana respectivă ci se referă doar la un membru al unei clase: *I saw* **a** *cat on the stairs.* Am văzut o pisică pe scară.

2) f u n c ț i a n u m e r i c ă, în situațiile în care forma *a(n)* are valoarea numeralului *one.*

Pentru a reda această idee de număr gramatical (singularul), articolul nehotărît se folosește:

— cu substantivele numărabile la singular, de obicei în serii numerice: *She bought* **a** *dress, two blouses and* **an** *umbrella.*

A cumpărat o rochie, două bluze și o umbrelă.

— cu numeralele (în locul lui *one): a/one hundred; a/one thousand; a/one fifth.*

Notă: 1. Cînd articolul nehotărît este întrebuințat cu valoare numerică, substantivul este accentuat, iar articolul nu: *English cannot be learned in a* **day**. Nu poți să înveți engleza într-o zi. *I didn't say a* **word** *about it.* N-am spus un cuvînt despre acest lucru.

2. Funcția epiforică și cea numerică apar deseori combinate. În propoziția: *There came* **a** *man singing down the road.* (Un om venea cîntînd pe drum.) ne referim la un membru al unei clase și la faptul că era un singur om, și nu doi.

* Vezi: Ioana Ștefănescu, op. cit., pp. 114–120.

3) f u n c ţ i a   g e n e r i c ă

Articolul nehotărît poate fi folosit şi cu valoare generică, cu substantive numărabile la singular, pentru a reprezenta o întreagă clasă:

A *cow gives us milk.* Vaca ne dă lapte.

Notă: Observaţi diferenţa în folosirea articolului hotărît şi a celui nehotărît pentru exprimarea funcţiei generice cu substantive numărabile: **The** *horse is a useful animal.* (întreaga clasă, specia respectivă); **A** *horse is very useful* (orice cal şi deci întreaga clasă).

4) articolul nehotărît este folosit şi înaintea numelui predicativ exprimat printr-un substantiv:

He is **a** *teacher. He* { *was* / *became* / *remained* } **a** *headmaster.*

Notă: 1. Înaintea numelui predicativ se foloseşte articolul zero dacă acesta este un reprezentant unic al unei funcţii: *Mr. Thomas Brown was* **guest of honour** *at their party.* Dl. Thomas Brown a fost oaspetele de onoare la petrecerea lor. *He is* **president** *of the committee.* El este preşedintele comitetului.

2. Numele predicativ poate fi precedat şi de articolul hotărît, cînd este urmat de o complinire care îi conferă un caracter definit:

He { *was* / *became* / *remained* } **the** *headmaster* { *of our school.* / *you know.* }

Atenţie! Articolul nehotărît nu se foloseşte:

1. cu substantive nenumărabile

Comparaţi:

a) — substantiv numărabil: *I bought* **an iron** *yesterday.* Am cumpărat un fier de călcat ieri.

— substantiv nenumărabil: *This fence is made of* **iron.** Acest gard este din fier.

2. cu substantive numărabile la plural

Comparaţi:

— substantiv numărabil la singular: *I watched* **an** *interesting* **film** *on TV last night.* Am văzut un film interesant la televizor aseară.

— substantiv numărabil la plural: *You can watch (some) interesting* **films** *on TV.* Poţi să vezi (nişte) filme interesante la televizor.

În cazul substantivelor numărabile la plural, determinarea nedefinită se realizează:

a) cu articolul zero: *There are* **films** *on TV.* Sînt filme la televizor.

b) cu ajutorul lui *some* sau *any*: *There are* **some** *interesting* **films** *on TV.* Sînt unele/nişte filme interesante la televizor. *Are there* **any** *interesting* **films** *on TV?* Este vreun film interesant / Sînt filme interesante la televizor?

3.5. Articolul zero (The Zero Article)

3.5.1. În unele cazuri, substantivele nenumărabile, substantivele numărabile la plural şi numele proprii par neînsoţite de articol: *She drinks* **tea** *every day.* **Clothes** *do not make the man.* **Bobby Charlton** *was a good football player.*

În astfel de cazuri, absenţa articolului echivalează ca funcţie cu prezenţa unui articol. Acesta este de obicei numit *articolul zero.*

Este necesar să distingem între existenţa unui articol zero şi omisiunea articolului hotărît sau nehotărît, pentru că articolul zero apare în situaţii opuse celor în care se folosesc celelalte articole: *I like* **chocolate.** (Articolul zero pentru folosire generică). Îmi place ciocolata. **The chocolate** *you bought is nice.* (Articolul *the* = referinţă unică). Ciocolata pe care ai cumpărat-o este gustoasă.

3.5.2. Funcţiile articolului zero. 1) Articolul zero îndeplineşte f u n c ţ i a   g e n e r i c ă cu:

a) substantive nenumărabile;

b) substantive numărabile la plural:

I like { **milk, coffee, honey.** / **music, literature, geography, travelling.** / **long walks, good friends, games.** }

a) Articolul zero cu substantive nenumărabile indică o cantitate nedefinită, cantitatea în general: *You can buy* **sugar, flour, rice** *and* **oil** *at the grocer's.* Poţi să cumperi zahăr, făină, orez şi ulei la băcănie.

Această întrebuinţare a articolului zero este des întîlnită în proverbe şi în limbajul ştiinţific: **Haste** *makes* **waste.** Graba strică treaba. **Light** *travels faster than* **sound.** Lumina se deplasează mai repede decît sunetul.

Notă: 1. Articolul zero cu substantivele nenumărabile exprimă şi d e t e r m i n a r e a   d e f i n i t ă cînd substantivele nenumărabile sînt precedate de un adjectiv:

I like { **boiled milk.** / **Brazilian coffee.** / **Romanian literature.** / **ancient history.** }

2. În cazul în care substantivele nenumărabile sînt urmate de o complinire care limitează folosirea generică, de obicei o construcţie cu *of*, este necesar articolul hotărît *the*: *I like* **the** *literature* **of the Scandinavians.**

b) Cu substantivele numărabile la plural, articolul zero se referă la toţi membrii unei clase: **Children** *like to play.* Copiilor le place să se joace.

2) Articolul zero este întrebuinţat de regulă pentru referinţa unică a numelor proprii şi a unor substantive comune în anumite contexte: **Peter** *and* **Mary** *will go to* **school** *in* **autumn.** La toamnă, Petre şi Maria vor merge la şcoală.

A) Următoarele clase de n u m e   p r o p r i i se folosesc cu articolul zero:

a) n u m e l e   d e   p e r s o a n e, î n s o ţ i t e   s a u   n u   d e   a p o z i ţ i i: *Peter, John Brown, Dr. Smith, Mr and Mrs Freeman, Lord Nelson, Inspector Tomlinson.*

Atenţie! În această clasă intră şi numele membrilor familiei, folosite cu referinţă unică:

{ **Father** / **Daddy** / **Dad** } *is washing the car.*   { **Mother** / **Mummy** / **Mum** } *is cooking.*

Uncle
Aunt(ie)
Grandmother
Grandfather
Grandpa
} *is staying with us.*

Dar: *The father was the tallest in the family.*

b) d i v i z i u n i d e t i m p:

— zilele săptămînii : *Monday, Friday*
— lunile anului : *April, May, June*
— sărbătorile : *Liberation Day*

c) d e n u m i r i g e o g r a f i c e:

— continente : *Europe, Asia, America*
— țări : *Romania, Bulgaria, France*
— orașe : *Bucharest, Edinburgh*
— lacuri : *Lake Ontario, Loch Lomond*
— munți : *Ben Nevis, Mount Everest*

Atenție! Numele de continente, țări și orașe au articolul zero și cînd sînt precedate de adjective:

North
South
Central
} *America;*

industrial
modern
northern
} *Romania; ancient Callatis, suburban Bucharest.*

d) n u m e l e p r o p r i i u r m a t e d e s u b s t a n t i v e c o m u n e, denumind clădiri, străzi, poduri, etc.: *Bran Castle, Westminster Abbey, Oxford Street, Piccadilly Circus, London Bridge.*

B) U n e l e s u b s t a n t i v e c o m u n e se folosesc cu articolul zero, avînd referință unică în anumite contexte situaționale, într-un mod similar cu numele proprii. Majoritatea acestor cuvinte intră în componența unor expresii idiomatice, în care sînt folosite cu articolul zero. Unele dintre ele însă pot fi folosite și cu articolul hotărît în alte contexte:

Folosirea unor substantive comune cu articolul zero*

Ce denumesc substantivele	Articolul zero	Articolul hotărît
Anotimpuri *(in, during)*	*in* *during* { *spring* *summer* *autumn* *winter*	*in the* { *spring* *summer* *autumn* *winter*

*) cf. R. Quirk et al — op. cit., pp. 157—159.

Ce denumesc substantivele	Articolul zero	Articolul hotărît
Anumite instituții *(at, in, to, etc.)*	*be in* *go to* { *bed* *hospital* (mai ales engleza britanică) *class* (mai ales engleza americană) *prison* *be at* *go to* { *school* *college* *university* *sea* *be at/go home* *be in/leave town*	*lie down on the bed* *modernize the hospital* *walk round the prison* *walk past the school* *be at/go to/study at the university* (mai ales engleza americană) *approach the town*
Mijloace de transport *(by)*	*travel* *leave* *come* { *by* { *bicycle* *boat* *bus* *car* *train* *plane*	*sit on the bicycle* *be on the bus* *sleep in the car* *take the/a train* *be on the plane* *sit in the boat*
Momente ale zilei și nopții *(at, by, after, before)*	*at* *before* { *dawn/daybreak* *sunrise* *sunset* *dusk/twilight* *at* *around* *before* { *noon* *midnight* *at* *by* { *night* *(by) day and night*	*during the day* *admire the* { *sunrise* *sunset* *see nothing in the dusk* *in the afternoon* *wake up in the night* *in the daytime*
Mesele zilei	*have* *before* *at* *after* { *breakfast* *lunch* *dinner* *supper* *Dinner will be served at 7.00.*	*The breakfast was good.* *She cooked (the) dinner.* *The dinner they offered us was very good.*
Nume de boli	*appendicitis* *anaemia* *diabetes* *influenza*	*the plague* *(the) flu* *(the) measles* *(the) mumps*
Structuri paralele	*arm in arm* *hand in hand* *day by day* *face to face* *from dawn to dusk* *from morning till night* *from beginning to end* *from right to left* *from east to west*	*He took her by the arm.* *He has a book in his hand.* *From the beginning of the book to the end of it.* *Keep to the right.* *He lives in the west.*

3) Cu **elementul predicativ suplimentar** se folosește articolul zero, pentru referință unică:

They appointed him **chairman.** (L-au numit președinte),

sau articolul hotărît, pentru referință unică:

They appointed him **the chairman of** *the standing commission.*

Notă: Articolul zero mai este folosit:

a) înaintea denumirilor limbilor: *We study* **English.** *Do you speak* **French?**

Cînd numele limbii este însoțit de cuvîntul *language* se folosește articolul hotărît: *This book aims at a description of* **the English language.**

b) cu substantive asociate cu numerale sau literele alfabetului: *page ten; chapter one; lesson five; act two; figure C; position A; question B;*

c) în construcții fixe: *by mistake* = din greșeală; *in conclusion* = în concluzie; *for money* = pentru bani, etc.

Funcțiile articolului

Articolul	Funcția	Exemple
Articolul hotărît	1. deictică	*Turn on* **the radio,** *please.* *Walk past* **the hospital** *and you'll get to* **the railway station.**
	2. anaforică	*I saw a play last night.* **The play** *was very interesting.*
	3. cataforică	*I have managed to find* **the book** { *on Romanticism.* / *I wanted to read.*
	4. generică	**The family** *plays an important educational role under socialism.*
	5. cu unele nume proprii	**The United Nations, the Parkers, the Rocky Mountains (the Rockies), the Mississippi, the North Sea, the English Channel, the Intercontinental Hotel, the Nottara Theatre, the Academy Library.**
Articolul nehotărît	1. epiforică	*I saw* **a chimney sweep** *on my way to school.*
	2. numerică	*Give me* **a pencil, a notebook** *and* **a rubber,** *please.*
	3. generică	**A horse** *is a useful animal.*
	4. înaintea unui nume predicativ:	*He is* **a doctor.**

Articolul	Funcția	Exemple
Articolul zero	a) cu substantive nenumărabile (generic):	a) *He likes* { **milk.** / **skiing.**
	b) cu substantive numărabile la plural (generic):	b) *We go on long* **walks** *in the evening.*
	c) cu nume proprii:	a) **Mary Brown, President Kennedy, Daddy;** **on Monday, in France, Oxford Street.**
	d) în expresii idiomatice:	*It often snows in* **winter.** *Go to* **bed!** *I go to* **school** *by* **bus.** *See you* **at noon.**
	e) cu elementul predicativ suplimentar:	*They elected him* **president.**

3.6. Omisiunea articolului (The Elypsis of the Article)

Există unele situații în care articolul hotărît sau nehotărît este omis. Aceste cazuri se deosebesc de cele în care se folosește articolul zero, deoarece omiterea articolului nu produce modificări de sens ci are doar o valoare stilistică.

Comparați:

a) *I like* **honey.** Îmi place mierea. (articolul zero = funcție generică). *I like* **the honey** *they sell here.* Îmi place mierea pe care o vînd aici. (articolul hotărît *the* = referință definită).

b) *Take* **the** *honey to* **the** *children at* **the** *corner table!* Du mierea copiilor de la masa din colț!

Takes **honey** *to* **children** *at corner* **table.** Duce mierea copiilor de la masa din colț (indicații scenice).

Articolul se omite în următoarele situații:

a) **în vorbire familiară:** *(It's a)* **Pity** *they won't be there.* Păcat că nu vor fi și ei acolo. *!(Is the)* **Car** *still not working?* Tot nu merge mașina? *(A)* **Friend** *of mine told me about it.* Un prieten de-al meu mi-a spus despre asta.

b) **în limbajul jurnalistic:** **Employees** *have to obey safety* **regulations.** Angajații trebuie să respecte regulile de protecție a muncii.

c) **în indicații scenice:** (The) *Old* **woman** *goes to* (the) **settee** (on the) *right.* Bătrîna se îndreaptă spre canapeaua din dreapta (scenei).

3.7. Adjectivul demonstrativ (The Demonstrative Adjective)

În afară de articol, mai pot funcționa ca determinanți ai substantivului: adjectivul demonstrativ, posesiv, interogativ și nehotărît (vezi § 3.1.2.).

Demonstrativul *this/that, these/those* este folosit ca determinant cînd însoțește un substantiv: **This** *book is more interesting than* **that** *one.*

El poate fi însă folosit și ca pronume: *What's* **this? Those** *are better than* **these.**

3.7.1. Definiție. Determinantul demonstrativ, în terminologie tradițională adjectivul demonstrativ, determină un substantiv, indicînd în principal apropierea sau depărtarea de vorbitor.

Adjectivul demonstrativ în limba engleză are categoria gramaticală de număr și îndeplinește funcția sintactică de atribut.

3.7.2. Formă. În limba engleză, adjectivul demonstrativ are forme deosebite după număr, dar nu după gen, ca în limba română: *this girl — these girls*, această fată — aceste fete; *this boy — these boys*, acest băiat — acești băieți.

3.7.3. Întrebuințare. Funcțiile demonstrativului *this/that, these/those* sînt:

a) f u n c ț i a d e i c t i c ă, de a indica orientarea în spațiu sau în timp într-un context situațional: **These** *children, right here, are quieter than* **those.**

This/these sînt folosite pentru a arăta că obiectele se găsesc în apropierea vorbitorului: **This** *is my desk.* **These** *boys are my brothers.*

That/those sînt întrebuințate pentru a indica obiecte aflate la o mai mare depărtare de vorbitor: *My father's picture is on* **that** *wall. What are* **those** *children doing?*

That este utilizat pentru un obiect aflat la depărtare de vorbitor, mai ales cînd acesta este în contrast cu alt obiect, apropiat vorbitorului, care este identificat prin *this:* **This** *is my seat and* **that** *is yours. I like* **these** *pictures much better than* **those.**

Cînd se referă la timp, demonstrativele *this, these* sînt corelate cu prezentul, iar *that, those* cu trecutul sau viitorul: *She has been very busy* **these** *days.* **That** *storm destroyed everything last year.*

Notă: Deosebirea dintre apropiere și depărtare în limba engleză este mai strictă decît în limba română.
Deseori *that/those* se întrebuințează în situații în care în limba română se folosesc demonstrativele *acesta/aceasta*: **That** *accident happened a month ago.* Acest accident a avut loc acum o lună. **That** *is all.* Asta-i tot.

b) f u n c ț i a a n a f o r i c ă, de referire la un obiect menționat anterior: *I saw our English teacher in his new car.* **This** *car is really something.*

c) f u n c ț i a c a t a f o r i c ă, de referire la un obiect asupra căruia se fac precizări ulterioare: **These** *little children are very pretty.*

d) f u n c ț i a e m o ț i o n a l ă, de scoatere în evidență a substantivului determinat: **This** *Tom Brook is always playing the piano at night. Locked* **that** *door?*

Notă: Cînd mai multe substantive unite prin conjuncțiile *and* și *but* sînt determinate prin adjectiv demonstrativ, acesta nu se repetă înaintea fiecărui substantiv: **These** *men and women are amateur actors.*

Funcțiile demonstrativului:

Funcția	Număr	
	Singular	Plural
1. Deictică (context situațional) a) apropiere: b) depărtare:	**This** *book* **over here.** **That** *book* **over there.**	**These** *books* **over here.** **Those** *books* **over there.**
2. Anaforică (context lingvistic)	*Look at Mary's dress!* **This** *dress is really something.*	
3. Cataforică:	**These** *old women are always gossiping.*	
4. Emoțională:	**This** *neighbour of mine is always losing his key.* *Seen* **that** *film?*	

3.8. Adjectivul posesiv (The Possessive Adjective)

3.8.1. Definiție. Determinantul posesiv, în terminologie tradițională adjectivul posesiv, înlocuiește posesorul și determină numele obiectului posedat:

Peter's }
His } *stamp collection is very valuable.*

Adjectivul posesiv se acordă în gen și număr cu numele obiectului posedat:
Her *book* — cartea ei;
His *bike* — bicicleta lui;
Their *toys* — jucăriile lor.

În propoziție, adjectivul posesiv îndeplinește funcția de atribut: **My** *books are here on the table.*

3.8.2. Formă. Adjectivul posesiv în limba engleză are forme diferențiate după persoană, număr și gen:

Persoană	Număr		Gen
	Singular	Plural	
I	*my*	*our*	
II	*your*	*your*	
III	*his*	*their*	**masculin**
	her		**feminin**
	its		**neutru**

La persoana a II-a singular și plural, adjectivul posesiv are aceeași formă: *Look, there is a fly in* **your** *soup.* Privește, e o muscă în supa ta. *Tom and Mary, you must obey* **your** *parents.* Tom și Mary, trebuie să vă ascultați părinții.

Genul este marcat doar la persoana a III-a singular: — *his* se referă la substantive nume de persoană de sex bărbătesc:

John's
The man's } *car is new.*
His

iar *her* se referă la substantive nume de persoană de sex femeiesc:

Mary's
The woman's } *umbrella is old.*
Her

Its se referă la substantive animate (nume de animale) şi inanimate (nume de obiecte):

The cat's
Its } *tail is long.*

The door of the room
Its door } *is open.*

3.8.3. Întrebuinţare. Adjectivul posesiv este folosit ca determinant al substantivului, înlocuinu numele posesorului şi determinînd numele obiectului posedat:

John's
His } *eyes are blue.*

Atenţie! În cazul în care se foloseşte posesivul ca determinant, nu se mai poate întrebuinţa alt determinant, ca de exemplu articolul hotărît sau nehotărît: *He is in* **his** *car.*

Notă: Adjectivul *own* = propriu, proprie, proprii, folosit după un adjectiv posesiv, accentuează ideea de posesiune: *It's* **my own** *idea. That was* **her own** *watch.*
Spre deosebire de limba română, în limba engleză se foloseşte adjectivul *own* şi cu părţile corpului: **My own** *head,* **her own** *hands.*

Spre deosebire de demonstrativele *this/that, these/those,* care pot fi folosite atît ca determinanţi *(this book)* cît şi ca pronume *(I want this)* formele *my, your, his, her, its, our, your, their* nu pot fi folosite decît ca determinanţi: *Is this* **your** *brother?*

Formele posesive pronominale în limba engleză sînt diferite de cele adjectivale.

Comparaţi:

Adjectiv posesiv	Pronume posesiv
This is **my** *book.* *That is* **your** *book.*	*This book is* **mine.** *That book is* **yours.**
That is { **her** / **his** / **its** } *food.*	*That food is* { **hers.** / **his.** } —
This is **our** *classroom.* *That is* **their** *classroom.*	*This classroom is* **ours.** *That classroom is* **theirs.**

Atenţie! O situaţie particulară în limba engleză o prezintă substantivele denumind părţi ale corpului *(hand, head, body, leg, etc)* şi articole de îmbrăcăminte *(coat, umbrella, hat, shoes,* etc.), care sînt întotdeauna precedate de adjectivul posesiv în limba engleză, spre deosebire de limba română, unde el este de obicei omis: *He has a hat on* **his** *head.* Are o pălărie pe cap. *Lend me* **your** *umbrella, will you?* Împrumută-mi te rog umbrela (ta).

3.9. Adjectivul interogativ (The Interrogative Adjective)

3.9.1. Definiţie. Determinantul interogativ, în terminologie tradiţională adjectivul interogativ, determină numele obiectului asupra căruia se cer informaţii: **What** *English books have you read lately?*

Adjectivul interogativ are categoria gramaticală de caz (G: *whose)* şi poate îndeplini funcţia sintactică de atribut: **What** *joke did he tell you?* sau de marcă, introducînd propoziţii subordonate:
I asked him **what** *English books he had read lately.*

3.9.2. Formă. Din punct de vedere al flexiunii, *who* are forme flexionare pentru caz, iar *which* şi *what* sînt invariabile.

Caz	Pronume		
	who	what	which
N. G. D.	*who* *whose* { *to whom* (formă literară) *who ... to* (vorbire curentă)	*what*	*which*
Ac.	{ *whom* (formă literară) *who* (vorbire curentă)	*what*	*which*

3.9.3. Întrebuinţare. Adjectivul interogativ este folosit ca determinant pe lîngă numele obiectului asupra căruia se cer informaţii: **What** *film did you see last night?*

What priveşte obiectul respectiv fără referire la alte obiecte: **What** *day is today?*

Which este selectiv: **Which** *dress does she want?*

Whose se foloseşte atît cu nume de persoane cît şi cu nume de animale şi obiecte: **Whose** *pen did you borrow?* **Whose** *walls did they paint?*

How much se referă la cantitate şi se foloseşte cu substantive nenumărabile concrete: **How much** *money did you spend?* **How much** *rice did you buy?*

How many se folosește cu substantive numărabile: *I don't know* **how many** *exercises he wrote.*

Unele interogative se folosesc și ca adjective și ca pronume:

Which { *book* / *of these* } *is more important?*

What *(joke) did he tell you?* **Whose** *(book) is this?*

Alte interogative se folosesc numai ca pronume: **Who** *came first?* **To whom** *did you write the letter?*

3.10. Adjectivul nehotărît (The Indefinite Adjective)

3.10.1. Definiție. Determinantul nehotărît, în terminologie tradițională adjectivul nehotărît, determină substantivul într-un mod global *(***all** *the books,* **every** *pupil)* sau parțial *(***each** *pupil,* **either** *side).*

3.10.2. Formă. Adjectivul nehotărît este invariabil ca formă și îndeplinește funcția sintactică de atribut: **Each** *pupil must do his homework.*

3.10.3. Întrebuințare. Some. Adjectivul nehotărît *some* = ceva, niște, puțin, puțină, unii, unele, cîțiva, cîteva, vreun, vreo, se întrebuințează în propoziții afirmative și indică existența unui număr restrîns de lucruri, ființe, a unei cantități restrînse. Este folosit cu substantive numărabile la plural și cu substantive nenumărabile la singular: *There are* **some** *books on his desk. She bought* **some** *cheese.*

Some poate fi folosit în propoziții interogative în următoarele cazuri (Vezi și § 5.11.2.):

a) în propozițiile în care se oferă un lucru: *Will you have* **some** *cake?*

b) cînd întrebarea nu se referă la *some*: *Did she ask father to give me* **some** *money?*

Any. *Any* = vreun, vreo, nici un(ul), nici o, nici una, se întrebuințează:

a) în propoziții afirmative cu sensul: oricare, orice: **Any** *pupil in your form could answer this question.*

b) în propoziții interogative și negative: *Did you meet* **any**? *There isn't* **any** *butter in the fridge.*

Adjectivele nehotărîte *each, every, either* prezintă deosebiri de sens:

Every. *Every* se referă la membrii unui grup fără a-i individualiza: **Every** *word of it is true.* Fiecare cuvînt este adevărat. *The child engaged his* **every** *thought.* Toate gîndurile lui erau la copil.

Every este folosit și cu substantive denumind unități de timp sau distanță pentru a indica caracterul repetat:

every other day — din două în două zile
every three days — din trei în trei zile

every now and then — din cînd în cînd
every other mile — din două în două mile

Every este folosit doar ca determinant. Împreună cu *-body, -one, -thing, -where* formează pronume și adverbe nehotărîte: *everybody, everyone, everything* și *everywhere.*

Each. *Each* se referă la membrii unui grup luați individual: **Each** *pupil must bring some scrap iron to school.* Fiecare copil (în parte) trebuie să aducă fier vechi la școală.

Each poate fi folosit și ca pronume: *He talked with* **each** *of us. How much are these peaches? Five pens* **each.**

și cu referire la două persoane: **Each of** *these (two) children is right.*

Either. *Either* = fiecare (din doi): *There is no light at* **either** *end of the street.* Nu este lumină la nici unul din capetele străzii.

Either poate fi folosit atît ca determinant, cît și ca pronume nehotărît.

Either este folosit curent cu substantivul *side*: *There are trees on* **either** *side of the road.* Sînt copaci pe ambele părți ale drumului.

În acest context, *either* este apropiat ca sens de *both*, diferența fiind următoarea: *both* = amîndoi (împreună); *either* = fiecare din doi (separat). *Whatever was ridiculous in* **either** *character increased the aversion the reader had for* **both.** Tot ceea ce era ridicol în fiecare dintre cele două personaje mărea aversiunea cititorului pentru amîndouă.

3.10.4. Adjectivul negativ *(The Negative Adjective).* Adjectivele negative sînt adjective nehotărîte folosite în propoziții cu sens negativ și verbul la forma afirmativă. Ele sînt o subdiviziune a adjectivelor nehotărîte, care indică absența obiectelor sau a calităților acestora:

No = nici un(ul), nici una (din mai multe). *No letter* = nici o scrisoare. *He has made* **no** *mistakes.* Nu a făcut nici o greșeală.

Neither = nici unul din, nici un (din doi): *I asked him two questions but he answered* **neither of** *them.*

Neither poate fi folosit ca determinant sau pronume:

Neither *solution* / **Neither** *(of these solutions)* } *is acceptable.*

No este folosit numai ca determinant, cu sensul de *not any* sau *not a*:

There { **are no** / **aren't any** } *letters today.*

He was { **no** / **not a** } *fool.*

Forma *no* este preferată lui *not any/not a* în vorbirea curentă.

Predeterminanți	Determinanți (propriu-ziși)	Postdeterminanți: Ordinale	Postdeterminanți: Cuantificatori (cardinale, cuantificatori)	Adjectiv	Substantiv
both	my				children
all	the			new	pupils
	the	first	three		pages
double	the				amount
			a lot of	Romanian	students
one third	the				time
	the	next	four		chapters

Exerciții

I. *Formulați propoziții cu cuvintele din paranteze pentru a exersa funcția anaforică a articolului hotărît.*

Exemplu: a) I have a letter and a postcard. *(from my family)*
The letter is from my family.
b) She has some notebooks and a textbook. *(on the table)*
The notebooks are on the table.

1. He has a motorbike and a bicycle. *(in the car-park)* 2. She has a tent and a sleeping bag. *(in the car)*. 3. I have a camera and some films. *(in my bag)*. 4. Auntie has some bags and some parcels. *(at the station)*. 5. I have some tennis shoes and some skiing boots. *(in the rucksack)*. 6. Tom has some coins and some stamps. *(in that box)*. 7. Mary has a dress and a trouser suit *(in her wardrobe)*. 8. I have some butter and some cheese. *(in the fridge)*.

II. *Formulați propoziții cu cuvintele din paranteze pentru a exersa funcția cataforică a articolului hotărît cu substantive nenumărabile și substantive numărabile la plural:*

Exemplu: a) History can be interesting *(of Romania)*.
The history of Romania is interesting.
b) Some coins are valuable. *(he has)*
The coins he has are valuable.

1. Music may be beautiful. *(composed by George Enescu)* 2. Some roads are dangerous. *(in the mountains)*. 3. Stamps may be valuable. *(in my collection)* 4. Some films are interesting. *(about animals)* 5. Poems can be beautiful. *(he has written)* 6. Some children are intelligent. *(I know)*. 7. Honey is delicious. *(I bought yesterday)* 8. Wine can be very good. *(made in Romania)*

9. Vegetables are usually fresh. *(they sell here)*. 10. Architecture may be impressive. *(of Bran Castle)*.

III. *Treceți următoarele propoziții la plural, pentru a exersa funcția generică a articolului zero.*

Exemplu: The horse is a useful animal.
Horses are useful animals.

1. The tiger is a wild animal. 2. The fly is an insect. 3. A chair is a piece of furniture. 4. A child likes sweets. 5. The elephant is a strong animal. 6. A fish can swim. 7. A city is a big town. 8. A tulip is a beautiful flower.

IV. *Completați spațiile libere cu articole, acolo unde este cazul:*

1. Peter Hill, who is ... Professor of History at ... University of Chicago, signed .... article. 2. They generally have ... breakfast at 8 o'clock. 3. It is not visible at ... night. 4. ... beauty is skin deep. 5. ... milk she bought was sour. 6. ... Romania lies in ... east of ... Europe. 7. He translated the book from ... English into ... Romanian. 8. Is ... German language difficult to learn? 9. ... Washington DC is ... capital of ... United States of America. 10. Open ... book at ... page ten and read ... question. B. 11. ... foxes are not ... domestic animals. 12. She goes to school in ... morning. 13. Is your father ... worker? 14. ... dog is ... domestic animal. 15. ... Mississippi is ... largest river in ... North America. 16. Do you know where ... Lido hotel is? 17. It takes me ... hour to get to Ploiești. 18. How many times ... week do you have Physics? 19. Do you like ... music? 20. Yes, and I can play both ... piano and ... violin. 21. What ... kind girl she is! 22. What ... joy she is for her family! 23. Byron, ... English poet, was ... important representative of ... Romanticism.

V. *Răspundeți la următoarele întrebări folosind articolul hotărît, nehotărît sau zero, după cum este cazul:*

1. What is the full name of Romania? 2. What kind of state is Romania? 3. Where does Romania lie? 4. What states does Romania border on? 5. What is Bucharest? 6. What is Romania's population? 7. How many people live in Bucharest? 8. How many counties is Romania divided into? 9. Which is the longest river in Romania? 10. Which is the highest mountain in Romania? 11. What sea is Romania bordered by to the south-east? 12. What lake or river is near your town/village? 13. What is the name of the most important mountain range in Romania? 14. What are the Carpathians divided into? 15. Where does the Transylvanian Tableland lie? 16. Where is the Danube Plain? 17. What town/village do you live in? 18. What street do you live in? 19. What important buildings are there in your town/village?

VI. *Răspundeți la următoarele întrebări despre istoria României, folosind articolul hotărît, nehotărît sau zero, după cum este necesar:*

1. Who are the ancestors of the Romanians? 2. Who was the most important Dacian king? 3. When did Dacia become a Roman province? 4. Which were the most important princes in medieval Romania? 5. What do we celebrate on January 24th? 6. When did Romania win its independence from the Turks? 7. When did capitalism begin to develop in Romania? 8. When did Romania enter the First World War? 9. When was the Romanian Communist

Party set up? **10.** What can you say about Romania's participation in the Second World War? **11.** When were the main means of production in Romania nationalized? **12.** When did Romania become a republic? **13.** When was the cooperativization of agriculture completed in Romania? **14.** When did Romania become a socialist republic? **15.** When was the 12th Congress of the Romanian Communist Party held?

VII. ***Traduceţi în limba engleză:***

A. 1. Ce zi frumoasă! **2.** O duzină de ace costă un penny. **3.** Trebuie să vorbeşti cu voce mai tare. **4.** Ai venit cu autobuzul? **5.** De cîte ori pe săptămînă ai fizica? **6.** Dunărea traversează mai multe ţări europene. **7.** Republica Populară Bulgaria este la sudul Republicii Socialiste România. **8.** Mierea este dulce. **9.** Prietena mea este în vacanţă la mare. **10.** Toţi elevii erau prezenţi la serbarea şcolară. **11.** Copiilor le plac foarte mult jocurile.

B. 1. La papetărie se vînd stilouri, creioane, gume, pastă de lipit şi cerneală. **2.** Unde este stiloul pe care l-am cumpărat ieri? **3.** Îmi place muzica simfonică. **4.** Îmi place muzica compusă pentru pian. **5.** La şcoală studiem istoria poporului român. **6.** Studiem de asemenea istoria universală. **7.** În Canada sînt două limbi oficiale: engleza şi franceza. **8.** Limba română este o limbă romanică. **9.** Presa, radioul şi televiziunea au un important rol educativ în România.

C. 1. Unde sînt ai tăi? Bunicul e în pat, bunica e în bucătărie, mama e la şcoală şi tata e la serviciu. **2.** De obicei merg acasă cu autobuzul, dar uneori merg cu tramvaiul. **3.** Niciodată nu pot să dorm în maşină sau în tren. **4.** Mama se trezeşte deseori noaptea să-i dea de mîncare copilului. **5.** Nu-mi place să ies în oraş seara. **6.** La ce oră iei masa de prînz? **7.** De obicei iau masa de prînz la ora 12. **8.** Ai terminat de pregătit masa de prînz? **9.** A trebuit să stau în pat o săptămînă anul trecut cînd am avut gripă.

VIII. ***Înlocuiţi substantivele la genitiv cu adjectivele posesive corespunzătoare:***

Exemplu: *The man's* hair is white.
His hair is white.

1. *The boy's* shoes are dirty. **2.** *The woman's* hat is pretty. **3.** *The women's* hats are pretty. **4.** Where is *the bird's* nest? **5.** *The girl's* dress is new. **6.** *The man's* eyes are blue. **7.** *The pupils'* books are on the desks. **8.** *The cat's* tail is long. **9.** *Donkeys'* ears are long. **10.** *Mary's* brother is a student.

IX. ***Răspundeţi la întrebări conform modelului:***

1. A: Which answer is right *(wrong)?*
B: *This one is. That one's wrong.*

2. A: Which lessons are easy *(difficult)*?
B: *These are. Those are difficult.*

1. Which schoolbag is heavy? *(light)* **2.** Which papers are important? *(unimportant)* **3.** Which eggs are fresh? *(bad)* **4.** Which glass is clean? *(dirty)* **5.** Which story is interesting? *(boring)* **6.** Which dress is new? *(old)* **7.** Which apples are good? *(bad)* **8.** Which vases are cheap? *(expensive)* **9.** Which phone is out of order *(in order)*? **10.** Which ideas are useful? *(useless)*

X. ***Completaţi spaţiile libere cu* every, each *sau* either:**

1. ... of the three lectures has a definite subject. **2.** It is impossible to predict the issue with these two candidates: ... candidate may win. **3.** ... few weeks she saw something new to buy. **4.** I'll be back in a minute, my dear aunt und uncle; he said and nodded coolly to .... **5.** They were all men of ability, ... in his own way. **6.** ... guest had a separate room. **7.** I go to work ... day. **8.** This must be decided by the individual judgement of ... reader. **9.** At ... end of the corridor was a door. **10.** Whatever was odious in ... increased the scorn which the multitude felt for ... **11.** It was his ability to state clearly ... point. **12.** He looked over me and at me and on ... side of me. **13.** ... teacher can contribute original research towards the building up of educational theory, for ... child is unique. **14.** ... volume in the series is complete and independent.

XI. ***Traduceţi în limba engleză:***

— De ce dorm oamenii noaptea?

— Dar tu cînd dormi, Darie?

— Tot noaptea. Însă, vara mai ales, n-aş dormi deloc.

— Dar ce-ai face?

— M-aş culca pe iarbă. Însă cu faţa în sus m-aş culca. Aş ţine ochii deschişi. Dacă s-ar putea să nu clipesc, n-aş clipi. Aş privi stelele. Şi privindu-le, mi-aş închipui că sînt liber.

— Culcă-te în iarbă acum. Uită-te la stele acum, Darie, şi închipuieşte-ţi acum ceea ce vrei tu să-ţi închipuieşti. Ascult ce îmi spune vîntul. Mă culc pe iarbă. Îmi pun amîndouă mîinile sub cap. Privesc cerul. Pare neclintit, însă eu ştiu că nu e neclintit. Nimic nu stă neclintit. Întregul cer, cît se vede şi cît nu se vede, cu stelele lui, care se văd şi care nu se văd, vine de undeva. De unde? Nu ştiu. Am să întreb iarba. Nu ştie nici ea. Întind mîinile. Opresc din alergarea lui lină, vîntul. Îl întreb.

— Nu ştiu, Darie.

— Ştie cineva pe lumea asta?

— Nu ştie, Darie.

Acum, îmi spun, acum n-am să mai întreb pe nimeni. Am să privesc cerul. Încep să-l privesc.

(*Zaharia Stancu*-Desculţ)

4. NUMERALUL (The Numeral)

4.1. Definiţie

Numeralul este partea de vorbire care:

a) exprimă un număr, determinarea numerică a obiectelor (numeralul cardinal) sau ordinea obiectelor prin numărare (numeralul ordinal);
b) îndeplineşte mai multe funcţii sintactice, în funcţie de folosirea lui substantivală, adjectivală sau adverbială;
c) nu are categorii gramaticale decît în folosirea substantivală *(million — millions)*.

4.2. Clasificare

4.2.1. Conform gramaticii structuraliste, numeralul intră în clasa determinanților (vezi cap. 3.)

Double, twice, three times, etc. la fel ca şi fracţiile *one third, two fifths*, etc. sînt considerate predeterminanţi, fiind aşezate înaintea determinanţilor *the/this/my* în cadrul grupului nominal: **double** *the amount*, **one third (of)** *the time.*

Numeralul cardinal: *one, two, three*, etc. şi numeralul ordinal: *the first, the second*, etc. sînt considerate postdeterminanţi, ele urmînd determinanţii *the/this/my* în cadrul grupului nominal în ordinea numeral ordinal — numeral cardinal: **the first three** *children*, **the last two persons.**

4.2.2. În cadrul gramaticii tradiţionale, există controverse cu privire la numeral, numeralul nefiind o parte de vorbire omogenă. Majoritatea gramaticilor tradiţionale disting următoarele categorii de numerale: numeralul cardinal, numeralul ordinal, numeralul fracţionar, numeralul colectiv, numeralul multiplicativ, numeralul distributiv şi numeralul adverbial.

4.3. Numeralul cardinal (The Cardinal Numeral)

Numeralul cardinal exprimă numărul *(one, two, three)* sau determinarea numerică a obiectelor *(four books, one hundred years)*.

4.3.1. Forma numeralului cardinal. Numeralele cardinale de la 1 la 12 în limba engleză sînt următoarele:

1 *one*	5 *five*	9 *nine*
2 *two*	6 *six*	10 *ten*
3 *three*	7 *seven*	11 *eleven*
4 *four*	8 *eight*	12 *twelve*

Cifra *0 (zero)* ocupă un loc special în cadrul numeralelor cardinale. Ea se poate citi zero [ˈziərəu], *oh* [əu], *nil, nothing* sau *love.*

Zero este folosit pentru 0 în matematică şi pentru indicarea temperaturii: *It is ten degrees below* **zero.**

La numerele de telefon, 0 se pronunţă [əu]: *Dial 6070* [ˈsiks ˈəu ˈsevn ˈəu] *and ask for extension 90* [ˈnain ˈəu]

Nil [nil] sau *nothing* sînt folosite în exprimarea scorului la fotbal: *Leeds United won 4.0 (four* **nil** */ four to* **nothing.)**

Love [lʌv] este folosit în tenis: *Năstase leads by 30.0 (thirty* — **love).**

Numeralele cardinale între 13 şi 19 se formează cu ajutorul sufixului *-teen* adăugat la numerele 3—9:

13 *thirteen*	17 *seventeen*
14 *fourteen*	18 *eighteen*
15 *fifteen*	19 *nineteen*
16 *sixteen*	

Numeralele 13 şi 15 prezintă deosebiri ortografice şi de pronunţie faţă de numeralele 3 şi 5 de la care s-au format:

13 *thirteen* [ˈθəːˈtiːn]
15 *fifteen* [ˈfifˈtiːn]

Toate numeralele în *-teen* au două accente: *eighteen* [ˈeiˈtiːn], dar cînd sînt folosite ca adjective păstrează numai primul accent: *seventeen years* [ˈsevntiːn jəːz]

Numele zecilor se formează de la unităţile 2—9, la care se adaugă sufixul *-ty*:

20 *twenty*	60 *sixty*
30 *thirty*	70 *seventy*
40 *forty*	80 *eighty*
50 *fifty*	90 *ninety*

Numeralele 20, 30, 40 şi 50 prezintă particularităţi ortografice şi de pronunţare faţă de numele unităţilor de la care s-au format:

2 *two*	20 *twenty*
3 *three*	30 *thirty*
4 *four*	40 *forty*
5 *five*	50 *fifty*

Notă: Numele zecilor la plural: *twenties, thirties, forties, fifties*, etc., precedate de articolul *the* sau alt determinant, sînt folosite pentru a exprima o perioadă sau vîrstă:

The literature of **the thirties.** Literatura anilor '30. *She was a good-looking woman in her* **forties.** Era o femeie frumoasă între 40 şi 50 de ani.

În limba engleză, numele zecilor se leagă de unităţi direct, cu ajutorul unei liniuţe de unire:

68 *sixty-eight* **79 *seventy-nine***

Notă: În limba engleză scrisă, numeralele scurte se redau de obicei cu litere, iar cele mai lungi cu cifre: *I have* **ten** *lei in my pocket. There are* **250** *people in the conference hall. Bucharest has a population of* **two million** *inhabitants. Romania has a population of about* **22,000,000** *people.*

Numeralele care denumesc sute, mii sau milioane sînt legate prin *and* de cele care denumesc zeci şi unităţi: 115 = *a/one hundred and fifteen;* 3,005 = *three thousand and five.*

Între clasele unui număr întreg se pune virgulă în limba engleză şi nu punct ca în limba română: 4,000; 3,140. (Punctul indică zecimale: 3.05).

Notă: În exprimarea curentă, miile se transformă în sute: *How much money have you got?* **Sixteen hundred** *lei* (= 1,600).

Cînd sînt folosite la singular, numeralele *hundred, thousand* şi *million* sînt întotdeauna precedate de articolul nehotărît sau de un numeral: 100 *one/a hundred books, 141 a hundred and forty-one; 11,200 a thousand and two hundred; 1,500,000 a million and five hundred-thousand.*

Cînd sînt precedate de numărul unităţilor şi acesta este mai mare decît 1, numeralele *hundred* şi *thousand* nu primesc *s* la plural: 300 *three hundred;* 5,000 *five thousand.*

Atenţie! 1. Aceste numerale primesc terminaţia *s* cînd sînt folosite:
a) ca substantive: **Thousands** *have read this book.*
b) cînd sînt urmate de prepoziţia *of*: *The number of young people studying in our schools amounts to* **hundreds OF thousands.**

2. *Million* are formă de plural cînd este urmat de prepoziţia *of* sau cînd nu precedă alt numeral: *five millions of people. This work of art is worth five millions.*

***A/one billion* înseamnă b i l i o n în Statele Unite ale Americii şi t r i l i o n în Marea Britanie.**

1 *one*	11 *eleven*	21 *twenty-one*
2 *two*	12 *twelve*	22 *twenty-two*
3 *three*	13 *thirteen*	30 *thirty*
4 *four*	14 *fourteen*	50 *forty*
5 *five*	15 *fifteen*	50 *fifty*
6 *six*	16 *sixteen*	60 *sixty*
7 *seven*	17 *seventeen*	70 *seventy*
8 *eight*	18 *eighteen*	80 *eighty*
9 *nine*	19 *nineteen*	90 *ninety*
10 *ten*	20 *twenty*	100 *a/one hundred*

101	*a/one hundred and one*
112	*a/one hundred and twelve*
135	*a/one hundred and thirty-five*
200	*two hundred*
300	*three hundred*
400	*four hundred*
845	*eight hundred and forty-five*
1,000	*a/one thousand*
1,253	*a/one thousand two hundred and fifty-three*
2,000	*two thousand*
3,005	*three thousand and five*
10,000	*ten thousand*
1,000,000	*a/one million*
2,500,020	*two million five hundred thousand and twenty*

4.3.2. Întrebuinţarea numeralului cardinal. În limba engleză, numeralul cardinal este folosit:

a) pentru exprimarea numelor numerelor abstracte: *one, two, three, four, five,* etc. sau a determinării numerice a obiectelor: *three apples, one hundred pioneers.*

b) pentru exprimarea datei (anilor). Anii se citesc: 1980 — *one thousand nine hundred and eighty* sau *nineteen hundred and eighty* — în stilul oficial; 1980 — *nineteen eighty* — în engleza vorbită.

c) pentru indicarea numărului unui anumit obiect (pagină, lecţie, capitol, casă, autobuz, etc.): *Lesson 10, Chapter 3, Flat 11, bus no. 31; I live at No. 4, Eminescu Street.*

d) în exprimarea timpului cronologic. În acest caz, propoziţia începe de obicei cu pronumele *it*: *It is two o'clock. It is five o'clock sharp.* Este ora cinci fix.

O'clock se foloseşte numai cu ora fixă şi se poate omite: *What's the time? Five.*

Pentru a indica fracţiunile de ore pînă la „şi jumătate" se menţionează numărul minutelor urmat de prepoziţia *past* şi de ora respectivă: *It is ten (minutes)* **past** *nine.* Este (ora) 9 şi 10 (minute). *It is a quarter* **past** *three.* Este (ora) 3 şi un sfert. *It is* **half** *past seven.* Este 7 şi jumătate.

Fracţiunile între jumătate şi ora următoare se redau în limba engleză spunînd numărul minutelor, prepoziţia *to* şi apoi ora: *It is twenty (minutes)* **to** *six.* Este şase fără 20 (de minute). *It is a quarter* **to** *eight.* Este opt fără un sfert. *It is five* **to** *eleven.* Este 11 fără cinci.

Notă 1. Se practică exprimarea orei şi în felul următor: *2:15 two fifteen; 5:30 five thirty*, mai ales cînd este vorba de orarul trenurilor, ora exactă la BBC, etc.

2. În limba engleză, orele de la 13:00 pînă la 24:00 se exprimă tot cu numeralele de la 1 la 12 şi abrevierea *p.m. (post meridiem)*: *It is 4 o'clock p.m.* Este ora 16.00. (Orele 1.00 — 12.00 dimineaţa sînt urmate de abrevierea *a.m.* — *ante meridiem.*)

3. În engleza americană se folosesc şi prepoziţiile *after* şi *before* în loc de *past* şi *to*: 8 : 10 *It is ten (minutes)* **after** *8.* 8 : 40 *It is twenty (minutes)* **before** *9.* iar pentru „şi jumătate" se menţionează ora şi *thirty*: 8 : 30 *It's eight* **thirty**.

e) pentru a indica un număr de telefon

Numerele de telefon se citesc cifră cu cifră: *597216 = five nine seven two one six; 481039 = four eight one oh three nine.*

Dacă primele sau ultimele două cifre sînt la fel, se foloseşte cuvîntul *double*: *2238 — double two three eight; 5555 — double five double five.*

Nu se foloseşte cuvîntul *double* dacă cifrele din mijloc sînt aceleaşi: *3002 — three oh oh one.*

f) în exprimarea operaţiilor aritmetice

În acest caz verbul poate fi folosit la singular sau plural:

2 + 5 = 7 Two plus five is/are seven.

7 − 3 = 4 Seven minus three makes/make four.

6 × 5 = 30 Six multiplied by 5 is/are thirty.

40 : 5 = 8 Forty divided by 5 is/are 8.

g) pentru exprimarea vîrstei: *How old are you?* Cîţi ani ai? *I am* **ten** *years old.* Am zece ani.

Atenţie! În exprimarea vîrstei în limba engleză, se poate omite partea finală: *I am ten (years old)*, dar este incorectă menţinerea cuvîntului *years*, ca în limba română.

4.4. Numeralul ordinal (The Ordinal Numeral)

Numeralul ordinal indică ordinea în timp sau în spaţiu a obiectelor sau a acţiunilor: *He was* **the first** *to come.* **The second** *house round the corner is mine.*

4.4.1. Forma numeralului ordinal. Numeralele ordinale sînt alcătuite din următoarele elemente: numeralul cardinal, care poate fi considerat radicalul, articolul hotărît *the*, care precede radicalul, şi sufixul *-th*, care se adaugă la radical: *4 — four — the fourth; 7 — seven — the seventh.*

Numeralele ordinale de la 1 la 3 au forme care se abat parţial de la această regulă: *the first, the second, the third.*

Cîteva numerale ordinale prezintă dificultăţi ortografice:

5 — *the fifth*	12 — *the twelfth*
8 — *the eighth*	30 — *the thirtieth*
9 — *the ninth*	40 — *the fortieth*

La numeralele compuse, numai ultimul număr primeşte *-th*: 27 — *the twenty-seven***th**; 236 — *the two hundred and thirty-six***th**.

Numeralele ordinale cuprinzînd cuvintele *hundred, thousand, million* pot fi precedate numai de *one*, nu şi de *a*, iar articolul hotărît poate fi omis: *the one hundred and thirty-second.*

Abrevierea numeralelor ordinale se face prin adăugarea ultimelor două litere la cifră: *1st; 2nd; 3rd; 4th; 21st; 32nd; 43rd; 54th; 10th; 100th.*

Numeralul ordinal

1 the first	*the 1st*	*15 the fifteenth*	*the 15th*
2 the second	*the 2nd*	*16 the sixteenth*	*the 16th*
3 the third	*the 3rd*	*17 the seventeenth*	*the 17th*
4 the fourth	*the 4th*	*18 the eighteenth*	*the 18th*
5 the fifth	*the 5th*	*19 the nineteenth*	*the 19th*
6 the sixth	*the 6th*	*20 the twentieth*	*the 20th*
7 the seventh	*the 7th*	*21 the twenty-first*	*the 21st*
8 the eighth	*the 8th*	*30 the thirtieth*	*the 30th*
9 the ninth	*the 9th*	*31 the thirty-first*	*the 31st*
10 the tenth	*the 10th*	*32 the thirty-second*	*the 32nd*
11 the eleventh	*the 11th*	*40 the fortieth*	*the 40th*
12 the twelfth	*the 12th*	*100 the (one) hundredth*	*the 100th*
13 the thirteenth	*the 13th*	*101 the hundred and first*	*the 101st*
14 the fourteenth	*the 14th*	*1,000 the one thousandth*	*the 1,000th*

4.4.2. Întrebuinţarea numeralului ordinal. În limba engleză, numeralul ordinal este folosit:

a) la exprimarea datei: *April 25th, the 25th of April.*
În exprimarea datei, numeralul ordinal poate fi aşezat înainte sau după numele lunii.
Dacă numeralul ordinal precede denumirea lunii, acesta este urmat de *of*: *I was born* **on the 28th of** *April 1965.*
Dacă numeralul ordinal este aşezat după denumirea lunii, *of* este omis: *Ann was born on April* **(the) 28th.**
Această exprimare este mai frecventă în scris.

Notă: Exprimarea datei diferă în varianta britanică şi americană a limbii engleze. În engleza britanică, ordinea este data – luna – anul: *05.02. 1981 – the 5th of February 1981.*

În engleza americană, ordinea este luna – data – anul: *05.02.1981 – May the 2nd 1981.*

b) pentru a indica ordinea într-o serie:

the Second World War	*the tenth floor*
the third act	*Henry the Eighth*

Notă: Cînd unele dintre aceste denumiri sînt urmate de numeral, se foloseşte numeralul cardinal: *Act Three; World War I; page five.*

c) pentru a exprima repetarea la intervale regulate: *every second day* = din două în două zile/la fiecare două zile; *every third month* = din 3 în 3 luni, o dată la 3 luni.
În aceste expresii, articolul *the* este omis.

4.5. Numeralul fracţionar (The Fractional Numeral)

Numeralul fracţionar arată una sau mai multe părţi ale întregului: *one third. three tenths.*

4.5.1. Forma numeralului fracţionar. Numeralele fracţionare sînt redate sub forma unor fracţii.

Numărătorul fracţiei este exprimat printr-un numeral cardinal, iar numitorul printr-un numeral ordinal: 1/2 = *a/one half* = o jumătate, o doime; 1/3 = *a/one third* = o treime.

Numitorul se citeşte la plural cînd numărătorul exprimă o unitate mai mare de 1: $\frac{2}{3}$ *two-thirds*; $\frac{3}{4}$ *three quarters/three-fourths*; $\frac{8}{30}$ *eight-thirtieths.*

Substantivul determinat de o fracţie ordinară este la singular:
$\frac{1}{2}$ *hour = half an hour*; $\frac{3}{4}$ *ton = three quarters ton.*

Substantivul determinat de numeralul 1 *(one)* împreună cu o fracţie ordinară este folosit la plural în scris, dar se citeşte la singular după întreg şi la plural după fracţie: 1 $\frac{3}{4}$ *miles — one mile and three quarters* sau *one and three quarter miles.*

Substantivul determinat de un numeral mai mare decît 1, împreună cu o fracţie ordinară, se află întotdeauna la plural: 4 1/2 *tons = four and one half tons* sau *four and a half tons.*

În cazul fracţiilor zecimale, întregul se desparte de zecimale printr-un punct: 3.25 = *three point two five.*

Numeralele înainte de punct se citesc ca un singur număr, iar cele care urmează punctului, cifră cu cifră: 18.75 = *eighteen point seven five.*

În cazul fracţiilor zecimale, zero se citeşte *nought* în Anglia şi *zero* în S.U.A.: 1.05 = *one point nought five* (în pronunţarea britanică); 1.05 = *one point zero five* (în pronunţarea americană).

Substantivul determinat de o fracţie zecimală se află la singular cînd partea întreagă este zero şi la plural în toate celelalte cazuri: *0.75 metre = nought point seven five of a metre; 4.25 metres = four point two five metres.*

4.6. Numeralul colectiv (The Collective Numeral)

Numeralul colectiv arată că obiectele sînt considerate în grup şi nu izolat.

4.6.1. Forma numeralului colectiv. Numeralele colective sînt: *couple, pair, team, dozen, score, yoke.*

Numeralele *couple, pair, team, yoke* numesc grupe de doi: *a couple of seconds* = două secunde; *a pair of shoes* = o pereche de pantofi; *two team of cattle* = două perechi de vite; *four yoke of oxen* = patru perechi de boi; *two pair(s) of horses* = două perechi de cai.

Numeralele *dozen, score* numesc grupe mai mari de doi: *dozen* = duzină *two dozen eggs; score* = 20; *half a score* = 10; *a score of people* = douăzeci de oameni.

4.6.2. Întrebuinţarea numeralului colectiv. Majoritatea numeralelor colective sînt folosite ca substantive: *I bought a new* **pair** *of shoes yesterday.*

Numeralele colective se folosesc la singular cînd sînt precedate de un numeral cardinal sau nehotărît: *two dozen of eggs, several pair(s) of shoes.*

Cînd numeralele colective nu sînt precedate de un numeral, indiferent dacă stau singure sau sînt urmate de prepoziția *of*, ele se folosesc la plural: *The pupils entered the classroom in* **couples.** *I have asked him about it* **dozens** *of times.*

4.7. Numeralul multiplicativ (The Multiplicative Numeral)

Numeralul multiplicativ arată măsura în care crește o cantitate **(double** *the amount)* sau o acțiune *(Agricultural output has increased* **five times).**

4.7.1. Forma numeralului multiplicativ. Numeralul multiplicativ are forme diferite, în funcție de stilul familiar, tehnic, oficial, etc. în care el este folosit.

În vorbirea curentă, numeralele multiplicative de la 1 la 3 au următoarele forme: *once* — odată; *twice* — de două ori; *thrice* — de trei ori. (Forma *thrice* este învechită).

De la numărul 4 în continuare, numeralele multiplicative conțin în structura lor un numeral cardinal urmat de substantivul *times* (ori, dăți): *four times, five times, six times*, etc.

Forma cu *times* este folosită și în locul lui *thrice*: *three times.*

În stilul literar, tehnic sau oficial, se folosește numeralul multiplicativ format din numeralul cardinal și sufixul *-fold*: *twofold, threefold, a hundredfold*: *a threefold quantity* = o cantitate triplă.

Pentru unitatea 1, forma numeralului multiplicativ este *single*, iar pentru 2 se folosește pe lîngă *twofold* și forma *double.*

4.7.2. Întrebuințarea numeralului multiplicativ. Numeralul multiplicativ se folosește ca predeterminant: *double the amount*
sau ca adverb: *The rate of industrial development has risen* **three times.** Ritmul dezvoltării industriale a crescut de trei ori. (vezi și § 4.9.)

4.8. Numeralul distributiv (The Distributive Numeral)

Numeralul distributiv exprimă gruparea numerică a obiectelor. Observați cîteva modalități de a exprima aceeași idee: *two at a time; two by two; by twos; two and two; in twos (in pairs)*:

The pupils left the classroom **two by two/in twos.** Elevii au părăsit clasa cîte doi. *He ran down* **three** *steps* **at a time.** A coborît scările cîte trei odată.

4.9. Numeralul adverbial (The Adverbial Numeral)

Numeralul adverbial arată:

a) de cîte ori are loc o acțiune: *once, twice, three times (thrice); ten times, a hundred times; bis; once more; once again; twice as fast* etc.
They have English **twice** *a week.* Au engleza de două ori pe săptămînă.
I told you **a hundred times** *not to lie to me.* Ți-am spus de o sută de ori să nu mă minți.

Notă: *Thrice* este învechit, se folosește în stilul literar. În vorbirea curentă este înlocuit cu *three times.*

b) locul ocupat într-o serie: *first; firstly; secondly; thirdly; fifthly; eighthly; in the first/second place. I asked him a few questions*: **first** *who he was*, **secondly** *what he wanted.*

Notă: *firstly* este considerat prețios și nu este des folosit în vorbirea curentă.

Exerciții

I. *Citiți în limba engleză următoarele:*

a) *cifre*: 195; 248; 352; 2934; 6855; 5420; 41,173; 75,862;

b) *ani*: 1821; 1848; 1453; 1066; 1918; 1944; 1981; 1648; 1900; 1240; 1907;

c) *ore*: 11.5; 12.10; 1.30; 2.45; 3.25; 8.35; 5.20; 4.15; 9.40; 6,00; 7.55;

d) *numere de telefon*: 91.95.61; 47.18.03; 66.16.44; 39.88.51; 16.40.03; 44.35; 77.88; 13,45;

e) *numerale ordinale și fracționare*: 3rd; 8th; 20th; 37th; 40th; 59th; 100th; $1{,}062^{nd}$; $\frac{5}{6}$; $\frac{2}{8}$; $\frac{1}{3}$; $1\frac{1}{2}$; $2\frac{2}{4}$; 0.18; 2.38; 0.85 ton; 2.75 metres.

II. *Scrieți următoarele date*:

20.X.1949; 10.II.1958; 1.V.1953; 30.XII.1947; 15.IV.1933; 23.VIII.1944.

III. *Traduceți în limba engleză*:

1. 24 Ianuarie și 23 August sînt sărbători naționale ale poporului nostru. **2.** Deschideți cartea la pagina 48 și citiți capitolul 15 încă o dată. **3.** Locuiesc pe strada Spiru Haret nr. 49. **4.** Cîți ani ai? Am 12 ani. **5.** La ora două și jumătate iau autobuzul 331 și mă duc să vizitez expoziția. **6.** Cît costă o pereche de pantofi? **7.** Am cumpărat unt, o duzină de ouă și 1 kg de făină. **8.** Între zece fără zece și zece și zece avem pauza mare. **9.** Te aștept de mai mult de o jumătate de oră. **10.** Am format 55.79.24 și apoi am așteptat. **11.** Cred că au plecat cu trenul de 6.30. **12.** În noiembrie 1979 a avut loc cel de-al XII-lea Congres al Partidului Comunist Român.

5. PRONUMELE (The Pronoun)

5.1. Definiție

Pronumele:

a) reprezintă o clasă eterogenă, unele pronume pot înlocui substantive în comunicare $\left(\begin{Bmatrix}\text{The man}\\ \text{He}\end{Bmatrix}\ \textit{is here}\right)$; alte pronume desemnează direct vorbitorul și ascultătorul *(I, you)* sau desemnează global sau parțial obiecte sau fenomene *(all, each)*;

b) are categoriile gramaticale de persoană, gen, număr și caz;

c) îndeplinește funcțiile sintactice de subiect, nume predicativ, atribut, apoziție, complement.

5.2. Rolul de substitut al pronumelui

În gramatica tradiţională, pronumele este partea de vorbire care ţine locul unui substantiv sau grup nominal:

John } *is a student.*
He

Peter and Mary
Those young people } **are students.**
They

Pronumele reprezintă însă o clasă eterogenă. Unele pronume constituie un substitut al substantivului *(he, she, it, they)*, altele desemnează direct vorbitorul şi interlocutorul *(I, you)*; iar pronume ca *all, every, each* desemnează global sau parţial obiecte sau fenomene.

În gramatica structuralistă, se foloseşte termenul de *substitut* pentru cuvintele care pot apărea în locul în care apar substantivele sau termenul de **pro-form** pentru toate acele cuvinte care înlocuiesc alte părţi de vorbire.

5.3. Categoriile gramaticale ale pronumelui

Unele pronume au categoriile gramaticale de persoană, gen, număr şi caz.

Categoria de persoană este specifică pronumelui şi verbului: persoana I, a II-a, a III-a: *I am/You are/He is.*

Categoriile de gen, număr şi caz se întîlnesc şi la substantiv, dar la pronume ele prezintă anumite particularităţi.

Spre deosebire de substantiv, pronumele are:

a) genul marcat doar la persoana a III-a singular: masculin/feminin/neutru: *he/she/it.*
b) numărul marcat prin supletivism (cuvinte diferite): *I/we, he/they.*
c) contrastul între cazul nominativ şi acuzativ/dativ: *I/me, he/him, who/whom.*

Persoana şi numărul. Pronumele personale, reflexive şi posesive au forme distincte pentru persoană şi număr:

Persoana I	singular:	*I*	*myself*	*mine*
	plural:	*we*	*ourselves*	*ours*
Persoana a II-a	singular:	*you*	*yourself*	*yours*
	plural:		*yourselves*	
Persoana a III-a	singular:	*he*	*himself*	*his*
		she	*herself*	*hers*
		it	*itself*	—
	plural:	*they*	*themselves*	*theirs*

Genul. Pronumele personale, reflexive şi posesive sînt marcate formal pentru gen la persoana a III-a singular:

Masculin:	*he/him*	*himself*	*his*
Feminin:	*she/her*	*herself*	*hers*
Neutru:	*it*	*itself*	—

La pronumele relative există o distincţie între pronumele pentru nume de persoane *(who, whom)* şi pentru nume de obiecte sau animate *(which).*

Cazul. Substantivele şi majoritatea pronumelor în limba engleză au două cazuri marcate formal: c a z u l c o m u n (nominativ, acuzativ/dativ) şi c a z u l g e n i t i v:

C a z u l c o m u n: { **The postman** / **Somebody** } *is at the door.*

I can see { **the postman** / **somebody** } *at the door.*

C a z u l g e n i t i v: { **The postman's** / **Somebody's** } *bag*

Pronumele personal şi pronumele *who* au trei cazuri marcate formal: nominativul, dativ/acuzativul şi genitivul:

Nominativ:	*I*	*we*	*he*	*she*	*they*	*who*
Dativ / acuzativ:	*me*	*us*	*him*	*her*	*them*	*who(m)*
Genitiv:	*my*	*our*	*his*	*her*	*their*	*whose*

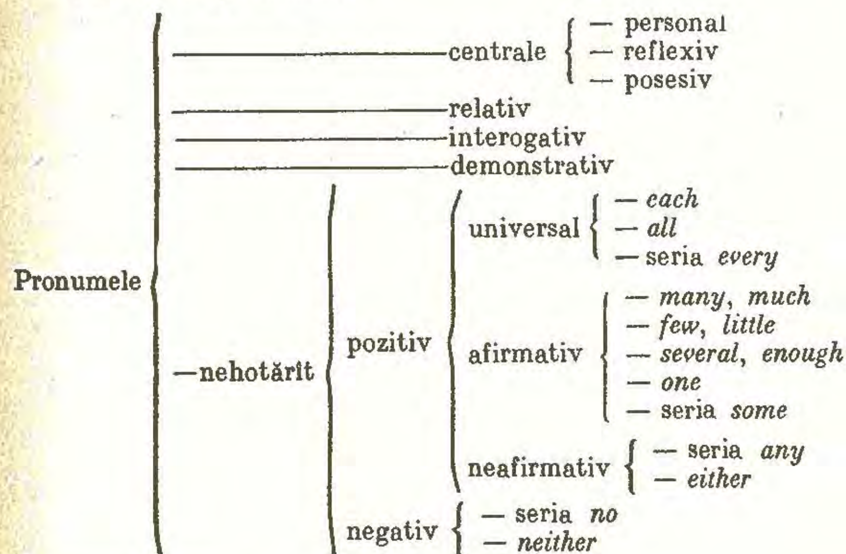
Conform tradiţiei gramaticale, pronumele personal la cazul genitiv este cunoscut sub numele de a d j e c t i v p o s e s i v.

5.4. Clasificarea pronumelui

Pronumele formează o clasă eterogenă, deoarece nu toate pronumele au forme flexionare pentru aceleaşi categorii gramaticale.

Pronumele personale, reflexive şi posesive sînt considerate *centrale* clasei de pronume, ele avînd forme distincte pentru persoană, gen, număr şi caz.

Clasificarea pronumelor*

* R. Quirk et al, op. cit., p. 207.

5.5. Funcțiile sintactice ale pronumelor

De regulă pronumele înlocuiesc substantivele. Uneori însă ele determină substantivele.

Cînd pronumele înlocuiește un substantiv, se vorbește de valoarea substantivală (sau pronominală) a pronumelui, iar cînd acesta determină un substantiv, se vorbește despre valoarea de determinant (sau adjectivală) a pronumelui.

Din punct de vedere al valorii substantivale sau de determinant, pronumele în limba engleză pot avea:

a) numai valoare substantivală: *I*, *you*, *he; mine*, *yours*; *somebody*, *something*, etc.

b) numai valoare de determinant: *every*, *my*, *no*; etc.

c) valoare substantivală și de determinant: *this/that*, *these/those*, *some/any*, etc.

Valoarea substantivală și cea determinativă condiționează funcțiile sintactice ale pronumelui. Pronumele folosite ca determinanți nu pot îndeplini decît funcția sintactică de atribut:

My / **This** / **Every** } *book is new.*

pe cînd pronumele folosite cu valoare substantivală (pronumele propriu-zise) pot îndeplini diverse funcții sintactice:

subiect: **I** *am a member of the Union of Communist Youth.*

nume predicativ: *He is always* **himself.**

complement indirect: *Show* **me** *your stamp collection, please.*

complement direct: *He taught* **us** *a lesson.*

complement prepozițional: *He will talk* **about himself.**

etc.

Pronumele relative și interogative îndeplinesc și funcția de marcă a unor raporturi sintactice, introducînd propoziții secundare în frază: *The man* **who** *is speaking is our teacher. I wondered* **what** *he meant.*

5.6. Pronumele personal (The Personal Pronoun)

Pronumele personal desemnează persoanele ce pot apărea într-un dialog (vorbitorul, interlocutorul) sau înlocuiește obiectul despre care se vorbește, are categoriile gramaticale de persoană, gen, număr și caz și poate îndeplini funcțiile sintactice de subiect, nume predicativ, atribut, apoziție și complement.

Pronumele personal are forme supletive pentru categoriile gramaticale de persoană, gen, număr și caz.

Aceste categorii gramaticale nu apar însă la toate formele pronumelui personal.

5.6.1. Categoria persoanei la pronumele personal. În limba engleză, pronumele și verbul sînt singurele părți de vorbire care au categoria gramaticală a persoanei: **I am** *a teacher.* Eu sînt profesor. **He is** *a chemist.* El este chimist.

Deoarece verbul este marcat de regulă pentru persoană numai la persoana a III-a singular, pronumele rămîne singurul indicator al celorlalte persoane.

De aceea, pronumele personal este de obicei menționat în comunicare în limba engleză, spre deosebire de limba română: **I** *speak English.* (Eu) vorbesc englezește.

Notă: În limba engleză, pronumele *I* se scrie întotdeauna cu literă mare: *He speaks English better than* **I** *do.*

Conform definiției tradiționale, persoana I desemnează persoana care vorbește, persoana a II-a, persoana cu care se vorbește, iar persoana a III-a indică pe cel despre care se vorbește.

Notă: Această definiție este incompletă.* Pronumele *I* desemnează pe cel care vorbește și care face actul de vorbire posibil.

Pronumele de persoana a II-a *you* este persoana care receptează discursul.

Pronumele de persoana a III-a *he/they* reprezintă membrul nemarcat al corelației. Acest pronume nu face posibilă începerea actului de vorbire, ci desfășurarea lui logică. *He/they* îndeplinește o funcție anaforică în discurs, cea de referire la elemente deja introduse în discurs: *Peter was very tired as* **he** *had worked hard all day.*

În acest fel, pronumele *he/they* nu se referă la o persoană în același mod ca și pronumele *I* și *you.*

Pronumele personale în limba engleză sînt folosite și cu valoare generică *(generic person).*

Pronumele *he/she* este folosit cu valoare generică în propoziții care exprimă un adevăr universal: **He** *who laughs last laughs best.* Cine rîde la urmă rîde mai bine.

În asemenea contexte, valoarea lui *he* este cea a unui determinant demonstrativ: **That** *one who...*

Pronumele *you* este folosit și cu sensul nedefinit de *one*: **You** *can never tell.* Nu se știe niciodată

iar *they*, cu sensul de „oameni în general": **They** *make bicycles in this factory.*

5.6.2. Categoria genului la pronumele personale. Pronumele personal are categoria gramaticală a genului numai la persoana a III-a singular:

He este folosit pentru a înlocui nume de persoane de sex bărbătesc: **Tom Brown / He** *is the centre forward.*

She este întrebuințat pentru nume de persoane de sex femeiesc: **Barbara/She** *is my sister.*

It înlocuiește nume de obiecte sau de animale: **The dog/It** *barked when the guests came.*

Notă: *He/She* sînt folosite pentru a înlocui și unele substantive animate sau inanimate, care sînt de obicei neutre (vezi § 2.4.6.): **The ship/She** *has already arrived.*

În limba engleză, pronumele pentru persoana a III-a plural *they* nu are forme distincte pentru gen, ca în limba română:

The girls / **They** } *are here.* — Fetele / Ele > sînt aici.

The boys / **They** } *haven't come yet.* — Băieții / Ei > nu au venit încă.

These birds / **They** } *are very pretty.* — Aceste păsări / Ele > sînt foarte frumoase.

* Vezi: Ioana Ștefănescu, op. cit., pp. 180—183.

5.6.3. Categoria numărului la pronumele personal

Pronumele pentru persoana I plural *we* nu reprezintă mai mulți de *I* ci *I + he*:

Can { **we** / **he and I** } *come at eight?*

Această întrebuințare a lui *we* este cunoscută sub denumirea de *exclusive „we"*.

O altă funcție a pronumelui *we* este de a include și pe ascultător *(inclusive „we" = I + you)*:

Well, how are **we** *feeling today?* Ei, cum ne mai simțim astăzi?

Notă: *We* poate fi folosit astfel de către un doctor, o profesoară sau o soră medicală care se adresează unui copil, pentru a crea un sentiment de solidaritate între vorbitor și ascultător.

Forma *you* este folosită atît pentru persoana a II-a singular, cît și pentru persoana a II-a plural: *I told* **you** *to sit down.* V-am / Ți-am spus să stai jos.

Pluralul persoanei a II-a este de asemenea un plural inclusiv ca și la persoana I: vorbitorul, reprezentat prin *I* sau interlocutorul, reprezentat prin *you* își asociază celelalte persoane ale dialogului: *we = I + he (+ you) you = you + he (+ you).*

Doar pluralul persoanei a III-a reprezintă un plural propriu-zis: *they = he + he + he.*

Notă: În limba engleză nu există pronume de politețe ca în limba română. *You* poate însemna atît *tu, voi,* cît și *dumneata, dumneavoastră,* în funcție de context. La fel *he, she* pot însemna *el, ea* sau *dumnealui, dumneaei.*

5.6.4. Categoria cazului la pronumele personal. Pronumele personal are forme pentru cazul nominativ și pentru dativ/acuzativ (cu excepția lui *you* și *it*):

		Nominativ:	Dativ/Acuzativ:
Persoana I	singular:	*I*	*me*
	plural:	*we*	*us*
Persoana a II-a singular/plural:		*you*	*you*
Persoana a III-a	singular:	*he*	*him*
		she	*her*
		it	*it*
	plural:	*they*	*them*

5.6.5. Funcțiile sintactice ale pronumelui personal. Pronumele personal este folosit întotdeauna cu valoare substantivală. Pronumele personal îndeplinește mai multe funcții sintactice, după cazul în care se află:

a) nominativ: — subiect — **He** *is a pioneer.*
— nume predicativ — *It is* **he** *who did it.*

b) dativ: complement indirect — *Can you tell* **me** *a story?*

c) acuzativ: — complement direct — *I like* **her.**
— complement prepozițional — *Look* **at them!**

Notă: După *than* și *as* se pot folosi și pronume personale în cazul nominativ:

He is { *taller* **than** / *as tall* **as** } **she(is).** / **her.**

5.7. Pronumele reflexiv (The Reflexive Pronoun)

Pronumele reflexiv înlocuiește obiectul asupra căruia se exercită acțiunea verbului și care este identic cu subiectul verbului; are categoriile gramaticale de persoană, gen, număr și caz și îndeplinește în propoziție funcția de complement, nume predicativ sau apoziție.

5.7.1. Categoriile gramaticale ale pronumelui reflexiv. Pronumele reflexiv prezintă următoarele particularități în ceea ce privește categoriile gramaticale de persoană, gen, număr și caz:

a) are persoana I, a II-a, a III-a, ca și pronumele personal și cel posesiv;

b) are forme distincte de gen numai la persoana a III-a singular:
masculin: *himself*
feminin: *herself*
neutru: *itself*

c) are terminația *-self* la singular și *-selves* la plural.

Pronumele reflexiv

Persoana	Numărul	
	Singular	Plural
Persoana I	*myself*	*ourselves*
Persoana a II-a	*yourself*	*yourselves*
Persoana a III-a:		
masculin	*himself*	
feminin	*herself*	*themselves*
neutru	*itself*	

5.7.2. Întrebuințarea pronumelui reflexiv. Pronumele reflexiv este folosit mai ales în propoziții în care complementul direct sau prepozițional este identic cu subiectul.

A) Astfel, pronumele reflexiv îndeplinește în principal funcția de complement direct al unor verbe tranzitive. Din punct de vedere al reflexivității, verbele în limba engleză se împart în:

a) verbe urmate în mod obligatoriu de pronume reflexive, ca: *absent oneself (from), avail oneself (of), behave oneself, busy oneself (with), pride oneself (on)*:

He **busied himself** *with his papers. I* **pride myself** *on my cooking. Behave* **yourself!**

b) verbe care pot fi urmate sau nu de un pronume reflexiv, între cele două întrebuințări existînd diferențe de sens: *apply (oneself), avail (oneself), conduct (oneself), depart (oneself)*:

He **applied himself** *to the task.* A depus toate eforturile pentru îndeplinirea sarcinii. *He* **applied for** *a job.* A făcut o cerere de serviciu.

c) verbe după care pronumele reflexiv se poate omite fără a se produce modificări de sens: *adjust, comb, dress, qualify, shave, wash*:

She went into the bathroom and { **washed herself.** / **washed.** }

B) Pronumele reflexiv este folosit ca parte a unui complement prepozițional, cînd complementul prepoziționel este aceeași persoană cu substantivul: *Look* **after yourself**, *will you. Take care* **of yourself**. *She looked* **at herself** *in the mirror. I don't know what to do* **with myself**.

Atenție! 1. În construcțiile prepoziționale care exprimă relații spațiale între elemente concrete, se folosește pronumele personal în cazul acuzativ, chiar dacă complementul prepozițional este aceeași persoană cu subiectul: **I** *have no books* **on me. We** *have the whole week* **before us. She** *looked* **about her.**

2. Pronumele reflexiv este folosit în asemenea cazuri doar cu valoare emoțională: **She** *was* **beside herself** *with rage.*

3. Există și situații în care uzajul oscilează între pronumele reflexiv și cel personal: *He closed the door behind* **him(self)**. *She gathered the children around* **her(self)**.

Pronumele reflexiv are numai valoare substantivală. El poate îndeplini următoarele funcții sintactice:

— complement direct: *She helped* **herself** *to another piece of cake.*
— complement indirect: *He allowed* **himself** *a break.*
— complement prepozițional: *I looked* **at myself** *in the mirror.*
— nume predicativ: *She is always* **herself**.

5.7.3. Pronumele de întărire *(The Emphatic Pronoun)*. Pronumele reflexive se folosesc:

a) ca pronume reflexive *(non-emphatic use)*: *Help* **yourself!** Servește-te.
b) ca pronume de întărire *(emphatic use)*: *Help her* **yourself**. Ajut-o tu însuți.

Pronumele de întărire subliniază participarea la acțiune a vorbitorului, a interlocutorului sau a obiectului despre care se vorbește, are categoriile gramaticale de persoană, gen, număr și caz și îndeplinește funcția sintactică de apoziție.

Pronumele de întărire se subordonează direct unui pronume personal sau unui substantiv:

He / **The scientist** } **himself** *answered the pupils' questions.*

Poziția nemarcată a pronumelor de întărire este imediat după (pro)numele pe care-l subliniază: **The pupils themselves** *worked in the school garden.*

Cînd (pro)numele însoțit de un pronume de întărire este subiectul propoziției, pronumele de întărire se poate așeza:

— la începutul propoziției: **The boy himself** *drew the map.*
— la sfîrșitul propoziției: **The boy** *drew the map* **himself.**

Pronumele de întărire este accentuat în vorbire.

Faptul că pronumele de întărire depinde întotdeauna de un substantiv sau pronume îi conferă acestuia valoare adjectivală.

Pronumele de întărire îndeplinește funcția sintactică de apoziție: *The headmaster* **himself** *helped the pupils.*

Cînd este precedat de prepoziția *by*, *of* sau *for*, pronumele de întărire are sensul de „*singur*", „*singură*", „*singuri*", „*singure*":

I made the dress **by myself.** *The glass cracked* **of itself.** *I want to see* **for myself.**

5.8. Pronumele posesiv (The Possessive Pronoun)

Pronumele posesiv înlocuiește atît numele obiectului posedat cît și al posesorului, are categoriile gramaticale de persoană, gen, număr și caz și poate îndeplini funcțiile sintactice de subiect, nume predicativ, atribut, apoziție, complement.

Formele pronumelui posesiv sînt:

Persoana	Numărul	
	Singular	Plural
Persoana I:	mine	ours
Persoana a II-a:	yours	
Persoana a III-a: masculin: feminin:	his hers	theirs

Is this your pencil? No, it's not **mine.** *Ask Mary if it is* **hers.** *Is it* **yours,** *Mary?*

Atenție! Pronumele posesive (vezi exemplele de mai sus) nu determină substantive ca adjectivele posesive, ci le înlocuiesc. Observați mai jos diferența dintre adjectivul și pronumele posesiv și pronumele personal în cazul dativ/acuzativ:

Adjective posesive	*Pronume posesive*	*Pronume personal*
It's **my** *car.*	*It's* **mine.**	*It belongs to* **me.**
It's **your** *car.*	*It's* **yours.**	*It belongs to* **you.**
It's **his** *car.*	*It's* **his.**	*It belongs to* **him.**
It's **her** *car.*	*It's* **hers.**	*It belongs to* **her.**
It's **its** *food.*	—	*It-belongs to* **it.**
It's **our** *car.*	*It's* **ours.**	*It belongs to* **us.**
It's **your** *car.*	*It's* **yours.**	*It belongs to* **you.**
It's **their** *car.*	*It's* **theirs.**	*It belongs to* **them.**

5.9. Pronumele interogativ (The Interrogative Pronoun)

Pronumele interogativ ține locul, în propoziții interogative, cuvintelor așteptate ca răspuns la întrebare, poate avea categoria gramaticală de caz și îndeplinește funcția sintactică de subiect, complement sau funcția de marcă, introducînd propoziții subordonate în frază. (Vezi capitolul 26: Vorbirea directă și indirectă).

Pronumele interogative pot fi folosite:

a) numai ca pronume: **Who** *is he?*
b) numai ca determinanți: **What kind** *of man is he?*
c) ca pronume sau ca determinanți: **What** *do you want?* **What** *books do you want?*

Pronumele interogative sînt specializate:

who este folosit pentru ființe,
what pentru lucruri,
which pentru ființe și lucruri,
how much pentru cantități,
how many pentru număr,
what kind of pentru calități, etc.

Din punct de vedere al flexiunii, *who* are forme deosebite pentru fiecare caz. Celelalte pronume interogative sînt invariabile.

WHO are următoarele forme: N.: *Who?* = cine; D: *(to) whom* = cui? Ac: *Whom? Who?* (fam.) = pe cine? G: *Whose?* = al, a, ai, ale cui?

Who se referă numai la persoane: **Who** *did you meet?*

Forma *whose* se poate referi şi la lucruri şi animale:
A: **Whose** *food is this?*
B: *It's the dog's food.*

Whom este folosit mai ales după prepoziţii: **By whom** *was the poem written?*

În vorbirea curentă, *who* este folosit în locul lui *whom*, iar prepoziţia se aşază la sfîrşitul propoziţiei:

Who *was the poem written* **by?**

Notă: Atunci cînd *who* îndeplineşte funcţia de subiect, el este urmat de un verb la singular: **Who** *is speaking?* dar atunci cînd îndeplineşte funcţia de complement, acordul cu verbul se face în număr: **Who** *is she waiting* **for? Who** *are they waiting* **for?**

WHAT ca pronume interogativ se referă la substantive sau înlocuitori ai acestora de orice gen, precum şi la propoziţii întregi:

What *is she?* **What** *is the meaning of this word?*
What *did he tell you?*

Notă: Atunci cînd *what* îndeplineşte funcţia sintactică de subiect, verbul este la singular: **What** *is happening here?* (Ce se întîmplă aici?) dar cînd îndeplineşte funcţia de complement, acordul cu verbul se face în număr: **What** *are they doing?* (Ce face ei?)

What se traduce în limba română prin:

a) CE, atunci cînd presupune un răspuns prin care se arată profesiunea sau funcţia: **What** *is your father?* **What** *are you?*
b) CARE: **What** *are the days of the week?* **What** *is favourite game?*
c) CÎT: **What** *time is it?*

What implică o selecţie dintr-un număr nedefinit de obiecte: **What** *books do you like best?*

WHICH ca pronume interogativ este un nominativ: **Which** *is shorter, Betty or Jane?*, sau un acuzativ: **Which** *of these books do you prefer?*

Which implică selecţia dintr-un număr limitat de obiecte: **Which** *of the two dresses will you take?* **Which** *of the girls do you like?*

Cînd pronumele sau adjectivul interogativ este însoţit de o prepoziţie, aceasta îl precede în limba scrisă: **From what** *country does she come?*

În vorbirea curentă, prepoziţia se aşază la sfîrşitul propoziţiei:

What *country does she come* **from?**

5.10. Pronumele relativ (The Relative Pronoun)

5.10.1. Pronumele relativ se referă la un substantiv sau înlocuitor al acestuia care a fost deja menţionat şi el face legătura între propoziţia în care se află şi cea pe care o însoţeşte: *I know people* { **who** / **that** } *don't like this writer.*

Pronumele relative sînt: *who, which* şi *that.*

Who, D/Ac. *who(m),* G. *whose* se referă la un substantiv sau înlocuitor de gen masculin sau feminin:

The girl **who** *sang is my cousin. A carpenter is a man* **who** *makes chairs and tables. He is a writer* **whose** *works are very well-known.*

Which, whose se referă la substantive de genul neutru: *Tom is wearing a coat* **which** *is too large for him.*

The trees, **whose** *leaves are yellow and red...* Copacii, ale căror frunze sînt galbene şi roşii ... .

That se referă la substantive, indiferent de gen şi caz:

The dog { **that** / **which** } *ran across the street is mine.*

The man { **that** / **who** } *showed you the way is very old.*

Notă: Pronumele relative şi pronumele interogative *who, which* şi *what* se pot asocia cu adverbele *ever* şi *soever* pentru a forma pronume relative, respectiv pronume interogative compuse: *whoever* = (pe) oricine. **Whoever** *comes must wait here.* Oricine vine trebuie să aştepte aici. *whichever* = (pe) oricare. *He will take* **whichever** *is his.* O/Îl va lua pe oricare este a/al lui.

5.10.2. Întrebuinţarea pronumelui relativ. (vezi şi § 25.8.4). *Who, whom, whose* introduc îndeosebi propoziţii relative descriptive (propoziţii care aduc informaţii suplimentare, neesenţiale, despre antecedent): *My wife,* **to whom** *you were speaking just now, wants you to come to dinner.* Soţia mea, căreia îi vorbeai acum, doreşte să vii la noi la masă.

Aceste pronume relative pot introduce şi propoziţii relative restrictive (propoziţii care aduc informaţii absolut necesare pentru clarificarea sensului): *The boy* **who** *threw the stone will be punished.*

Which introduce atît propoziţii relative descriptive (a) cît şi restrictive (b):
a) *Swimming,* **which** *is an enjoyable sport, makes people strong and healthy.*
b) *The glass* **which** *you are drinking out of has just been washed.*

That se foloseşte numai în propoziţii restrictive: *The chair* **that** *was broken yesterday has been mended.*

Pronumele relative *who, which, that* se omit în propoziţiile restrictive (în limba vorbită) cînd se găsesc în cazul acuzativ: *The girl* **(who(m))** *you have just met is my niece. The magazine* **(that)** *you lent me is very interesting.*

5.10.3. Locul pronumelui relativ. Pronumele relativ trebuie aşezat, pe cît posibil, lîngă antecedentul său. Nerespectarea acestei reguli poate da naştere la confuzii: *He met the girl in the street* **that** *you know.* A întîlnit fata pe strada pe care o cunoşti. *In the street, he met the girl* **that** *you know.* A întîlnit fata pe care o cunoşti pe stradă.

Cînd pronumele relativ în acuzativ este însoţit de o prepoziţie, aceasta este aşezată înaintea pronumelui relativ în limba scrisă. În exprimarea familiară, pronumele relativ se omite de obicei, iar prepoziţia se aşază după verb sau complementul direct: *This is the man* **to whom** *I gave the parcel* (scris). *This is the man* **(whom)** *I gave the parcel* **to** (familiar).

5.11. Pronumele nehotărît (The Indefinite Pronoun)

5.11.1. Pronumele nehotărît desemnează global *(all)* sau parțial *(each, either)* obiecte sau fenomene.

Pronumele nehotărîte sînt folosite:

a) numai ca pronume:

There is { **somebody** / **something** } *here.*

None *of them was in time.*

b) ca determinanți sau pronume:

I've got { **some.** / **some English books.** }

The teacher talked with { **each** *parent.* / **each** *of them.* }

(N)**either** *boy* / (N)**either** *of you* } *can do it.*

All *the children* / **All** *of them* } *are here.*

(Vezi și § 3.10).

5.11.2. Întrebuințarea pronumelor nehotărîte. Some = ceva, niște, puțin, puțină, unii, unele, cîțiva, cîteva, vreun, vreo, se întrebuințează în propoziții afirmative și indică existența unui număr restrîns de lucruri, ființe, a unei cantități restrînse. Este folosit cu substantive numărabile la plural și cu substantive nenumărabile la singular: *There are* **some** *on his desk. She bought* **some.**

Some poate fi folosit în propoziții interogative:

a) cînd se pune accentul pe o parte din obiectul sau obiectele menționate: *Did you read* **some** *of the books the teacher recommended?*

b) în propozițiile în care se oferă ceva: *Will you have* **some?**

c) cînd întrebarea nu se referă la *some*: *Did you ask father to give me* **some?**

Any = vreun, vreo, nici un(ul), nici o, nici una se întrebuințează:

a) în propoziții afirmative cu sensul: oricare, orice: **Any** *of you could answer this question.*

b) în propoziții interogative și negative: *Have you got* **any?** *I haven't got* **any.**

Compușii lui *some, any* și *no* (*no* este folosit doar ca determinant — vezi § 3.10) sînt pronumele nehotărîte:

somebody/someone	*— anybody / anyone*	*— nobody / no one none*
something	*— anything*	*— nothing*

Acestea sînt folosite numai ca pronume. Nu pot fi folosite și ca determinanți:

I saw { **somebody** / **something** / **nobody** / **nothing** } *in your room.*

Pentru întrebuințarea compușilor lui *some, any, no,* în propoziții afirmative, interogative și negative, vezi § 23.1. — § 23.3.

Each se referă la membrii unui grup luați individual: **Each** *of them wanted to try.* Fiecare (dintre ei) dorea să încerce.

Either (forma negativă **neither**) = fiecare (nici unul) din doi este folosit mai ales în propoziții interogative și negative: *Have you seen* **either** *of them?* L-ai văzut pe vreunul dintre ei (doi)?

În propoziții afirmative, *either* are sensul de „oricine, oricare": **Either of** *you can do it.* Oricare dintre voi (doi) poate face acest lucru.

Every este folosit doar ca determinant: **Every** *pupil must do his homework.*

Compușii lui *every* însă sînt folosiți doar ca pronume nehotărîte: **Everybody** *is present.* Toți sînt prezenți. *I have* **everything** *I need.* Am tot ce-mi trebuie.

All = tot, toată, toți, toate, exprimă totalitatea lucrurilor sau ființelor și înlocuiește substantivele numărabile la plural: *I've read them* **all.** Le-am citit pe toate.

sau substantive nenumărabile la singular: *I've read* **all** *about this subject.* Am citit tot în legătură cu acest subiect.

All poate fi folosit și ca predeterminant (vezi § 3.1.3): *Give me* **all** *the books I need.*

În vorbirea curentă, *all* este înlocuit de obicei cu *everybody* sau *everything,* în funcție de sens: **All** *are here* = **Everybody** *is here. Tell me* **all** *about it* = *Tell me* **everything** *about it.*

One = un, unul, una, cineva, are o singură formă, indiferent de gen, număr și caz: *There were two women in the room:* **one** *was young and* **one** *was old.*

One cu valoare impersonală se întrebuințează în sens foarte general: **One** *should always perform his duty.* Trebuie întotdeauna să-ți faci datoria.

One se acordă cu *he, she, it* și cu formele corespunzătoare: *his, him, her* etc.: **One** *of the boys said* **he** *would stay at home.*

5.12. Pronumele negativ (Negative Pronouns)

Pronumele nehotărîte cu sens negativ sînt considerate de unii autori o clasă aparte de pronume — pronumele negative.

Pronumele negative desemnează lipsa obiectelor sau a fenomenelor. Folosirea lor exclude existența altor negații în propoziție. Pronumele negative sînt: *nobody, no one* (nimeni), *none* (nici unul), *neither* (nici unul din doi), *nothing* (nimic): **Neither** *of them is right.* Nici unul dintre ei (doi) nu are dreptate. *What have you bought?* **Nothing.** Ce-ai cumpărat? Nimic.

Pronumele negativ *none* = nici unul, nici una, se întrebuințează atît pentru ființe cît și pentru lucruri: **None** *is so blind as those who will not see.* Nimeni nu-i mai orb ca cei ce nu vor să vadă. **None** *of the things he needed was in its right place.* Nici unul dintre lucrurile de care avea nevoie nu era la locul lui.

Exercises

I. *Completați punctele cu adjectivul sau pronumele posesiv necesar:*

1. Betty can't eat . . . birthday cake alone. **2.** This is not my book; it's . . . . **3.** Peter, . . . room is on the left, . . . is on the right. **4.** Jane, you must go and wash . . . face. **5.** . . . classroom is sunny; we like it. **6.** Jack is very bright for . . . age. **7.** He may take the ball, it's . . . **8.** These records belong to them. They are . . . **9.** That is my book, but this is not . . . **10.** I needed an umbrella and I asked Alice if I could borrow . . . .

II. *Răspundeţi la următoarele întrebări. Folosiţi pronumele* **I** *ca subiect, înlocuiţi substantivele cu pronume:*

Model: Who lent the book to that student? *I lent* **it** *to* **him.**

1. Who told the story to the children? 2. Who wrote the letter to Mrs White? 3. Who sent the present to Bob? 4. Who bought the books for Jane? 5. Who gave the apples to the boy? 6. Who explained the lesson to the new student? 7. Who showed the town to the tourists? 8. Who asked the teacher about Pioneers' day?

III. *Folosiţi forma corectă a pronumelui (I, me, you, he, him, she, her, it, we, us, they, them).*

1. Look, there's *George*. Who invited ...? 2. *The Wilsons and I* decided to ask him. ... thought he would enjoy it. 3. I'm looking for *my trousers*. Have you seen ... ? 4. Does your *boy friend* speak English? ... should study it if he doesn't. 5. *The weather* is getting colder. ... won't improve for the next two or three days. 6. Have you read *this book?* ... is very interesting. 7. *She* is a nice girl. Do you know ...? 8. *We* offered Ann some flowers. She invited ... to her birthday party.

IV. *Completaţi spaţiile punctate cu pronume relative acolo unde este cazul:*

1. The girl ... is sitting at the desk is our typist. 2. The book ... she is reading has been published recently. 3. That is the man ... helped the child cross the street. 4. Is this the woman ... sold you the English dictionary? 5. I don't remember the joke ... he told us. 6. That is the student ... always gets excellent marks. 7. He is the football player ... scored three goals. 8. Is this the house ... was built by your brother?

V. *Traduceţi în limba engleză:*

Birică şi Polina rămaseră. Îşi luară secerile pe umăr şi porniră amîndoi spre locurile lui Tudor Bălosu. Pe drum, Polina îi spuse din nou că nu se poate ajunge la o înţelegere cu tatăl ei dacă au să stea şi să-l aştepte pe el să se împace. Ea îl cunoaşte mai bine. Pămîntul trebuie luat cu forţa. Birică îi răspunse că orice lucru se poate lua cu forţa cum ar fi să zicem un cal, o căruţă, o vită; îl iai cu forţa şi îl duci cu tine. Dar pămîntul n-ai cum să-l iai. Pentru pămînt trebuie forme la notariat şi numai atunci poţi să zici că e al tău. Spunîndu-i acest lucru, Birică îi atrase luarea aminte cît e ea de proastă cînd îşi închipuie că nu s-a gîndit în toate felurile la situaţia lor. Polina răspunse că ştie ea de forme, chiar mai mult decît crede el. Şi anume că dacă te foloseşti de un lucru mai mulţi ani şi aduci pe urmă martori că atîţia ani lucrul acela a fost al tău, poţi să-i faci forme că e al tău chiar dacă ăla nu vrea. Birică îşi descreţi fruntea şi spuse cu multă mirare şi admiraţie că zău, a dracului naţie de muiere mai este ea. Polina se făcu roşie auzindu-l cum o laudă şi îi răspunse că cu alde tat--său ea şi-a luat gîndul de la omenie. Nu trebuie să mai strice omenia pe el. Cît a fost fată mare nu i-a cumpărat nici o aţă, nici un petic, a umblat desculţă la horă; el, Birică, cunoaşte şi el bine povestea asta. Ar trebui să înţeleagă că altceva nu mai e de făcut. Merseră mult în tăcere şi el nu-i răspunse decît tîrziu. Îi atrase luarea aminte că tatăl ei îl poate da în judecată. Îl dă în judecată şi iese rău. Polina îl întrerupse spunînd că asta n-are să îndrăznească el s-o facă. Ea s-a măritat şi are dreptul la pămîntul pe care l-a muncit. Şi dacă tatăl ei are să facă proces, are să aibă ea grijă să-i scoată procesul pe nas.

(Marin Preda — Moromeţii)

6. ADJECTIVUL (The Adjective)

6.1. Definiţie

Adjectivul este partea de vorbire care:
a) exprimă o calitate a unui obiect *(an* **interesting** *lecture, an* **old** *man);*
b) are categoria gramaticală a comparaţiei: *He is* **taller** *than his brother.*
c) îndeplineşte funcţiile sintactice de atribut, apoziţie, nume predicativ, element predicativ suplimentar.

6.2. Comparaţia adjectivelor (The Comparison of Adjectives)

Spre deosebire de limba română, unde adjectivul are flexiune după gen, număr, caz şi comparaţie, adjectivul din limba engleză nu se schimbă după gen, număr şi caz. Singurul mod de marcare formală este comparaţia:

Limba română:	Limba engleză:
un elev inteligent	*a* **clever** *schoolboy*
o elevă inteligentă	*a* **clever** *schoolgirl*
elevi inteligenţi	**clever** *schoolchildren*
Lecţia a doua este mai grea decît prima lecţie.	*Lesson 2 is* **more difficult** *than Lesson 1.*

Conţinutul categoriei gramaticale a comparaţiei constă în faptul că la obiectele din lumea înconjurătoare calităţile pot apărea în măsură egală: *The Maths teacher is* **as old as** *the Physics teacher.*
sau în măsură inegală: *The maths teacher is* **older than** *the Physics teacher.*

Categoria gramaticală a comparaţiei este concretizată în limba engleză, ca şi în limba română, în trei grade de comparaţie:

G r a d u l p o z i t i v nemarcat arată prezenţa normală a unei calităţi a obiectelor, fără a se face vreo comparaţie: *He is* **tall.** *She is* **beautiful.**

G r a d u l c o m p a r a t i v compară două obiecte, indicînd prezenţa calităţii la obiectele comparate în măsură egală (comparativul de egalitate: *He is* **as tall as** *his sister)* sau în măsură inegală (comparativul de superioritate: *I am* **younger than** *her.)* sau de inferioritate: *(This lesson is* **less interesting** *than the previous one).*

La gradul comparativ, termenul comparaţiei poate fi exprimat: *He is* **more punctual** *than the others.*
sau neexprimat: *He is* **more punctual.**

G r a d u l s u p e r l a t i v arată că un membru al unui grup posedă calitatea comparată în cel mai înalt grad, prin intermediul unei comparaţii directe (superlativul relativ: *She is* **the cleverest** *of all.)* sau fără comparaţie directă (superlativul absolut: *She is* **very clever**).

Atenţie! Atunci cînd se compară numai două noţiuni se foloseşte gradul comparativ precedat de articolul *the* în locul superlativului: *She is* **the younger** *and* **the more beautiful** *of the two sisters.*

6.3. Formarea comparativului şi a superlativului

6.3.1. Comparaţia sintetică. A) Adjectivele monosilabice formează comparativul şi superlativul în mod sintetic. Ele primesc *-(e)r* la comparativ şi *the -(e)st* la superlativ:

small — smaller — the smallest
short — shorter — the shortest

Ortografie:

1) Adjectivele terminate într-o consoană precedată de o vocală scurtă dublează consoana:

big — bigger — the biggest   *hot — hotter — the hottest*
fat — fatter — the fattest   *thin — thinner — the thinnest*

2) Adjectivele terminate în *-y* precedat de o consoană transformă pe y în i: *dry — drier — the driest*

3) Adjectivele terminate în *-e* sau *-ee*, pierd pe *-e* final înaintea lui *-er* sau *-est*: *nice — nicer — the nicest; free — freer — the freest;*

B) În mod sintetic se compară şi adjectivele bisilabice terminate în *-y*, *-le*, *-er*, *-ow* şi *-some*:

happy — happier — the happiest;   *able — abler — the ablest;*
clever — cleverer — the cleverest;   *narrow — narrower — the narrowest;*
handsome — handsomer — the handsomest;

Excepţii: *eager, proper, fertile, hostile, fragile* se compară numai cu *more* şi *the most.*

Atenţie! Adjectivele menţionate la punctul B) pot avea şi forme analitice de comparativ şi superlativ.

Formele sintetice sînt folosite în special cu adjective bisilabice mai frecvente: *prettier, cleverer, narrower, nobler.*

Unele adjective pot avea ambele forme de comparativ şi superlativ:
— cu preferinţă pentru formele sintetice:

a) adjective monosilabice: *calm, fit, huge, just, keen, kind, plain, rare, scarce, sound, stiff, vague*:
calm — calmer — the calmest

b) adjective bisilabice terminate în *-y* sau *-ly*: *angry, clumsy, cloudy, lucky, misty, sleepy, friendly, lovely; angry — angrier — the angriest*

— cu preferinţă pentru formele analitice:

a) adjective bisilabice cu accentul pe prima silabă: *active, civil, common, fertile, hostile, constant, prudent, pleasant, stupid, sudden; active — more active — the most active;*

b) adjective bisilabice cu accentul pe ultima silabă: *concise, remote, precise, severe, profound, polite.*

Excepţie: adjectivele bisilabice terminate în două consoane: *correct, distinct, exact, intact* etc., formează comparativul şi superlativul numai cu *more* şi *the most*: *a more distinct pronunciation* = o pronunţie mai clară;

c) adjective formate din trei silabe cu un prefix negativ: *unhappy, unlucky, unpleasant, insecure; unpleasant — more unpleasant — the most unpleasant.*

Folosirea formei sintetice sau analitice cu toate aceste adjective depinde deseori de ritmul propoziţiei, de nevoia de expresivitate.

În limba vorbită sînt preferate formele sintetice, în timp ce în scris se folosesc mai ales formele analitice.

6.3.2. Comparaţia analitică. A) Adjectivele formate din două sau mai multe silabe formează comparativul şi superlativul analitic cu ajutorul lui *more* şi *the most*:

careful — more careful — the most careful
difficult — more difficult — the most difficult

B) Adjectivele compuse formează gradele de comparaţie în felul următor:

a) cînd primul element este un adjectiv care îşi păstrează sensul, acesta se schimbă la comparativ şi superlativ:

well-known — better-known — the best-known
ill-paid — worse-paid — the worst-paid
intelligent-looking, — more intelligent-looking — the most intelligent-looking

b) cînd cele două elemente formează un tot din punct de vedere al sensului, comparaţia se realizează cu ajutorul lui *more* şi *the most*:

heart-broken — more heart-broken — the most heart-broken
far-fetched — more far-fetched — the most far-fetched

6.3.3. Formarea comparativului de egalitate şi inferioritate. Comparativul de egalitate se exprimă prin adjectivul la gradul pozitiv precedat şi urmat de conjuncţia as: *My room is* **as large as** *hers.* Camera mea este la fel de mare ca a ei.

Comparativul de inferioritate se exprimă prin adjectivul la gradul pozitiv precedat de *not so/as* şi urmat de *as*, (modalitate folosită mai ales în vorbirea curentă) sau prin *less ... than* (procedeu folosit mai ales cu adjectivele lungi şi în exprimarea scrisă): *My homework is* **not as easy as** *yours.* Tema mea nu e la fel de uşoară ca a ta. *This lecture is* **less interesting than** *the previous one.* Acest curs e mai puţin interesant decît cursul anterior.

6.3.4. Formarea superlativului absolut. Superlativul absolut se construieşte cu ajutorul adverbelor *very, too, highly, extremely, utterly*:

The story he told us was **very amusing.** *It is* **extremelly difficult** *to reach the top.*

6.4. Comparaţia neregulată a adjectivelor

Unele adjective formează comparativul şi superlativul în mod neregulat:

good = bun — *better — the best*
Eight is a **good** *mark.*
Nine is **better** *than eight. Ten is* **the best** *mark.*

bad = rău, *ill* = bolnav } *worse — the worst*

They are both **bad boys**, *but Peter is* **worse** *than Tom. Of all the bad boys I know Peter is* **the worst.**

much = mult, *many* = mulţi } *more — the most*

We haven't **much** *butter left. I need* **more** *help. This plate has* **the most** *meat on it.*

late = tîrziu — *later* = mai tîrziu = *the latest* = cel mai tîrziu
recent mai recent cel mai recent
— *the latter* = cel de-al doilea (dintre două elemente) acesta din urmă
(opus lui *the former)*
— *the last* = ultimul (dintre mai multe elemente)
(opus lui *the first)*

The **late** *edition of this paper appears at 3 p.m. There is a* **later** *one at 5 p.m. John and Tom are tall boys:* **the former** *is the captain of the basketball team and* **the latter** *is a good footballer. What's* **the latest** *news?* Care sînt ultimele știri? (pînă acum) *His* **last** *novel is still unpublished.* Ultimul său roman este încă nepublicat. (nu a mai scris alte romane).

old = bătrîn — *older* = mai bătrîn — *the oldest* = cel mai bătrîn
vechi mai vechi cel mai vechi
— *elder* = mai în vîrstă — *the eldest* = cel mai în vîrstă
(despre membrii aceleiași familii, folosit atributiv) (despre membrii aceleiași familii, folosit atributiv)
(opus lui *younger*)

My brother is **older** *than me.* Fratele meu e mai mare decît mine. *My* **elder** *brother is a doctor.* Fratele meu mai mare este doctor. *She is my* **eldest** *sister.* Ea este sora mea cea mai mare.

Notă: 1. Formele *elder* și *the eldest* se folosesc uneori și pentru persoane din afara familiei: **The elder** *girls in our school sing in the chorus.* **An elder** *officer.*
2. *Elder* poate fi folosit și ca substantiv nenumărabil la plural: *She followed the advice of her* **elders.**

near = aproape — *nearer* = mai apropiat — *the nearest* = cel mai apropiat
(în spațiu, rudenie) (în spațiu, rudenie)
— *the next* = următorul (în timp, ordine)

Peter is a **near** *relation of mine.* Peter este o rudă apropiată de-a mea. *Can you show me* **the nearest** *tobacconist's?* Îmi puteți arăta tutungeria cea mai apropiată?
Mrs Green was **the next** *person to arrive.* Doamna Green a fost următoarea persoană care a sosit.

little = puțin — *less* — *the least*

I have **little** *time. My friend has* **less** *time than I have. Tom has* **the least** *of all.*

far = depărtat — *farther* = mai depărtat (distanță) — *the farthest*
— *further* = mai depărtat (distanță,) — *the furthest*
suplimentar, adițional, în plus

I can't walk any **farther/further.** Nu mai pot merge mai departe.
I shall need **further** *help with this.* Voi mai avea nevoie de ajutor pentru aceasta.
Pluto is **the farthest** *planet.* Pluto este cea mai îndepărtată planetă.

6.5. Întărirea comparației adjectivelor

Adverbele *much* și *far* așezate înaintea comparativului și *by far* așezat după comparativ întăresc ideea exprimată de adjectivul respectiv: *This book is* **much more interesting/far more interesting/more interesting by far** *than the other books he has weritten.* Cartea aceasta este mult mai interesantă decît celelalte cărți pe care le-a scris.

Construcția *cu cît ... + comparativ ... cu atît ... + comparativ* se redă prin două comparative precedate de *the*:

The longer *the days,* **the shorter** *the nights.* Cu cît sînt zilele mai lungi, cu atît sînt nopțile mai scurte.

Construcția *din ce în ce mai ..., tot mai ...* se redă în limba engleză vorbită (stilul familiar) prin repetarea comparativului și intercalarea conjuncției *and*: *It is* **colder and colder.** Este din ce în ce mai frig. *The old man felt* **worse and worse.** Bătrînul se simțea din ce în ce mai rău.

Dacă adjectivul este plurisilabic, se repetă adverbul *more/less* și se intercalează conjuncția *and*:

His lectures are **more and more interesting.** *Your stories are* **less and less credible.**

Același sens se redă în stilul oficial și în scris prin folosirea adverbului *ever* în fața comparativului: *The books published in this country are* **ever more interesting.**

6.6. Funcțiile sintactice ale adjectivului

Din punct de vedere sintactic, adjectivele pot fi:

a) atributive, îndeplinind funcția de atribut sau apoziție în propoziție: *Tom has a* **new** *bike.*
b) predicative, îndeplinind funcția de nume predicativ în propoziție: *Tom's bike is* **new.**

Atenție! Verbele copulative: *be, stand, seem, appear, look, become, grow, get, turn, keep, remain, continue* sînt urmate de adjective (și nu de adverbe) cu valoare de nume predicative: *He is* **clever.** *She is getting* **old.** *They are keeping* **silent.**

Verbele exprimînd percepția senzorială: *look, smell, sound, taste, feel* sînt de asemenea urmate de adjective: *You look* **beautiful.** *The soup tastes* **good.**

Din punct de vedere al folosirii atributive sau predicative, adjectivele în limba engleză se împart în trei grupe mari:

a) adjective care pot fi întrebuințate atît atributiv, cît și predicativ: *The* **old** *man has come again. He is very* **old.**
b) adjective care nu pot fi folosite decît atributiv. În această grupă intră:
— adjectivele terminate în *-en*, provenite de la substantive concrete: *She has a* **woollen** *dress.*
— adjectivele indicînd punctele cardinale: *Romania lies in* **Eastern** *Europe.*
— adjectivele derivate din substantive: *a* **medical** *school;* **atomic** *energy; a* **criminal** *attack.*
— unele adjective din care pot fi derivate adverbe: *my* **former** *friend; her* **late** *husband; an* **utter** *fool.*
c) adjective care sînt întrebuințate numai predicativ:
— adjectivele: *ill, well, drunk, worth*: *He is* **ill.** *He is not* **well.**
— adjectivele derivate cu prefixul *a-*:

ablaze = aprins, în flăcări *alone* = singur
afraid = speriat *ashamed* = rușinat

aghast = înfricoşat, înspăimîntat
alert = atent, vigilent, vioi
alike = la fel, identic
alive = viu, în viaţă
asleep = adormit
averse = potrivnic, opus
awake = treaz
aware = conştient

The little boy was still **asleep**, *but his mother was* **awake**.

Notă: 1. Unele dintre aceste adjective pot fi folosite atributiv cînd sînt precedate de un adverb: *a* **fully awake** *person; a* **very ashamed** *child; the* **half asleep** *girl*.
2. Cîteva adjective predicative au un sinonim cu valoare atributivă: *afraid — frightened; alike — similar; alive — living; alone — lonely*.
The child was **afraid** *to ask for help/The* **frightened** *child didn't ask for help. These two dresses are very much* **alike**/*These are* **similar** *dresses*.

6.7. Locul adjectivelor în propoziţie

a) Adjectivul folosit atributiv precedă substantivul pe care îl determină; *a* **high** *mountain; a* **difficult** *problem*.
b) În cîteva cazuri adjectivul, atributiv este în mod obligatoriu aşezat după substantiv:
— în grupurile de cuvinte: *Ambassador Extraordinary, secretary general, postmaster general, attorney general, court martial, heir apparent, knight errant, poet laureate, from time immemorial;*
— pronumele nehotărîte care se termină în *-body; -one; -thing*, sînt de obicei urmate de adjective: *She bought something* **nice**. *He said nothing* **interesting**.
c) Cînd mai multe adjective determină un substantiv, adjectivul al cărui înţeles este cel mai legat de substantiv se aşază în imediata lui apropiere, iar celelalte îl precedă în ordinea gradului de apropiere al înţelesului lor de cel al substantivului. Nu există reguli stricte privind ordinea adjectivelor, dar de obicei, cînd un substantiv este determinat de mai multe adjective, ele se succed în ordinea următoare: însuşire, dimensiune, formă, vîrstă, culoare, naţionalitate, origine, adjectiv verbal: *She bought a few* **large red** *apples. I met three* **tall young French girl** *students. The* **small round ancient Chinese** *box was on the table.*
d) Cînd un substantiv este determinat de două adjective la comparativ, unul scurt şi celălalt lung, cel scurt îl precedă pe cel lung: *She was* **taller** *and* **more beautiful**.
e) Adjectivul cu determinare urmează substantivul: *It was a house* **ugly with decay**. Era o casă urîtă din cauza degradării.
f) Adjectivul folosit predicativ urmează verbul copulativ: *He is* **ill**. *She seems* **tired**. *You look* **pale**.

Exerciţii

I. *Puneţi adjectivele din paranteză la forma corectă:*

1. Summer is *(good)* season of the year. 2. In summer the days are *(long)* and the nights are *(short)* than in spring. 3. The 22nd of June is *(long)* day of the year. 4. In July the days become *(warm)* and *(warm)*. 5. *(Many)* people play football in summer. 6. Football is *(popular)* game in Romania. 7. I think autumn is as *(beautiful)* as summer. 8. The weather isn't as *(warm)* as in summer, but the trees are *(beautiful)* than in summer. 9. Winter is *(bad)* season of the year. It is cold and wet. 10. Some people think it is *(interesting)* season of the year, because they can ski, skate or play with snow.

II. *Alegeţi forma corectă a adjectivelor din paranteză:*

1. From these two dresses the cheaper is *(the best, the better)*. 2. Since she has retired, *(less and less, fewer and fewer)* friends have visited her. 3. Mike and Bob are students. The former studies medicine, *(the second, the latter)* studies architecture. 4. Her *(older, elder)* sister did not come to the party. 5. The doctor asked *(the nearest, the next)* person to come in.

III. *Traduceţi în limba engleză:*

1. Ai citit ultimul roman al lui Marin Preda? 2. Ţi s-a părut mai interesant decît celelalte romane ale lui? 3. A fost pe departe cea mai plăcută vacanţă pe care am petrecut-o vreodată la mare. 4. Ei studiază din ce în ce mai mult şi obţin rezultate din ce în ce mai bune. 5. Cu cît era mai atent cu atît mai puţine greşeli făcea. 6. Îl cunoşti pe fratele ei mai mare? 7. Rochia ta este mai modernă decît a mea. 8. Care este planeta cea mai îndepărtată?

7. ADVERBUL (The Adverb)

7.1. Definiţie

Adverbul este partea de vorbire care:
a) arată o caracteristică a unei acţiuni, a unei stări sau a unei calităţi;
b) poate avea categoria gramaticală a comparaţiei;
c) îndeplineşte funcţia sintactică de complement circumstanţial.

Notă: 1. Adverbul mai poate apărea pe lîngă un substantiv (de obicei precedat de articolul nehotărît): *He is* **quite** *A MAN now. It was* **only** *A CAT*, sau un pronume: *Is this book* **really** *MINE?*
2. Unele adverbe pot forma singure propoziţii: *Really! Down! Faster! Gladly. Almost. Yes. No. Maybe. Now. Never.*

7.2. Locuţiuni şi construcţii adverbiale

7.2.1. Locuţiunile (perifrazele) adverbiale sînt expresii fixe cu valoare de adverbe: *at present* = în prezent; *as a rule* = de obicei; *by the way* = apropo; *as a matter-of-fact* = de fapt; *at once* = imediat; *once in a while, now and then* = din cînd în cînd; *to-and fro* = încoace şi încolo etc.

7.2.2. Construcţiile adverbiale sînt construcţii prepoziţionale care pot fi folosite ca adverbe: *He watches TV* **in the evening.** (adverb de timp). *She went* **out of the room.** (adverb de loc) etc.

Unele construcţii adverbiale se folosesc:

a) cînd nu se pot forma adverbe de la adjectiv: *She spoke* **with difficulty.**

b) cînd construcţia adverbială este mai firească decît adverbul: *She addressed the doctor* **in a broken voice.**

c) cînd adăugarea sufixului *-ly* ar schimba înţelesul: *She spoke* **in a high voice.** *(She spoke* **highly** *of him).*

7.3. Forma adverbelor

Cele mai multe adverbe de mod se formează prin adăugarea sufixului *-ly* la forma adjectivului: *He is a* **slow** *walker. He walks* **slowly.**

La fel se formează şi unele adverbe de timp, sufixul *-ly* fiind adăugat unui substantiv: *This magazine is published* {*every* **week.** / **weekly.**}

Atenţie! Nu toate cuvintele terminate în *-ly* sînt adverbe. Unele sînt numai adjective: *friendly, lovely, lonely, likely, timely* şi sînt folosite ca părţi ale unor construcţii adverbiale: *He came* **at a timely moment.** *She spoke to us* **in a friendly way/manner.**

Adverbele de timp terminate în *-ly* pot fi folosite atît ca adjective, cît şi ca adverbe: *This is a* **daily** *paper. It comes out* **daily.**

Ortografie:

În general, adăugarea sufixului *-ly* nu modifică forma iniţială a cuvîntului: *He is a* **careless** *driver. He drives* **carelessly.**

Dacă adjectivul se termină în **-e**, acesta se păstrează înaintea sufixului **-ly**: *entire — entirely; extreme — extremely.*

Excepţii: **true — truly; due — duly; whole — wholly.**

Dacă adjectivul se termină în **-l**, adverbul va avea **-ll**, prin adăugarea terminaţiei **-ly**: *beautiful + ly = beautifully.*

7.4. Modificări de ortografie:

— Adjectivele terminate în *-y* îl transformă în **-i** înaintea sufixului *-ly*: *happy — happily; day — daily.*

— Adjectivele terminate în *-ll* pierd un *-l*: *full — fully*;

— Adjectivele terminate în *-le* silabic pierd *-e* şi adaugă *-y*: *simple — simply*; *probable — probably*; *sensible — sensibly*;

— Adjectivele terminate în *-ic* adaugă *-ally* pentru a deveni adverbe: *enthusiastic — enthusiastically, automatic — automatically.*

Dar: *public — publicly*;

— Adjectivul **good** devine adverbul **well**: *She is a* **good** *pupil. She speaks English* **well.**

— Unele adverbe au forme speciale *(only, often, ever,* etc.), pe cînd altele sînt omonime cu alte părţi de vorbire, în special cu adjective: *She arrived* **early/fast/late** *today.*

În alte cazuri, adverbele pot avea două forme, cu diferenţieri de sens*:

Formă fără -ly	Sens	Formă cu -ly	Sens
She came **close** *and looked at me.*	aproape	*I followed the instructions* **closely.**	îndeaproape
He dug **deep** *in the ground.*	adînc, la adîncime	*He was* **deeply** *concerned.*	foarte tare, profund
They went **direct** *home.*	— direct, drept, de-a dreptul + *go, come, send* — fără intermediar personal	*The car was coming* **directly** *towards me.* *She was* **directly** *affected.* *They came* **directly** *after lunch.* *I got up* **directly** *the bell rang.*	— direct, drept; — în mod direct; — îndată (imediat); — de îndată ce
Take it **easy!** *Just go* **easy!** **Easy** *come,* **easy** *go!*	expresii în engleza vorbită: uşor, calm, încet	*I solved the problem* **easily.**	cu uşurinţă, uşor
play **fair** *fight* **fair**	în anumite colocaţii: corect, cinstit	*He was treated* **fairly.** *His paper is* **fairly** *good.*	— drept, corect, cum se cuvine; — destul de
All members are admitted **free.**	gratuit	*They criticized him* **freely.**	liber, neconstrîns
work/study/drink/ rain **hard**	foarte mult, din greu, tare	*I could* **hardly** *understand her.* *He recovered* **hardly** *what he had lost before.*	de-abia, cu greu, cu greutate, din greu
The plane flew **high** *in the air.*	sus	*He was* **highly** *appreciated.*	foarte, extrem de
She has **just** *arrived.*	tocmai	*He was* **justly** *forgiven.*	pe drept
She arrived **late.**	tîrziu	*I haven't seen them* **lately.**	în ultima vreme
He always travels **light.**	fără bagaje	*He treats everything* **lightly.**	superficial, cu uşurinţă
She works **most.**	cel mai mult	*The village is* **mostly** *of wooden houses.*	— în cea mai mare parte; în general
They live quite **near.**	aproape, lîngă	*He worked* **nearly** *ten hours.* *They were* **nearly** *home.*	aproape (de)
It is **pretty** *late.*	destul de	*She dresses* **prettily.**	drăguţ
Come as **quick** *as you can.*	în engleza familiară: repede	*He spoke* **quickly** *and confidently.*	în engleza îngrijită: repede
She is here **right** *now.*	chiar	*He judged* **rightly.**	bine, corect

* cf. K. Schibsbye — *A Modern English Grammar*, Second Edition, OUP, London, 1970, pp. 152—159

Forma fără -ly	Sens	Forma cu -ly	Sens
Go **right** *on to the end of the street.*	drept, direct	*She is* **rightly** *considered the brightest pupil in the class.*	pe drept
He guessed the answer **right.**	bine, întocmai	*He* **rightly** *guessed her age.*	bine, corect
The door was **wide** *open.* *They are* **wide** *awake.*	de tot, în întregime	*He has travelled* **widely.** *They are* **widely** *different.*	— mult, pe o suprafaţă mare; — într-o mare măsură, foarte
answer/guess/judge/ note **wrong.** *go/treat* **wrong.**	greşit, rău, prost	*The words were* **wrongly** *spelt. He was wrongly informed.*	în mod greşit

La aceste adverbe, forma în *-ly* are de obicei un sens mai abstract sau figurat. Alte adverbe cu două forme sînt: *cheap — cheaply; dear — dearly; last — lastly; sharp — sharply; tight — tightly*, etc.

În alte cazuri, se poate folosi fie forma adjectivală, fie cea adverbială, fără nici o schimbare de sens: *She talked* **loud** *and* **clear/loudly** *and* **clearly.**

Pentru o mai mare fluenţă în exprimare, forma adverbială identică cu cea a adjectivului este adesea întrebuinţată în comparaţia adverbelor, chiar dacă la pozitiv apare forma în *-ly*: *He runs* **quicker** / **slower** *than me. He shouted* **loudest.**

7.5. Clasificarea adverbelor

După sensul lor lexical, adverbele se împart în patru mari categorii: adverbe de mod, adverbe de loc, adverbe de timp şi particule adverbiale.

7.5.1. Adverbele de mod ***(Adverbs of manner).*** Adverbele de mod indică modalitatea propriu-zisă: *well, badly, quickly, slowly*, etc.

Ele mai pot fi adverbe:

— de întărire: *actually, certainly, obviously, really;*

— de amplificare: *absolutely, completely, greatly, barely, hardly, scarcely;*

— de afirmaţie sau negaţie: *yes, no, of course, not at all;*

— de probabilitate: *maybe, perhaps, probably.*

7.5.2. Adverbele de loc ***(Adverbs of Place)***

Unele adverbe de loc indică locul propriu-zis: *here, there, somewhere.* Altele indică direcţia: *aside, forward(s), backward(s), right, left.*

Majoritatea adverbelor de loc pot fi folosite pentru a exprima atît locul, cît şi direcţia:

Loc: *He doesn't live* **far** (Nu locuieşte departe).

Direcţie: *He didn't go* **far** (Nu s-a dus departe).

7.5.3. Adverbele de timp ***(Adverbs of Time).*** Adverbele de timp indică:

— momentul acţiunii: *now, nowadays, today, then*, etc.;

— succesiunea în timp: *afterwards, before, eventually, formerly, previously, soon;*

— durata: *lately, recently, since, still, yet;*

— frecvenţa: definită: *weekly, three times a day;* nedefinită: *often, usually, seldom, once in a while.*

7.6. Comparaţia adverbelor (Comparison of Adverbs)

Comparaţia adverbelor apare numai la unele adverbe de mod, loc şi timp. Ea are aceleaşi caracteristici ca şi comparaţia adjectivului.

Comparativul este folosit pentru compararea a două persoane sau obiecte, iar superlativul pentru compararea mai multor persoane sau obiecte.

7.6.1. Gradul comparativ. Comparativul de superioritate se formează cu ajutorul sufixului *-er* în cazul adverbelor monosilabice şi a adverbului *early*: *fast — fast***er**; *early — earli***er**, şi cu ajutorul cuvîntului **more** în cazul adverbelor bi- şi plurisilabice: *quickly* — **more** *quickly; carefully* — **more** *carefully.*

În engleza familiară, forma de comparativ a adjectivelor este uneori folosită în loc de cea a adverbelor: *She laughed* **louder** *than anyone else.* Ea rîdea mai tare decît toţi ceilalţi.

Comparativul de egalitate se formează cu ajutorul lui *as ... as*:

She speaks English **as fluently as** *her brother,*

iar comparativul de inferioritate, cu ajutorul lui *not so / as ... as*:

She doesn't learn **as fast as** *her classmates,*

sau *less ... than*:

He drives **less carefully than** *his wife.*

Comparativul adverbelor se realizează în doi termeni, ca şi la adjectiv: *Paul works* **as rapidly as** *the others (do).* **Of the two boys,** *Dan works the more thoroughly.*

7.6.2. Gradul superlativ. Superlativul absolut se formează cu ajutorul unor adverbe ca *very, quite, most*, care preced adverbul respectiv:

She sings { **very** / **most** / **quite** } *beautifully.*

Spre deosebire de gradul comparativ, superlativul absolut se realizează într-un singur termen: *Our teacher explains things* **most clearly.**

Superlativul relativ este de două feluri:

a) Superlativul relativ de superioritate, exprimat prin *(the) ... -est* în cazul adverbelor monosilabice şi a adverbului *early*:
He runs (the) **fastest** *(of all).*
şi prin *(the) most* + adverb în cazul adverbelor bi- şi plurisilabice: *He answers (the)* **most intelligently** *(of all).*

b) Superlativul relativ de inferioritate, exprimat prin *(the) least + adverb*: *She spells words (the)* **least correctly** *(of all).*

Articolul *the* din forma superlativului poate fi omis, mai ales în limba vorbită: *He runs* **fastest** *of all.*

În cazul superlativului relativ, al doilea termen poate fi menţionat sau omis: **(Of the three children),** *Mary plays the piano* **the best.**

Adverbele care au forme identice cu adjectivele se supun aceloraşi reguli fonetice şi ortografice la gradele de comparaţie: *early — earlier — earliest; late — later — latest.*

7.6.3. Comparaţia neregulată a adverbelor. Unele adverbe formează gradele de comparaţie în mod neregulat:

Gradul pozitiv	Gradul comparativ	Gradul superlativ
well (bine)	*better* (mai bine)	*(the) best* (cel mai bine)
badly (rău)	*worse* (mai rău)	*(the) worst* (cel mai rău)
much (mult)	*more* (mai mult)	*(the) most* (cel mai mult)
little (puţin)	*less* (mai puţin)	*(the) least* (cel mai puţin)
far (departe)	*farther* (mai departe)	*(the) farthest* (cel mai departe)
	further	*(the) furthest*

7.7. Cîteva adverbe speciale (Some Special Adverbs)

Enough (destul de) se aşază după adjective şi adverbe: *The pupils didn't work* **HARD enough.** *He is* **OLD enough** *to understand this.*

Notă: Cînd *enough* este folosit adjectival, determinînd un substantiv, el poate fi aşezat înainte sau după acesta:

You have { **enough** *time* / *time* **enough** } *to write your composition.*

Ai { destul timp / timp destul } să scrii compoziţia.

Far (departe) se foloseşte de obicei în propoziţii negative sau interogative.

În propoziţii afirmative, el este fie însoţit de alte adverbe sau prepoziţii, fie înlocuit de *a ... way*: *He didn't go* **far.** *He went only* **a short way.** *He lives* **far away / not far from here.**

First (întîi): at first (la început).

At first e folosit cu sensul de *at the beginning / to begin with* şi este adesea urmat de *but*. În alte situaţii se foloseşte *first*: **First** *I went for a walk and then I went to bed.* **At first** *I didn't like the town*, **but** *then I began to love it.*

Hardly, barely, scarcely

Aceste trei adverbe au un sens aproape negativ.

Hardly se foloseşte de obicei împreună cu *any*, *ever* sau cu verbul *can*, cu sensul:

— cu greu, de-abia: *He can* **hardly** *speak.*

sau:

— foarte rar, aproape niciodată: *He* **hardly ever** *comes to see me.*

Barely înseamnă „numai, abia, doar“ şi este des folosit cu adjective ca *enough* sau *sufficient*: *He had* **barely** *enough time to catch the train. He is* **barely** *eighteen.* Are numai 18 ani.

Scarcely combină sensurile lui **hardly** şi **barely**:

— cu greu, abia: *I* **scarcely** *heard what he said.*

— aproape de loc: *He* **scarcely** *ate anything.*

In here (aici); out there (acolo).

Adverbele *here* şi *there* apar adesea însoţite de cuvinte ca: *in, out, up, down, over*:

It's hot **in here.** *Don't stay* **down there.** *It's cooler* **up here.** *Can you see the cat running* **out there?** *The teacher is standing* **over there.**

Just now. Adverbul *just now* are două sensuri:

— chiar acum, tocmai, în acest moment: *Pupils are going on holiday* **just now.**

— adineauri: *He came in* **just now.**

Atenţie! A nu se confunda a doua utilizare a lui *just now* cu *just* (tocmai): *I phoned her* **just now.** (Verbul este la *Past Tense*). I-am telefonat adineauri. *I have* **just** *phoned her.* (Verbul este la *Present Perfect*). Tocmai i-am telefonat.

Long. Adverbul *long* este înlocuit în propoziţii afirmative de *a long time*:

Did you stay there **long?** *Yes. I stayed there* **a long time.** Ai stat mult acolo? Da, am stat mult (timp) acolo.

Much (mult), **very much** (foarte mult).

Much apare singur în propoziţii negative şi interogative.

În propoziţii afirmative, el este precedat de *very*: *Do you like swimming* **much?** *Yes. I like it* **very much.**

Much poate fi folosit şi înaintea comparativului: *It is* **much** *better to come in time.* Este mult mai bine să vii la timp.

Only (numai, doar) se poate aşeza:

— înaintea cuvîntului pe care îl determină: **Only HE** *came to see me. He came to see me* **only YESTERDAY.**

— înaintea verbului (în engleza vorbită): *He* **only CAME** *to see me yesterday.*

În acest caz, cuvîntul la care se referă *only* va fi accentuat: *He only came to see me* **'yesterday.**

Presently (în prezent, în curînd).

Folosit cu un verb la prezent, adverbul *presently* este sinonim cu *at present*, mai ales în engleza americană: *She is* **presently** *staying with us.*

Presently este sinonim cu *soon* cînd este folosit cu un verb la viitor: *I'll* **presently** *be with you.*

Still, yet.

Adverbul *still* (încă) exprimă durata, continuarea.

Still este folosit în propoziţii afirmative şi interogative: *Is Mary* **still** *at the seaside? Yes, she is* **still** *there.* *Still* poate apărea şi în propoziţii negative pentru a sublinia continuarea unei acţiuni negative: *I* **still** *don't understand what this is about.* Tot/Încă nu înţeleg despre ce este vorba.

Yet (încă, pînă acum, pînă atunci) se referă la un moment şi se întrebuinţează în propoziţii negative şi interogative: *Has it stopped raining* **yet?** *He hasn't arrived* **yet.** (Nu a sosit încă)

sau: *He hasn't* **yet** *arrived.* (mai puţin frecvent).

Cînd adverbul *yet* are sensul „deja“, el ocupă poziţia finală: *Have they seen that film* **yet?** Au văzut deja filmul?

Aşezate la începutul propoziţiei, ori după conjuncţiile *but, and,* adverbele *still* şi *yet* sînt sinonime cu *all the same* (totuşi, cu toate acestea) şi au valoare de conjuncţii:

{ **Still** / **Yet** / **All the same** } *I don't understand him.*

Cu toate acestea nu-l înţeleg.

Very (foarte) poate modifica:

— adjective: *She is* **very TALL.**

— participii trecute întrebuinţate atributiv: *She had a* **very SURPRISED** *look.*

— adverbe: *He spoke* **very LOUDLY.**

Dacă adjectivul este la gradul comparativ, sau dacă participiul trecut este folosit predicativ, *very* trebuie însoţit sau înlocuit de *much* sau de alte adverbe de amplificare: **greatly, highly, by far,** etc.:

She was **by far/much TALLER** *than him. She was* **very much SURPRISED** *at his behaviour.*

Exerciţii

I. *Exprimaţi-vă acordul cu afirmaţiile de mai jos, folosind adverbe de mod.*

Exemplu: A. Mary is an *efficient* worker.
B: Yes, she works *efficiently.*
A. Alice is a *good* singer.
B. Yes, she sings *well.*

1. Peter is a *slow* worker. 2. Ann is a *good* dancer. 3. Our teacher is a *fluent* English speaker. 4. He is a *bad* actor. 5. Doris is a *hard* worker. 6. Nick is a *fast* swimmer. 7. Mother is a *careful* typist. 8. Father is a *careless* driver. 9. He is an *intelligent* teacher. 10. He is an *optimistic* speaker. 11. He is a *noisy* eater. 12. Paul is an *attentive* listener. 13. He is a *sensible* speaker. 14. Diana is a *quick* runner.

II. *Traduceţi în limba engleză:*

1. Ea munceşte foarte mult la şcoală. 2. A săpat adînc în pămînt. 3. Era pe drept considerat cel mai bun elev din clasă. 4. Cu greu pot să-ţi văd faţa în întuneric. 5. Trenul a sosit cu întîrziere. 6. A fost adînc mişcat de bunătatea ei. 7. A găsit răspunsul corect. 8. Păsările zboară la înălţime. 9. Nu l-am văzut în ultima vreme. 10. Este foarte apreciat pentru munca sa. 11. Se înrudeşte de aproape cu mine. 12. Ia-o încetişor! 13. În general sîntem plecaţi duminica. 14. E aproape miezul nopţii. 15. Ce te deranjează cel mai tare? 16. El e chiar în vîrf. 17. Deschide mare gura.

8. PREPOZIŢIA (Phe Preposition)

8.1. Definiţie

Prepoziţia este partea de vorbire neflexibilă care:

a) exprimă raporturi sintactice de dependenţă între părţile unei propoziţii. Ea leagă părţi de vorbire diferite: substantive, adjective, verbe sau adverbe de substantive sau substitute ale acestora: *I was pleased* **at** *the thought* **of** *going* **to** *the theatre.* Am fost încîntat de ideea de a merge la teatru.

b) este neflexibilă din punct de vedere morfologic;

c) prepoziţia nu îndeplineşte o funcţie sintactică în propoziţie ci marchează funcţii sintactice: *I gave the book* **to Mary** (complement indirect). *The roof* **of the house** (atribut) *is red.*

8.2. Caracteristici ale prepoziţiilor englezeşti

8.2.1. Prepoziţiile englezeşti cer cazul acuzativ: *Look* **AT** *him. I am* **BEFORE** *her.*

Prepoziţiile *of*, *to* şi *for* prezintă o situaţie specială. Construcţia cu prepoziţia *of* este folosită ca echivalent al unei construcţii genitivale:

The boy's *coat* } *is new.*
The coat **of the boy** }

iar prepoziţia *to* şi *for* marchează cazul dativ: *I gave it* **to him.** *I bought it* **for her.**

8.2.2. Majoritatea prepoziţiilor englezeşti sînt urmate de substantive articulate, spre deosebire de limba română: *The children are playing* **IN the garden.** Copiii se joacă **ÎN grădină.**

8.2.3. Cîteva prepoziţii apar în construcţii în care substantivul nu este articulat (Vezi § 3.5.2.):

at *home;* **at** *breakfast/lunch/dinner;*
at *daybreak/sunset/night;*
at *play;* *at war; at sea;*
at/in/to *school, college, church.*
by *car, bus, train, plane, boat;*
in/to *bed, class, town, hospital;*
by *night/day, etc.*

Folosirea articolului cu unele dintre aceste substantive aduce schimbări de sens, de ex.: referirea la o anumită casă, şcoală, etc.: *He is* **AT home.** (El) este acasă. *She is* **AT the home of her firiends.** (Ea) este în casa prietenilor ei. sau: *He is* **AT sea** *(on a ship).* (El) este pe mare (pe un vapor). *He is* **AT the sea** *(at the seaside).* (El) este la mare (pe litoral).

8.2.4. Verbele precedate de prepoziţii iau forma în *-ing (Gerund)*: *I am good* **AT remembering** *people's names.* Îmi amintesc cu uşurinţă numele oamenilor.

Excepţii: *But* şi *except* sînt urmate de infinitivul scurt: *They did nothing* **BUT laugh.** N-au făcut nimic (altceva) decît să rîdă.

8.2.5. Unele cuvinte sînt urmate în mod obligatoriu de anumite prepoziţii:

a) Substantive:
— *interest, progress, satisfaction* + **in**;
— *cause, chance, opportunity* + **of**;
— *exception, invitation, kindness* + **to**;

b) Adjective:
— *anxious, enthusiastic* + **about**;
— *alarmed, amazed, astonished, clever, good* + **at**;
— *bound, eager, famous, fit, sorry* + **for**;
— *disappointed, rich, successful* + **in**;
— *afraid, ashamed, aware, characteristic, fond, full, jealous, proud, sure, tired, typical, worthy* + **of**;

— *affectionate, appropriate, attentive, contrary, cruel, deaf, indifferent, kind, parallel, polite, rude, thankful* + **to**;
— *angry, busy, charmed, consistent, delighted, dizzy, faint, identical, pale, satisfied, stiff, wet* + **with**;

Atenţie! *grateful* **to** *smb.* **for** *smth,**
angry **with** *smb.* **at** *what smb. does* **about** *smth.*

c) Verbe:
— *aim, arrive, fire, gaze, glance, glare, look, laugh* + **at**;
— *account, ask, blame, care, leave, long, look, send, set out, start, thank, wait* + **for**;
— *conceal, die, differ, escape, hide, prevent, protect, recover, start, suffer, free* + **from**;
— *abound, believe, end, fail, originate, participate, succeed* (+ *-ing*), *trust* + **in**;
— *accuse, boast, cure, deprive, die, remind, rob, suspect, take care* + **of**;
— *agree, comment, concentrate, congratulate, depend, insist, lecture, live, meditate* + **on**;
— *adapt, adjust, apply, attribute, belong, cling, conform, consent, correspond, direct, explain, fasten, go, introduce, link, listen, object, prefer, reduce, refer, reply, report, sail, sell, speak, subscribe, turn* + **to**;
— *complete, flush, glow, quiver, overflow, shake, shiver, side, subscribe, supply, threaten, tremble* + **with**.

Atenţie! *agree* **with** *smb.* **on** *a thing;* **to** *a proposal;*
complain **to** *smb.* **about** *smth; complain* **of** *an illness;*
consist **of** = a consta din; **in** = a consta în;
lie **to** *smb.* **about** *smth;*
part **from** *smb.;* **with** *smth.*
suffer **for** *a cause;* **from/with** *a disease, injury;*
think **of** *smth.;* **about** (= meditate);
translate **from** *a language* **into** *another language;*
wait **for** *smb/smth.;* **on** *smb* (= serve);
warn **of** (the danger); **against** (the enemy);
bite, kick, point, throw + **at** (scopul intenţionat, dar neatins, al acţiunii)
bite, kick, point, throw + **to** (scopul acţiunii este atins);
get **on / off** *a bus, boat;*
get **in(to) / out of** *a car, plane.*

8.3. Poziţie

Prepoziţia apare în general înaintea cuvîntului la care se referă: *The pupils are* **IN the classroom.** Elevii sînt în clasă.
Ea este folosită după acesta:
a) în întrebări speciale (**Wh**-*questions*): **What** *is he writing* **ABOUT?** (*About* **what** *is he writing?* = formal): Despre ce scrie?
b) în propoziţii relative: *The flat I* **live IN** *is on the 10th floor* (*The flat* **in which** *I live is on the 10th floor* = formal). Apartamentul în care locuiesc este la etajul 10.

* **smb** = somebody; **smth** = something.

c) în exclamaţii: *What photos they are looking* **AT!** (**At** *what photos they are looking!* = formal) La ce fotografii se uită!
d) în construcţii pasive: *The children were looked* **AFTER** *by their grandmother.* Bunica avea grijă de copii.
e) în construcţii infinitivale: *This is a good firm to work* **WITH.** Aceasta este o firmă bună cu care să lucrezi.

8.4. Relaţiile exprimate de prepoziţii

În combinaţie cu alte părţi de vorbire, prepoziţiile exprimă relaţii variate:
LOC: **at, in, within.**
In (în) indică spaţiul în general sau locul în interiorul căruia are loc acţiunea: **in** *a continent — country — town — village;* **in** *a square — street — room;* **in** *a forest — wood — field;*
At (în, la) indică un punct anumit din spaţiu sau un loc mai mic: **at** *a small village — address — certain point;* **at** *home;* **at** *work;* **at** *play;*
Within (în, între) (formal) indică poziţia] într-un spaţiu limitat sau distanţa limită *(la distanţă de, în)*: *Many important documents are kept* **within** *the walls of this museum.* Multe documente importante sînt păstrate între pereţii acestui muzeu. *There is nobody* **within** *these four walls* / **within** *hearing* / **within** *a mile.*

Atenţie! **at** *a building* (= instituţia); **in** *a building* (clădirea): *He is* **at** *school.* E elev. *He is* **in** *school.* E în şcoală. *He lives* **in** *New York* (oraş mare). *They stopped* **at** *Brussels on their way to New York* (punct pe hartă, traseu).

By, beside, next to, near, close to, against
By (lîngă, la) indică vecinătatea imediată: *Mary is standing* **by** *the window.*
Beside, next to (lîngă, la, alături/aproape de) indică apropierea imediată: *There is a night table* **beside** *my bed. The post office is* **beside/ next to** *the hotel.*
Near, close to (lîngă, aproape de) indică apropierea în general: *He lives* **near/ close to** *his office.*
Against (lipit/rezemat de), exprimă ideea de contact şi sprijin: *The bookcase is* **against** *the wall. Tom leant* **against** *the bookcase.*

Over, above, on top of; under, beneath, below, underneath
Over (deasupra) şi *under* (sub, dedesubt) indică o direcţie verticală sau apropierea: *There's a picture* **over** *the fireplace. The dog is* **under** *the chair.*
Above (deasupra) şi *below* (sub, dedesubt) arată doar că un obiect se află mai sus sau mai jos decît altul: *Their flat is* **above** *ours. Some part of Holland is* **below** *sea level.*
On top of (pe) şi *underneath* (sub) arată că un obiect îl atinge pe celălalt: *The TV aerial is* **on top of** *the house. The book you need is* **underneath** *those papers.*
Beneath (sub, pe sub) arată o distanţă mai mică decît *below* sau este un echivalent formal al lui *under*: *The Dîmboviţa river passes* **beneath** *several bridges.*

In front of, before; behind, after
In front of (în faţa) este folosit în engleza vorbită, cu referire la obiecte: *There is a tree* **in front of** *our house.* (Dar: *They were* **outside** *the cinema).*
Before (în faţa, înaintea) exprimă ordinea aşezării persoanelor, în limba literară: *He was* **before** *me.*

Behind (în spatele, înapoia) indică poziția: *The cat was* **behind** *the tree.*

After (după, în spatele) indică ordinea, în spațiu sau în timp: *He walked down the stairs* **after** *his wife.*

Between, among

Between (între) = un obiect se află între altele două sau între mai multe dacă numărul acestora este definit: *Our school is* **between** *the hotel and the hospital. France lies* **between** *Belgium, West Germany, Switzerland and Spain.*

Among (între, printre) = un obiect se află între mai multe obiecte: *There's a dictionary* **among** *these books.*

DIRECȚIE: **to, into, onto, towards.**

Aceste prepoziții sînt folosite cu verbe de mișcare, pentru a indica direcția:

To (la) — mișcarea pînă la un punct: *He came* **to** *school early.*

Into (în) — pătrunderea: *They went* **into** *the house.*

Onto (pe) — mișcarea pe o suprafață: *The actor walked* **onto** *the stage.*

Towards (către, spre) — direcția către un punct, dar nu și atingerea destinației (ca *to*): *They walked slowly* **towards** *the river.*

Atenție!

a) În vorbire, *in* și *on* sînt adesea folosite în loc de *into* și *onto*, după verbe ca *put, place, lay* etc.: *She put her money* **in** *her bag/***on** *the table.*

b) Verbul *arrive* este urmat de prepoziția **at**: *They arrived* **at** *home early.*

Through, across, over

Through (prin) indică traversarea și pătrunderea: *Don't walk* **through** *the park, walk around it.*

Across/over (peste) indică numai traversarea: *The train went* **over/across** *the bridge. They sailed* **across** *the ocean.*

Up, down, along

Up and down (în susul și josul) exprimă o mișcare pe v e r t i c a l ă: *The children ran* **up and down** *the stairs / hill.*

sau pe o r i z o n t a l ă *(de-a lungul)*: *They walked* **up and down** *the street/ platform.* (sinonim cu *along)*

Past, by

Past (pe lîngă) indică mișcarea pe lîngă și dincolo de: *Walk* **past** *the hotel, turn right and you'll get to the post-office.*

By (pe lîngă) indică o mișcare fără oprire sau cu o întrerupere scurtă: *They drove* **by** *the lake without stopping.*

About, around

Around (în jurul) indică o poziție sau mișcare circulară: *He has a muffler* **around** *his neck.*

About/around (în jurul, în preajma, prin) indică o poziție/mișcare nedefinită: *There aren't many cinemas* **about/around** *here. They walked* **about/around** *town all day.*

Off, out of, from

Off (de pe, de la, din) exprimă separarea, desprinderea de pe o suprafață: *The vase fell* **off** *the table.*

Out of (din) exprimă ieșirea, scoaterea dintr-un volum: *She came* **out of** *the house.*

From (de, de la) indică despărțirea, distanța, locul de unde a pornit acțiunea: *She came straight home* **from** *school.*

TIMP: **At, on, in**

At a time: *at the/that time, at 8 o'clock, at noon, at night, at dinner (time), at the weekend.*

On a day: *on Sunday, on Monday morning, on New Year's day, on the 1st of March, on the following day.*

In a period: *in the (late) afternoon, in July, in summer, in 1990, in the following months, in the 20th century.*

By, before, after

By = nu mai tîrziu de: *You will have my answer* **by** *the end of the week.*

Before = înainte de: *I talked to him* **before** *noon.*

After = mai tîrziu de, după: *Ring me up* **after** *the meeting.*

From... to, till/until

To poate exprima relații de timp sau direcție, *till/until* numai de timp.

From (din, de la) indică momentul începerii acțiunii, *to/till* (pînă în, pînă la) sfîrșitul ei: *She stayed with us* **from** *January* **to/till** *April last year.*

Till/until (și nu *to)* trebuie folosit dacă lipsește *from*: *He waited for you* **until** *9 o'clock.*

Until indică sfîrșitul unei acțiuni pozitive sau începutul unei acțiuni negative: *We worked* **until** *noon (and stopped then). We didn't work* **until** *noon (We began then).*

DURATA: **During, for, (all) through/throughout, over**

During (în timpul), exprimă perioada în timpul căreia a avut loc o acțiune (în mod intermitent): *We were in Bucharest* **during** *summer. We visited the Art Galleries* **during** *our stay in Bucharest.*

For (de, timp de), indică durata unei acțiuni neîntrerupte: *We stayed in Bucharest* **for** *three weeks.*

(All) through/throughout (tot, tot timpul) = de la începutul pînă la sfîrșitul perioadei: *We worked hard* **all through** *the year. It rained* **throughout** *the summer.*

Over (de, la) = indică o perioadă limitată (sărbători, vacanță): *We went to the mountains* **over** *the weekend.*

Atenție! Prepozițiile de timp/durată se omit:

a) în expresii cu *last — next, this — that, some — every*:

I saw a film **last night** (aseară). *He came* **this morning.** (în această dimineață)

I go to school **every day.** (în fiecare zi)

b) în expresii începînd cu *all*: *He stayed there* **all day / week** (**nu**: for all day/ week).

MOD, INSTRUMENT, CANTITATE:

With (cu), **without** (fără), **in ... manner/way** (în modul) exprimă modul în care are loc acțiunea: *She spoke* **with** *confidence /* **without** *hesitation /* **in** *the usual* **way.**

Like (ca) folosit ca prepoziție este urmat de un substantiv, pronume sau *Gerund.*

Like exprimă modul: o asemănare/comparație între doi termeni: *She walks* **like** *a dancer. He is very much* **like** *his mother.*

By (cu, prin, de) și *on* (pe, la) indică mijlocul cu care e săvîrșită acțiunea: *She entered* **by** *the back door. This dress is made* **by** *hand. He goes to work* **by** *bus /* **on** *foot. I listen to the news* **on** *the radio. He watches the news* **on** *television.*

With (cu) precede instrumentul: *The little child has learned to write* **with** *a pen. She opened the door* **with** *a key.*

In (cu) exprimă modul sau materialul folosit: *She wrote the letter* **in** *ink.*

By (la, cu) exprimă cantitatea: *Cloth is sold* **by** *the yard. Eggs are sold* **by** *the dozen.*

REFERINȚA:
As to, as for, regarding, in regard to, concerning (formal) = cu privire la, (cît) despre: **As to** *our grandmother, everybody loves her. Some interesting documents* **concerning** *our ancient history have just been found.*
About, on (despre):
About este folosit cu verbe ca *chat, quarrel, talk*:
They talked **about** *their school days.*
On este folosit pentru activități organizate, după verbe ca *lecture, write, speak*: *He lectured* **on** *Scottish literature.*
CAUZĂ: **Because of, on account of** (formal), **from, out of, for, through** (din cauză de):
We put off our trip **because of** *the weather. She was late* **on account of** *the heavy traffic. He couldn't speak* **for** *shame. He did it* **from** *pity* / **out of** *curiosity. She lost her gloves* **through** *her carelessness.*
SCOP: **for** (pentru) *I went to the chemist's* **for** *some aspirin.*
SURSĂ / ORIGINE: **from** (din) *He comes* **from** *France.*
AGENT: **by** (de, de către): *She was examined* **by** *a specialist.*
CONCESIE: **in spite, despite** (formal), **for all, with all** (familiar) = în ciuda, cu toată / toate: *They enjoyed the trip,* **in spite** *of the bad weather.* **Despite** *her illness, she still goes skiing. He was a good man,* **for all** *his defects.*
Excepție: **except for, but** (cu excepția): *Everybody left* **but** *the headmaster.*

8.5. Diferența între prepoziții în limba română și în limba engleză

Între folosirea prepozițiilor în limba engleză și limba română există numeroase diferențe, care prezintă dificultăți pentru elevii români. Unele dintre acestea sînt:

Limba engleză	Limba română
in *the street* (Engl. americ.—**on** *the street*)	*pe* stradă
in *the playground*	*pe* terenul de joc/sport
in *the sky*	*pe* cer
in *the sun*	*la* soare
in *the open air*	*la* aer curat
on *the way to*	*în* drum spre
on *the 1st floor*	*la* etajul I
round *the corner*	după colț
at *present*	*în* prezent
at *the same time*	*în* același timp
at *this moment*	*în* acest moment
at *last*	*în* sfîrșit
in *a year's time*	*peste* un an
in *my opinion*	*după* părerea mea
beyond *control*	*independent* de voința...
in *all probability*	*după* toate probabilitățile
by *my watch*	*după* ceasul meu
by *heart*	*pe* dinafară
by *mistake*	*din* greșeală
to go **on** *a trip* / **on** *holiday*	a merge *în* călătorie / *în* vacanță
to go (out) **for** *a walk*	a merge *la* plimbare
to look **out of** *the window*	a privi *pe* fereastră
to get in **through** *the window*	a intra *pe* fereastră
he's the tallest **in** *the class*	e cel mai înalt *din* clasă
outside *the cinema*	*în fața* cinematografului

8.6. Diferențe între prepoziții în engleza britanică și prepoziții în engleza americană

Există unele diferențe și în folosirea prepozițiilor în varianta britanică și americană a limbii engleze:

Engleza britanică	Engleza americană
towards	*toward*
in *the street*	**on** *the street*
at *the back of...*	**in** *back of...*
at *the weekend*	**on** *the weekend*
it's ten minutes **past** *six.*	*it's ten minutes* **after** *six.*
it's a quarter **to** *one.*	*it's a quarter* **before** *one.*
I'll see you **on** *Sunday.*	*I'll see you Sunday.*
etc.	etc.

8.7. Particulele adverbiale (Adverbial Particles)

Particulele adverbiale sînt asemănătoare ca formă cu unele prepoziții sau adverbe. Ele se deosebesc însă de acestea prin funcția lor.
Particulele adverbiale modifică sensul verbelor pe care le însoțesc, transformîndu-le în verbe cu particule adverbiale: *They have* **put off** *the meeting again = They have* **postponed** *the meeting again.* Au amînat din nou ședința.
Particulele adverbiale cel mai frecvent folosite sînt: *about, across, along, around, away, back, by, down, in, of, on, out, over, past, round, through, up.*

Notă: Multe dintre aceste particule adverbiale pot fi folosite și ca adverbe propriu-zise: *He is* **in.** Este înăuntru. / Este în casă.
sau ca prepoziții: *He is* **in** *the kitchen.* Este în bucătărie.

8.7.1. Întrebuințarea particulelor adverbiale

a) În majoritatea cazurilor, particulele adverbiale modifică total sensul verbelor la care sînt atașate: *He* **came round** *after the accident.* Și-a recăpătat cunoștința / Și-a revenit după accident.
b) În alte cazuri, sensul verbului cu particulă adverbială poate fi dedus din analiza elementelor componente: *go in, come out, bring back, take away.*
c) Folosirea unor particule adverbiale pe lîngă anumite verbe întărește doar ideea exprimată de acestea: *drink up* (bea tot/pînă la fund), *stand up, lie down.*

8.7.2. Locul particulelor adverbiale în propoziție. Particulele adverbiale se așază imediat după un verb intranzitiv: *He turnea* **round** *and looked at me.* S-a întors și s-a uitat la mine.
Dacă verbul este tranzitiv și este urmat de un complement direct exprimat printr-un pronume sau alt determinant, particula adverbială este așezată după complementul direct: *We saw* **THEM off** *to the station.* I-am condus la gară. *Pick* **THESE up,** *please.* Ridică astea, te rog.

Notă: Prin această caracteristică, verbele cu particule adverbiale se deosebesc de verbele urmate de prepoziții obligatorii, deoarece prepozițiile nu pot fi separate de verb.
Comparați: *Please look* **ME up** *when you come to Bucharest. (up* = particulă adverbială). *She was looking at* **HIM**. *(at* = prepoziție).

Dacă complementul direct este exprimat printr-un substantiv, particula adverbială poate fi așezată înainte sau după acesta (mai ales în vorbirea familiară): *He gave* **back THE BOOK.** *He gave* **THE BOOK back.** A înapoiat cartea.

Dacă complementul direct este lung, sau este exprimat printr-o propoziție subordonată, particula adverbială este așezată imediat după verb: *He gave back* **the book he had borrowed.** A înapoiat cartea pe care o împrumutase.

Exercises

I. *Completați spațiile libere cu prepoziții de loc sau direcție:*

1. I live ... 53, Franklin street. My flat is . . . the 10th floor. **2.** The tallest building . . . the world is . . . New York. **3.** Father drove . . . the corner slowly, while I went . . . the shop. **4.** We'll leave . . . Brașov tomorrow. **5.** They'll stop ... Paris . . . their way . . . London. **6.** They ran . . . school . . . the bus-stop. **7.** He went . . . Oradea . . . a business trip last week. **8.** Peter isn't . . . home. He must be . . . school. **9.** They arrived . . . the cinema early. **10.** My uncle drove . . . me . . . his car, but he didn't see me. **11.** The coins fell . . . his pocket. **12.** She carried the box . . . the stairs . . . her room. **13.** Let's sit . . . the sun. **14.** He leant . . . the wall. **15.** Don't go . . . the street on a red light.

II. *Completați spațiile libere cu prepoziții de timp sau de durată:*

1. I'll be in the country . . . July . . . September. **2.** They travelled . . . the day and slept . . . night. **3.** Eminescu was born . . . January 15, 1850. **4.** He came . . . 10 o'clock, . . . the same time with his friend. **5.** It is very hot here . . . summer. **6.** I phoned all my friends . . . New Year's Day. **7.** We go to school . . . the morning. **8.** I hope I'll have finished my homework . . . 9 o'clock. **9.** We stayed at home . . . the weekends. **10.** I've been living in Bucharest . . . ten years. **11.** They'll be here . . . ten minutes. **12.** The manager won't be back . . . later this afternoon. **13.** School begins . . . September and ends . . . July. **14.** I didn't understand him . . . first.

III. *Traduceți în limba engleză:*

1. La ce te uiți? **2.** El se uită pe fereastră. **3.** Pe cine aștepți? **4.** Cît e ora după ceasul tău? **5.** Hai să mergem la plimbare. **6.** E în spital de două săptămîni. **7.** De ce ți-e teamă? El e întotdeauna amabil cu pacienții. **8.** Îi sînt recunoscător pentru serviciul pe care mi l-a făcut. **9.** L-am felicitat pentru succesul său. **10.** Tremura de frig. **11.** Nu mă minți! **12.** Dimineața s-au plimbat prin oraș, după amiaza au stat acasă. **13.** Cursul a durat o lună întreagă. **14.** Au pornit-o spre rîu. **15.** Ședința a început la ora 11 dimineața și a durat pînă la ora 2 după amiază. **16.** A fost plecat în timpul vacanței. **17.** Au călătorit ca de obicei. **18.** Ține o conferință despre arta contemporană. **19.** Tabloul a fost pictat în ulei, nu în acuarelă. **20.** E un program bun la televizor diseară.

9. CONJUNCȚIA (The Conjunction)

9.1. Definiție

a) exprimă raporturi de coordonare sau de subordonare între două propoziții, raporturi de coordonare între două părți de propoziție sau între o parte de propoziție și o propoziție;

b) este neflexibilă din punct de vedere morfologic;

c) nu îndeplinește nici o funcție sintactică în propoziție dar marchează raporturile de coordonare și subordonare în cadrul propoziției și al frazei.

9.2. Conjuncțiile coordonatoare (Co-ordinating Conjunctions)

Conjuncțiile coordonatoare leagă părți de propoziție cu aceeași funcție sintactică sau propoziții de același fel: *I visited the Village Museum* **and** *the Art Galleries yesterday. It started to rain* **but** *the game continued.*

9.2.1. Clasificare. După relațiile pe care le stabilesc, conjuncțiile coordonatoare pot fi:

a) c o p u l a t i v e: *and* — și; *as well as* — precum și; *both ... and* — atît... cît și, *not only ... but also* — nu numai ... dar și;

b) d i s j u n c t i v e: *or* — sau; ori; *either ... or* — sau ... sau; *neither ... nor* nici ... nici;

c) a d v e r s a t i v e: *but* — dar, ci;

9.2.2. Întrebuințarea conjuncțiilor coordonatoare (Vezi și § 24.1 — § 24.7)

Either ... or indică două alternative din care numai una este posibilă, în propoziții pozitive sau interogative: *We can* **either** *have a snack now,* **or** *we can have lunch at noon. Can you drink* **either** *milk* **or** *tea?*

Pentru a exprima o negație se folosește *either ... or* + verb negativ sau *neither ... nor* + verb pozitiv: *I can't travel* **either** *by air* **or** *by sea. I can travel* **neither** *by air* **nor** *by sea.*

9.2.3. Poziție. Conjuncțiile coordonatoare se așază între unitățile sintactice pe care le unesc: *He opened the door* **AS WELL AS** *the window.*

Conjuncțiile coordonatoare nu pot fi așezate la începutul frazei: *Dan finished his homework* **and** *went out for a walk.* Dan și-a terminat lecțiile și a ieșit la plimbare.

9.3. Conjuncțiile subordonatoare (Subordinating Conjunctions)

Conjuncțiile subordonatoare leagă propozițiile secundare din frază de elementele lor regente: *I went to the post office,* **WHERE** *I bought a dozen post-cards.* M-am dus la poștă, unde am cumpărat douăsprezece vederi.

9.3.1. Clasificare. După felul propozițiilor pe care le introduc, conjuncțiile subordonatoare pot fi:

1) universale: *that* — că; *if, whether* — dacă; care pot introduce mai multe tipuri de propoziții subordonate: **WHETHER he will be punctual** *remains to be seen.* (propoziție subiectivă). *The best way is* **IF you go there yourself.** (propoziție predicativă) *Remember* **THAT we must get there in time**, (completivă directă).

2) specializate:

a) de loc: *where* — unde; *wherever* — oriunde;
b) de timp: *when* — cînd; *since* — de cînd; *till/until* — pînă cînd; *while/as* — în timp ce; *before* — înainte ca; *after* — după ce;
c) de mod: *(exactly) as; (just) as* — (așa) cum; (exact) cum;
d) de cauză: *as, since, because* — deoarece, fiindcă;
e) de scop: *so that, in order that/so (that)* (mai formal) — (pentru) ca, cu scopul ca.
Scopul negativ este exprimat de: *for fear (that)* — de teamă să; *in case; lest* (formal) — ca să nu;
f) condiționale: *if* — dacă; *provided (that)* / *on condition (that) as long as/so long as* — cu condiția; *unless* — afară dacă, numai dacă nu;
g) consecutive: *so that* — încît; *so* (familiar) — încît; *so/such ... (that)* — așa/astfel ... încît;
h) concesive: *though, although* (mai formal), *while, whereas* (formal), *even if/though* — deși, cu toate că, chiar dacă;
i) comparative: *as ... as* — mai (mult) ... decît; *as if/as though* — ca și cum, de parcă.

9.3.2. Întrebuințarea conjuncțiilor subordonatoare **When, as** (temporale)

When indică: simultaneitatea a două acțiuni: **When** *I am tired I go for a walk.* Cînd sînt obosit fac o plimbare. (accentul este pe momentul acțiunii) sau succesiunea lor imediată în timp: **When** *she rang the bell, he came to the door.* Cînd ea a sunat la sonerie, el a venit la ușă.

As este folosit pentru acțiuni paralele: *She wept* **as** *she spoke.* Plîngea în timp ce vorbea. (accentul este pe acțiunea însăși);
sau ca sinonim al lui *while*: **As** *I was crossing the street, I heard somebody call my name.* În timp ce / Pe cînd traversam strada, am auzit pe cineva strigîndu-mi numele..

As, since, because (cauzale)

As exprimă cauza, motivul pentru acțiunea din propoziția regentă: **As** *she liked the dress, she bought it.* Fiindcă i-a plăcut rochia, a cumpărat-o.

Since presupune un argument admis de interlocutor: **Since** *you need this book, I'll get it for you.* Deoarece ai nevoie de carte, am să ți-o iau.

If not, unless (condiționale)

If not este opusul lui *if* (dacă nu): **If** *you get sick, you'll need a doctor.* **If** *you* **don't** *get sick, you won't need a doctor.*

Unless este opusul lui *provided / providing that* (doar dacă, cu condiția ca), iar cînd este folosit *unless* verbul din propoziția condițională este la forma pozitivă: *You may see the doctor* **provided** *you have an appointment.* Poți să

intri la doctor cu condiția să fii programat. *You can't see the doctor* **unless** *you have an appointment.* Nu poți să intri la doctor decît dacă ești programat.

Unless nu este folosit pentru a introduce propoziții condiționale ireale: *He couldn't have seen the doctor* **if** *he hadn't had an appointment.* N-ar fi putut să intre la doctor dacă n-ar fi fost programat.

9.3.3. Poziție. Conjuncțiile subordonatoare se așază la începutul propoziției secundare, care poate precede sau urma propoziția regentă: **AS** *the weather was bad, we stayed home all day.* **ALTHOUGH** *she spoke very slowly, I couldn't understand her. I can't help you with your homework* **BECAUSE** *I'm busy right now. Lydia liked the book* **SO** *much* **THAT** *she read it three times.*

Spre deosebire de conjuncțiile coordonatoare, conjuncțiile subordonatoare pot fi precedate de alte conjuncții: *He left early because he wasn't feeling very well* **AND because** *the party was boring.* A plecat devreme pentru că nu se simțea foarte bine și pentru că petrecerea era plicticoasă.

Exerciții

I. *Formați fraze din propozițiile următoare cu ajutorul conjuncțiilor din paranteze.*

1. Alice had too much to eat. Cathy didn't. *(but)* 2. I haven't finished the book. I can't return it to the library yet. *(so)* 3. I shall buy that watch. It is not expensive. *(if)* 4. You won't understand. You listen carefully. *(unless)* 5. Mary bought a new dress. She didn't really need one. *(although)* 6. Peter got good marks in his term papers. He worked very hard. *(because)* 7. Father has bought a violin. Alan can learn how to play. *(so that)* 8. You must do. You are told. *(exactly as)*. 9. I'm studying. I like to listen to radio. *(while)* 10. Bob is having an exam tomorrow. He can't come to our party. *(since)* 11. He had studied English for seven years. He couldn't speak it fluently. *(even though)* 12. Paul is keen on tennis. He plays every day. *(so ... that)* 13. It was a very difficult exercise. Mary couldn't do it. *(such ... that)*.

II. *Completați spațiile libere cu conjuncțiile potrivite ca sens din paranteze.*

1. Paul was not ... bright ... his brothers were. *(although, as ... as, provided that)* 2. But he had always worked harder ... they ever had. *(than, whereas, before)* 3. He would get a scholarship ... he passed the exam today. *(so, provided, until)* 4. In a way he did not really care ... he won the scholarship or not. *(whether, if, unless)* 5. But he wanted to do his best ... it would please his mother. *(only, that, since)* 6. He came to the exam ... he wasn't feeling very well. *(in case, lest, though)* 7. He listened to the invigilator carefully ... he might fail to catch all the instructions. *(supposing, for fear, whether)* 8. The invigilator pronounced all the names slowly ... each of them might hear his name clearly. *(so that, such ... that, provided that)*.

III. *Traduceţi în limba engleză:*

Au ajuns sara la hanul lui domnu Vasiliu. Vitoria ştia că acolo are să găsească ceva. Într-adevăr, a găsit. În sat la Suha, se stîrnise oarecare zvoană. Spuneau unii şi alţii că ar fi nevoie să vie vreun judecător de la tîrg, să cerceteze cum a fost cu vînzarea oilor. Să vadă dacă se află hîrtia lor de cumpărătură de la Dorna, şi dacă gospodarii din Suha au chitanţă de paralele pe care le-au dat lui Lipan. Nu spune nimene că asemenea gospodari cu vază ar fi în stare a săvîrşi o faptă rea — dar e bine să-şi arate îndreptările. Afară de asta a mai spus nu ştiu cine că numai decît cinstiţii gospodari trebuie să arate martorul ori martorii care s-au găsit faţă la vînzare sau la numărătoarea banilor. E la înţelegerea orişicui că numai asemenea străin sau străini, care s-au aflat de faţă, au putut să urmărească pe Lipan, şi să-i răpească banii oilor. S-ar putea ca aceşti martori să fie cu totul necunoscuţi. Nici Calistrat, nici Ilie Cuţui nu i-au văzut pînă atunci, nici de-atunci. Chiar dacă ar fi aşa, să arate ce înfăţişare aveau, ce cai şi ce straie. Din puţin, se pot afla multe şi făptaşii ies la iveală.

(*Mihail Sadoveanu* — B a l t a g u l)

10. INTERJECŢIA (The Interjection)

10.1. Definiţie

a) Prin interjecţie se exteriorizează senzaţii, sentimente, manifestări de voinţă sau se reproduc sunete şi zgomote din natură;
b) interjecţia este o parte de vorbire neflexibilă, nefiind marcată de categorii gramaticale;
c) interjecţia poate constitui fie un element de întărire pe lîngă o propoziţie, fie o propoziţie independentă sau o parte de propoziţie.

10.2. Clasificare

Cu ajutorul interjecţiilor se exteriorizează:

1) **senzaţii şi sentimente:**

a) b u c u r i e: *Ah! Ooh! Jippee! Hurray!* (a, ah, ura!).
Ah, *that's the book I wanted.* **Ooh,** *what a delicious cake!*
b) s u r p r i z ă: *Oh! Wow!* (a, ah, oh!). **Oh,** *what a nice dress!*
c) m i r a r e: *Oh, dear! Dear me! Indeed!* (vai dragă, vai de mine, într-adevăr) **Oh, dear,** *I can't find my purse.* **Dear me!** *What are you doing over there?*
d) a d m i r a ţ i e: *Whew!* (ah, doamne): **Whew,** *how beautiful she is!*
e) î n ţ e l e g e a r e: *Aha!* (a, aha!): **Aha,** *these gloves are exactly what I was looking for.*
f) d i s p r e ţ: *Fie! Pshaw! What a shame!* (Ptiu, pah, ce ruşine!): **Fie upon you!** *You ought to be ashamed at what you have done.*
g) d e z g u s t: *Ugh!* (ih!): *Ugh, how dirty your hands are!*
h) a p r o b a r e: *Well done! Congratulations!* (Foarte bine! Felicitări!) **Well done,** *Peter! You've passed all your exams brilliantly.*

i) d e z a p r o b a r e: *Nonsense! What a nuisance!* (Prostii! Ce pacoste!): **What a nuisance!** *Now I'll have to do it all over again!*
j) r e g r e t: *Ah! Oh! What a pity!* (a! oh! ce păcat!): **What a pity** *you couldn't come! It was a good play.*
k) d u r e r e: *Ouch! Ow!* (vai, ah, aoleu!): **Ouch, it hurts!**

2) **manifestări de voinţă:**

a) o r u g ă m i n t e, u n î n d e m n: *Oh! Help!* (oh! Ajutor!); *Ssh! Hush! Silence!* (Sst, linişte!): **Hush!** *The baby's sleeping!*
b) o î n c u r a j a r e: *Cheer up! Come on!* (Curaj! Haide!): **Come on,** *don't be afraid! You'll manage.*
c) o a v e r t i z a r e: *Look Out! Fire!* (Atenţie! Foc!): **Fire!** *The house is on fire!*

3) **se reproduc sunete şi zgomote** din mediul înconjurător: *Bow — wow! Miaow! Baa! Buzz!* (Ham — ham! Miau! Beh! Bzz!): **Bang! Click! Crash!**

10.3. Întrebuinţarea interjecţiilor

Una şi aceeaşi interjecţie poate avea semnificaţii diferite, în funcţie de context: **Ah,** *here you are at last!* (bucurie), dar şi: **Ah,** *it's painful!* (durere).

Unele interjecţii sînt folosite cu precădere de b ă r b a ţ i: *No fear! Good lord! Jolly good!*
pe cînd altele sînt specifice limbajului f e m i n i n: *Wow! Oh, dear! Oh, my! Dear me! My goodness!*

Exercises

I. *Traduceţi următoarele propoziţii în limba română:*

1. Ouch, my leg! **2.** Ooh, this icecream's delicious! **3.** Jippee, we've won the match! **4.** Wow, isn't she clever? **5.** Well done, Peter. **6.** Ssh! Grandma is sleeping. **7.** My goodness! What dreadful weather! **8.** Grr! Isn't it cold! **9.** Look out! A car is coming. **10.** Mm! This cream cake's very good. **11.** „Well, I must be going". „Oh, I see". **12** „Well, good, luck!" „Oh, thank you". **13.** „Ah, there you are!" **14.** Dear me! You do look ill! **15.** What a pity we didn't go on a picnic yesterday. Now it's raining. **16.** Tut, tut! You are a naughty boy! **17.** Welcome home, my dear!

II. *Completaţi spaţiile libere cu interjecţii potrivite ca sens:*

1. . . . ! We're having a holiday tomorrow! We're going on a trip! **2.** . . . That was a wonderful show! I hadn't thought I would enjoy it so much! **3.** . . . I've spilt my tea! **4.** . . . What a mess! **5.** . . . it's painful! **6.** . . . that's exactly what I needed. **7.** . . . how wonderfully she sings! **8.** . . . Father is working. **9.** . . . There's a bus coming! **10.** . . . you do look pale! **11.** . . . Peter has broken that window again! **12.** . . . ! You can come with us even if you are tired. You'll have a good rest there.

Partea a II-a

SINTAXA PROPOZIŢIEI

(The Simple Sentence)

II.0. GENERALITĂŢI

II.0.1. Definiţie

Propoziţia este unitatea de bază a sintaxei. Ea reprezintă cea mai mică unitate a sintaxei care poate apărea de sine stătătoare şi care comunică o judecată logică sau o idee cu caracter afectiv sau voliţional.*

II.0.2. Clasificare

1) Din punct de vedere al **scopului** comunicării, propoziţiile se împart în:

a) p r o p o z i ţ i i e n u n ţ i a t i v e, care transmit o informaţie: *Columbus discovered America in 1492.* Columb a descoperit America în 1492. *He didn't notice her.* Nu a observat-o.

b) p r o p o z i ţ i i i n t e r o g a t i v e, prin care se solicită o informaţie: *Would you like to come to our party?* Vrei să vii la petrecerea noastră?

c) p r o p o z i ţ i i i m p e r a t i v e, care exprimă o poruncă, rugăminte, îndemn, etc.: *Open the book!* Deschide cartea. *Switch on the radio, please.* Deschide radioul, te rog.

d) p r o p o z i ţ i i e x c l a m a t i v e, care exprimă o stare afectivă (surprinderea, nemulţumirea, satisfacţia, etc,): *Oh, how attractive she is!* Oh, ce frumoasă este!

2) Din punct de vedere al **structurii**, propoziţiile se împart în:

a) p r o p o z i ţ i i s i m p l e *(Unextended Simple Sentences)*, alcătuite numai din subiect şi predicat: *The children are sleeping.* Copiii dorm. *Dogs bark.* Cîinii latră.

b) p r o p o z i ţ i i d e z v o l t a t e *(Extended Simple Sentences)*, care cuprind, pe lîngă subiect şi predicat, şi alte părţi de propoziţie: *Yesterday* **he went** *to school by bicycle.* Ieri s-a dus la şcoală cu bicicleta.

c) p r o p o z i ţ i i e l i p t i c e *(Elliptical Simple Sentences)*, din care lipsesc anumite părţi de propoziţie, ele putînd fi completate cu uşurinţă: *(I've) never heard about him. "Who is missing?" "John" (is missing).*

---

* Acad. R.S.R. – *Gramatica limbii române*, vol. II, Ed. Acad. R.S.R., Buc. 1966, p. 7.

II.0.3. Tipuri de propoziţii

Structura propoziţiilor simple şi dezvoltate poate fi detaliată în funcţie de părţile de propoziţie care urmează în mod obligatoriu anumite verbe.

Verbele se împart în trei clase mari: copulative, intranzitive, şi tranzitive, din punct de vedere al complinirii verbale, al părţilor de propoziţie care pot fi folosite după ele.

a) **Verbul copulativ** prin excelenţă este verbul *be*. Acesta nu poate fi urmat decît de un nume predicativ sau de un complement circumstanţial de loc:

They **are** { *workers.* / *in the factory.* }

b) **Verbele intranzitive** nu pot fi urmate de complemente directe.

c) **Verbele tranzitive** sînt verbele urmate de complemente directe.

II.0.4. Luînd în considerare posibilităţile de complinire verbală, se obţin următoarele **subtipuri de propoziţii**:

P r o p o z i ţ i a s i m p l ă:

a) subiect + verb intranzitiv: *He swims.* El înoată.

b) subiect + verb copulativ + nume predicativ:

He is { *a teacher.* / *competent.* } El este { profesor. / competent. }

P r o p o z i ţ i a d e z v o l t a t ă:

a) subiect + verb intranzitiv + complement circumstanţial: *He swims in the sea.* El înoată în mare.

b) subiect + verb copulativ + complement circumstanţial de loc: *The teacher is here / in the classroom.* Profesorul este aici / în clasă.

c) subiect + verb tranzitiv + complement direct: *She has found the book.* (Ea) a găsit cartea.

d) subiect + verb tranzitiv + complement direct + complement direct: *The man asked the boy several questions.* Omul i-a pus băiatului mai multe întrebări.

e) subiect + verb tranzitiv + complement direct + complement indirect: *Father gave the toy to the little boy.* Tatăl i-a dat jucăria băiatului.

f) subiect + verb tranzitiv + complement direct + element predicativ suplimentar: *They appointed him chairman.* L-au numit preşedinte.

g) subiect + verb tranzitiv + complement direct + complement prepoziţional: *I helped him with his homework.* L-am ajutat să-şi facă temele.

II.0.5. Părţile de propoziţie (The Parts of the Sentence)

Părţile de propoziţie se clasifică în:

1) p ă r ţ i p r i n c i p a l e de propoziţie: subiectul şi predicatul;

2) p ă r ţ i s e c u n d a r e de propoziţie: complementul direct, indirect, prepoziţional, elementul predicativ suplimentar, complementele circumstanţiale (de timp, loc, mod, cauză etc.) şi atributul.

În limba engleză, aceste părţi de propoziţie pot fi identificate cu ajutorul următoarelor c a r a c t e r i s t i c i:

a) prin ce părţi de vorbire sînt exprimate;

b) locul pe care-l ocupă în propoziţie;
c) trăsături specifice: acord, trecerea la diateza pasivă, etc.

Subiectul *(The Subject)*:
a) este exprimat printr-un grup nominal (printr-un substantiv sau substitut al acestuia, însoţit sau nu de determinanţi) sau printr-o propoziţie subordonată cu funcţie de subicct;
b) se aşază înaintea predicatului în propoziţiile enunţiative şi după verbul auxiliar / modal în propoziţiile interogative;
c) se acordă în număr şi persoană cu predicatul.

Predicatul *(The Predicate)*:
a) este exprimat printr-un verb tranzitiv sau intranzitiv la un mod personal sau printr-un verb copulativ cu o complinire nominală;
b) se aşază de regulă după subiect;
c) are acord determinat de subiect.

Complementul direct *(The Direct Object)*:
a) este exprimat, ca şi subiectul, printr-un grup nominal sau printr-o propoziţie subordonată cu funcţie nominală;
b) urmează de regulă grupul subiect — predicat;
c) devine subiectul propoziţiei în transformarea pasivă.

Complementul indirect *(The Indirect Object)*:
a) este exprimat printr-un grup nominal;
b) urmează complementul direct şi are prepoziţia exprimată *(to* sau *for)*; *I gave* **the book to Mary.**
c) nu poate fi folosit fără un complement direct.

Numele predicativ *(The Predicative Part of a Nominal Predicate.*
a) este exprimat printr-un grup nominal, un adjectiv sau printr-o propoziţie subordonată cu funcţie nominală;
b) urmează verbul copulativ *be* sau alte copulative: *become, turn*, etc.;
c) nu devine subiect al propoziţiei în transformarea pasivă.

Elementul predicativ suplimentar *(The Predicative Adjunct)*:
a) este exprimat printr-un grup nominal, un adjectiv sau printr-o propoziţie subordonată cu funcţie nominală;
b) urmează grupul subiect — predicat: *The boat swept* **close** *They appointed him* **chairman.** *I left the meeting a little* **perturbed.**
c) nu devine subiect al propoziţiei în transformarea pasivă: *He was appointed* **chairman.**

Complementul circumstanţial *(The Adverbial)*:
a) este exprimat printr-un adverb, construcţie adverbială sau propoziţie subordonată circumstanţială, printr-un grup nominal sau o construcţie prepoziţională;
b) este de obicei m o b i l, adică poate ocupa mai multe locuri în propoziţie;
c) este de obicei o p ţ i o n a l, adică poate fi adăugat sau eliminat dintr-o propoziţie fără ca ea să devină negramaticală.

11.1. Definiţie

Subiectul este partea principală de propoziţie despre care se spune ceva cu ajutorul predicatului.

11.2. Exprimarea subiectului

În limba engleză, subiectul este de obicei exprimat, chiar atunci cînd este impersonal sau generic, verbul englez avînd puţine desinenţe care să marcheze formal persoana şi numărul (spre deosebire de limba română): **I** *read the paper every morning.* Citesc ziarul în fiecare dimineaţă. **It's** *raining.* Plouă. **You** *must do your duty.* Trebuie să-ţi faci datoria.

Subiectul poate fi exprimat:
a) printr-un grup nominal conţinînd un substantiv, cu sau fără determinant, sau un substitut al acestuia: **Students** *work hard to pass their exams.* Studenţii se pregătesc serios ca să promoveze examenele. **Everybody** *was present.* Toţi erau prezenţi **Three** *are missing.* Trei lipsesc. **The wounded** *were taken to hospital.* Răniţii au fost duşi la spital.
b) printr-o construcţie cu infinitivul, participiul (prezent sau trecut) sau forma *Gerund*, construcţie folosită de obicei pentru reducerea unei propoziţii subordonate subiective şi numită s u b i e c t c o m p l e x:
De exemplu:
— n o m i n a t i v u l c u i n f i n i t i v: **She** *is said* **to be a good doctor.** Se spune că ea este o doctoriţă bună.
— i n f i n i t i v u l c u *for-to: It is unusual* **for her to be so quiet.** Este neobişnuit ca ea să fie atît de tăcută.
— o c o n s t r u c ţ i e g e r u n d i a l ă: **John's/His coming** *late worried us.* Întîrzierea lui John ne-a îngrijorat.
c) printr-o propoziţie subordonată subiectivă: **That nothing came out of it** *irritated him.* Faptul că nu a ieşit nimic din asta îl enerva.
d) printr-un element care nu are sens de sine stătător — aşa numitul subiect introductiv *it* sau *there* — care anticipează subiectul real, logic al propoziţiei: **It** *is easy* **to do** *this exercise.* Acest exerciţiu este uşor de făcut. **There** *are three* **pupils** *in the classroom.* Sînt trei elevi în clasă.

11.3. Situaţii speciale

11.3.1. S u b i e c t u l g e n e r i c poate fi exprimat prin pronumele *one, you, he, they*, sau prin substantivul *people*.

Pronumele *one, you, he, they* şi substantivul *people* se folosesc ca subiecte pentru a desemna o persoană în general sau un grup nedefinit de persoane:
You *can't do two different things at a time.* Nu se pot face două lucruri diferite la acelaşi timp. **One** *can find this phone number in the telephone diectory.*

Acest număr de telefon se poate găsi în cartea de telefon. **People** *drink a lot of coffee in this country.* În ţara noastră se bea multă cafea.

11.3.2. Pronumele *it* este subiect impersonal:

a) al verbelor impersonale: **It** *often rains in autumn.* Deseori plouă toamna. **It** *snows a lot in the mountains.* Ninge mult la munte.

b) al propoziţiilor prin care se exprimă timpul, vremea, distanţa: **It**'*s nearly six o'clock.* Este aproape ora şase. **It**'*s cold.* Este frig. **It**'*s quite far from here.* Este destul de departe de aici.

11.3.3. Subiectul introductiv.

Unele propoziţii conţin un subiect gramatical (formal) şi unul logic (real), adevăratul subiect al propoziţiei.

De obicei, subiectul real este anticipat prin pronumele *it* sau elementul *there* (care nu este identic cu adverbul *there*).

1) *It* introductiv este folosit cînd subiectul propoziţiei este:

a) un infinitiv: **It** *is necessary* **to start at once.** Este necesar să porneşti imediat. **It** *takes me half an hour* **to get to my office.** Îmi trebuie o jumătate de oră să ajung la serviciu.

b) un gerund: **It** *was no use* **your crying.** Ai plîns degeaba.

c) o propoziţie subiectivă: **It** *is strange* **that she hasn't accepted our invitation.** Este ciudat că ea nu a acceptat invitaţia noastră. **It** *seems* **he is right.** Se pare că are dreptate.

2) Subiectul introductiv *there* este folosit în propoziţiile în care subiectul real nu este definit: **There** *are* **some books** *on the table.* Sînt cîteva cărţi pe masă.

În stilul literar, *there* este urmat şi de alte verbe, mai ales *happen* şi *occur*: **There happened that an old man remembered something about her.** S-a întîmplat ca un bătrîn să-şi amintească ceva despre ea.

O propoziţie introdusă prin *there* este urmată de obicei de alta prin care se fac precizări: **There** *is a man at the door. He wants to speak to you.* Este un om la uşă. Vrea să vorbească cu tine.

Notă: Subiectul formal nu coincide cu cel logic nici la diateza pasivă: *The story was told by an old man.*
The story este subiectul gramatical, iar complementul de agent *an old man* este subiectul logic al propoziţiei. Acest lucru este evident transformînd propoziţia la diateza activă: **An old man** *told the story*.

11.4. Locul subiectului în propoziţie

Subiectul este aşezat:

a) înaintea verbului, în propoziţiile enunţiative (afirmative şi negative): **Mary** *is a good swimmer.* **She** *doesn't swim every day.*

b) după verbul auxiliar sau modal, în propoziţiile interogative: *Can* **you** *swim? Does* **she** *want to read this book?*

c) după verb, cînd el este anticipat de un *it* sau *there* introductiv: *There is* **a teacher** *in the room. It seems* **she has left.**

12. PREDICATUL (The Predicate)

12.1. Definiţie

Predicatul este partea principală de propoziţie care atribuie subiectului o acţiune, o stare sau o însuşire.

12.2. Clasificare

Funcţia de predicat poate fi îndeplinită de verbe tranzitive şi intranzitive la un mod personal, precum şi de verbe copulative, atunci cînd au compliniri nominale.

12.2.1. Verbele tranzitive şi cele intranzitive formează **predicatul verbal** clasic: *Birds* **fly.** Păsările zboară. *He* **wrote** *an interesting essay.* A scris o compoziţie interesantă.

12.2.2. Predicatul nominal *(the Nominal Predicate)* este alcătuit din:
A) un verb copulativ +
B) un nume predicativ.

A) Verbele copulative *(Link Verbs)* sînt verbe care şi-au pierdut total sau parţial sensul lexical şi îndeplinesc funcţia gramaticală de marcă a raportului predicativ dintre două „nume" (subiectul şi numele predicativ), în cadrul predicatului nominal.

Gramatica tradiţională distinge mai multe clase de verbe copulative:

1) verbul *be (Verb of Being)*, total golit de sens lexical: *He* **is clever.** El este deştept.

Notă. Cînd verbul *be* este folosit cu sensul de „a exista, a se afla, a se găsi, a avea loc", etc. el formează singur predicatul propoziţiei: *Where* **is** *my pen? The school festival* **is** *on Sunday.*

2) Verbe parţial golite de sens lexical:

a) verbe ale devenirii *(Verbs of Becoming): become, get, grow, turn: Her hair has* **turned grey.** A încărunţit. *She is* **getting old.** Îmbătrîneşte.

b) Verbe ale continuării în aceeaşi stare *(Verbs of Continuing): continue, keep, remain, hold, stay. He* **kept silent.** Tăcea.

c) verbe ale aparenţei *(Verbs of Seeming): appear, look, seem: She* **seemed ill.** Părea bolnavă, *He* **looks pale.** Este palid.

Dintre verbele copulative, verbul *be* prezintă cele mai multe posibilităţi combinatorii (cu orice parte de vorbire care poate îndeplini o funcţie nominală), datorită golirii sale totale de sens lexical:

He **is** { *a teacher.* / *very competent.* / *admired by his friends.* }

Celelalte verbe copulative se îmbină doar cu cîteva părţi de vorbire:
— toate cu adjective:

The child { **fell** / **felt** / **got** / **looked** } *ill.*

— unele şi cu participii trecute:

He { **seemed** / **appeared** / **looked** } *impressed.*

— iar altele şi cu substantive:

She may { **turn** / **become** } *an excellent teacher.*

B) Numele predicativ *(The Predicative)* formează împreună cu verbul copulativ predicatul propoziţiei. Numele predicativ este exprimat:

a) printr-un substantiv sau echivalent al acestuia: *My nephew has become* **a doctor.**
b) printr-un adjectiv, singur sau cu o complinire: *She was* **happy.** *She was* **eager to come.**
c) printr-un participiu trecut: *The village seemed* **deserted.**

Locul numelui predicativ în propoziţie este după verbul copulativ: *Those boys are* **students.**

12.3. Locul predicatului în propoziţie

De obicei, predicatul este aşezat după subiect şi înaintea complementului: *The sun* **was shining** *brightly.* Soarele strălucea puternic.

În unele cazuri, această ordine este inversată:

a) în propoziţiile interogative: **Is** *Mary in the library?*
b) în propoziţiile condiţionale în care conjuncţia *if* este omisă, iar predicatul conţine un verb auxiliar sau modal: **Had** *I time, I should take a walk.* Dacă aş avea timp, m-aş plimba.
c) pentru a accentua o anumită parte din propoziţie: **NEVER shall** *I forget what he did for me.* N-am să uit niciodată ce a făcut pentru mine.

13. ACORDUL SUBIECTULUI CU PREDICATUL (Subject — Verb Concord)

În limba engleză, ca şi în limba română, verbul predicat se acordă cu subiectul în persoană şi număr.

13.1. Acordul în persoană

a) Cînd subiectul propoziţiei este un pronume personal, verbul predicat sau verbul auxiliar se acordă cu pronumele personal la persoana respectivă: **I AM** *Romanian.* **She IS** *my best friend.* **He DOESN'T** *remember a word.*
b) În propoziţiile relative, verbul se acordă în persoană cu substantivul sau pronumele personal la care se face referirea: *It is* **he** *who* **DESERVES** *all the praise.* **I** *say it, who* **AM** *his sister.*
c) Dacă însă subiectul este exprimat printr-un alt pronume sau printr-un substantiv, verbul predicativ este la persoana a III-a singular sau plural: **Who IS** *that man?* **These lessons ARE** *difficult.*
d) Cînd subiectul propoziţiei este exprimat printr-un substantiv sau pronume personal, coordonat cu un alt pronume personal prin intermediul conjuncţiei *and*, verbul se pune la persoana a III-a plural chiar dacă ultimul pronume, conform regulilor de politeţe, este *I:*

You and I / **He and I** / **You, Peter and I** } **ARE** *going to the theatre tonight.*

e) Cînd subiectul coordonat prin *either — or* reprezintă persoane diferite, verbul se acordă cu pronumele personal cel mai apropiat: **Either my mother or I AM** *at home in the evening.*

Notă: În vorbirea curentă, construcţiile ca cea de sus sînt evitate, prin folosirea unui verb auxiliar sau modal care este invariabil pentru persoană : **Either my mother or I WILL** *be at home in the evening.*
sau prin folosirea a două propoziţii coordonate: *My mother* **IS** *at home in the evening and so* **am** *I.*

13.2. Acordul în număr

Acordul în număr se face:
1) după formă (acordul gramatical);
2) după înţeles;
3) prin atracţie.

13.2.1. Acordul gramatical (Grammatical Concord)

A. Acordul substantivelor variabile

Regula generală a acordului în număr între subiect şi predicat în limba engleză este următoarea: **un subiect la numărul singular se acordă cu un verb la numărul singular, iar un subiect la numărul plural se acordă cu un verb la numărul plural.** Acesta este numit în gramatică acordul după formă sau acordul gramatical şi se aplică la substantivele numărabile din limba engleză, care sînt variabile ca formă, avînd atît numărul singular cît şi numărul plural (vezi § 2.3.1.): **The novel** *I'm reading* **IS** *very interesting.* Romanul pe care-l citesc este foarte interesant. *These* **dictionaries ARE** *very useful.* Aceste dicţionare sînt foarte folositoare.

B. Acordul substantivelor invariabile la singular

În cazul substantivelor invariabile, predicatul este fie numai la singular, după substantive invariabile la singular, fie numai la plural, după substantive invariabile la plural, cu cîteva situaţii speciale în ambele cazuri.

Substantivele invariabile la singular se acordă cu verbul predicat la singular. Din această clasă de substantive fac parte (vezi şi § 2.3.8. pct. A.):

1) substantive nenumărabile concrete: **Butter CONTAINS** *animal fat.* Untul conţine grăsime animală.

2) substantive nenumărabile abstracte: *His* **knowledge** *of English* **IS** *good.* Cunoştinţele lui de engleză sînt bune. *My* **homework** *for today* **IS** *difficult.* Temele pentru azi sînt grele.

3) substantivul *news*: *The* **news IS** *good.* Veştile sînt bune.

4) numele de boli: **Mumps IS** *infectious.* Oreionul este o boală infecţioasă.

5) nume de ştiinţe şi obiecte de studiu: **Mathematics IS** *more difficult than Geography.* Matematica este mai grea decît geografia.

6) nume de jocuri: **Billiards IS** *a game for adults.* Biliardul este un joc pentru adulţi.

7) unele substantive proprii: **Athens** *is the capital of Greece.* Atena este capitala Greciei.

Notă. 1. Printre substantivele proprii care se acordă cu verbul la singular, se numără şi titlurile de cărţi, numele de ziare sau reviste: **'Hard Times' IS** *a novel by Dickens.* **The Times IS** *read by millions of English people.*

2. Numele de cărţi cuprinzînd cuvinte ca: *Tales, Stories, Sketches, Notes,* se pot construi însă şi cu verbul la plural: *Chaucer's* **'Canterbury Tales' HAVE** *been translated into Romanian.*

8) adjective şi participii abstracte substantivizate: *In most fairy-stories* **the good FIGHTS** *against the evil.* În majoritatea basmelor, binele luptă împotriva răului.

Excepţii. Unele dintre substantivele invariabile la singular se acordă cu verbul la plural în anumite situaţii:

1) substantivele numărabile concrete se acordă cu verbul la plural cînd denumesc varietăţi: *Romanian* **wines ARE** *famous.* Vinurile româneşti sînt vestite.

2) Unele nume de boli ca *mumps* se acordă cu verbul la singular sau la plural, fără deosebire de sens: **Mumps IS/ARE** *infectious.*

3) Numele de ştiinţe se acordă cu verbul la plural cînd se referă la anumite proprietăţi sau la o situaţie anume: *The* **acoustics** *of the Palace Hall* **ARE** *very good.* Calitatea acustică a / Acustica sălii Palatului este foarte bună.

C. Acordul substantivelor invariabile la plural

Substantivele invariabile la plural se acordă cu verbul predicat la plural. Din această clasă de substantive fac parte (vezi şi § 2.3.8. pct. B.):

1) substantive care denumesc obiecte formate din două părţi egale — unelte sau articole de îmbrăcăminte — *(summation plurals): Where* **ARE** *my* **glasses?** Unde-mi sînt ochelarii? *These* **tights ARE** *too long.* Aceşti ciorapi-pantalon sînt prea lungi.

2) alte substantive folosite numai la plural, terminate de regulă în *-s* *(pluralia tantum): All the* **valuables HAVE** *been locked in the safe.* Toate obiectele de valoare au fost încuiate în seif.

3) substantive nemarcate la plural: *The* **cattle ARE** *grazing.* Vitele pasc. **People walk** *in this park on Sundays.* Lumea se plimbă în acest parc duminica.

4) adjectivele sau participiile personale substantivizate: *The* **handicapped ATTEND** *special schools.* Handicapaţii frecventează şcoli speciale.

5) unele substantive proprii: *The* **Alps ARE** *the highest mountains in Europe.* Alpii sînt cei mai înalţi munţi din Europa.

Excepţii. Substantivul propriu *the United States* se acordă cu verbul la singular cînd este privit ca o unitate: *The* **United States** *lies in North America.*

D. Acordul subiectelor precedate de cuantificatori

Subiectul exprimat printr-un substantiv determinat de *many a* (construcţie folosită în stilul literar) se acordă cu verbul predicat la singular: **Many a young girl DREAMS** *to become a teacher.*

Subiectul exprimat prin substantiv determinat de *a great (a good) deal,* se acordă cu verbul la singular, deoarece însoţeşte un substantiv nenumărabil: *A great (a good) deal of the flour* **WAS** *of the best quality. A great (good) many* se referă la un substantiv numărabil la plural şi se acordă cu pluralul: *A great many of the students* **WERE** *present.*

Substantivele determinate de *a lot, plenty* se acordă cu singularul cînd sînt urmate de substantive nenumărabile şi cu pluralul cînd sînt urmate de substantive numărabile: *There* **IS a lot of / plenty of bread** *on the table. There* **ARE a lot of / plenty of children** *in the schoolyard.*

E. Alte situaţii

All determină acordul la singular cînd însoţeşte un substantiv nenumărabil: **All the butter IS** *on the table.* şi acordul la plural cînd determină un substantiv numărabil: **All the pupils HAVE** *left.*

Acordul gramatical se face şi cu pronumele personale şi demonstrative: **He IS** *very good at maths.* **They ARE** *listening to the radio.* **These ARE** *his children.*

Cu pronumele nehotărît *one,* compuşii lui *every, some, any* şi *no, each one, (n)either, much* şi *little,* acordul se face la singular: **Somebody HAS** *told me about his arrival.* **Little IS** *known about Shakespeare's life.* **Every one HAS** *his hobby.* **One DOESN'T** *like to have one's word doubted.* **Neither** *of them* **IS** *right.*

Notă. 1. Pronumele *none* se poate acorda şi cu un verb la plural în engleza contemporană cînd se referă la un substantiv cu sens de plural: **None** *of the pupils* **HAVE** *done their homework for today.*

2. Deşi pronumele nehotărîte conţinînd *body* sau *one* sînt urmate de verbe la singular, pronumele personale, reflexive sau posesive care se referă la ele sînt adesea la numărul plural: **Everybody** *was writing as fast as* **they** *could.* **No one** *had failed in* **their** *duty.*

13.2.2. Acordul după înţeles *(Notional concord)*

Acordul după înţeles este acordul între subiect şi predicat în conformitate cu ideea de număr exprimată de subiect, care uneori este diferită de numărul marcat formal: *All his* **family ARE** *at home.*

(Substantivul *family* are formă de singular în această propoziţie, dar sens de plural: Toţi membrii familiei sînt acasă).

Acordul după înţeles are loc la următoarele clase de substantive:

— substantivele numărabile care primesc desinenţa zero la plural: *deer, Chinese, works*;

— substantivele colective: *audience, committee, crew, crowd, family, government, jury, team*, etc.;

— substantivele care exprimă cantitatea sau felul: *variety, number, sort, kind*;

— subiectele compuse;

— unele pronume.

A. Acordul substantivelor numărabile cu pluralul zero

Unele gramatici consideră că substantivele numărabile cu desinența zero la plural: *sheep, Chinese, species*, etc., se acordă cu verbul predicat după înțeles și nu după formă, deoarece nu pot fi identificate ca fiind la numărul singular sau plural decît cu ajutorul contextului: **This** *sheep* **is** *very old.* Oaia aceasta e foarte bătrînă. **These** *sheep* **give** *very good wool.* Aceste oi dau lînă foarte bună.

Notă: Alte gramatici menționează aceste substantive în cadrul acordului gramatical, ele fiind urmate de verbe la singular sau plural la fel ca și celelalte substantive numărabile:

There **IS** *a* { **German** / **Japanese** } *in the manager's office.*

There **ARE** *some* { **Germans** / **Japanese** } *in the manager's office.*

La substantivele numărabile care au forma de plural identică cu singularul (plural zero): *sheep, Japanese, species*, etc. numărul substantivului se recunoaște după forma verbului predicat.

Acesta este la singular cînd substantivul este folosit cu sens de singular: *There* **IS** *a* **deer** *at the zoo.* E un cerb la grădina zoologică.
și la plural cînd substantivul este folosit cu sens de plural: *There* **ARE** *some* **deer** *at the zoo.* Sînt cîțiva cerbi la grădina zoologică. (Pentru substantivele care fac parte din această clasă, vezi: § 2.3.2.)

B. Acordul substantivelor colective

Substantivele colective — cu formă de singular — se acordă cu verbul la plural cînd referirea este la membrii colectivității: *All the* **crew ARE** *on deck.* Tot echipajul este / Toți membrii echipajului sînt pe punte. *The* **committee HAVE** *finally agreed on the agenda of the next meeting.* Membrii comitetului au căzut în sfîrșit de acord asupra ordinii de zi a următoarei ședințe.

Substantivele colective iau însă formă de singular sau de plural și se acordă cu verbul predicat la singular și la plural respectiv, cînd sînt folosite ca substantive numărabile, denumind colectivitatea ca un întreg: *The* **committee IS** *made up of twenty people.* Comitetul este format din douăzeci de persoane.

C. Acordul substantivelor exprimînd cantitatea sau varietatea

Substantive ca: *variety, number, kind, sort* se acordă cu verbul la singular sau la plural în funcție de sens: *The number of foreign tourists visiting Romania* **INCREASES** *every year. A great number of foreign tourists* **HAVE** *visited this country this year. The variety of goods on display at the National Exhibition* **IS** *impressive. A great variety of goods* **ARE** *on sale at the Exhibition.*

Notă: Substantivele *kind* și *sort* se acordă cu verbul la plural în engleza familiară: *These* **kind** *of tools* **ARE** *very useful.*

D. Acordul subiectelor compuse

Subiectele alcătuite din două sau mai multe elemente care formează o unitate se numesc de obicei s u b i e c t e c o m p u s e și se acordă cu verbul predicat la numărul singular. Ele pot fi exprimate prin:

1) două substantive legate prin *and*: *The* **poet and musician WAS** *invited to talk about his work.* Poetul muzician a fost invitat să vorbească despre creația sa.

2) un substantiv precedat de două adjective coordonate: *A blue and white cloth* **WAS** *for sale.* Vindeau un material alb cu albastru.

3) două sau mai multe infinitive coordonate prin *and*: *To take care of the children, to do the shopping and cook the meals* **IS** *very exhausting.* Să ai grijă de copii, să faci cumpărăturile și să gătești mîncarea este foarte obositor.

4) expresii numerice: **Three and three MAKES** *six.* **Two kilos of apples IS** *all I need.* **Forty pupils MEANS** *a large class.* **Five kilometres IS** *a short distance.*

Notă: În unele calcule aritmetice se poate folosi și pluralul:

Three and three { **IS** / **ARE** } *six.* **Four times five** { **MAKE** / **MAKES** } *twenty.*

5) propoziții subiective: **That they are leaving so early ANNOYS** *me.*

E. Acordul pronumelor interogative

Pronumele *which* și *what* sînt urmate de verbul predicativ la singular sau plural în funcție de numărul substantivului pe care îl înlocuiesc: **What MAKES** *him behave like that?* Ce-l face să se comporte astfel? **Which ARE** *yours?* Care sînt ale tale?

Pronumele interogativ *who* este construit de obicei cu singularul: **Who IS** *coming to dinner?* Cine vine la cină?

În limba vorbită, se întîlnește uneori și un verb la plural după *who*: **Who ARE** *at the table?* Cine este la masă?

13.2.3. Acordul prin atracție (Concord by Attraction)

Conform acordului prin atracție, verbul predicat se acordă cu substantivul sau pronumele cel mai apropiat. În limba engleză există mai multe situații de acord prin atracție:

A. Acordul subiectelor coordonate

Conform regulii de acord gramatical, două sau mai multe subiecte în raport de coordonare (s u b i e c t c o o r d o n a t) se acordă cu un verb predicat la plural: **Father and Mother ARE** *going to the theatre tonight.* **Romanian and Czech beer ARE** *lighter than British beer.* **Reading and writing ARE** *taught in the first form.* **Both her kindness and her competence HAVE** *been appreciated.*

La subiectele coordonate prin *either — or, not only — but also*, acordul cu predicatul se face însă prin atracție: **Either your friends or your neighbour IS** *at the door.* **Either your neighbour or your friends ARE** *at the door.* **Not only Paul but also his parents ARE** *sending you their best regards.*

La fel se întîmplă și cu subiectele coordonate prin *neither — nor*:

Neither he nor his sister HAS *phoned.*
deși în vorbirea curentă există tendința de acord cu verbul la plural, în mod similar cu subiectele coordonate prin *both — and*:

Neither he nor his sister HAVE *phoned.*

A t e n ț i e ! Cînd subiectele sînt legate cu ajutorul unor cuvinte ca: *with, together with, as well as, no less than, like, but, except*, acordul se face cu

primul element: **My sister, as well as my brothers, HAS** *learned to drive.* **My friends, together with their teacher, ARE** *going fishing.*

B. Alte situații

Acordul între subiect și predicat se face prin atracție și în următoarele cazuri:

1) în propozițiile cu subiect introductiv *there*: **THERE IS a pen, a rubber and some pencils** *in the pencil-case.*

2) în propoziții introduse de *here*: **HERE ARE your books and bag.**

Notă: Cînd substantivele din enumerație formează însă un ansamblu, verbul este de obicei la plural, chiar dacă primul substantiv este la singular: *Here* **ARE your coat and gloves.** *There* **ARE a table, four chairs and a sofa** *in this room.*

3) în propoziții interogative: *Where* **IS my coat and hat?**

4) acordul prin atracție are loc și după: *more than one, one or two*:

More than one pupil HAS *expressed his satisfaction with the new teacher.* **One or two children ARE** *still playing in the park.*

EXERCIȚII

cap. 11—13

I. *Găsiți subiectele propozițiilor de mai jos și spuneți prin ce sînt exprimate:*

1. She started looking for her glasses. **2.** Tom, Huck and Joe decided to run away at daybreak. **3.** The beginning of the story is not interesting. **4.** Everybody says he is innocent. **5.** Who asked you that question? **6.** To lose all your books looks like carelessness. **7.** The future of Africa is in the hands of its own peoples. **8.** There are no sandwiches left. **9.** Whether she knew about it or not was what troubled him. **10.** She is known to be a great opera singer. **11.** It is essential for us to get better results in our work.

II. *Traduceți următoarele propoziții. Remarcați modul de exprimare al subiectului impersonal sau generic:*

1. Se spune că vom avea o toamnă lungă. **2.** Trebuie să fii foarte atent cînd conduci pe o stradă așa de aglomerată. **3.** În această țară se bea multă bere. **4.** Nu se știe niciodată. **5.** Este mai ușor să mergi cu bicicleta cînd vîntul bate din spate. **6.** Nu lua în seamă ce zice lumea. **7.** Se crede că recolta de anul acesta va fi foarte bună.

III. *Alegeți forma corectă a verbelor din paranteză, ținînd seama de acordul dintre subiect și predicat:*

1. The local police (has/have) helped the firemen to put out the fire. **2.** (Was/Were) the news good? **3.** (Is/Are) mathematics your favourite subject? **4.** Fortunately all the crew (was/were) saved. **5.** I want to know if this species (has/have) survived. **6.** The poultry (is/are) fed three times a day. **7.** Several Chinese (have/has) contributed new data to an important piece of research. **8.** The Romanian army (have/has) always fought for the country's independence. **9.** The money (is, are) on the table. **10.** A great number of pupils (have/has) spent their holidays in pioneers' camps. **11.** The variety of fruit on display (attract/attracts) the customers.

IV. *Traduceți următoarele propoziții în limba engleză, fiind atenți la acordul subiectelor exprimate prin substantive colective sau substantive invariabile la singular sau plural:*

1. Familia mea constă din tata, mama, fratele meu și mine. **2.** Elevii din clasă au fost nedumeriți de întrebările profesorului. **3.** Informațiile primite sînt favorabile. **4.** Economiile ei au fost puse la bancă. **5.** Părul ei este de culoare castanie. **6.** Statele Unite se învecinează cu Mexic și Canada. **7.** Oamenii sînt întotdeauna curioși. **8.** Se dă de mîncare la păsări acum. **9.** Sînt multe familii tinere în acest bloc. **10.** S-au cheltuit o mulțime de bani pentru utilarea acestui laborator. **11.** Gimnastica este îndrăgită în România. **12.** Olanda se află în Europa de Vest.

V. *Completați spațiile libere cu forma potrivită a verbului* **be**:

1. Latin grammar . . . very difficult. **2.** Shakespeare's plays . . . performed all over the world. **3.** Who . . . those girls? **4.** . . . everybody present? **5.** Neither of them . . . eager to begin. **6.** Either you or I . . . wrong. **7.** There . . . a lot of food still left. **8.** There . . . a lot of people on the platform.

VI. *Traduceți următoarele propoziții în limba engleză, fiind atenți la acordul subiectelor exprimate prin pronume sau precedate de all cu verbul predicativ din propoziție:*

1. Cineva mi-a luat umbrela din greșeală. **2.** Toți elevii sînt în clasă. **3.** Nici unul dintre cei doi nu mai este tînăr. **4.** Toată mîncarea este în frigider. **5.** Toată lumea a sosit și toată lumea se simte bine. **6.** Sau ei sau el a făcut asta. **7.** Nici unul din ei nu are dreptate. **8.** Cine a făcut acest lucru? **9.** Care cărți sînt ale tale? **10.** El este de vină, nu ea.

VII. *Completați spațiile libere cu forma corectă a verbelor din paranteze:*

1. The cat, together with the kittens, *(be)* playing in the sun. **2.** My father, as a well as my mother, *(be)* eager to know you. **3.** John, along with his friends, never *(miss)* a basketball match **4.** The principles on which he worked, as well as the way he acts, *(be)* appreciated by his fellow-students. **5.** Either my parents or my elder brother *(accompany)* my younger sister to school. **6.** Either Jane or her sisters *(wash)* the dishes after lunch. **7.** Crime and Punishment *(rank)* among the best novels of world literature. **8.** To treat them this way *(be)* unfair. **9.** Where *(be)* the scissors? **10.** These sort of mushrooms *(be)* not good to eat.

VIII. *Traduceți următoarele propoziții în limba engleză, fiind atenți la acordul dintre subiect și predicat:*

1. 50 de minute e un timp scurt pentru o teză. **2.** Majoritatea articolelor sale sînt de critică literară. **3.** Numărul turiștilor români care își petrec concediul la mare crește în fiecare an. **4.** De blîndețe și înțelegere este nevoie acum. **5.** Cine este? E tata și mama. **6.** Poftim scrisoarea și ochelarii, bunicule. **7.** Duminica, Dl Brown și soția merg de obicei la țară. **8.** Dl Brown, împreună cu familia, își petrece vacanța la mare. **9.** În Subcarpați se află cărbune, fier și petrol. **10.** Ei sînt cei care aranjează totul. **11.** Patru ori zece fac patruzeci. **12.** Vinul alb și cel roșu din România este vestit.

14. COMPLEMENTUL DIRECT (The Direct Object)

14.1. Definiţie

Complementul direct este partea secundară de propoziţie care determină un verb tranzitiv cu funcţia de predicat în propoziţie.

14.2. Indicii formali ai complementului direct

Indicii formali ai complementului direct sînt:

a) c a z u l a c u z a t i v cînd complementul direct este exprimat printr-un pronume personal (cu excepţia lui *it)* sau prin pronumele interogativ-relativ *who*: *I haven't seen* **him** *for a long time.* Nu l-am văzut de mult. *Tell me* **whom** *you met there.* Spune-mi pe cine ai întîlnit acolo.

b) l o c u l î n p r o p o z i ţ i e, după predicatul exprimat printr-un verb tranzitiv: *I drink* **milk** *every day.* Beau lapte în fiecare zi.

c) t r a n s f o r m a r e a l a d i a t e z a p a s i v ă, în care complementul direct devine subiectul formal al propoziţiei: *The old woman recognized* **the driver.** Bătrîna l-a recunoscut pe şofer. **The driver** *was recognized by the old woman.* Şoferul a fost recunoscut de bătrînă.

14.3. Exprimarea complementului direct

Complementul direct poate fi exprimat prin:

a) un substantiv sau un echivalent al acestuia: *He is writing* **a letter.** El scrie o scrisoare. *I saw* **them** *yesterday.* I-am văzut ieri. *Of all the books they showed us we bought* **three.** Dintre toate cărţile pe care ni le-a arătat am cumpărat trei.

b) o construcţie complexă — acuzativul cu infinitiv sau cu participiu prezent, care este de obicei utilizată pentru reducerea unei propoziţii subordonate completive directe: *We know* **him to be** *our best tennis player* = *We know* **that he is** *our best tennis player.* Ştim că el este cel mai bun jucător de tenis al nostru.
I saw **him crossing** *the street* = *I saw* **that he was crossing** *the street.*
L-am văzut traversînd strada.

c) o propoziţie subordonată completivă directă: *I suggest* **that you shoud phone him at once.** Eu zic să-i telefonezi imediat.

14.3.1. Complementul direct exprimat prin pronume personal. Exprimarea complementului direct prin pronumele personal *it*, prin pronumele reflexiv şi prin pronumele reciproc prezintă unele particularităţi.

Cînd este exprimat prin pronumele personal *it*, complementul direct poate fi: 1) anticipativ; 2) nesemnificativ.

1) *It* este folosit a n t i c i p a t i v pentru a introduce o propoziţie completivă directă, o construcţie cu infinitivul sau forma *Gerund* după verbe ca *think*, *consider*, *find*, *believe* etc.:

I consider **IT** *important* **that you should tell them the truth.** Consider important ca tu să le spui adevărul. *I found* **IT** *difficult* **to break** *the news.* Mi-a fost greu să le spun veştile. *I think* **IT** *most dangerous* **your climbing** *the mountain alone.* Cred că este foarte periculos să urci muntele singur.

2) I t n e s e m n i f i c a t i v. Anumite verbe intranzitive au dezvoltat un *it*, care stă pe locul unui complement direct, fiind un complement direct formal: *to lord it* = a o face pe stăpînul; *to carry it* = a învinge; *to catch it* = a o păţi; a o încasa; *to foot it* = a merge pe jos; *to rough it* = a face faţă, a se descurca.

The explorers had to **rough** *it when they got into the jungle.* Exploratorii au trebuit să se descurce cînd au ajuns în junglă.

14.3.2. Complementul direct exprimat prin pronume reflexiv. Din punct de vedere al felului în care verbele tranzitive în limba engleză pot fi urmate sau nu de un complement direct exprimat prin pronume reflexiv, ele se împart în:

a) verbe urmate în mod obligatoriu de pronume reflexive: *behave oneself, calm oneself, enjoy oneself, excuse oneself, help oneself*:
We **enjoyed ourselves** *at the cinema.* Ne-am distrat la cinematograf.
Help yourself! Serveşte-te.

b) verbe urmate de pronume reflexive sau personale în funcţie de persoana asupra căreia se răsfrînge acţiunea verbului: *She washed* **herself.** (Ea) s-a spălat (pe sine). *She washed* **him.** (Ea) l-a spălat (pe el). *He hurt* **her.** (El) a lovit-o. *He hurt* **himself.** (El) s-a lovit.
Alte verbe de acelaşi fel sînt: *dress, comb, shave, hide.*

Notă: În limba vorbită se tinde spre omiterea pronumelui reflexiv: *She washed and dressed in a hurry.* S-a spălat şi îmbrăcat în grabă.

c) verbe care pot fi urmate sau nu de pronume reflexive, cu diferenţiere de sens: *He* **applied himself** *to the task.* S-a apucat de treabă. *He* **applied** *for a job.* A făcut cerere de serviciu.

14.3.3. Complementul direct exprimat prin pronume reciproce

Complementul direct este exprimat:

a) prin pronumele reciproce *each other* = unul pe altul/celălalt, cînd este vorba de două persoane: *The two boys helped* **each other to** *do the translation.* Cei doi băieţi s-au ajutat (unul pe altul) să facă traducerea.

b) prin: *one another* = unul pe altul/celălalt, cînd este vorba de mai multe persoane: *The children helped* **one another** *in cleaning the classroom.* Copiii s-au ajutat unul pe altul să facă curăţenie acasă.

14.4. Întrebuinţarea complementelor directe

Complementele directe sînt întrebuinţate după următoarele clase de verbe:

a) Verbe tranzitive urmate de un complement direct: *eat, drink, love, meet, need, read, seek, write*:
I need *your advice.* Am nevoie de sfatul tău.

b) Verbe tranzitive urmate de două complemente directe: *ask*, *envy*, *save*, *strike*, *teach*:
He **taught** *the children arithmetic.* Le-a predat copiilor aritmetica. *We* **asked** *him several questions.* I-am pus mai multe întrebări.

c) Verbe tranzitive urmate de un complement direct și un complement indirect: *bring*, *give*, *hand*, *lend*, *offer*, *read*, *show*, *write* etc.:
He **gave** *sweets to the children.* Le-a dat copiilor dulciuri. *He* **handed** *her the letter.* I-a înmînat scrisoarea.

d) Verbe tranzitive urmate de un complement direct și un complement prepozițional: *accuse of*, *compare with*, *congratulate on*, *prevent from*:
We **congratulated** *him* **on** *his promotion.* L-am felicitat pentru promovare.

Complementul direct intern (The Cognate Object)

Există și unele verbe intranzitive care pot avea un complement direct. Acesta este exprimat printr-un substantiv care provine din aceeași rădăcină cu verbul determinat sau este înrudit semantic cu el: *smile a smile*, *sing a song*, *laugh a laugh*, *fight a fight/a battle*, *dance a dance*.

În acest caz, verbul se comportă ca un verb tranzitiv: *He* **lived** *a long and happy* **life.** A trăit o viață lungă și fericită. *Last night I* **dreamt** *a strange* **dream.** Noaptea trecută am visat un vis ciudat.

Notă: Construcțiile cu complemente interne sînt caracteristice limbii literare și după cum se vede și din exemplele de mai sus, complementele sînt de obicei însoțite de atribute.

14.5. Verbele tranzitive cu un complement direct

Aceste verbe reprezintă majoritatea verbelor tranzitive din limba engleză. Exemplele sînt numeroase: *drink*, *eat*, *love*, *meet*, *need*, *read*, *seek*, *write*, etc.

Locul acestor complemente directe în propoziție este imediat după verbul tranzitiv, înaintea complementelor circumstanțiale: *She speaks* **English** *well.* Vorbește bine englezește. *I need* **the book** *tomorrow.* Am nevoie de carte mîine.

Transformarea pasivă. Cînd o propoziție conținînd un predicat exprimat printr-un verb tranzitiv și un complement direct este transformată la diateza pasivă, complementul direct devine subiectul diatezei pasive, iar subiectul se transformă în complement de agent: *The pupils loved* **their teacher. The teacher** *was loved by his pupils.* Profesorul era iubit de elevii lui.

14.6. Verbele tranzitive cu două complemente directe

Aceste verbe sînt puține la număr: *ask*, *envy*, *save*, *strike*, *teach*:
Did she **ask** *you any questions?* Ți-a pus vreo întrebare?

Dintre cele două complemente directe, primul desemnează o persoană, iar al doilea un obiect: *He taught* **THE CHILDREN a new lesson.** Le-a predat elevilor o lecție nouă. *They envied* **US our success.** Ne invidiau pentru succesul nostru.

Notă: În limba română, complementul persoanei este de regulă indirect. (Vezi traducerile exemplelor de mai sus).

Transformarea pasivă. Construcțiile cu două complemente directe au două transformări pasive:
He taught us a lesson.
devine:
1) *We were taught a lesson.*
sau:
2) *A lesson was taught to us.*

Varianta frecventă este (1) cu complementul personal folosit ca subiect în construcția pasivă, complementul obiectului fiind reținut.

În varianta (2), complementul obiectului devine subiectul propoziției, iar complementul persoanei este introdus de prepoziția *to*.

14.7. Verbele tranzitive cu un complement direct și un complement indirect

Aceste verbe sînt urmate de cele două complemente în ordinea complement direct-complement indirect: *I bought the blouse for mother.* Am cumpărat bluza pentru mama. *I gave the notebook to Mary.* I-am dat caietul de notițe Mariei.

Notă: 1. Ordinea complement direct — complement indirect este folosită deseori pentru accentuare: *You must pay the money* **to her (not to him).** Trebuie să-i plătești ei banii (nu lui).

2. În alte cazuri, această ordine este obligatorie:
a) cînd complementul indirect este urmat de o propoziție subordonată: *He gave a book to his friend who is visiting him.* I-a dat o carte prietenului care îl vizita.
b) cînd cele două complemente sînt exprimate prin pronume personale: *I gave it to her.* I-am dat-o ei.
c) după verbele ca: *address*, *announce*, *communicate* etc.: *I communicated the result of the experiment to everybody concerned.* Am comunicat rezultatul experimentului tuturor celor interesați.

Ordinea celor două complemente poate fi și: verb tranzitiv + complement indirect + + complement direct.

În acest caz, prepoziția *to* sau *for* este omisă: *I bought mother a blouse. I gave Mary the notebook.*

Transformarea pasivă. Cînd propoziția cu un complement direct și unul indirect este transformată la diateza pasivă, ambele complemente pot deveni subiecte:

Activ: *They showed* **us the house**
a) Pasiv: **WE** *were shown* **the house.**

Complementul indirect al persoanei devine subiect, iar complementul direct al obiectului își păstrează funcția, este complement reținut *(retained object)*.

b) **The house** *was shown* **to US.**

Complementul direct devine subiect, iar cel indirect își păstrează funcția, este complement indirect reținut *(retained indirect object)*.

Diferența dintre cele două variante constă în faptul că prima accentuează persoana iar cea de a doua obiectul, mai frecventă în vorbirea curentă fiind prima.

14.8. Verbele tranzitive urmate de un complement direct și unul prepozițional

Din această clasă fac parte verbe ca: *blame smb. for smth* = a da vina pe cineva pentru ceva, *charge smb. with smth.* = a acuza pe cineva de ceva; *cure smb. of smth.* = a vindeca pe cineva de ceva, *deprive smb of smth.* = a lipsi pe cineva de ceva, *help smb. with smth.* = a ajuta pe cineva cu ceva, etc.:

Did the doctor manage to cure the child of that disease? A reușit doctorul să vindece copilul de boala aceea? *They charged him with an important mission.* I s-a dat o misiune importantă.

Ordinea acestor complemente în propoziție este: verb tranzitiv + complement direct + complement prepozițional: *I helped him with his homework.*

Cînd complementul direct are o complinire sau este exprimat printr-o propoziție subordonată, complementul prepozițional este așezat imediat după verb: *They accepted with great pleasure the invitation sent by our foreign trade company.* Au acceptat cu mare plăcere invitația trimisă de întreprinderea noastră de comerț exterior.

În **transformarea pasivă** a unui verb tranzitiv urmat de un complement direct și unul prepozițional, complementul direct devine subiectul formal al propoziției, iar cel prepozițional este reținut: *We congratulated him on his success. He was congratulated on his success.*

15. COMPLEMENTUL INDIRECT (The Indirect Object)

15.1. Definiție

Complementul indirect este partea secundară de propoziție care indică persoana (rareori lucrul) asupra căreia se răsfrînge în mod indirect acțiunea verbului.

15.2. Indicii formali ai complementului indirect

Indicii formali ai complementului indirect sînt:

a) c a z u l d a t i v, cînd complementul indirect este exprimat printr-un pronume personal (cu excepția lui *it*) sau prin pronumele interogativ-relativ *who*, precedat de prepoziția *to* sau *for*: *Please, send a postcard* **to me.** Te rog trimite-mi o ilustrată. **To whom** *did you lend the tape recorder?* Cui i-ai împrumutat magnetofonul?

b) l o c u l î n p r o p o z i ț i e:

— după complementul direct + prepoziția *to* sau *for*: *He sold his car* **to his neighbour.** Și-a vîndut mașina vecinului. *She bought a new shirt* **for her brother.** A cumpărat o cămașă nouă pentru fratele ei.

— înaintea complementului direct, fără prepoziție: *Tom sold* **us** *his car. She bought* **her brother** *a new shirt.*

c) t r a n s f o r m a r e a l a d i a t e z a p a s i v ă, în care complementul indirect al persoanei:

— *poate* deveni subiectul formal al propoziției: *Peter promised the tickets* **to us. We** *were promised the tickets* (by Peter).

— poate fi complement indirect reținut: *They showed the town* **to us.** *The town was shown* **to us.**

15.3. Exprimarea complementului indirect

Complementul indirect este exprimat de regulă printr-un substantiv sau un echivalent al acestuia, precedat de prepoziția *to* sau *for*:

We offered flowers { **to our teacher.** / **to her.** }

She bought books { **for her children.** / **for them.** }

Prepoziția *to* sau *for* se omite:

a) cînd complementul indirect se află imediat după verb: *Mother gave* **the children** *some sandwiches.* Mama le-a dat copiilor niște sandvișuri. *We sent* **her** *a message.* I-am trimis un mesaj.

b) după verbe ca: *afford, allow, forgive, refuse, spare*:
Can you spare **me** *a few minutes?* Îmi puteți acorda cîteva minute? *Allow* **me** *to ask a question.* Permiteți-mi să pun o întrebare.

15.4. Întrebuințarea complementului indirect

Complementul indirect este întrebuințat:

a) după verbe tranzitive urmate de un complement direct și unul indirect, a căror ordine poate fi schimbată, împreună cu omiterea prepoziției *for*: *buy, choose, do, leave, make, order, reserve, save*:
She ORDERED a new dress **for herself.** *She ORDERED* **herself** *a new dress.* Și-a comandat o rochie nouă.

b) după verbe tranzitive urmate de un complement direct și unul indirect, a căror ordine poate fi schimbată, împreună cu omiterea prepoziției *to*: *bring, give, hand, lend, offer, owe, promise, read, show*, etc.
He showed **the stamp book to the visitors.** *He showed* **the visitors the stamp book.** Le-a arătat vizitatorilor clasorul.

c) după verbe tranzitive urmate de un complement direct și de un complement indirect + prepoziția *to* în această ordine: *address, announce, communicate, describe, explain, introduce, mention, relate, repeat, say, translate*, etc.:
The boy explained **everything to his father.** Băiatul a explicat totul tatălui său.

15.5. Locul complementului indirect

Complementul indirect în propoziţie este aşezat de regulă:

a) după complementul direct (+ prepoziţia *to* sau *for*): *He said goodbye* **to them.** Le-a spus la revedere. *She made coffee* **for all of us.** A făcut cafea pentru toţi.

b) înaintea complementului direct, cînd complementul direct este mai lung sau urmat de o propoziţie subordonată, prepoziţia *to* sau *for* fiind omisă: *I bought* **Helen** *all the English books I saw in the bookshop.* I-am cumpărat Elenei toate cărţile englezeşti pe care le-am văzut în librărie.

Notă: Complementele indirecte după verbele urmate obligatoriu de prepoziţia *to* § 15.4. pct. c) nu pot fi aşezate de regulă înaintea complementelor directe, iar prepoziţia *to* nu poate fi omisă: *She* **introduced** *her husband* **to** *the people present.* Şi-a prezentat soţul celor de faţă.

Dar şi: *She explained to him the new regulations/ how she had got the information.* I-a explicat noul regulament/ cum a obţinut informaţia.

c) la începutul propoziţiei, pentru subliniere: **To her** *I gave the dictionary, not to him.* Ei i-am dat dicţionarul, nu lui. **For her** *children she does her best.* Pentru copiii ei ea face totul.

15.6. Transformarea pasivă

Verbele tranzitive urmate de complemente directe şi indirecte se împart în două grupe mari, după felul în care se transformă la diateza pasivă:

a) Unele verbe au o singură transformare, în care complementul direct devine subiectul propoziţiei pasive, iar cel indirect este reţinut. Asemenea verbe sînt cele de la punctul (c), § 15.4, urmate obligatoriu de prepoziţia *to*: *He conveyed the* m e s s a g e **to them.** T h e m e s s a g e *was conveyed* **to them.**
şi de la punctul (a), urmate de prepoziţia *for*: *Have you left* a n y f o o d **for the others?** *Has* a n y f o o d *been left* **for the others?**

b) alte verbe, ca: *give, offer, tell, show, promise* (punctul b), au două transformări pasive.

Transformarea mai frecventă este cea în care complementul indirect al persoanei devine subiect, iar complementul direct este reţinut:

Activ: *The teacher gave the prize* **to Mary.**
Pasiv: **Mary** *was given* t h e p r i z e.

Este posibilă şi transformarea: T h e p r i z e *was given* **to Mary,** în care complementul direct devine subiect, iar complementul indirect este reţinut. Această transformare este folosită mai rar.

COMPLEMENTUL PREPOZIŢIONAL (The Prepositional Object)

Definiţie

Complementul prepoziţional este partea secundară de propoziţie care determină predicatul propoziţiei, exprimat printr-un verb tranzitiv sau intranzitiv.

16.2. Indicii formali ai complementului prepoziţional

Indicii formali ai complementului prepoziţional sînt:

a) c a z u l a c u z a t i v, cînd complementul prepoziţional este exprimat prin prepoziţie + pronume personal (cu excepţia lui *it*), pronume reflexiv sau pronumele interogativ-relativ *who*: *She looked* **at him.** S-a uitat la el. *She looked* **at herself** *in the mirror.* S-a privit în oglindă. **At whom** *was she looking?* La cine se uita (ea)? (formă caracteristică limbii scrise).

b) l o c u l î n p r o p o z i ţ i e:
— după predicat, cînd acesta este exprimat printr-un verb intranzitiv: *He was talking* **with his friends.** Vorbea cu prietenii lui.
— după complementul direct, cînd predicatul este exprimat printr-un verb tranzitiv: *Has anyone compared the translation* **with the original?** A comparat cineva traducerea cu originalul?

c) t r a n s f o r m a r e a l a d i a t e z a p a s i v ă, în care unele verbe intranzitive cu prepoziţie obligatorie se comportă ca verbe tranzitive, prepoziţia rămînînd ataşată de verb, iar elementul nominal din complementul prepoziţional devenind subiectul formal al propoziţiei: *Grandmother looked* **AFTER the children. The children** *were looked* **AFTER** *by their grandmother.*

16.3. Exprimarea complementului prepoziţional

Complementul prepoziţional este exprimat prin:

a) un substantiv sau echivalent al acestuia, precedat de o prepoziţie: *He is looking* **for his tie.** Îşi caută cravata. *I ran* **after them.** Am fugit după ei.

b) o construcţie infinitivală sau gerundială precedată de o prepoziţie: *Would they agree* **to start** *at once?* Ar fi de acord să începem imediat? *He boasts* **of being** *the best football player in the school.* Se laudă că este cel mai bun jucător de fotbal din şcoală.

c) o propoziţie subordonată: *He boasts* **that he is the best football player in the school.**

16.4. Întrebuinţarea complementului prepoziţional

Complementul prepoziţional este întrebuinţat după:

a) verbe intranzitive cu prepoziţie obligatorie: *care for, complain of, depend on, hint at, insist on, long for, look at, pass for, warn of, wonder at, worry about*: *The success of the picnic will* **DEPEND on the weather.** Succesul picnicului va depinde de vreme. *Would you* **CARE for one of these paintings?** Ţi-ar place unul dintre aceste tablouri? *She* **COMPLAINED of the heat.** Se plîngea de căldură.

b) verbe intranzitive cu două prepoziţii: *agree with smb about smth, argue with smb about smth.*

c) verbe tranzitive cu prepoziţie obligatorie: *acquaint smb with smth, advise smb. about smth, assure smb of smth, blame smb. for smth, bother smb.*

with smth, convince smb. of smth., entrust smb with smth, mistake smb. for smth, warn smb about smth.:

I warned him **about the danger.** L-am avertizat de pericol.

d) adjective sau participii care îndeplinesc funcţia de nume predicativ într-un predicat nominal, urmate de o prepoziţie obligatorie:
about: *He was* **REASONABLE about her decision.**
at: *She is* **GOOD at chemistry.**
in: *He is* **INTERESTED in astronomy.**
of: *I am* **AWARE of your efforts.**
on: *Romania's foreign trade is* **BASED on co-operation and equal rights.**
with: **He is ANGRY with your behaviour.**

Alte adjective şi participii urmate de aceste prepoziţii sînt:

— *angry, glad, happy, knowledgeable, mad, annoyed, frightened, pleased, worried* + **ABOUT**:

— *angry, bad, clever, hopeless, terrible, alarmed, amused, annoyed, delighted, pleased* + **AT**;

— *efficient, fortunate, lucky, outstanding, persistent, (un)successful* + **IN**;

— *afraid, certain, conscious, fond, glad, convinced, scared* + **OF**;

— *dependent, insistent, keen, lent, set* + **ON**;

— *busy, (un)comfortable, (in)compatible, content, furious, (un)happy, impatient, sick, uneasy, annoyed, bored, concerned, delighted, disaplointed, excited, exhausted, horrified, obsessed, occupied, overcome, pleased, satisfied, upset* + **WITH** (Vezi şi cap. 8.)

16.5. Locul complementului prepoziţional în propoziţie

Locul complementului prepoziţional în propoziţie este de obicei:

a) după numele predicativ exprimat printr-un adjectiv sau participiu: *She was convinced* **of his loyalty.** Era convinsă de loialitatea lui.

b) după complementul direct, în cazul unui verb tranzitiv: *Nobody prevents your friend* **from asking that question.** Nimeni nu-l împiedică pe prietenul tău să pună această întrebare.

16.6. Transformarea pasivă

Unele verbe intranzitive cu prepoziţie obligatorie: *agree about / on/to, aim at, argue about, arrange for, ask for, believe in, call for, call on, conceive of, laught at, look at, look for, look after, look into, run over, sleep in, speak of / about, talk of, think of, write about*, etc. se comportă ca verbe tranzitive în transformarea pasivă.

Elementul nominal din complementul prepoziţional devine subiectul propoziţiei pasive, iar prepoziţia rămîne după verb: *A bus ran* **OVER the neighbour's dog. The neighbour's dog** *was run* **OVER** *by a bus.*

În transformarea pasivă a verbelor tranzitive urmate de un complement direct şi de unul prepoziţional, complementul direct devine subiectul propoziţiei pasive, iar cel prepoziţional este reţinut: *They bothered* **HIM with silly questions. HE** *was bothered* **with silly questions.**

17. ELEMENTUL PREDICATIV SUPLIMENTAR (The Predicative Adjunct)

17.1. Definiţie

Elementul predicativ suplimentar este partea secundară de propoziţie care determină atît predicatul, exprimat printr-un verb tranzitiv, cît şi un substantiv sau înlocuitor al acestuia care are funcţia de complement direct al predicatului: *She* **BOILED** the egg *hard* = *She* **BOILED** the egg. The egg *was* **hard.**

17.2. Exprimarea elementului predicativ suplimentar

Elementul predicativ suplimentar este exprimat de regulă prin:

a) un substantiv, după verbe ca *appoint, choose, elect, proclaim, call, name*:
They elected Mr Brown (as) **chairman.** L-au ales pe dl. Brown preşedinte. *They nominated him* **President.** L-au desemnat preşedinte. *They have named the baby* **Dan.** L-au numit pe copil Dan.

b) un adjectiv (care exprimă starea sau condiţia ca rezultat al acţiunii verbului), după verbe ca: *boil* (hard), *bake* (hard), *open* (wide), *drive* (crazy, mad), *break* (open), *wash* (clean), *push* (open, shut), *paint* (white, green), etc.:
Can you push the gate **open?** Poţi să deschizi poarta? *They've painted the fence* **white.** Au vopsit gardul alb.

17.3. Locul elementului predicativ suplimentar

Locul elementului predicativ suplimentar este după complementul direct (exprimat printr-un substantiv sau pronume în acuzativ) care urmează predicatul (exprimat printr-un verb tranzitiv): *They elected him* **president.** *Push the door* **open.**

18. CONSTRUCŢIILE COMPLEXE (Complex Constructions)

18.1. Definiţie

Termenul de construcţii complexe se referă la construcţiile infinitivale, participiale şi gerundiale, care sînt folosite de obicei pentru reducerea unor propoziţii subordonate la părţi secundare de propoziţie. Aceste construcţii sînt:

— Acuzativul cu { infinitiv / participiu prezent / participiu trecut }

— Nominativul cu { infinitiv / participiu prezent }

— Infinitivul cu *for — to*

— Nominativul absolut cu { infinitiv / participiu prezent / participiu trecut }

— Construcţiile gerundiale

18.2. Caracteristicile construcţiilor complexe

18.2.1. Construcţiile complexe au un **caracter predicativ**, deoarece între cei doi membri ai construcţiei: elementul nominal (reprezentat de regulă printr-un acuzativ sau nominativ) şi elementul verbal (reprezentat printr-un infinitiv, formă în *-ing* sau participiu trecut), există un raport predicativ implicit. Forma nepersonală a verbului funcţionează ca predicat al elementului nominal, dar această funcţie este considerată implicită şi nu exprimată, deoarece formele nepersonale nu sînt marcate formal pentru redarea categoriei de persoană. Caracterul predicativ al raportului dintre cele două elemente reiese din funcţia acestor construcţii, de înlocuire sau reducere a unor propoziţii subordonate, deci a unor elemente sintactice conţinînd predicat: *We know* **her to be** *a gifted actress* = *We know* **that she** *is a gifted actress*. Ştim că ea este o actriţă foarte bună.

18.2.2. Infinitivul, participiul prezent şi participiul trecut formează împreună cu elementul nominal construcţii similare:

Construcţii complexe:		
cu acuzativul:	cu nominativul:	Nominativul absolut:
Acuzativ cu infinitiv: *They warned* **me not to be late.**	Nominativ cu infinitiv: **I** *was warned* **not to be late.**	Nominativ absolut cu infinitiv: *He sent the books first,* **the stationery to come** *later.*
Acuzativ cu participiu prezent: *She could feel* **her heart beating.**	Nominativ cu participiu prezent: **He** *was noticed* **standing** *near the door.*	Nominativ absolut cu participiu prezent: **The value of „x" being known,** *the value of „y" can be found.*
Acuzativ cu participiu trecut: *I want* **this work finished** *quickly.*	—	Nominativ absolut cu participiu trecut: **His task performed,** *he left the office.*

18.2.3. **Deosebirile** dintre cele trei feluri de construcţii (cu infinitiv, participiu prezent sau participiu trecut) reies din modul în care este privită acţiunea:

a) în construcţiile infinitivale ne interesează acţiunea în sine, faptul petrecut, care este văzut ca încheiat: *We saw him come* (= *that he came*). Am văzut c-a venit.

b) în construcţiile cu participiul în *-ing*, acţiunea este văzută în desfăşurare: *We saw him coming* (= *that he was coming*). L-am văzut venind.

c) în construcţiile cu participiul trecut, acţiunea este privită ca un rezultat: *We found the log cabin deserted.* Am găsit cabana părăsită.

18.2.4. Funcţiile sintactice ale acestor construcţii sînt următoarele:

1) c o m p l e m e n t d i r e c t c o m p l e x (construcţiile cu acuzativul): *I saw* **the ambulance coming.** Am văzut sosind maşina salvării. *We had* **our house repaired and painted.** Ne-au reparat şi vopsit casa.

2) s u b i e c t c o m p l e x (construcţiile cu nominativul): **This part of the land** *is believed* **to have been** *under the sea.* Se crede că acest colţ de pămînt a fost sub apă. **He** *happened* **to give** *the best solution.* S-a întîmplat ca el să dea cea mai bună soluţie. **He** *was seen* **passing** *the shop.* A fost văzut trecînd prin faţa magazinului.

3) c o m p l e m e n t c i r c u m s t a n ţ i a l (nominativul absolut): **Everybody being present,** *the lesson can begin.* Toată lumea fiind prezentă, lecţia poate începe. **The shopping done,** *they returned home.* După ce şi-au făcut cumpărăturile, s-au întors acasă.

18.3. Construcţiile cu acuzativul

Construcţiile cu acuzativul sînt formate dintr-un substantiv sau pronume în cazul acuzativ şi un verb la infinitiv sau participiu (prezent sau trecut): care se află faţă de primul element într-un raport predicativ: *I noticed* **them shake** *hands.* Am observat că şi-au dat mîna.

18.3.1. Acuzativul cu infinitiv *(The Accusative with the Infinitive)*

Verbele tranzitive urmate de obicei de un acuzativ cu infinitiv sînt cele care exprimă:

a) p e r c e p ţ i a s e n z o r i a l ă: *see, hear, watch, feel, notice, perceive, observe*: *Did anyone see* **Mary leave** *the house?* A văzut-o cineva pe Mary plecînd de acasă?

b) a c t i v i t ă ţ i m i n t a l e: *think, know, consider, expect, suppose, believe, imagine, fancy, understand* (în stilul literar):
They knew **the man to have been** *very ill.* Ştiau că omul a fost foarte bolnav. *A lot of people supposed* **her to be** *right.* Multă lume credea că ea are dreptate.

c) d o r i n ţ a s a u i n t e n ţ i a: *want, wish, desire, intend, mean*:
She wanted **me to explain** *the rule.* A vrut ca eu să explic regula. *Did she mean* **me to go** *there in her place?* A intenţionat ca eu să merg în locul ei?

d) s e n t i m e n t e: *like, dislike, love, hate, prefer*:
I should like **them to keep** *their promise.* Aş vrea ca ei să-şi respecte promisiunea. *I hate* **you to be troubled.** Nu-mi place să fii deranjat.

e) u n o r d i n s a u o p e r m i s i u n e: *command, order, request, allow, compel, force*:
Our form teacher **allowed us to go** *to the conference.* Diriginta ne-a permis să mergem la conferință. *The officer ordered* **his soldiers to advance.** Ofițerul le-a ordonat soldaților să înainteze.

f) v e r b e c a u z a t i v e: *cause, make, have, get, induce, let*:
What **makes you think** *so?* Ce te face să gîndești astfel? *Get* **them come** *as early as possible.* Determină-i să vină cît mai devreme posibil.

g) v e r b e d e c l a r a t i v e: *declare, pronounce, report*, de obicei cînd subiectul este animat: *Everyone reported* **him to be** *good for this job.* Toți au spus că el este bun pentru această treabă. *They declared* **the chief engineer to be** *a member of their committee.* L-au declarat pe inginerul șef membru al comitetului.

h) u n e l e v e r b e p r e p o z i ț i o n a l e: *count on, depend on, wait for, hope for*, etc.:
We cannot wait **for the weather to change.** Nu putem aștepta să se schimbe vremea.

Notă: 1. Verbele de percepție (cu excepția lui *perceive)*, verbele *let* și *make* și verbul cauzativ *have* sînt urmate de infinitivul fără *to*: *He made* **me laugh.** M-a făcut să rîd.
2. Verbul *help* este urmat de obicei de infinitivul cu *to* în varianta britanică, și de infinitivul fără *to* în varianta americană a limbii engleze: *I helped* **her (to) lay** *the table.* Am ajutat-o să pună masa.
3. Unele verbe (cu excepția lui *want* de la pct. c) pot fi urmate și de propoziții subordonate introduse de *that*, între folosirea acestora și a construcției infinitivale existînd anumite deosebiri:
a) *He requested* **us to come** *in time.* (us — substantiv animat)
He requested **that the meeting should begin** *on time.* (meeting — substantiv inanimat)
b) *I wish* **you to be** *careful.* (în general)
I wish **you would be** *careful.* (dar nu cred că ai să fii)
c) *We think* **him to be** *very loyal.* (în engleza literară)
We think **that he is** *very loyal.* (în vorbirea curentă).
d) *I hear* **him come.** (acum)
I hear **that they are away.** (durată)
4. A c u z a t i v u l c u i n f i n i t i v este folosit după verbele care exprimă o activitate mintală mai ales în limba literară, iar infinitivul este cel al verbului *be*: *I believe him* **to be** *honest.* Cred că este cinstit. *I suppose it* **to have been** *a mistake.* Presupun că a fost o greșeală.
În vorbirea curentă, aceste verbe sînt de obicei urmate de o propoziție completivă directă introdusă de *that*: *I believe* **(that) he is honest.** *I suppose* **(that) it was a mistake.**

18.3.2. Infinitivul cu „for — to" *(The For-To Infinitive)*

Construcția A c u z a t i v u l c u i n f i n i t i v este folosită după anumite clase de verbe (vezi și § 1.15.3. pct. 6b). Un acuzativ cu infinitiv poate apărea și după un adjectiv sau substantiv, situație în care el este precedat de prepoziția *for*: *It was* **UNUSUAL for him to write** *such a long letter.* De obicei el nu scria o scrisoare așa de lungă. *It was* **MADNESS for them to leave** *in such weather.* Era o nebunie ca ei să plece pe o asemenea vreme.

Notă: Există și cîteva verbe urmate de prepoziția *for*, care pot fi folosite cu infinitivul cu *for — to*. Printre ele se numără: *arrange, ask, hope, long, plan, pray, provide, ring, send, telephone, wait*, etc.:

They {*arranged* / *planned* / *sent*} **for her to come.**

Infinitivul cu *for — to* este format din prepoziția *for*, urmată de un substantiv sau pronume în acuzativ și de un infinitiv cu *to*, care se află într-un raport predicativ față de (pro)nume: *It was difficult* **for him to believe** *such a thing.* Îi venea greu să creadă un asemenea lucru.

Această construcție este întîlnită:
a) după adjective: *(it is/was) necessary, advisable, imperative, impossible, easy, difficult*, etc.
b) după substantive: *problem, subject, idea*, etc.
c) după unele verbe intranzitive sau tranzitive.

Infinitivul cu *for — to* este utilizat pentru reducerea unor propoziții subordonate la părți principale sau secundare de propoziție:

1) subiect real introdus de *it* anticipativ: **It** *is advisable* **for him to learn** *foreign languages.* Este recomandabil ca el să învețe limbi străine. **It** *is* **difficult for them to come.** Este dificil ca ei să vină.

2) nume predicativ: *The best thing is* **for him to agree** *with me.* Cel mai bun lucru este ca el să fie de acord cu mine.

3) complement direct: *He wished* **for the parcel to be sent** *at once.* A dorit ca pachetul să fie trimis imediat.

4) complement prepozițional: *I would be delighted* **for you to meet** *her.* Aș fi încîntat să o cunoști.

5) complement circumstanțial de scop: *I've brought some magazines* **for you to read** *on the train.* Am adus cîteva reviste să le citești în tren.

6) complement circumstanțial consecutiv: *This book is too difficult* **for me to read.** Această carte este prea grea ca s-o citesc.

18.3.3. Acuzativul cu participiul prezent *(The Accusative with the Present Participle)*

Aceasta este o construcție asemănătoare cu acuzativul cu infinitiv, diferența fiind de aspect al acțiunii verbale: folosirea infinitivului redă acțiunea ca încheiată, sau menționează doar acțiunea, pe cînd participiul prezent prezintă acțiunea în desfășurare: *I heard* **them come.** *(= That means they have arrived).* I-am auzit venind (Au venit). *I heard* **them coming.** *(= I heard them making noise while they were coming).* I-am auzit venind (în timp ce veneau).

Acuzativul cu participiul prezent se folosește după:

a) verbe care exprimă percepția senzorială: *see, hear, feel, watch, notice, observe.*
I heard **the children talking** *about their holidays.* I-am auzit pe copii vorbind despre vacanță. *We watched* **the sun rising** *from behind the hills.* Am privit soarele răsărind de după dealuri.

b) *find, leave, set, catch, send*:
I found **him mending** *the radio.* L-am găsit reparînd radioul.

18.3.4. Acuzativul cu participiul trecut *(The Accusative with the Past Participle)*

Această construcție este întrebuințată după:

a) verbe care exprimă percepția senzorială: *He heard* **his name mentioned.** Și-a auzit numele menționat.

b) verbe care exprimă un ordin: *He ordered* **it finished.** A ordonat să fie terminat.

c) verbele cauzative *have* și *get*: *I must have* **these shoes repaired.** Trebuie să-mi dau pantofii la reparat.

18.4. Construcţiile cu nominativul

Construcţiile cu nominativul sînt alcătuite dintr-un substantiv sau pronume în cazul nominativ şi un verb la infinitiv sau participiu prezent între care se află un verb la o formă personală: **He** *happened* **to be** *a hard-working pupil.* **She** *was seen* **crossing** *the street.*

18.4.1. Nominativul cu infinitiv se foloseşte după următoarele verbe:

1) după verbe intranzitive: *seem, appear; happen, chance; prove, turn out;* care sînt perechi sinonimice: **He** { *appeared* / *seemed* } **to be pleased** *with the arrangement.* El părea să fie mulţumit de aranjament. *Her brother* { *chanced* / *happened* } **to be there.** S-a întîmplat ca fratele ei să fie acolo.

2) după verbe declarative la diateza pasivă: *say, declare, report, announce:* **The old man** *was reported* **to have disappeared.** S-a anunţat că bătrînul a dispărut.

3) după verbul copulativ *be* şi unul dintre adjectivele: *likely, unlikely, sure, certain:*

He *is sure* **to think** *of every possible advantage.* Cu siguranţă că se va gîndi la toate avantajele posibile. **The train** *is likely* **to be late.** Este posibil ca trenul să întîrzie.

Notă : 1. Prin trecerea predicatului de la diateza activă la cea pasivă (pasivizare = *passivization*), unele construcţii cu acuzativul se transformă în construcţii cu nominativul. Astfel, nominativul cu infinitiv apare după verbe tranzitive care pot fi urmate de acuzativ cu infinitiv la diateza activă (cu excepţia verbelor exprimînd dorinţa sau intenţia) şi care exprimă:

a) percepţia senzorială: *see, hear, feel,* etc.: **She** *was seen* **to leave** *the office.* A fost văzută plecînd din birou. (Nominativ + infinitiv lung)

b) activităţi mintale: *think, know, consider, expect, understand, believe, suppose,* etc.: **Space flights** *are considered* **to provide** *important scientific data.* Se consideră că zborurile cosmice aduc importante date ştiinţifice.

c) un ordin sau o permisiune: *command, order, allow, let,* etc.: **The boy** *was allowed* **to go** *out.* Băiatului i s-a permis să iasă afară.

d) determinarea: *cause, make, have, force, compel,* etc.: **He** *was compelled* **to start** *all over again.* El a fost obligat să ia totul de la început.

2. Construcţia *Nominativul cu infinitiv* după verbe de activitate mintală nu este limitată la engleza literară (cum este Acuzativul cu infinitiv), ea putînd fi întîlnită în vorbirea curentă (şi cu alte verbe decît *be*): *Are we supposed* **to do this?** Trebuie să facem asta?

18.4.2. Nominativul cu participiul prezent *(The Nominative with the Present Participle)*

Această construcţie este similară cu Nominativul cu infinitiv, cu aceeaşi diferenţă de aspect (sublinierea ideii de durată, de desfăşurare a acţiunii): **The old man** *was seen* **leaving** *the house.* Bătrînul a fost văzut plecînd de acasă.

Această construcţie se foloseşte după verbele urmate la diateza activă de acuzativul cu participiu prezent *(see, hear, leave, catch, find,* etc.):

The baby *was heard* **crying.** Copilul a fost auzit plîngînd.

18.5. Nominativul absolut (The Absolute Nominative Construction)

Nominativul absolut este întrebuinţat cînd subiectul construcţiei predicative cu infinitiv sau participiu (prezent sau trecut) este diferit de cel al propoziţiei care conţine un verb predicativ.

Construcţia cu nominativul absolut conţine în structura sa un substantiv la nominativ şi un infinitiv, participiu prezent sau participiu trecut, care se află în raport predicativ faţă de substantiv: *They forwarded the heavy equipment by sea,* **the perishables to be sent** *by air.* Au expediat echipamentul greu cu vaporul, urmînd ca mărfurile perisabile să fie trimise cu avionul. **The original text being** *too difficult, he asked for a translation.* Textul original fiind prea greu, a cerut o traducere. **His hopes attained,** *he was perfectly happy.* Speranţele lui fiind împlinite, era foarte fericit.

Notă: Subiectul construcţiei Nominativul absolut cu participiul prezent poate fi anticipat de *it* sau *there:* **There** *being* **nothing** *to say, they sat looking at each other.* Neavînd nimic de spus, stăteau şi se uitau unul la altul.

Construcţiile cu nominativul absolut sînt folosite pe plan sintactic pentru reducerea unor propoziţii subordonate circumstanţiale la complemente circumstanţiale:

a) de timp: **Dinner being** *ready, the family sat down round the big, oval dinner table.* (= When dinner was ready ...);

b) de cauză: *He felt exhausted, his* **self-control having been strained** *to breaking point.* (= as his self-control had been strained...);

c) de condiţie: **Weather permitting,** *we shall go to the beach tomorrow.* (= If the weather permits ...).

Notă: Construcţiile cu nominativul absolut se întîlnesc rar în vorbirea curentă. Ele sînt caracteristice englezei scrise, literare.

18.6. Alte construcţii complexe

Construcţiile gerundiale *(Gerund Constructions).* La fel ca şi infinitivul şi participiul, forma *Gerund* intră în componenţa unor construcţii complexe, în care *Gerund*-ul se află într-un raport predicativ faţă de un substantiv sau pronume: **Your refusing** *to see him surprised everybody.* Refuzul tău de a-l vedea a surprins pe toată lumea.

Substantivul poate fi:

a) la cazul genitiv sintetic (construcţia cu genitiv e folosită pentru substantive nume de persoane): *He seemed surprised at* **Mary's expressing** *no interest in the subject.* A părut surprins de faptul că Mary nu a arătat nici un interes pentru această problemă.

b) la cazul acuzativ: *Did you mind* **him/Tom** *speaking so loud?* Te-a deranjat faptul că el/Toma a vorbit aşa de tare?

Acuzativul este folosit:

1) cînd substantivul este animat sau inanimat: *I could sense* **the smell spreading.** Simţeam cum se răspîndea mirosul.

2) cînd substantivul este urmat de o complinire atributivă: *I remember* **a friend of mine going** *on such a trip*. Îmi amintesc de un prieten de-al meu care a mers într-o astfel de excursie.

3) în vorbire, pentru substantive nume de persoane, substantive animate sau inanimate.

Dacă partea nominală a construcţiei este exprimată printr-un pronume, acesta poate fi un pronume posesiv, sau, în vorbire, un pronume în acuzativ: *I couldn't understand* {**his** / **him**} **acting** *like that*. Nu puteam să înţeleg de ce proceda aşa. *I remember* **their/them** *saying that*. Îmi amintesc că au spus asta.

Construcţia gerundială este folosită după aceleaşi cuvinte ca şi forma *Gerund* simplă (vezi § 1.17.3).

Construcţia gerundială are rolul de a înlocui:

a) propoziţii subordonate subiective: **Your trying to convince him** *was quite obvious* = **That you tried to convince him** *was quite obvious*.
b) circumstanţiale: **She being absent,** *nothing could be done* = As she was absent, nothing could be done.
etc.

19. COMPLEMENTELE CIRCUMSTANŢIALE (Adverbials)

19.1. Definiţie

Complementul circumstanţial este partea de propoziţie care determină sau modifică un verb, un adverb, un adjectiv sau o întreagă propoziţie.

Ca determinant al verbului, complementul circumstanţial indică împrejurarea în care se petrece o acţiune (locul, timpul, scopul, cauza etc.): *A taxi appeared* **at the corner of the street.** (loc) *They arrived* **half an hour later.** (timp)

Atunci cînd determină un adverb, adjectiv sau echivalenţi ai acestora, complementul circumstanţial arată cum se prezintă o însuşire: *It was* **nearly** *dark*. Era aproape întuneric. *They are* **nearly** *there*. Aproape au ajuns.

19.2. Clasificare

Complementele circumstanţiale în limba engleză se împart, ca şi în limba română, în: complemente circumstanţiale de loc, de timp, de mod, de cauză, de condiţie, de scop, concesive, consecutive, etc.

19.3. Complementul circumstanţial de loc (The Adverbial of Place)

19.3.1. Definiţie. Complementul circumstanţial de loc indică locul, punctul de plecare, direcţia sau limita unei acţiuni sau stări.

Notă: Unele complemente circumstanţiale de loc exprimate prin adverbe de loc indică l o c u l propriu-zis: *here, there, somewhere*. Altele indică d i r e c ţ i a: *aside, forward(s), backward(s), right, left*. Majoritatea adverbelor de loc însă, pot fi folosite pentru a exprima atît locul, cît şi direcţia:
L o c: *He doesn't live* **far.**
Nu locuieşte departe.
D i r e c ţ i e: *He didn't go* **far.** Nu s-a dus departe. (Vezi şi § 7.5.2.)

19.3.2. Complementul circumstanţial de loc este **exprimat** prin:

a) un adverb sau o perifrază adverbială de loc: *She is* **here.** *He was walking* **to and fro.**
b) un substantiv cu sau fără prepoziţie: *Helen is* **in town** *for the moment. They went* **home.**
c) un substantiv în cazul genitiv precedat de o prepoziţie: *We buy bread* **at the baker's.**
d) o propoziţie circumstanţială de loc: *We do our shopping* **where everybody else does.**

19.3.3. Locul complementului circumstanţial de loc este de obicei după predicat (+ complement direct) (+ compl. circ. de mod):

She has been {*working* **(hard)** / *reading* **(a book)**} **IN THE LIBRARY** *all day*.

Excepţii:

Complementul circumstanţial de loc poate fi aşezat între verb şi complementul său direct dacă complementul direct este prea lung sau este exprimat printr-o propoziţie subordonată: *They* {*took* **into** / *found* **in**} **the reading room** *all the dictionaries they needed*.

Complementul circumstanţial indicînd l o c u l p r o p r i u - z i s poate apărea şi la începutul propoziţiei, mai ales cînd este exprimat printr-o construcţie prepoziţională: **Somewhere near the river** *the children were playing football*.

Complementul circumstanţial care indică d i r e c ţ i a se aşază uneori direct după verb (înaintea adverbului de mod), dacă verbul exprimă mişcarea spre un loc: *He went* **to school** *by bus*.

Cîteva complemente circumstanţiale exprimînd direcţia pot apărea în poziţie iniţială:

a) în limbajul literar, pentru a da forţă dramatică exprimării, cu verbe la prezent sau *Past Tense* simplu: *In they come! Away they went!*
b) în exprimarea familiară, cu verbe ca *go, come, get* la prezent sau la imperativ (+ you): *Here she comes. There they go. In (bed) you get.*

Notă: *Here* şi *there* apar în cîteva expresii cu verbul *be*: *Here/There you are.* Poftim... (Asta-i pentru tine). *There she is.* Uite-o! A ajuns. *Here we are.* Am ajuns în sfîrşit (unde trebuia). *There you are.* Vezi că am dreptate (Asta întăreşte ce-am spus).

A t e n ţ i e! Dacă subiectul în aceste expresii este exprimat printr-un substantiv şi nu printr-un pronume, are loc inversiune între subiect şi predicat: *There* **he** *is! There is* **your father!** *Here* **they** *are! Here are* **your glasses!**

19.4. COMPLEMENTUL CIRCUMSTANŢIAL DE TIMP (The Adverbial of Time)

19.4.1. Definiţie. Complementul circumstanţial de timp indică:

a) m o m e n t u l a c ţ i u n i i: *now, nowadays, today, then*, etc.;
b) s u c c e s i u n e a î n t i m p: *afterwards, before, eventually, formerly, previously, soon;*

c) d u r a t a: *lately, recently, since, still, yet;*
d) f r e c v e n ţ a:
— d e f i n i t ă: *weekly, three times a day;*
— n e d e f i n i t ă: *often, usually, seldom, once in a while.*

19.4.2. Complementul circumstanţial de timp este exprimat prin:

1) o parte de vorbire singură sau cu compliniri:
a) un adverb de timp: *She arrived* **yesterday.**
b) o perifrază adverbială de timp: *They visit their grandparents* **from time to time.**
c) o construcţie adverbială (substantiv/numeral cu prepoziţie, etc.): *Tom was born* **in 1965.**

2) o construcţie complexă, utilizată pentru reducerea unei propoziţii circumstanţiale de timp la un complement circumstanţial de timp:
a) nominativul absolut cu participiul trecut: **His homework written,** *the boy went out to play.*
b) un participiu prezent sau trecut, precedat de o conjuncţie temporală: *He doesn't feel quite well* **when travelling by plane.**
c) un *Gerund* precedat de o prepoziţie: **On leaving** *the house, she asked me to look after the child.*
d) un substantiv cu sau fără prepoziţie introdus printr-o conjuncţie temporală: **While in Australia** *he learned English. I played this game* **when a boy.**

3) o propoziţie circumstanţială de timp: *He is always air sick* **when he travels by plane.**

19.4.3. Locul complementului circumstanţial de timp în propoziţie

A) Majoritatea complementelor circumstanţiale indicînd m o m e n t u l acţiunii sînt aşezate la sfîrşitul propoziţiei: *He went to the cinema* **yesterday/last night.**

Nowadays şi *presently* ocupă de obicei poziţie iniţială: **Nowadays** *all children of school-age attend school in Romania.*

Dacă într-o propoziţie apar mai multe complemente circumstanţiale indicînd m o m e n t u l a c ţ i u n i i, acestea sînt aşezate succesiv, de la perioada de timp mai scurtă la cea mai lungă: *He was born* **on** *Monday, the 19th of February 1970. I'll see you* **at** *ten o'clock* **on Sunday.**
sau: *On Sunday I'll see you at ten o'clock.*

B) Complementele circumstanţiale indicînd s u c c e s i u n e a acţiunilor ocupă de obicei poziţie iniţială sau medială în propoziţie: **First** *he rang the bell.* **Next** *he knocked on the door. He* **then** *rang again. And* **finally** *he started banging on the door.*

C) Locul complementelor circumstanţiale de timp exprimate prin a d v e r b e d e f r e c v e n ţ ă (definită şi nedefinită):

Adverbele care exprimă frecvenţa unei acţiuni în mod d e f i n i t: *daily* (zilnic), *once* (odată), *again* (din nou), *twice* (de două ori) etc., sînt de obicei aşezate la sfîrşitul propoziţiei: *The school board meets* **weekly/three times a week.**

Ordinea m a i m u l t o r a d v e r b e d e f r e c v e n ţ ă d e f i n i t ă este de la unitatea mai mică la cea mai mare: *She phoned him* h o u r l y **each day.**
sau: **Each day** *she phoned him* h o u r l y.

Adverbele de f r e c e v e n ţ ă n e d e f i n i t ă: *usually* (de obicei), *always* (întotdeauna), *sometimes* (uneori, cîteodată), *occasionally* (uneori, cîteodată), *often* (adesea), *never* (niciodată), *seldom* (rar), sînt de obicei aşezate între subiect şi predicat: *I* **often** *go to the theatre.*

Dacă predicatul conţine un verb auxiliar sau un verb modal, adverbul de frecvenţă este aşezat după acesta: *I have* **never** *seen her. You must* **always** *do your duty.*

Adverbele de frecvenţă nedefinită se aşază după verbul *be*, înaintea numelui predicativ: *He is* **often** *late.*

Dacă verbul este folosit la diateza pasivă, adverbul de frecvenţă nedefinită este aşezat după primul auxiliar: *He has* **never** *been seen like this.*

Notă: *Sometimes* poate fi aşezat şi la începutul propoziţiei: *I* **sometimes** *go for a walk in the woods.*
sau: **Sometimes** *I go for a walk in the woods.*

Unele adverbe nedefinite de frecvenţă pot apărea la începutul propoziţiei:
— dacă aceasta este negativă: **Generally / Normally / Usually** *he doesn't drink coffee.*
— pentru întărire: **Usually** *I meet her at conferences, but yesterday I ran into her in a department store.*

Locul adverbelor de frecvenţă în propoziţie

Situaţia:	Subiect	Verb aux./modal	Adv. de frecvenţă	Verb noţional sau nume predic. (după *be*)	Alte părţi de propoz.
Forma verbală simplă	*I*		*never* *always* *usually* *sometimes* *rarely* *seldom*	*believe*	*them.*
	He			*has*	*time enough for his friends.*
Verb auxiliar + Verb noţional	*They*	*have*		*seen*	*her.*
	I	*would*		*eat*	*this.*
Verb modal + Verb noţional	*She*	*can*		*forget*	*such incidents.*
Verbul *be* + nume predicativ	*He*	*is*		*ill.*	
	She	*has*		*been ill.*	

D) O r d i n e a m a i m u l t o r c o m p l e m e n t e c i r c u m s t a n ţ i a l e d e t i m p în propoziţie este următoarea: durată — frecvenţă — moment: *I went to the country for a month every year during my childhood.*

E) Ordinea m a i m u l t o r c o m p l e m e n t e c i r c u m s t a n ţ i a l e d i f e r i t e în propoziţie este: **MOD** — l o c — **timp.** *They played* **VERY WELL** i n t h e m a t c h **yesterday.**

Această ordine poate fi schimbată:
a) pentru a scoate în evidenţă un anume circumstanţial: **Each day** *she phoned him* h o u r l y.
b) construcţiile adverbiale (mai lungi) sînt aşezate de obicei după adverbe (mai scurte): *I was walking* e a r l i e r **in the Botanical Gardens.**
c) o propoziţie subordonată circumstanţială se aşază după un complement circumstanţial: *We walked* f o r h o u r s **where the Exhibition had been.**

19.5. Complementul circumstanţial de mod (The Adverbial of Manner)

19.5.1. Definiţie. Complementul circumstanţial de mod indică modul în care se îndeplineşte o acţiune sau apare o însuşire.

19.5.2. Clasificare. Complementele circumstanţiale de mod se împart în:
1) complementul circumstanţial de mod propriu-zis;
2) complementul circumstanţial de mod comparativ.

19.5.3. Complementele circumstanţiale de mod propriu-zise indică felul, modalitatea în care decurge acţiunea sau starea: *well, badly, quickly, slowly.*

Ele mai pot reda şi alte sensuri:
— cantitate: *enough, much, a little;*
— întărire: *actually, certainly, obviously, really;*
— amplificare: *absolutely, completely, greatly, highly, barely, hardly, scarcely;*
— de afirmaţie sau negaţie: *yes, no, of course, not at all;*
— probabilitate: *maybe, perhaps, possibly.*

Complementele circumstanţiale de mod propriu-zise:
a) modifică o parte de propoziţie;
b) ţin locul unei propoziţii întregi.

a) Complementele circumstanţiale de mod propriu-zise modifică:
— un verb: *He* **DRIVES carefully.**
— un adjectiv: *He is* **a little TIRED.**
— un adverb: *You speak* **too FAST.** *I can't follow you.*

b) Cuvintele care exprimă probabilitatea, afirmaţia sau negaţia ţin de obicei locul unei propoziţii întregi: *A: Can you ski? B:* **Yes,** *I can.* Schiezi? Da.
sau se referă la o propoziţie întreagă: **Surely** *you aren't ill.* Sigur nu eşti bolnav.

Notă: Neavînd o legătură strînsă cu o anumită parte de propoziţie, unele gramatici (printre care şi cea de faţă) nu analizează aceste complemente în cadrul capitolului despre complementele circumstanţiale, ci în cel despre *Elementele independente în propoziţie* (Cap. 21).

19.5.4. Complementul circumstanţial de mod propriu-zis poate fi **exprimat** prin:
a) un adverb sau perifrază adverbială de mod: *He drove* **slowly** *along the narrow road.*
b) un substantiv sau numeral introdus printr-o prepoziţie: *He did this* **by mistake.** *This problem can be solved* **in three ways.**
c) o construcţie gerundială introdusă prin prepoziţiile *by* sau *without*: *He should have finished* **by thanking** *his parents for their help.*
d) o propoziţie circumstanţială de mod: *He drove the car* **as they had told him to.**

19.5.5. Locul complementului circumstanţial de mod în propoziţie

A) Complementele circumstanţiale de mod propriu-zis se aşază de obicei după verb (înaintea complementului circumstanţial de loc şi de timp): *She drove* **slowly** *to the station yesterday.*

Dacă verbul este tranzitiv şi urmat de complementul său direct, adverbul de mod este aşezat:

— după complementul direct: *She drove her car* **slowly** *to the station.* sau:
— înaintea verbului (rar): *She* **slowly** *drove her car to the station.*

Complementul circumstanţial de mod este aşezat după verbul *be* cînd acesta este folosit la diateza pasivă: *The car was* **slowly** *driven into the garage.*

B) Circumstanţialele de mod întărind ideea exprimată de verb sau de altă parte de vorbire *(actually, certainly, obviously, really, surely, honestly, simply, just)* preced de obicei partea de vorbire la care se referă: *I* **simply** *don't understand her behaviour. You must believe me* **simply** *on my word. He speaks* **quite** *rapidly. She is* **quite** *ill.*

Indeed poate apărea şi în poziţie finală: *Thank you very much* **indeed.** *It was very kind* **indeed** *of you to come.*

C) Circumstanţialele de mod exprimînd cantitatea preced sau urmează părţile de vorbire la care se referă, în felul următor:

— *(Very) much* precede de obicei un participiu folosit predicativ: *He was* **very much** *impressed.* dar urmează un verb principal (+ complementul lui direct): *I like English* **very much.**

— *Enough* se aşază după un adjectiv sau adverb: *This lesson is* **EASY enough.**

Dacă însă *enough* este folosit ca atribut pe lîngă un substantiv, el apare fie înainte fie după acesta: *He has* **TIME enough.** *He has* **enough TIME.**

D) Circumstanţialele de mod care amplifică ideea exprimată de verb *(absolutely, completely, entirely, fully, quite, perfectly, badly, greatly, so, well)* pot apărea înaintea verbului principal sau în poziţie finală (în special în propoziţiile negative, interogative şi imperative): *I* **badly** *need your advice. I can* **perfectly** *understand her behaviour. We like her* **very much.** *Do you agree with us* **entirely?**

Adverbele *barely, hardly, little, scarcely* apar înaintea verbului, a numelui predicativ sau între două auxiliare: *He* **barely HAD** *time to catch the bus. She is* **barely EIGHTEEN.** *She* **COULD hardly BE** *described as beautiful.*

19.5.6. Complementul circumstanţial de mod comparativ este **exprimat:**
a) printr-un substantiv sau pronume precedat de prepoziţia *like*: *It fits you* **like a glove.**
b) printr-un substantiv cu prepoziţie, un adjectiv, un verb la infinitiv sau participiu prezent/trecut introduse prin *as if, as though*: *She cried* **as if in a terrible danger.** *He behaved* **as if deprived of all his rights.**
c) un substantiv, adjectiv, pronume sau numeral, o construcţie infinitivală sau gerundială introduse prin conjuncţiile *as, not so / as, than*:
She is as old **as my sister.** *John isn't as good at maths* **as my older brother.** *It is warmer here* **than downstairs.**
d) o propoziţie circumstanţială de mod comparativă: *She cried* **as if she were in a terrible danger.** *It is warmer here* **than it is downstairs.**

19.5.7. Loc. Complementul circumstanţial de mod comparativ se aşază de obicei:
a) după verbul intranzitiv: *He swims* **like a fish.**
b) după complementul direct care urmează unui verb tranzitiv: *He speaks English* **like an Englishman.**

19.6. Alte complemente circumstanțiale:

Felul complementului circumstanțial:	Exemplu:
— de împrejurări însoțitoare	*He took farewell* **tired with waiting.**
— de cauză	*She was punished* **because of you.**
— de scop	*The man started crying* **for help.** *He came here* **to talk** *to you.*
— condițional	*I couldn't have done it* **without his support.**
— consecutiv	*She is too young* **to speak.**
— concesiv	**Though not a mechanic,** *he can repair all kinds of things.*
— de excepție	*They listened to all the witnesses* **but one.**
— de relație	*My friend has read everything* **about the history of the Olympic games.**

20. ATRIBUTUL (The Attribute)

20.1. Definiție

Atributul modifică sau determină un substantiv sau pronume care îndeplinește în propoziție funcția de:

1) subiect: *The* **tall** *boy is my brother.*

2) o parte secundară de propoziție:

a) complement direct sau indirect: *They made an* **astonishing** *discovery.*
b) complement prepozițional: *He complained of the* **bad** *weather.*
c) complement circumstanțial (de loc, timp etc.): *They often go out on* **quiet** *evenings.*

20.2. Exprimarea atributului

Atributul poate fi exprimat printr-un adjectiv sau printr-o altă parte de vorbire folosită ca adjectiv:

a) un adjectiv propriu-zis: *That's an* **extraordinary** *solution.* Este o soluție extraordinară.
b) un substantiv cu valoare adjectivală: *He attended* **evening** *classes.* El frecventa cursul seral.

c) un substantiv în cazul genitiv: *You should follow* **your friend's** *advice.* Ar trebui să asculți sfatul prietenului tău.
d) *un numeral:* **Twenty** *persons were waiting for him.* Îl așteptau douăzeci de persoane.
e) un infinitiv: *There is only one thing* **to do.** Este un singur lucru de făcut.
f) un participiu prezent sau trecut: *They watched the* **rising** *tide.* Urmăreau cum crește fluxul. *They sell* **frozen** *foods here.* Aici se vînd alimente congelate.
g) un adverb: *Birds are chirping in the trees* **outside.** Păsările cîntă în pomii de afară.
h) *o perifrază prepozițională sau adverbială: The house* **on the right** *was built only a few years ago.* Casa din dreapta a fost construită numai cu cîțiva ani în urmă.
i) *un grup de cuvinte: He was a small and* **not-over-particulary-taken-care-of** *boy.* Era un băiat mic și nu prea îngrijit.
j) o propoziție subordonată atributivă: *The student* **who will guess the right answer** *will be rewarded.* Elevul care va găsi răspunsul corect va fi evidențiat.

20.3. Locul atributului în propoziție

Atributul precede de regulă cuvîntul pe care îl însoțește (atributul prepus). În unele cazuri însă, atributul poate apărea după regentul lui (atributul postpus).

20.3.1. Atributul prepus. Atributul precede subiectul atunci cînd este exprimat prin părți de vorbire folosite adjectival:

a) un adjectiv propriu-zis: *My* **youngest** *brother became a pioneer a week ago.* Fratele meu cel mai mic a fost făcut pionier săptămîna trecută.
b) un demonstrativ: **This** *exercise is less difficult than the last one.* Exercițiul acesta este mai puțin dificil decît ultimul.
c) un substantiv: *The* **silver** *coins are kept here.* Monedele de argint sînt păstrate aici.
d) un substantiv în cazul genitiv: *An* **elephant's** *trunk is so strong it can hold a log of wood.* Trompa unui elefant este așa de puternică încît poate să ridice o buturugă.
e) un numeral: **Two** *men spoke at the conference.* Două persoane au vorbit la conferință.

Cînd subiectul este precedat de două adjective de același fel, cel scurt este așezat înaintea celui lung: *a* **long** *tiresome voyage* — o călătorie lungă, obositoare; *the* **shortest** *and most accurate answer* — cel mai scurt și exact răspuns.

Atributele exprimate prin părți de vorbire diferite se așază în ordinea: predeterminant: *one, half, both* + determinant: *the, this, my* + postdeterminant: *the first three* + adjectiv: *I've read all the three historical novels he has published.* Am citit toate cele trei romane istorice pe care le-a publicat.

20.3.2. Atributul postpus. Atributul este așezat după subiect sau alt element nominal din propoziție, cînd este exprimat:

a) prin adjectivele: *present, proper, extant:*

The story **proper** *is much longer.* Povestea propriu-zisă este mult mai lungă. *Have you seen the oldest inscription* **extant?** Ai văzut cea mai veche inscripție existentă?

b) prin adjective folosite predicativ: *The firemen got into the house* **ablaze.** Pompierii au pătruns în casa în flăcări.
c) în construcţii fixe tradiţionale: *sum total, time immemorial, ambassador extraordinary, poet laureate.*
d) după pronume nehotărîte terminate în *— body, — one, -thing*: *Did you find* **anything** *new?* Ai găsit ceva nou?
e) prin construcţii prepoziţionale: *I like this story* **about flying saucers.** Îmi place povestea aceasta despre farfuriile zburătoare.
f) prin construcţii infinitivale: *He had the intention* **to help you.** Intenţiona să te ajute.

20.3.3. Unele atribute se pot aşeza fie înaintea substantivelor, fie după ele:
a) apoziţia dezvoltată: *G. Chaucer,* **the author of Canterbury Tales,** *lived in the 14-th century.* G. Chaucer, autorul Povestirilor din Canterbury, a trăit în secolul XIV. **The great poet and dramatist** *W. Shakespeare was born in 1516.* Marele poet şi dramaturg W. Shakespeare s-a născut în 1516.
b) atributele exprimate prin adjective derivate din verbe, adjectivele exprimate prin participii trecute sau cele terminate în *-able, -ible*: **visible** *stars, stars* **visible, navigable** *rivers, rivers* **navigable.**

Notă: Dacă un substantiv este însoţit de mai multe atribute, unele din ele îi urmează pentru a conferi propoziţiei ritmul potrivit: *She lived in a little house, tidy and comfortable.* Locuia într-o casă mică, îngrijită şi confortabilă.

20.4. Apoziţia (The Apposition)

20.4.1. Definiţie. Apoziţia este un atribut exprimat printr-un substantiv (uneori prin pronume) care explică sau defineşte substantivul pe lîngă care stă. Ea este de două feluri: apoziţia simplă şi apoziţia dezvoltată.

20.4.2. Apoziţia simplă este exprimată printr-un substantiv care specifică titluri, profesiuni, numiri geografice, etc.: **Professor** *Smith,* *The Straits* **of Dover.**

Fiind în strînsă legătură cu substantivul pe lîngă care stă, apoziţia simplă nu se desparte prin virgulă de acesta: *Mount* **Everest.**

20.4.3. Locul apoziţiei simple. Apoziţia simplă poate să preceadă sau să urmeze substantivul: **Doctor** *Jonnson,* **The Danube** *Delta, the town* **of Dublin,** *he river* **Thames.**

20.4.4. Apoziţia dezvoltată este mai puţin legată de substantivul la care se referă. În exprimarea orală, ea se citeşte cu o intonaţie proprie, iar în limba scrisă se separă prin virgulă de substantiv: *Mr. Smith,* **a friend of hers,** *visited us last week.* Dl. Smith, un prieten de al ei, ne-a vizitat săptămîna trecută.

Apoziţia dezvoltată poate fi uneori însoţită de un adverb care subliniază relaţia dintre apoziţie şi substantiv: *Dan and Mary enjoyed watching the animals at the zoo,* **particularly** *the monkeys.* Lui Dan şi Mariei le-a plăcut să se uite la animalele de la grădina zoologică, mai ales la maimuţe.

20.4.5. Apoziţia dezvoltată este aşezată după substantivul sau echivalentul acestuia pe lîngă care stă: *There have been great English writers,* **for example Shakespeare.** Au existat mari scriitori englezi, de exemplu Shakespeare.

Apoziţia dezvoltată poate apărea şi înaintea substantivului: **A man of fifty,** *Mr. Brown was still very energetic.* Un om de cincizeci de ani, dl. Brown era totuşi foarte energic.

21. ELEMENTELE INDEPENDENTE (Independent Elements)

21.1. Definiţie

Elementele independente sînt cuvinte, grupuri de cuvinte sau propoziţii subordonate care nu au legătură gramaticală cu celelalte părţi ale propoziţiei.

21.2. Clasificare

Elementele independente sînt:
a) interjecţiile;
b) substantivele sau pronumele în cazul vocativ (nemarcat formal în limba engleză), identic ca formă cu nominativul;
c) cuvintele şi locuţiunile parentetice.

21.3. Interjecţiile

Interjecţiile nu au relaţii gramaticale cu celelalte cuvinte din propoziţie, funcţia lor fiind de a da o anumită coloratură comunicării. Ele pot exprima:
a) surpriza: *Oh!*
b) satisfacţia, recunoaşterea: *Ah!*
c) surpriza deosebită: *Wow!*
d) durerea: *Ouch! Ow!* etc.

Oh, *what a nice present!* Oh, ce cadou drăguţ! **Ah,** *that's just what I was looking for!* O! este exact ceea ce căutam. **Ouch,** *my toe!* Au, degetul meu!

21.4. Adresarea directă (Vocative)

Numele unor persoane sau titlurile, denumirile profesiunilor, etc., rostite la începutul sau sfîrşitul comunicării, fără legătură gramaticală cu celelalte cuvinte din propoziţie, au rolul de a atrage atenţia persoanei respective: **Bob,** *hurry up! We are late.* Bob, grăbeşte-te, am întîrziat! *Have you got a minute,* **Mr. Brown?** Îmi acordaţi un moment, Dl. Brown?

Notă: Vocativul poate fi folosit şi pentru a exprima relaţia dintre vorbitor şi ascultător:
— *Sir* şi *madam* denotă respectul faţă de persoana căreia i se face adresarea.
— Titluri şi nume de profesiuni: *My Lord, Your Honour, Your Excellency, Prime Minister, Doctor,* sînt folosite ca forme de adresare în stilul oficial.
— Dintre vocativele folosite în vorbirea familiară menţionăm: *dad(dy), mum(my), my dear, darling.*

21.5. Cuvintele şi locuţiunile parentetice

Acestea pot fi:

a) de afirmaţie sau negaţie: *certainly, surely, really, to be sure, indeed, by no means*: *We are very happy* **indeed.** *They* **really** *have enjoyed themselves.* **To be sure,** *we have heard such promises before.*

b) de probabilitate: *perhaps, maybe, undoubtedly, as a matter-of-fact, in fact*: **Perhaps** *he has left the town.* **As a matter-of-fact,** *nobody imagines that he will win the first prize.*

c) de legătură cu comunicarea anterioară: *however, moreover, therefore, nevertheless, to begin with, to conclude*:

In the end, **however,** *they came to an understanding.* Pînă la urmă, totuşi, au ajuns la o înţelegere.

d) cuvinte sau grupuri de cuvinte cu caracter explicativ: *in my opinion, personally, after all, to tell the truth*:

Personally, *I don't believe that.* Eu personal, nu cred aceasta. **In my opinion,** *you've made a mistake.* După părerea mea, ai greşit.

21.6. Locul elementelor independente în propoziţie

Elementele independente pot ocupa în propoziţie:

a) poziţie iniţială: **As a matter of fact,** *I was happy I had met him.* De fapt, am fost fericit că l-am cunoscut.

b) poziţie finală: *Come on,* **boys!** Hai(de) băieţi!

c) poziţie medială: *I* **really** *liked the show.*

22. ORDINEA CUVINTELOR ÎN PROPOZIŢIE (Word Order)

22.0. Generalităţi

Ordinea cuvintelor în propoziţie a fost tratată în capitolele anterioare (cap. 11—21), în analiza făcută la fiecare parte de propoziţie.

În capitolul următor (cap. 23), se analizează din nou ordinea cuvintelor în propoziţie, în funcţie de scopul comunicării: propoziţii enunţiative, interogative, imperative şi exclamative.

În capitolul de faţă, ne interesează principiile generale care guvernează aşezarea cuvintelor în propoziţie şi unele situaţii speciale.

22.0.1. Studierea ordinii cuvintelor în propoziţie în limba engleză prezintă o importanţă deosebită. Limba engleză este o limbă sintetică, avînd puţine forme flexionare (ca de exemplu desinenţa **-s** pentru formarea pluralului substantivului şi a persoanei a III-a singular a verbelor, sufixul **-ed** pentru formarea lui *Past Tense* şi a participiului trecut la verbele regulate). De aceea, locul pe care-l ocupă cuvintele în propoziţie are un rol important în identificarea funcţiilor lor sintactice.

În propoziţiile următoare, de exemplu, substantivul *man* are aceeaşi structură morfologică, funcţia sa de subiect şi respectiv de complement direct în propoziţie fiind identificată doar cu ajutorul poziţiei şi al transformării pasive:

a) Activ: **THE MAN** *killed* **the tiger.**
Pasiv: **The tiger** *was killed* **BY THE MAN.**
Substantivul *man* este subiectul propoziţiei active, în care ocupă poziţie iniţială, şi subiectul logic al propoziţiei pasive, în care are funcţia formală de complement circumstanţial de agent.

b) Activ: **THE TIGER** *killed* **the man.**
Pasiv: **The man** *was killed* **BY THE TIGER.**
Substantivul *man* este complementul direct al propoziţiei active, fiind aşezat imediat după verbul tranzitiv şi devenind subiectul formal al transformării pasive.

22.0.2. Studierea ordinii cuvintelor în propoziţie în limba engleză este importantă şi datorită diferenţelor dintre cele două limbi. În limba română, poziţia părţilor de propoziţie diferă de cea a cuvintelor englezeşti în două privinţe:

a) limba română are mai multe forme flexionare decît limba engleză şi deci locul cuvintelor în propoziţie nu este atît de important, iar subiectul nu este de obicei exprimat, verbul românesc fiind marcat formal pentru persoană şi număr:

Engleză:	Română:
I **NEVER** *see him there.*	**Niciodată** nu-l văd acolo.
	(Eu) Nu-l văd **niciodată** acolo.
	(Eu) Nu-l văd acolo **niciodată.**

b) unele părţi de propoziţie în limba română ocupă de obicei alte locuri decît părţile de propoziţie corespunzătoare din limba engleză:

Engleză:	Română:
EVERYBODY went *to see the film.*	**Au mers TOŢI** să vadă filmul.
(subiect + predicat + complemente)	(predicat + subiect + complemente)
He speaks **ENGLISH well.**	El vorbeşte **bine ENGLEZEŞTE.**
(subiect + predicat + compl. direct + + circ. mod)	(subiect + predicat + circ. mod + + compl. direct)
I saw him **AT THE CINEMA last night.**	L-am văzut **aseară LA CINEMA.**
(subiect + predicat + circ. de loc + + circ. de timp)	(subiect + predicat + circ. de timp + circ. de loc).

22.0.3. Ordinea cuvintelor în limba engleză prezintă următoarele caracteristici generale:

a) Ordinea p ă r ţ i l o r p r i n c i p a l e de propoziţie este:
— subiect — predicat, în propoziţiile enunţiative şi exclamative: **PETER likes** *algebra.* **THEY are not ready** *yet. How beautiful* **SHE is!**
— predicat — subiect, în propoziţiile interogative: **Is HE** *an architect?*

b) Ordinea obişnuită a complementelor în propoziţie este:

verb tranzitiv + complement direct }
verb intranzitiv } + complemente circumstanţiale (de mod) (de loc) (de timp):

I read the news quickly in the dining-room after dinner.
I walk quickly across the park every morning.

c) Atributul precede de obicei partea de vorbire nominală pe care o însoţeşte: **Old Dacian** *implements were found under the ruins.*
d) Schimbarea ordinii normale a cuvintelor în propoziţie are două cauze mari:
— partea de propoziţie mai scurtă tinde să fie aşezată înaintea celei mai lungi (din motive de ritm, echilibru al propoziţiei): *The hostess offered* **CAKES to all the guests in the room.**
— partea de propoziţie asupra căreia vorbitorul doreşte să ne atragă atenţia este aşezată la începutul propoziţiei, producînd de obicei inversiune între subiect şi predicat: **NOWHERE was he** *better* **received** *than in his native town.*
e) Inversiunea între subiect şi predicat este:
— totală, cînd predicatul este exprimat doar prin verbul noţional (o formă verbală simplă): *Rarely* **had HE** *time to watch TV.*
— parţială, cînd predicatul este alcătuit din mai multe cuvinte: verb auxiliar / modal + verb noţional (o formă verbală compusă).
În al doilea caz, subiectul se aşază de regulă după primul cuvînt din forma verbului auxiliar / modal: *Hardly* **had THEY finished** *their dinner when somebody rang at the door. Nowhere* **could YOU find** *a better job.* (Vezi § 22.1 pct. 7)
f) Aşezarea în poziţie iniţială (poziţia 0) a părţilor de propoziţie care nu ocupă de obicei acest loc, cu scopul de a le sublinia, nu produce totdeauna inversiune între subiect şi predicat. Ordinea subiect — predicat este menţinută:
— dacă subiectul este exprimat printr-un pronume: **Here HE** *comes. Everything* **HE says** *is right.*
— dacă elementul subliniat se referă la ceva menţionat anterior: **Telephone numbers** *I can never remember.* **On Sunday** *the exhibition had been open for a week.*

22.0.4. Poziţia diferitelor elemente sintactice în cadrul propoziţiei în limba engleză poate fi prezentată schematic astfel:

Poziţie:	0	1	2	3	4	5	6	7
Partea de prop.:	(Compl. circ. de timp/ Altă parte de vorbire pentru subliniere)	Subiect (+ atribute)	Predicat	Compl. direct	Compl. indirect/ Compl. prepoz./ Elem. predicativ supl.	Compl. circ. de mod	Compl. circ. de loc	(Compl. circ. de timp)
Exemplu:	(After dinner)	She	said	good-night	to them	quickly	in the hall	(after dinner)

22.1. Reguli privitoare la ordinea cuvintelor în propoziţie

1) Subiectul (+ atributele sale) ocupă locul 1 în propoziţiile enunţiative, precedînd predicatul: **The man** *has left.* Omul a plecat.

2) Subiectul sau alt element nominal din propoziţie (alt nume) poate fi precedat sau urmat de unul sau mai multe atribute.

3) Subiectul este precedat de atribute exprimate prin părţi de vorbire folosite adjectival:

a) un adjectiv propriu-zis, un substantiv, un demonstrativ, un numeral, un participiu, etc.: *The* **tall** *man left.* **These** *books are interesting.* *This* **evening** *dress is very beautiful.* **Three hundred** *people were present at the ceremony.*
b) printr-un substantiv în cazul genitiv: **The professor's** *lectures are very interesting.*

În cadrul unui atribut care precede subiectul sau altă parte nominală de propoziţie, se pot crea următoarele situaţii, dacă atributul este exprimat prin două sau mai multe adjective:
a) Două adjective de acelaşi fel se aşază în ordinea adjectiv mai scurt — adjectiv mai lung: *a* **QUIET intelligent** *boy; a* **LONG boring** *chapter; the* **TALLEST** *and* **most talkative** *girl.*
b) Două adjective sînt adesea legate prin *and* pentru subliniere: *a dark* **and** *gloomy house, a new* **and** *useful experiment.*
c) Două adjective diferite ca sens lexical se aşază înaintea substantivului în ordinea general/subiectiv — specific/obiectiv: *a* **NICE new** *vase, a* **FINE old** *carpet, a* **PRETTY red** *flower.*
d) Se aşază imediat înaintea substantivului adjectivele indicînd:
culoarea: *a delicate* **pink** *vase*
stilul: *a beautiful* **gothic** *building*
naţionalitatea: *a cup of delicious* **China** *tea*
materialul: *a useful* **plastic** *bag.*
f) Ordinea atributelor exprimate prin părţi de vorbire diferite este: predeterminant: *all, half, both* + determinant: *the, this, my* + postdeterminant: ordinal: *the first, the second* + cardinal/cuantificator: *two, several* + adjectiv + substantiv: **All the three tall** *men were teachers.*

Poziţia determinanţilor în cadrul grupului nominal:

Grup Nominal						Grup Verbal
Predeterm.	Determ.	Post-determinant Ordinal	Cardin/Cuantific.	Calific.	Subst.	
Half	my	first		working	day	was gone.
	The	last	two	summer	months	were very hot.

4) Subiectul (sau alt element nominal din propoziţie) **este urmat de atribute exprimate:**
a) prin adjectivele: *present, proper, extant:*
They drove from the suburbs to the city **proper.** *The people* **present** *listened to him attentively.*
b) în construcţii fixe tradiţionale: *sum total, time immemorial* (vezi § 6.7. pct. b)
c) prin adjective folosite predicativ: *the house* **ablaze**
d) după pronume nehotărîte terminate în *-body, -one, -thing*: *There's nothing* **unusual** *in what he says.*
e) prin construcţii prepoziţionale (substantiv + prepoziţie): *I'll show you a picture* **of my son.**
f) prin construcţii infinitivale: *This is the question* **to be settled.**

5) Unele atribute pot apărea fie înainte, fie după substantiv:
a) apoziţia dezvoltată: *Henri Coandă,* **a scientist of world renown,** *was a great lover of nature.* **A scientist of world renown,** *Henri Coandă was a great lover of nature.*

b) Atributele exprimate prin adjective derivate din verbe sau legate de acestea, ca de exemplu adjectivele exprimate prin participii sau adjectivele terminate în *-able*, *-ible* precedă numele cînd se accentuează caracterul lor adjectival (exprimarea unei calităţi) şi urmează numele cînd se accentuează caracterul lor verbal (exprimarea unei acţiuni):

Caracter adjectival:	Caracter verbal:
She is an **adopted** *child.*	*The classification* **adopted** *is very simple.* (= which has been adopted)
All the **available** *copies were put at our disposal.*	*All the copies* **available** *were put at our disposal.*

c) Dacă un substantiv este însoţit de mai multe adjective, unele din ele îl preced, iar altele îl urmează, pentru realizarea ritmului propoziţiei: *Before him stretched the* **vast** *forest*, **dark, dense and mysterious.**

6) **Pe locul 0 în propoziţie, înaintea subiectului** (+ atributele sale) se pot afla:

a) complementul circumstanţial de timp care exprimă o perioadă definită de timp: *last year, in summer, on Monday, yesterday.*
Poziţia iniţială a circumstanţialului de timp este mai rar folosită decît poziţia finală (vezi: § 22.1 pct. 15), de obicei în propoziţii lungi, cu multe complemente: **Yesterday** *she unexpectedly left for Suceava by the morning plane.* sau cînd se face referire la ceva menţionat anterior: **At eight** *she had been waiting for you for half an hour.*

b) Şi alte părţi de propoziţie pot ocupa poziţia 0, pentru subliniere: **Slowly and carefully** *he wrote his name.*

7) **În anumite situaţii, subiectul ocupă locul 2 în propoziţie,** prin inversiune totală cu predicatul (exprimat prin verbul *be* sau *have* la *Present* sau *Past Tense*: **Is HE** *at home?* **Have YOU** *a dog?*
sau prin inversiune parţială cu verbul auxiliar sau modal care intră în alcătuirea predicatului: **Have YOU met** *him? What* **can I do?**

Subiectul ocupă locul 2 în propoziţie:

a) în propoziţii interogative: *Could* **you** *get me some fruit?*

b) cînd subiectul logic este precedat de un subiect introductiv (*it* sau *there*): **IT** *is unusual* **for him to be so silent. THERE** *are beautiful* **pictures** *in this book.*

c) cînd o parte de propoziţie, în special complementul circumstanţial exprimat prin adverbe negative sau restrictive singure: *scarcely, hardly, seldom, rarely, little, even less, nor, neither, nowhere, by no means, at no time, never,* etc. sau precedate de ONLY: *only by chance, only yesterday, only then, only with difficulty, only by luck,* este aşezată pe locul 0 pentru subliniere: **Little** *does he realize how foolish he looks.* **Only by chance** *did I hear that they had returned from their trip.*

8) **Predicatul ocupă de obicei locul 2 în propoziţie, după subiect:** *He* **came** *later.*

Predicatul sau o parte a predicatului (verbul auxiliar sau modal) poate ocupa locul 1 în propoziţie, prin inversiune totală sau parţială cu subiectul, în situaţiile enumerate la punctul 7.

9) **Predicatul poate fi precedat de anumite complemente circumstanţiale** (*never, often, hardly, slowly, quickly*) şi este urmat dacă este tranzitiv, de complementul direct, iar dacă este intranzitiv, de complemente circumstanţiale, în ordinea: mod, loc, timp.: *We* **often** *swim* **in the sea.** *We had* **great fun at the party last night.**

10) **Predicatul este de obicei precedat de complementele circumstanţiale** exprimate prin:

— adverbe de frecvenţă nedefinită: *often, always, usually, never, rarely, seldom, sometimes.*

— adverbe restrictive: *hardly, scarcely, only.*

Aceste adverbe preced predicatul exprimat printr-o formă verbală simplă: *They* **rarely** *have visitors.* sau verbul noţional care intră în alcătuirea predicatului împreună cu un verb auxiliar sau modal: *He* **has OFTEN lent** *me his pen. You* **can HARDLY excuse** *yourself for this reason.*

Verbul *be* este urmat de aceste adverbe la formele simple (*Present, Past*): *He* **is OFTEN ill.** şi precedat de ele la formele compuse: *He* **has OFTEN been** *ill.*

Pentru subliniere, aceste adverbe pot fi aşezate la începutul sau sfîrşitul propoziţiei, cu sau fără inversiune între subiect şi predicat: **Often** *did they go for long walks when they were young.* (limba literară). *They like to go for long walks;* **often** *they walk as far as five miles every day. They visit their friends* **very often.**

11) **Verbul tranzitiv este urmat de grupul complementelor (direct, indirect, prepoziţional),** în modul următor:

a) Un singur complement direct se aşază imediat după verb: *I've left* **my notebook** *at home.*

Atenţie! Dacă verbul tranzitiv este exprimat printr-un verb cu particulă adverbială, complementul direct se aşază:

1) după particula adverbială, dacă el este exprimat printr-un substantiv singur sau cu o complinire, sau printr-un pronume mai lung: *Put on* **your gloves.** *Put on* **the gloves I bought you yesterday.** *Pack up* **everything.**

2) între verb şi particula adverbială: poziţie obligatorie dacă complementul direct este exprimat printr-un pronume: *Put* **it** *on*, sau variantă la 1) dacă complementul direct este exprimat printr-un substantiv: *Put* **your gloves** *on.*

b) Două complemente directe se aşază după verb în ordinea: complement direct al persoanei, complement direct al obiectului: *He teaches* **THE CHILDREN mathematics.**

c) Un complement direct şi unul indirect se aşază în ordinea:

1) complement direct + indirect, această ordine fiind uneori folosită pentru sublinierea complementului indirect: *I gave* **THE NOTE to your deskmate.**

Atenţie! Această ordine este recomandată:

— cînd ambele complemente sînt exprimate prin pronume: *I gave it* **to him.**

— după verbe urmate obligatoriu de prepoziţia *to*: *I explained the lesson* **to them.** (Rar şi: *I explained* **to them** *the importance of this discovery for the contemporary world).*

— cînd complementul indirect este mai lung decît cel direct: *I gave the note* **to your deskmate.**

2) O altă posibilitate este: verb tranzitiv + complement indirect fără *to* sau *for* + complement direct, care este ordinea normală, neutră: *I gave* **him YOUR NOTE.**

d) Un complement direct şi unul prepoziţional se aşază în această ordine: *They compared* **THE FILM with the novel.**

e) Complementul direct este de asemenea urmat de elementul predicativ suplimentar: *They found* **THE PLACE a prosperous village.**

12) **Un verb intranzitiv** (sau un verb tranzitiv + complement(e)) **este urmat de complementele circumstanțiale în ordinea: mod, loc, timp:** *He waited* **quietly in the room for an hour.**

13) **Complementul circumstanțial de mod este așezat imediat după verbul intranzitiv sau după verbul tranzitiv și complementele sale**: *He smiled* **proudly.** *He covered the tube* **carefully.**

Excepții:

a) Complementul circumstanțial de mod poate uneori preceda predicatul sau verbul noțional din structura sa, dacă este exprimat printr-un singur cuvînt: *slowly*, *quickly*, etc., pentru a sublinia felul în care a fost săvîrșită acțiunea: *He* **QUICKLY sat down** *when the teacher came in. He* **SLOWLY walked** *out of the room.*

b) Complementul circumstanțial de mod în propozițiile pasive este așezat înaintea verbului noțional la participiul trecut: *The roof has been* **SERIOUSLY damaged.** *This work must be* **BETTER prepared.**

c) Complementele circumstanțiale de mod care se referă la o propoziție întreagă: *fortunately*, *honestly*, *maybe*, *perhaps*, etc. ocupă de obicei poziție inițială (0): **Fortunately** *there is plenty of time left.* **Maybe** *he is right.*

Două sau mai multe complemente circumstanțiale de mod se așază de la cel scurt la cel mai lung: *He spoke to the class* **CLEARLY, in a loud voice.**

Adesea cele două complemente sînt legate prin **and**: *He spoke to the class clearly* **and** *in a loud voice.*

14) **Complementul circumstanțial de loc se așază după circumstanțialul de mod**: *She walked* **noisily out of the room.**

Excepții:

a) Circumstanțialul de loc se poate uneori așeza înaintea celui de mod, după un verb intranzitiv exprimînd mișcarea, pentru a-i completa sensul: *She walked* **TO SCHOOL in a hurry** *yesterday. I'll go* **TO THE CINEMA by bus.**

b) Circumstanțialul de loc se poate așeza înaintea complementului direct, după un verb tranzitiv, cînd complementul direct este urmat de o construcție prepozițională sau o propoziție subordonată: *I met* **there** *a boy who pretended to be a friend of yours.*

c) Complementul circumstanțial de loc se poate așeza la începutul propoziției fie pentru subliniere, fie pentru echilibrul propoziției. Această așezare produce inversiune între subiect și predicat, dacă subiectul este exprimat printr-un substantiv: **Off** *goes your train!* **Lower and lower** *bent the old man over the sick child.*

Ordinea subiect - predicat rămîne neschimbată dacă subiectul este exprimat printr-un pronume: **Off** *he goes!* **Lower and lower** *he bent.*

Două sau mai multe complemente circumstanțiale de loc se așază de la cel mai specific la cel mai general: *He lives* **at 55, Franklin street, Bucharest.** *I met my friends* **in a little village on the Black Sea coast.**

Dacă în propoziție apar două adverbe: unul de loc și altul de direcție, adverbul de loc se așază după cel de direcție: *The horse jumped* over the fence (direcție) **in the garden** (loc), sau la începutul propoziției: **In the garden** *the horse jumped* over the fence.

15) **Complementele circumstanțiale de timp care ocupă poziția finală în** propoziție sînt cele care indică:

— momentul acțiunii: *yesterday, at five o'clock, two days ago*, etc.

— durata acesteia: *for three weeks, for ages*, etc.

— frecvența definită: *once in a while, from time to time*, etc. (Pentru frecvență nedefinită, vezi § 22.1 pct. 10).

Excepții:

a) Un complement circumstanțial de timp scurt se așază uneori înaintea predicatului sau a verbului noțional din structura sa: *You (can)* **now** *see that you were wrong. I'll* **soon** *find out the truth.*

b) Un complement circumstanțial de timp se poate așeza înaintea unui circumstanțial de loc, dacă este mai scurt decît acesta: *I saw them* **EARLIER** *in* **front of the school.**

sau dacă exprimă durata: *I stayed* **FOR TWO WEEKS** *at the seaside.*

Mai multe complemente circumstanțiale de timp exprimînd momentul acțiunii se așază de la momentul mai precis determinat la cel mai general: *He was born* **at 3.12 in the afternoon on August 29th, 1968.**

Mai multe complemente circumstanțiale de timp diferite se așază în ordinea: durată — frecvență — moment: *I went to the seaside* **for two weeks every summer during my childhood.**

EXERCIȚII

cap. 14—22

I. *Schimbați ordinea complementelor. Folosiți prepoziția* **to** *sau* **for** *înaintea complementului indirect.*

Exemplu: Show us the album. Show the album **to** *us.*

1. Please, pass me the salt. 2. She bought her son some toys. 3. Tell the children this funny story. 4. He didn't forget to buy his sister a ticket. 5. Mother gave us some grapes. 6. Please, send your parents my regards. 7. Fetch me a glass of water. 8. He offered everyone flowers.

II. *Înlocuiți complementele indirecte din coloana nr. 1 cu complemente indirecte potrivite ca sens din coloana nr. 2. Faceți schimbările necesare.*

Exemplu: He offered everyone a copy. He offered a copy to all the students present.

1	2
1. I promised them a dictionary.	*The elderly lady.*
2. William handed her some pictures.	*all who had come.*
3. They told us the news.	*the woman sitting next to him.*
4. She showed Miss Denter the album	*everybody in the ball.*
5. I have written John a letter.	*her, not to him.*
6. Andrew owes Betty some money.	*him, not to her.*

III. *Traduceți următoarele propoziții în limba engleză:*

1. Descrie-ne peisajul. 2. Te rog dictează-mi traducerea cuvintelor noi. 3. Comunică-le vestea grozavă. 4. I-am cumpărat soțului meu o cravată

foarte drăguță. 5. Medalia de aur a fost acordată sportivei române pentru performanța ei extraordinară. 6. Nu este nevoie să-mi înapoiezi cartea. Ți-o fac cadou.

IV. *Completați spațiile libere cu prepozițiile care lipsesc pentru a forma complemente prepoziționale:*

1. She never speaks . . . this subject. 2. She waited . . . you for half an hour. 3. He still depends . . . his parents. 4. Do you agree . . . me? 5. The boy insisted . . . doing it himself. 6. Please, look . . . the book I've bought.

V. *Transformați propozițiile următoare pentru a folosi verbele din paranteză, verbe urmate de elemente predicative suplimentare.*

Exemplu: The best speaker was their representative. **(make)**
They made the best speaker their representative.

1. The wisest man was their president. *(choose)* 2. The boy was given the name of William. *(call)* 3. Mr White was their director. *(appoint)* 4. She was the winner. *(proclaim)* 5. He was the commander of the army. *(declare)* 6. Richard was their secretary. *(elect)*

VI. *Folosiți prepoziția* **to** *înaintea infinitivului acolo unde este cazul, în construcțiile Acuzativ cu infinitiv sau Nominativ cu infinitiv:*

1. He is said *(be)* the best football player of the national team. 2. Did you see her *(play)* this part? 3. They expected us *(come)* on Sunday. 4. I noticed him *(leave)* the house. 5. I considered her *(be)* my best friend. 6. We have often heard him *(speak) like* this. 7. The teacher wanted the pupils *(listen)* to his explanation. 8. I felt him *(move)* in the room. 9. We saw him *(leave)* the building. 10. He is considered *(be)* a great scientist.

VII. *Transformați construcțiile Acuzativ cu infinitiv în construcții Nominativ cu infinitiv.*

Exemplu: They **knew him to be** *a good doctor.*
He was known to be *a good doctor.*

1. We expected her to speak first. 2. They thought him to be gifted in painting. 3. I heard him whistle. 4. We advised him to take it easy. 5. They told us to wait. 6. The teacher asked him to explain the rule. 7. We saw him leave the room. 8. We consider his methods to be very interesting.

VIII. *Puneți complementele circumstanțiale din paranteze la locul potrivit în propoziție:*

1. I am working on my graduation project *(now)*. 2. He has had his dinner *(already)*. 3. These flowers grow *(rapidly, in dark places)*. 4. The last lesson was difficult *(unusually)*; this one is easy *(enough)*. 5. I have believed them *(never)*. 6. His behaviour cannot be explained *(entirely)*. 7. Our teacher speaks English *(very well)*. He speaks English *(in the classroom, always)*. 8. That author doesn't write true stories *(actually)*. 9. You can excuse yourself for that reason *(hardly)*. 10. He comes *(sometimes, on Saturdays, to my place)*. 11. He goes to the seaside *(usually, in July)*. 12. Look at those sentences *(tonight)*.

IX. *Puneți atributele din paranteză la locul potrivit în propoziție:*

1. We had a long talk with somebody *(intelligent)*. 2. That child is my son *(fair-haired)*. 3. I can't believe that story *(long, of your friend)*. 4. There are plenty of sights in the town. *(historical, of Brașov)*. 5. He is a man *(handsome, with strong features)*. 6. Have you seen the inscription *(oldest, extant)*? 7. We bought some wine *(dry, red, inexpensive)*. 8. She was looking at a Valley *(wide, beautiful, green)*.

X. *Subliniați apozițiile:*

1. You look tired, Aunt Mary. 2. Have you read *Chavy Chase*, the oldest historical English ballad? 3. Professor Jones will lecture on modern art. 4. Yesterday I met the Smiths, the friends of my youth. 5. Do you know the old saying „First come, first served"? 6. We admired the exhibits, especially the national costumes. 7. London is crossed by the river Thames. 8. There was only one carriage in the village and that was old Tom's the baker.

XI. *Traduceți în limba engleză:*

Roșu Gheorghe era soldatul cel mai mic, nu numai din grupa sau din plutonul lui, ci din întreaga companie. Era atît de mic, încît abia reușise la recrutare să nu fie reformat. De fapt la început îl și reformaseră, după ce mai întîi fusese amînat de două ori în doi ani și dacă în satul lui acest lucru n-ar fi fost socotit drept o dovadă definitivă de infirmitate, Roșu Gheorghe ar fi putut să ia imediat trenul de la centrul de recrutare și să plece în aceeași zi acasă. În aceeași zi însă, tot satul ar fi știut că nu e bun de armată și în primul rînd fetele. Era originar de prin Banat. Așa se face că, dîndu-se jos de pe cîntarul medical, Roșu Gheorghe nu ieșise din sală, ci se retrăsese mai încolo, tăcut și trist, întîrziind cît putuse de mult timpul îmbrăcatului. Cu ochiul lui pînditor de bănățean liniștit observase însă că nimeni nu era atent la el. Și atunci se amestecase cu ceilalți care veneau la rînd, se dezbrăcase și se prezentase iar în fața comisiei.

(*Marin Preda* — Soldatul cel mititel)

23. FELURILE PROPOZIȚIILOR (Kinds of Sentences)

23.0. Clasificare

Din punct de vedere al scopului comunicării, propozițiile pot fi împărțite în patru clase mari: enunțiative, interogative, imperative și exclamative. Fiecare clasă prezintă anumite caracteristici în ceea ce privește intonația, punctuația, topica, etc. necesare pentru exprimarea conținutului ei specific.

23.1. Propoziția enunțiativă (Declarative Sentence, Statement)

Propoziția enunțiativă este utilizată pentru transmiterea unei informații. Aceasta poate fi:

a) afirmativă: *He* **speaks** *English well.* (El) Vorbește bine englezește.

b) negativă: *He* **doesn't speak** *English well.* El nu vorbește bine englezește.

Intonația propozițiilor enunțiative este descendentă: *I went to town yesterday.* ↓M-am dus în oraș ieri.

Ordinea cuvintelor în propoziția enunțiativă

În propozițiile enunțiative, subiectul este de obicei exprimat și precede predicatul. Ordinea cuvintelor este astfel: (atribut +) *subiect* + *predicat* (+ complement direct) (+ complemente circumstanțiale de mod, loc, timp): *Little* **Tommy learned** *a poem at school yesterday.*

23.2. Propoziția negativă (The Negative Sentence)

23.2.1. Exprimarea negației în limba engleză prezintă unele deosebiri față de limba română, necesitînd un studiu atent.

Exprimarea negației în limba engleză se face de regulă cu ajutorul unui singur cuvînt de negare, spre deosebire de limba română: *I did***n't say** *anything to anybody.* Nu am spus nimic la nimeni.

23.2.2. O propoziție poate conține două negații doar dacă acestea se referă la două părți diferite ale propoziției: *I did***n't** *tell him* **not** *to phone.* Nu i-am spus să nu telefoneze

Notă: Propoziții ca: *He* **ain't** *got* **nothing**. El nu are nimic. care se pot întîlni în unele opere literare, cîntece sau filme, sînt forme incorecte din punct de vedere gramatical, caracteristice vorbirii necultivate sau cîntecelor populare.

23.2.3. Exprimarea sensului negativ al unei propoziții se poate face prin: A) negarea verbului; B) negarea altei părți de propoziție.

A) **Negarea verbului:**

a) Verbele *be* și *have* ca verbe noționale, verbele modale defective și verbele noționale la timpuri compuse formează negativul prin adăugarea negației *not* după primul auxiliar / modal: *He* **is NOT** *an engineer. I* **have NOT** *a new bicycle. He can***NOT swim.** *I* **have NOT spoken** *English today. He* **should NOT have done** *this.*

Notă: Dacă un verb este urmat de un substantiv, se poate folosi *no* (echivalentul lui *not any*): *I have* **no** *time.* Nu am timp. *There are* **no** *children in the playground.* Nu e nici un copil / Nu sînt copii pe terenul de joc.

În vorbire, negația *not* este contrasă în *n't* care se scrie într-un cuvînt cu verbul: *He* **isn't** *an engineer. I* **haven't** *a bicycle.*

Exprimarea contrasă a negației se mai poate face și prin contragerea verbului auxiliar, acolo unde este posibil: *He* **isn't** *here* = *He*'**s not** *here. They* **aren't working** = *They*'**re not** *working. They* **haven't read** *the book* = *They*'**ve not read** *the book. He* **won't** *come* = *He*'**ll not** *come. She* **wouldn't** *speak* = *She*'**d not** *speak.*

b) Pentru formarea negativului la timpurile *Present Simple* și *Past Simple* (care nu conțin auxiliare în forma lor), se folosește verbul auxiliar *do* pentru prezent și forma de *Past Tense, did*, pentru Past Tense. Auxiliarul *do/did* + negația *not* se așază între subiect și verb, care este la infinitivul scurt: *I* **do not** *know him. I* **did not** *see them.* La persoana a III-a singular prezent, auxiliarul primește *-es*, luînd forma *does*: *He* **does not** *like grapefruit.*

Atenție! 1. Verbul auxiliar *do* este necesar pentru formarea negativului la prezent și *Past Tense* și în cazul verbului noțional *do* = a face:

He **didn't do** *anything yesterday.* N-a făcut nimic ieri.

2. Verbul *have* (vezi § 1.19.4) poate forma negativul și cu ajutorul lui *do*: *I* **don't have** *enough money. He* **didn't have** *any friends in this town.*

În vorbire, negația *not* este de obicei contrasă: *I* **don't** [dəunt] *know him. I* **didn't** [didnt] *see them. He* **doesn't** [dʌznt] like grapefruit.

Forma negativă a verbelor

Verb	Ordinea cuvintelor în propoziție			
	Subiect	Verb aux./ modal / Nume predicativ	not	Verb noțional / (+ alte părți de prop.)
1	2	3	4	5
be, have la *Present, Past Tense*	*I*	*am* / *was*	**NOT**	*a teacher.*
	He	*has* / *had*		*a bicycle.*
Verb noțional la aspectul continuu	*We*	*are* / *were*	**NOT**	*reading.*
		will be		*reading.*
Verb noțional la diateza pasivă	*He*	*is* / *was*	**NOT**	*understood.*
	You	*are* / *were*		*being followed.*
	They	*have* / *had*		*been shown the museum.*
Verb noțional la timpuri perfecte	*He*	*has*	**NOT**	*come.*
	They	*had*		*finished by then.*
	They	*will*		*have arrived yet.*
	Mary	*would*		*have done this.*
Verb noțional la *Present Simple, Past Tense Simple:*	*I*	*do*	**NOT**	*like milk.*
	He	*does*		
	They	*did*		
Verb noțional + verb modal	*You*	*must*	**NOT**	*swim.*
		should		*have done this.*

B) Caracterul negativ al unei propoziţii poate fi exprimat şi prin negarea altor părţi de propoziţie:

— subiectul: **Nobody** *came here yesterday.*

— numele predicativ: *He is* **nothing** *to me.*

— complementul (direct, indirect, prepoziţional): *I saw* **nothing** *there. I spoke to* **nobody** *about this.*

— complementul circumstanţial: *He is* **nowhere** *to be found.*

Pentru negarea acestor părţi de propoziţii se pot utiliza pronume, adjective sau adverbe negative ca: *no (one), none, neither, nothing, nowhere, never*, etc. (urmate de verbe la forma afirmativă): **None** *of them knew the answer.* Niciunul dintre ei (mai mulţi de doi) nu ştia răspunsul. **Neither** *of them knew the answer.* Niciunul (din cei doi) nu ştia răspunsul.

Unele dintre aceste mijloace de exprimare a negaţiei au cîte un corespondent: *any (one), either, anything, anywhere, ever*, etc. care este folosit cînd verbul este la forma negativă: *I didn't know* **anything** = *I knew* **nothing.**

Ele pot fi folosite ca orice parte de propoziţie, în afară de subiect sau parte din subiect: *I couldn't see* **anything** *in the dark.*
dar: **Nothing** *could be seen in the dark.*

În majoritatea cazurilor, cuvintele negative au echivalente în propoziţiile afirmative:

Afirmativ:	Negativ:
I **met SOME** *friends of mine.* Am întîlnit nişte prieteni de-ai mei.	*I* **didn't meet ANY** *friends of mine.* N-am întîlnit nici un prieten de-al meu.
I've **read** *about this* **SOMEWHERE.** Am citit undeva despre asta.	*I* **haven't read** *about this* **ANYWHERE.** N-am citit nicăieri despre asta.

Alteori însă se folosesc cuvinte diferite:

Afirmativ:	Negativ:
They've eaten **already.** Au mîncat deja.	*They haven't eaten* **yet.** N-au mîncat încă.
He is **still** *sleeping.* Doarme încă.	*He isn't sleeping* **any longer.** Nu mai doarme.
He **sometimes** *phones me.* Îmi telefonează uneori.	*He* **never/seldom** *phones me.* Nu-mi telefonează niciodată / Rar îmi telefonează.
They read **too** *many books.* Ei citesc prea multe cărţi.	*They don't read* **very many** *books.* Ei nu citesc prea multe cărţi.
Mary is coming, **too.** Vine şi Maria.	*Mary isn't coming* **either.** Nu vine nici Maria.
I like him **a great deal / a lot.** Îmi place foarte mult.	*I don't like him* **much.** Nu-mi place prea mult.
They were away **a long time.** Au fost plecaţi multă vreme.	*They weren't away* **long.** N-au fost plecaţi prea multă vreme.
He has travelled **a long way.** A călătorit departe.	*He hasn't travelled* **far.** Nu a călătorit departe.

Adjectivele *little* şi *few* şi adverbele *only, seldom, rarely, hardly, scarcely, barely* ocupă un loc special. Ele sînt cuvinte cu sens negativ, deşi forma lor

nu arată aceasta. În consecinţă, propoziţiile care conţin asemenea cuvinte nu pot avea un predicat negativ (există deja o negaţie în propoziţie) şi se construiesc cu *any* şi compuşii săi: *He* **seldom** *speaks to* **anyone.** Arareori vorbeşte cu cineva. **Few** *people know* **anything** *about him.* Puţini oameni ştiu ceva despre el.

23.2.4. Sublinierea caracterului negativ al unei părţi de propoziţie se face prin aşezarea ei în poziţie iniţială.

Cu verbele *be, have*, aceasta atrage după sine inversiunea totală subiect-predicat; **NEVER was he** *in time.* Niciodată nu era punctual.

Cu verbele noţionale, are loc inversiunea parţială subiect — verb auxiliar/modal: **HARDLY could he** *talk about that subject.* Cu greu vorbea despre acel subiect.

Dacă verbul este la *Present* sau *Past Simple*, se adaugă auxiliarul *do/does*, respectiv forma de *Past Tense did*:

NEVER does *he listen to anyone.* Niciodată nu ascultă de nimeni. **NOT A GOAL did** *their goalkeeper miss.* Nu i-a scăpat nici o minge portarului lor.

23.2.5. Negarea unei propoziţii întregi se realizează cu ajutorul adverbului *no* sau *not*: *'Do you like him?'* **'No.'**

Adverbul negativ *no* este de obicei însoţit de un subiect exprimat prin pronume, de auxiliarul verbului din prima propoziţie şi negaţia contrasă *-n't*: *'Have you seen Tom?'* **'No, I haven't.'**

Adverbul *not* este folosit după cîteva verbe principale *(think, hope, expect* şi, mai rar, *believe, suppose)* la timpul *Present* sau *Past Simple*, pentru a nega o propoziţie întreagă: *"Do you think it will rain?"* **"I hope not."/ "I think not."** Crezi că o să plouă? Cred că nu/sper că nu.

Forma alternativă pentru *think, believe, suppose* este cu *do + not so*: *"Are they going to broadcast the show?"* **"I don't think so."** Au să transmită spectacolul la radio? Nu cred / Cred că nu.

Notă: 1. Acordul unei persoane cu o propoziţie negativă se exprimă în limba engleză cu ajutorul adverbului negativ *no* şi a unui răspuns scurt (spre deosebire de limba română unde se foloseşte *da*): *'This is not a suitable dress for you.'* *'No, it* **isn't.'** Nu este o rochie potrivită pentru tine. Da, nu este.

2. Folosirea lui *yes* în limba engleză înseamnă, dimpotrivă, exprimarea unui **dezacord**: *'This is not a suitable dress for you.'* **'Yes, it is.'** Nu este o rochie potrivită pentru tine. Ba da, este.

3. Tot pentru exprimarea acordului cu o propoziţie negativă se pot folosi şi conjuncţiile *neither/nor* în poziţie iniţială, urmate de un verb afirmativ+subiect sau *either/or* în poziţie finală, precedate de un verb negativ: *'I'm not good at gardening.'* {**'Neither** / **'Nor** **am I.'** / *'I'm not* **either.'** — Nu mă pricep la grădinărit. — Nici eu.

4. Acordul vorbitorului cu un enunţ afirmativ se face cu ajutorul adverbului *too*, aşezat la sfîrşitul propoziţiei, sau *so*, în poziţie iniţială (+ inversiune):

'I like English.' {*'I do,* **too.'** / **'So do** *I.'* — Îmi place engleza. — Şi mie.

23.3. Propoziţia interogativă (The Interrogative Sentence)

Propoziţia interogativă este folosită pentru a cere o informaţie de la interlocutor. Conţinutul interogativ al propoziţiei este exprimat de regulă prin forma interogativă a verbului.

23.3.1. Interogativul verbelor se formează:

a) prin inversiune subiect-predicat în cazul verbelor *be* și *have* folosite ca verbe noționale, la *Present* sau *Past Tense*: '**Was he** *at home?*' Era acasă? '**Has she** *a new uniform?*' Are o uniformă nouă?

b) prin inversiune subiect — verb auxiliar/modal în cazul verbelor modale defective și al timpurilor verbale compuse: **WILL THEY have arrived** *by now?* Vor fi sosit deja? **CAN HE come** *at five?* Poate veni la ora cinci?

c) prin inversiune subiect — verbul auxiliar *do / did* la timpul *Present Simple*, respectiv *Past Simple* al verbelor principale: **DO YOU** *understand me now?* Mă înțelegi acum? **DID THEY** *understand me yesterday?* M-au înțeles ei ieri?

La persoana a III-a singular prezent, auxiliarul *do* adaugă *-es*: **DOES the postman come** *every day?* Vine poștașul în fiecare zi?

Forma interogativă a verbelor

Ordinea cuvintelor în propoziție:				
Verb	Verb auxiliar/modal	Subiect	Verb noțional	Alte părți de propoziție
1	2	3	4	5
be, have, la *Present, Past Tense*	*Are* / *Were*	*you*		*in the classroom?*
	Have / *Had*			*a dictionary?*
Verb noțional la aspectul continuu: *Present Continuous*	*Are*	*they*	*reading?*	*now?*
Past Continuous	*Were*			*at this time yesterday?*
Present Perfect Continuous	*Have*		*been living*	*in Deva for a long time?*
Future Perfect Continuous etc.	*Will*		*have been playing*	*all day?*
Verb noțional la diateza pasivă: *Present*	*Is* / *Are*	*everything* / *the clothes*	*prepared?* / *being washed?*	
Past	*Was* / *Were*	*America* / *the classrooms*	*discovered* / *being cleaned*	*by Columbus?* / *when you came?*
Present Perfect	*Have*	*the visitors*	*been shown*	*the new exhibits?*
Past Perfect	*Had*	*the school*	*been built*	*by 1970?*
Future Perfect	*Will*	*the baby*	*have been washed*	*by then?*
Perfect Conditional	*Would*	*this*	*have been done*	*if they had had the money for it?*

1	2	3	4	5
Verb noțional la timpuri perfecte *Present Perfect*	*Have*	*they*	*finished*	*already?*
Past Perfect	*Had*		*written*	*to you?*
Future Perfect	*Will*		*have arrived*	*yet?*
Perfect Conditional	*Would*		*have done*	*this?*
Verb noțional la: *Present Simple* *Past Simple*	*Do*	*you*	*like*	*this?*
	Does	*this*	*belong*	*to you?*
	Did	*everybody*	*come*	*in time?*
Verb noțional + Verb modal	*Can*	*she*	*speak*	*English?*
	Should		*have come*	*too?*

23.3.2. Se pot formula întrebări și despre situații negative, ceea ce rezultă în **propoziții interogativ — negative.**

În acest caz, inversiunea are loc între subiect — verb auxiliar / modal, iar negația *not* se așază după subiect: **WILL TOM not** *do it?* (formă utilizată în limba scrisă, literară).

Cînd se folosește forma contrasă *-n't* (frecventă în vorbire), ea face corp comun cu auxiliarul: **Won't Tom** *do it?* N-o să facă Toma asta?

23.3.3. În propozițiile interogative, se folosesc în general aceleași pronume, adjective sau adverbe ca și în propozițiile negative.

Atenție! 1. *Any* și compușii lui pot fi folosiți și în propoziții afirmative, cu sensul de *oricine, orice, oriunde*: *You can take* **any** *book you like.* Poți să iei orice carte vrei. **Anyone** *can do this.* Oricine poate să facă acest lucru. *Take* **anything** *you like.* Ia tot/orice dorești. *You can get it* **anywhere.** Se găsește (de cumpărat) peste tot/oriunde.

2. *Some* și compușii lui se transformă în *any* și compușii lui și în propoziții condiționale pentru a reda sentimentul „negativ" al vorbitorului: *If you see* **any** *children in the playground, come and tell me (But I don't think there are any children in the playground).* Dacă vezi vreun copil pe terenul de sport, vino și spune-mi.

3. *Some* este folosit în contexte în care se folosește de obicei *any*, pentru a reda sentimentul „pozitiv" al vorbitorului. *If you see* **some** *children in the playground, come and tell me.* Dacă vezi niște copii pe terenul de sport, vino și spune-mi.

Folosirea formelor afirmative în întrebări: *Was there* **someone** *there? Would you like* **some** *tea?* indică orientarea pozitivă a întrebării, vorbitorul așteptînd un răspuns afirmativ, o confirmare a întrebării sale: E adevărat că a fost cineva acolo? Doriți niște ceai?

Prin propozițiile interogative se pot formula mai multe feluri de întrebări: generale, speciale, alternative și disjunctive.

23.3.4. Întrebările generale *(Yes — No Questions)* se referă la predicat și așteaptă un răspuns scurt afirmativ sau negativ, exprimat de regulă prin

Folosirea lui *some*, *any*, *no* și a compușilor lor în propozițiile afirmative, negative și interogative

Propoziția afirmativă	Propoziția negativă		Propoziția interogativă
Verb afirmativ + some (+ compușii)	Verb afirm. + no + (+ compușii)	Verb neg. + any (+ compușii)	Verb interog. + any (+ compușii)
I've got **some** *books.*	*I've got* **no** *books.*	*I haven't got* **any** *books.*	*Have you got* **any** *books?*
Am niște cărți.	Nu am nici o carte.		Ai vreo carte?
I've got **something.**	*I've got* **nothing.**	*I haven't got* **anything.**	*Has he got* **anything?**
Am ceva.	Nu am nimic.		Are (el) ceva?
I see { **someone.** / **somebody.**	*I see* { **no one.** / **nobody.**	*I don't see* { **anyone.** / **anybody.**	*Can you see* { **anyone?** / **anybody?**
Văd pe cineva.	Nu văd pe nimeni.		Vezi pe cineva?
It must be **somewhere.**	*He is* **nowhere** *to be found.*	*He isn't* **anwyhere** *to be found.*	*Can this be found* **anywhere?**
Trebuie să fie undeva.	Nu e nicăieri de găsit.		Se găsește asta undeva?

Yes/No + pronume + verb auxiliar/modal: *'Can you ski?' 'Yes, I can.'* Știi să schiezi? Da, știu. *'Have you written to him?' 'No, I haven't.'* I-ai scris? Nu (nu i-am scris).

Intonația acestor întrebări este ascendentă: *'Did you talk to him last night?'*↑*'Yes, I did.'* iar ordinea cuvintelor este: auxiliar/modal + subiect + + verb noțional (+ complemente): *Will you be seeing them tommorrow?* Îi întîlnești mîine?

Întrebările generale păstrează uneori forma propozițiilor enunțiative, conținutul lor interogativ fiind indicat doar de semnul întrebării și intonația ascendentă *'You saw him?'*↑*'Yes, I did.'*

Această formă este caracteristică exprimării familiare, fiind folosită sau cînd vorbitorul așteaptă un răspuns afirmativ: *You live here?* (Tu locuiești aici?) sau pentru exprimarea surprinderii: *You paid a fine?* Ai plătit (într-adevăr) amendă?

23.3.5. Întrebările speciale *(Wh — questions)* formulează întrebări despre o anumită parte de propoziție și așteaptă un răspuns definit referitor la aceasta: *'When did they arrive?'* **'Last night.'** Cînd au sosit? Aseară.

Întrebările speciale sînt introduse de pronume, adjective sau adverbe interogative:

— *Who* pentru ființe: **Who** *is coming?* Cine vine? **Whose** *is the book?* A cui e cartea? **Who** *did you talk to?* Cu cine ai vorbit?

— *What* pentru obiecte: **What** *subject do you like best?* Ce obiect de studiu îți place cel mai mult?

— *Which* pentru a indica alegerea su preferința dintre două sau mai multe persoane sau obiecte: **Which** *of these books do you want?* Pe care dintre aceste cărți o vrei?

— *How* pentru indicarea modului: **How** *did you get this?* Cum ai obținut asta?

— *How many* pentru indicarea numărului: **How many** *guests did you have last night?* Cîți musafiri ai avut aseară?

— *How much* pentru indicarea cantității: **How much** *rice did you buy?* Cît orez ai cumpărat? **How much** *did it cost?* Cît a costat?

— *How old* pentru indicarea vîrstei: **How old** *are you?* Cîți ani ai?

— *How far* pentru indicarea distanței: **How far** *did he run?* Cît de departe a alergat?

— *Where* pentru indicarea locului: **Where** *did you find this?* Unde ai găsit asta?

— *When/what time* pentru indicarea momentului: **When** *did they arrive?* Cînd au sosit? **What time** *did you get up?* La ce oră te-ai sculat?

— *How long* pentru indicarea duratei: **How long** *did you stay there?* Cît (timp) ai stat acolo?

— *Why* pentru indicarea cauzei: **Why** *are you late?* De ce ai întîrziat?

Intonația întrebărilor speciale este descendentă: *'What are you doing now?'*↓*'I'm reading.'*

Ordinea cuvintelor în întrebările speciale

Cuvintele interogative ocupă poziție inițială în întrebările speciale, iar predicatul sau o parte a lui precede de obicei subiectul, ordinea cuvintelor fiind:

a) cuvînt interogativ (+ compliniri) + be/have *(Present/Past simple)* + subiect (+ complemente): **WHAT has he** *in his hand?* Ce are în mînă? **WHERE were** *they last night?* Unde au fost aseară ?

b) cuvînt interogativ (+ compliniri) + auxiliar/modal + subiect + verb noțional (+ complemente): **HOW MANY** *postcards* **have you written** *today?* Cîte vederi ai scris azi?

c) cuvînt interogativ (+ compliniri) + predicat(+ complemente) cînd cuvîntul interogativ este subiectul propoziției interogative. În această situație nu mai are loc inversiunea subiect — predicat sau subiect — auxiliar, iar la timpurile *Present Simple* și *Past Simple* nu se mai folosește auxiliarul *do*: **HOW MANY PUPILS have written** *to you?* Cîți elevi ți-au scris? **WHAT happened?** Ce s-a întîmplat? **WHO rings** *you up every day?* Cine îți telefonează în fiecare zi?

În toate cele trei cazuri (a, b, c), cuvîntul interogativ ocupă poziție inițială. O excepție o constituie situațiile în care cuvîntul interogativ este precedat de o prepoziție: **At whom** *are you looking?* La cine te uiți? construcție caracteristică englezei literare.

În vorbire, prepoziția se așază la sfîrșitul întrebării: **Who** *are you looking* **at?**

23.3.6. Întrebările alternative *(Either-or questions)* se referă la una dintre două sau mai multe alternative, legate prin conjuncția *or*: *Did you see a film* **or** *a play last night?* Ai văzut un film sau o piesă de teatru aseară?

Prima sau primele alternative au o **intonație** ascendentă, iar ultima, descendentă : *Did you talk to Peter,* ↑ *John* ↑ *or Mary about it?*

Întrebările alternative au structura fie a unor întrebări generale: *Did you go there by bus or by tram?*
fie a unor întrebări speciale: *How did you get there: by bus or by tram?*

În consecință, **ordinea cuvintelor** în întrebările alternative este aceeași ca în întrebările generale sau speciale.

23.3.7. Întrebările disjunctive *(Disjunctive Questions)* cer răspuns sau confirmare la un enunț pozitiv sau negativ, prin reluarea, în final, a verbului auxiliar/modal și a subiectului exprimat prin pronume, la forma interogativă sau interogativ — negativă, după cum urmează:

a) Enunț pozitiv + formă interogativ — negativă contrasă: *Tom* **can** *answer now,* **can't he?** Toma poate să răspundă acum, nu-i așa? *Father* **has** *lost his keys,* **hasn't he?** Tata și-a pierdut cheile, nu-i așa?

Întrebări speciale

Situație:	Cuvînt interog. (+ complinire)	Verb auxiliar/ modal	Subiect	Verb noțional (+ complinire)	Prepoziție
Cuvîntul interogativ = **subiectul propoziției**			*Who*	*came yesterday?*	
			What	*is going on there?*	
			How many	*are present?*	
			Which books	*have been chosen?*	
Cuvîntul interogativ = **altă parte de propoziție decît subiectul**	*Who*	*did*	*you*	*see?*	
	What	*is*	*your name?*		
	What *Where*	*do* *do*	*children* *you*	*like?* *live?*	
	When	*will*	*they*	*be brought?*	
	How	*are*	*you*	*going to do it?*	
	Why	*do*	*they*	*like him?*	
	Which book	*has*	*he*	*chosen?*	
	What colour	*is*	*the material?*		
	How old	*are*	*you?*		
	How long	*have*	*they*	*studied English?*	
	How much	*does*	*this*	*cost?*	
	How far	*can*	*you*	*run?*	
Cuvîntul interogativ = **pronume interog.+prepoziție**	*What*	*is*	*he*	*speaking*	*about?*
	What	*were*	*they*	*looking*	*at?*
	Who	*does*	*he*	*take*	*after?*
	Who	*did*	*you*	*send*	*for?*
	What	*has*	*the man*	*shown interest*	*in?*
	What	*will*	*the scientist*	*work*	*on?*
	What	*is*	*the weather*		*like?*
	What	*does*	*he*	*look*	*like?*

b) Enunț negativ + forma interogativă: *You* **don't watch** *TV every night*, **do you?** Nu te uiți la televizor în fiecare seară, nu-i așa? *They* **haven't come** *yet*, **have they?** N-au sosit încă, nu-i așa?

c) Enunț pozitiv + forma interogativă (pentru exprimarea surprinderii sau neîncrederii): *He* **comes** *here every day*, **does he?** Chiar vine pe-aici în fiecare zi?

Intonația întrebărilor disjunctive este:

— d e s c e n d e n t ă , dacă vorbitorul nu așteaptă un răspuns real, ci doar o confirmare formală a enunțului său: '*The weather is lovely today, isn't it?*' ↓ '*Yes, it is.*' Ce vreme frumoasă e azi, nu-i așa? Așa e.

— a s c e n d e n t ă, dacă el solicită un răspuns, o confirmare sau negare reală a celor spuse: '*It is cold outside, isn't it?*' ↑ E frig afară, nu-i așa? printr-un răspuns afirmativ sau negativ: '*Yes, it is.*' / *No, it isn't.*' Da, este. / Nu, nu este.

Particularități ale întrebărilor disjunctive

Întrebarea disjunctivă care conține forma *I am* se termină cu *aren't I*: *I am efficient*, **aren't I?** Sînt eficient, nu-i așa?

Dacă subiectul din prima parte a întrebării disjunctive este un pronume sau adjectiv nehotărît, pronumele din partea a doua este *he*, *she*, *we* sau *they*, după sens: **Each** *participant has to fill in a form*, **doesn't he?** Fiecare participant trebuie să completeze un formular, nu-i așa? **Everybody** *will be delighted*, **won't they?** Toți vor fi încîntați, nu-i așa?

Observați și întrebările disjunctive conținînd verbe modale:

You **have to** *be there at nine*, **don't** *you?* Trebuie să fii acolo la ora 9, nu-i așa?

He **used to** *go fishing in summer*, **didn't** *he?* Obișnuia să meargă la pescuit vara, nu-i așa?

You'd **better** *stay*, **hadn't** *you?* Mai bine ai rămîne, nu-i așa?

You'd **rather** *go*, **wouldn't you?** Ai prefera să pleci, nu-i așa?

23.4. Propoziția imperativă (The Imperative Sentence)

Propoziția imperativă exprimă un ordin, o rugăminte, un îndemn, o interdicție, etc.

23.4.1. Forma verbală caracteristică propozițiilor imperative este modul imperativ, aspectul simplu, diateza activă.

Imperativul are o singură formă, care coincide cu infinitivul scurt al verbelor, utilizată pentru persoana a II-a singular și plural: **Read** *the lesson!* Citește / Citiți } lecția!

La persoana I și a III-a singular și plural, ideea de imperativ este exprimată prin construcția *let* + substantiv/pronume personal în acuzativ + infinitivul scurt al verbului noțional: *Let me try.* Să încerc eu. *Let Mary do it.* Să facă Maria asta. *Let them come in.* Să intre.

La persoana I plural, pronumele personal în acuzativ este de obicei contras în vorbire: *Let* **us** *stop now* = *Let's stop now.* Să ne oprim acum.

Forma negativă a imperativului se construiește cu verbul auxiliar *do* + negația *not*:

Do not / **Don't** } *read the lesson!* Nu citi(ți) lecția!

Do not / **Don't** } *let Mary do it!* Să nu facă Maria asta!

La persoana I plural sînt posibile două forme:

a) cu auxiliarul *do*, caracteristică exprimării familiare: *Don't let's stop!*

b) fără auxiliarul *do*: *Let's* **not** *stop!* Să nu ne oprim!

Formele imperativului

Persoana a II-a singular şi plural:	*Write! Don't write!*
Persoana I plural:	*Let us* / *Let's* } *write!* *Don't let's* / *Let's not* } *write!*
Celelalte persoane: I singular, a III-a singular şi plural:	*Let* { *me* / *him* / *her* / *them* } *write! Don't let* { *me* / *him* / *her* / *them* } *write!*

23.4.2. Intonaţia propoziţiilor imperative depinde de sensul lor.

Intonaţia ascendentă este întrebuinţată pentru exprimarea unei invitaţii sau a unei rugăminţi: *Sit down.* Stai jos. *Give me that book.* Dă-mi cartea aceea.

Intonaţia descendentă este folosită pentru exprimarea unui ordin: *Close your book.* Închide cartea! *Don't look at your deskmate!* Nu te uita la vecinul de bancă!

23.4.3. Din punct de vedere al **structurii,** propoziţiile imperative pot fi împărţite în:
a) propoziţii imperative fără subiect;
b) propoziţii imperative cu subiect;
c) propoziţii imperative cu *let;*
d) alte construcţii cu valoare de imperativ.

a) **Propoziţiile imperative fără subiect** se construiesc cu modul imperativ, forma afirmativă sau negativă, şi se referă la persoana a II-a singular sau plural. Această formă este utilizată în special pentru exprimarea unor ordine sau interdicţii: *Don't park here!* Nu parcaţi aici. *Park over there!* Parcaţi acolo.

b) **Propoziţiile imperative cu subiect** se construiesc de asemenea cu imperativul, subiectul fiind însă menţionat.

La persoana a II-a singular, subiectul este *you* accentuat, prezenţa sa indicînd:

— iritarea vorbitorului: *You mind your own business.* Vezi-ţi de treaba ta,
— o diferenţiere: *You bring the plates, Mary, and you bring the glasses, Peter.* Maria, tu adu farfuriile, şi tu Petre adu paharele.

La persoana a III-a, subiectul poate fi:
— un substantiv, utilizat pentru nominalizare: **Bob and Cathy** *come here.* Bob şi Cati să vină aici.
— un pronume nehotărît, cînd imperativul este adresat oricărei persoane dintr-un grup: **Somebody** *clean the blackboard.* Cineva să şteargă tabla. **Everybody** *write their names.* Toţi să-şi scrie numele.

Forma negativă a propoziţiilor imperative de tipul a) şi b) se construieşte cu ajutorul lui *do not (don't)*: **Don't** *open the window.* Nu deschide fereastra. **Don't** *you lift that case.* Tu să nu ridici geamantanul (acela)!

c) **Propoziţiile imperative la persoana I şi a III-a singular şi plural** se construiesc cu ajutorul verbului *let*, urmat de un substantiv sau pronume în acuzativ şi de infinitivul scurt al verbului de conjugat: *Let me do it.* Fac eu asta. *Let them come now.* Să vină acum.

La persoana I plural, această construcţie exprimă de obicei un îndemn: *Let us* / *Let's* } *go for a walk.* (Hai) să mergem la plimbare.

Notă: O altă posibilitate de exprimare a unui îndemn este prin întrebarea *how / what about + Gerund*: **WHAT ABOUT going** *for a walk?*

d) Alte construcţii cu valoare de imperativ sînt:

1) c o n s t r u c ţ i i   i m p e r s o n a l e: *No parking!* Parcarea interzisă. *No (unauthorized) entry!* Intrarea interzisă (persoanelor neautorizate). *Wet paint!* Proaspăt vopsit.

2) p r o p o z i ţ i i   e l i p t i c e: *The salt, please.* Sarea, vă rog. *Out with it!* Dă-i drumul!

3) p r o p o z i ţ i i   c o n ţ i n î n d   v e r b e   m o d a l e, folosite pentru a exprima:

— un ordin: *You are to be back at seven.* Trebuie să vă întoarceţi la ora şapte.
— un sfat / o necesitate imediată: *You must see that film!* Trebuie să vezi/vedeţi filmul acesta! *You must go and see her.* Trebuie să te duci s-o vezi.

23.4.4. Există mai multe **mijloace de întărire şi de formulare politicoasă** a propoziţiilor imperative.

Pentru întărire, insistenţă, se aşază verbul *do* înaintea imperativului: **Do** *speak more quietly.* Te rog vorbeşte mai încet.

Pentru formulare politicoasă, de la un grad mai redus la un grad mai înalt de politeţe, se întrebuinţează:

— cuvîntul *please*, aşezat la începutul sau, mai frecvent, la sfîrşitul propoziţiei imperative: *Switch on the lights,* **please.** Aprinde lumina, te rog.
— construcţiile *shall we?* şi *will you?* în poziţie finală, care dau propoziţiilor imperative aspectul unor întrebări disjunctive: *Let's watch the TV programme* **shall we?** Haide să urmărim programul la televizor. *Turn the volume up,* **will you?** Vrei să dai volumul mai tare?
— *will you / would you* în poziţie iniţială + *please* final, care dau propoziţiilor imperative aspectul unor întrebări generale:

Will / **Would** } *you answer the door,* **please?** Vrei să răspunzi la uşă, te rog.

— verbe ca *mind, wonder* şi adjective sau adverbe: *kind, kindly,* etc. în construcţii interogative sau afirmative:

Do you mind / **Would you mind** } *changing seats?* Te superi dacă schimbăm locurile?

Will you be so kind as to *have a look at these papers?* Vrei să fii aşa de drăguţ să te uiţi la aceste lucrări? *I wonder if you would kindly read this application.* etc.

23.5. Propoziţia exclamativă (The Exclamatory Sentence)

Propoziţia exclamativă exprimă o gamă largă de stări afective: surprinderea, satisfacţia, nemulţumirea, dispreţul, etc., în:
a) construcţii specific exclamative;
b) în alte forme nespecifice.

23.5.1. Intonația propozițiilor exclamative este descendentă: *How interesting this book is!*, Ce interesantă este această carte!

23.5.2. Propozițiile exclamative propriu-zise sînt cele introduse de *what* (+ adjectiv) + *substantiv* sau de *how* + *adjectiv/adverb*: *What (interesting)* **stories** *he knows!* Ce povestiri (interesante) știe! **How well** *he remembers everything!* Ce bine își amintește totul!

Aceste propoziții au formă afirmativă.

Ordinea cuvintelor este: *subiect* + *predicat* + etc., precedate de partea de propoziție despre care se exprimă exclamația. (Aceasta ocupă totdeauna poziție inițială). **What wonderful people** *they met on their trip!* Ce oameni minunați au întîlnit în excursie! (*What ... / how...* + *subiect* + *predicat* (+ *complemente*).

Uneori propozițiile exclamative sînt eliptice, predicatul și subiectul fiind neexprimate: *What a wonderful voice (she has)!* Ce voce minunată! *How true (this is)!* Cît de adevărat!

23.5.3. Propozițiile exclamative cu formă nespecifică sînt exclamații exprimate prin:

a) p r o p o z i ț i i e n u n ț i a t i v e: *Her acting was perfect!* Interpretarea ei a fost perfectă! *You are a* **liar!** Ești un mincinos!

> **Notă**: O categorie aparte o formează propozițiile introduse de *here, there, away, off*, în care are loc inversiunea subiect — predicat dacă subiectul este exprimat printr-un substantiv: *Here you are / Here it is.* (Poftim)
> dar: *There goes* **the last bus!** S-a dus și ultimul autobuz!

b) p r o p o z i ț i i i n t e r o g a t i v — n e g a t i v e în care vorbitorul așteaptă acordul interlocutorului cu cele spuse de el: *Hasn't she improved!* Nu-i așa că a făcut progrese! *Isn't he clever!* Nu-i așa că e deștept!

c) i n t e r j e c ț i i: *Hush!* Șșș! *Dear me!* Vai de mine!

EXERCIȚII

I. *Treceți următoarele propoziții la forma negativă:*

1. This is a Dacia car. 2. They were playing tennis. 3. She needs help. 4. I do my homework in the evening. 5. They came early. 6. He has a sister. 7. The meeting began at five o'clock sharp. 8. They should sell their car. 9. He can swim. 10. She has lost her pencil. 11. I listen to the radio in the morning. 12. They will arrive tomorrow. 13. He told me something. 14. He teaches English in this school. 15. There are many pictures in this book. 16. This report was typed yesterday. 17. He got up late yesterday. 18. He goes to work by bus. 19. I write to her every week. 20. They are going to visit the Zoo.

II. *Formulați întrebări la care părțile de propoziție scrise cursiv să fie răspunsuri.*

Exemplu: They played football *in the park*.
A: *Where* did they play football?
B: *In the park*.

1. They are waiting *in the other room*. 2. He did his work *carefully*. 3. The secretary will type the report *tomorrow*. 4. He is *ten years old*. 5. *The students in this class* work very hard. 6. The last lesson was *very difficult*. 7. *Two* pupils are absent today. 8. The journalist spoke *about peace and disarmament*. 9. He is working *on his thesis* now. 10. The teacher will talk *to our parents* tomorrow. 11. *Father's car* broke down yesterday. 12. The pupils met *their teacher* in front of the school. 13. They postponed their trip *because of the weather*. 14. They have been here *a week*. 15. He wants the *red* pencil. 16. His car is *blue*.

III. *Completați următoarele întrebări disjunctive:*

1. That man is our teacher, ... ? 2. You haven't finished yet, ... ? 3. Peter reads in the library, ... ? 4. Mary sent the letter yesterday, ... ? 5. You will explain that tomorrow, ... ? 6. They didn't have a good time at the party ... ? 7. You can do this translation, ... ? 8. John doesn't know the truth, ... ? 9. He shouldn't behave like this, ... ? 10. You have a new dress, ... ? 11. Everybody in this class plays football well, ... ? 12. He never used to wear a hat, ... ? 13. We'd better wait for her ... ? 14. You'd rather not say anything ... ?

IV. *Treceți următoarele propoziții la interogativ și negativ sub formă de dialog:*

Model: They are *still* eating.
A: Are they *still* eating?
B: No, they aren't. They aren't eating *any longer*.

1. Tom whispered something to his brother. 2. They should have left earlier. 3. She has a new pen. 4. He did too many exercises yesterday. 5. He lives a long way from his friends. 6. They sometimes see each other. 7. They've already seen that film. 8. There are some people in the street. 9. They'll find him. 10. Anyone can do this translation.

V. *Exprimați următoarele comenzi într-un mod mai politicos. Folosiți mai multe variante:*

1. Open the door. 2. Don't sing in this room. 3. Keep quiet. 4. Be careful. 5. Drive more slowly. 6. Don't waste your time. 7. Don't make so much noise. 8. Take the dog for a walk.

VI. *Comentați asupra jocurilor olimpice folosind propoziții exclamative:*

Exemplu: The Olympic Games are an important event.
What an important event / *How important* } *the Olympic Games are!*

1. Many top athletes compete in the Games. 2. They work very hard. 3. There is an atmosphere of good-will and co-operation during the Games. 4. The Games are very well-organized. 5. The Olympic Stadium is huge. 6. There are a lot of participants in the Olympic Games. 7. They come from long distances. 8. Millions of people watch the Games on television. 9. The Romanian representatives are well-trained. 10. They obtain good results at the Games.

VII. *Traduceți în limba engleză:*

1. Nici unuia dintre ei nu i-a plăcut spectacolul. 2. Nici unul din cei doi n-a înțeles despre ce vorbeai. 3. De la cine ai primit pachetul? 4. Se duc la meci, nu-i așa? 5. N-ai fost niciodată la galeriile de artă, nu-i așa? 6. Să las

radioul aprins sau să-l sting? **7.** Hai să ne întoarcem. **8.** Vrei să fii așa de drăguță să ne cînți un cîntec? **9.** Trebuie să-i telefonezi. **10.** E multă vreme de cînd nu l-am mai văzut. **11.** N-a fost plecat multă vreme. **12.** Nu-mi place acest actor și nici prietenului meu nu-i place. **13.** Ei nu mai sînt aici. **14.** Cu greu putea să vadă ceva în camera întunecoasă.

VIII. Antrenorul știa că nu există nimic mai bun cînd vrei să-l înveți pe om ceva decît să-l ambiționezi, să-l pui să se întreacă cu alții dacă e nevoie. Iată de ce, de la o vreme, începuse să promită mici premii celor mai buni executanți ai exercițiilor necesare antrenamentului. Luca simți după un timp, așa cum simte învățătorul care și-a cîștigat încrederea elevilor săi, că se terminase cu indisciplina. Chiar „Le știe", altădată atît de refractar, se arăta interesat de aceste jocuri. Premiile nu erau mare lucru, dar nimeni nu putea suferi ca altul să i-o ia înainte, așa cum se întîmplă de obicei cu toți oamenii.

(*Eugen Barbu* — Unsprezece)

Partea a III-a

SINTAXA FRAZEI

(The compound and complex sentence)

III.0. GENERALITĂȚI

III.0.1. Unitatea de bază a sintaxei este p r o p o z i ț i a.

Propoziția poate fi de sine stătătoare: *She is a pioneer.*
sau poate fi în anumite relații cu alte propoziții, intrînd în alcătuirea unei fraze: *She became a pioneer when she was seven years old.*

F r a z a este unitatea sintactică superioară propoziției, fiind constituită din două sau mai multe propoziții; ea este totdeauna de sine stătătoare.

A t e n ț i e! În limba engleză nu există un cuvînt special pentru f r a z ă. *Sentence* poate însemna atît f r a z ă cît și p r o p o z i ț i e i n d e p e n d e n t ă (care nu face parte dintr-o frază). Pentru propozițiile din cadrul unei fraze se folosește termenul *clause.*

III.0.2. S i n t a x a p r o p o z i ț i e i studiază propoziția privită independent de legătura cu alte propoziții.

S i n t a x a f r a z e i studiază felul cum se unesc propozițiile pentru a alcătui fraze, raporturile care se stabilesc între aceste propoziții în cadrul frazei.

III.0.3. Raporturile sintactice dintre propozițiile unei fraze sînt aceleași ca și dintre părțile unei propoziții:

— raporturi de c o o r d o n a r e între propozițiile de același fel;

— raporturi de s u b o r d o n a r e între propoziții dependente unele de altele.

Frazele prin coordonare, alcătuite din două sau mai multe propoziții principale, se numesc *compound sentences* în limba engleză, iar frazele prin subordonare, formate din una sau mai multe propoziții principale și una sau mai multe propoziții secundare, se numesc *complex sentences.*

Identitatea raporturilor existente în cadrul propoziției și al frazei face ca în studierea celor două unități sintactice să se întîlnească categorii similare: subiectului din propoziție îi corespunde în frază propoziția subiectivă, complementului direct, propoziția completivă directă, etc.

III.0.4. Propozițiile dintr-o frază sînt legate între ele:

— asindetic: fără ajutorul unui cuvînt de legătură;

— cu ajutorul unor conjuncții (coordonatoare sau subordonatoare), pronume sau adjective relative sau interogative, adverbe relative sau adverbe cu valoare de conjuncție.

24. FRAZA PRIN COORDONARE (The Compound Sentence)

24.1. Coordonarea

Coordonarea este raportul dintre două sau mai multe unităţi sintactice (părţi de propoziţie, propoziţii, fraze), care stau pe acelaşi plan.

În cadrul frazei, propoziţiile aflate în raport de coordonare sînt pe acelaşi plan, în sensul că sînt fie toate principale (formînd o frază prin coordonare — *compound sentence)*, fie toate subordonate aceluiaşi element regent.

24.2. Felul coordonării

După natura raportului dintre elementele pe care le leagă, coordonarea în frază, ca şi în propoziţie, poate fi: copulativă, disjunctivă şi adversativă.

Coordonarea se poate realiza atît asindetic, prin simpla alăturare a propoziţiilor coordonate, cît şi prin conjuncţii coordonatoare specifice.

24.3. Coordonarea copulativă (Copulative Coordination)

Propoziţiile coordonate prezentate de vorbitor ca asociate se numesc c o p u l a t i v e.

Conjuncţiile copulative sînt: a) *and*, b) *both... and*, c) *not only... but also*, iar pentru propoziţii negative: d) *(and) neither/nor* e) *neither... nor.*

Conjuncţiile copulative se aşază întotdeauna la începutul propoziţiilor pe care le introduc şi nu pot fi precedate de alte conjuncţii: *I like tea* **and** *my sister likes milk.*

(Comparaţi cu o conjuncţie subordonatoare, care poate fi precedată de o altă conjuncţie: *He went home because he was tired* **AND because** *it was late).*

a) *And* poate lega două sau mai multe propoziţii. În al doilea caz, conjuncţia apare de regulă o singură dată, înaintea ultimei propoziţii: *Phone him at once, invite him to the conference* **and** *ask him to be punctual.*

Dacă două sau mai multe propoziţii coordonate prin *and* au acelaşi subiect, subiectul din a doua (a treia, etc.) propoziţie este de obicei omis: *He went into the shop, (he) bought a tie and (he) paid for it at the cash desk.*

Dacă predicatele din propoziţiile coordonate conţin acelaşi verb auxiliar, el se omite împreună cu subiectul: *I've been waiting* **and** *(I've been) wondering where you are.*

Notă: În propoziţiile subordonate nu are loc elipsa subiectului sau a subiectului şi verbului auxiliar: **Mary** *made the beds after* **she** *aired the room. Alice* **has** *cooked for us while she* **has** *been here.*

b) *Both ... and* sînt folosite pentru coordonarea a două propoziţii avînd acelaşi subiect, sau pentru coordonarea a două subiecte avînd acelaşi predicat: *He* **both** *speaks* **and** *writes two foreign languages.* **Both** *Peter* **and** *Ann have won prizes.*

c) *not only ... but also.* Pentru întărire, *not only* poate fi aşezat în poziţie iniţială, producînd inversiune între subiect şi predicat: **Not only** *did he read the whole poem,* **but** *he* **also** *translated part of it.*

d) *Nor / neither* este folosit cînd prima propoziţie este negativă. *Nor / neither* cere inversiune între subiect şi predicat/verb auxiliar şi poate fi precedat de *and*: *He did* **not** *come to the symposium,* **(and)** { **neither** / **nor** } *did he send in his paper.*

e) *Neither ... nor* sînt folosite şi împreună pentru a nega două propoziţii legate prin *and.* Folosirea lui *neither... nor* subliniază caracterul negativ al ambelor propoziţii.

Comparaţi: *She didn't eat* **and** *she didn't drink.*
dar: *She* **neither** *ate* **nor** *drank anything.*

24.4. Coordonarea disjunctivă (Disjunctive Coordination)

Raportul de c o o r d o n a r e d i s j u n c t i v ă se stabileşte între propoziţii coordonate care sînt prezentate de vorbitor ca excluzîndu-se una pe alta într-o măsură mai mare sau mai mică.

Conjuncţiile disjunctive sînt: *or* şi *either... or*, iar în propoziţiile în care se exclud ambele alternative, cu un verb la forma afirmativă, *neither... nor.*

Coordonarea disjunctivă se stabileşte de obicei între două alternative, dintre care una este preferată într-un anumit moment.

Alternativa preferată este de obicei menţionată întîi: *Shall we go for a walk* **or** *shall we watch TV?*

Adăugarea lui *either* înaintea primei alternative indică de regulă excluderea ambelor alternative.

Există însă şi situaţii în care coordonarea disjunctivă leagă trei sau mai multe propoziţii, raportul de excludere reciprocă fiind mai puţin evident: *You may* **either** *read a book, watch TV* **or** *listen to the radio.*

Raportul disjunctiv se apropie de cel copulativ şi în cazul a două propoziţii, dacă nu este necesar a se opta pentru o singură alternativă.

24.5. Coordonarea adversativă (Adversative Coordination)

Propoziţiile coordonate care se opun una alteia fără a se exclude se numesc a d v e r s a t i v e.

Acestea sînt legate de obicei prin conjuncţia adversativă *but*: *They would like to come* **but** *they are too busy.*

La coordonarea adversativă, interdependenţa dintre cele două propoziţii este mai mare decît la coordonarea copulativă şi cea disjunctivă, propoziţiile adversative neputîndu-şi schimba locul între ele fără a se modifica sensul: *He is elderly* **but** *(he) (is) energetic.* Este în vîrstă, dar plin de energie. *He is energetic* **but** *(he) (is) elderly.* Este plin de energie, dar (este) în vîrstă.

24.6. Folosirea timpurilor în frazele prin coordonare

În frazele prin coordonare se pot utiliza orice timpuri verbale, în funcţie de intenţia vorbitorului: *I* **went** *to the seaside last year* **AND I'll go** *there again next year.*

Excepţie: enumerările de acţiuni în stilul narativ se pun la acelaşi timp gramatical: *prezent, Past Tense* sau *viitor*, în funcţie de momentul naraţiunii, spre deosebire de limba română, unde timpurile pot alterna:

"*Everybody* **was** *home. Welcome. Noises of welcome. Mother* **kissed** *him. Father* **asked** *him what marks he had got. Noises... The noise of curtain rings being pulled aside. His bed* **was** *hot and his face and body* **were** *hot. The nurse* **asked** *him: 'Are you all right?' He* **didn't know,** *and the nurse* **said**: *'Get back into bed.'* " *(J. Joyce — The Portrait of the Artist as a Young Man)*

„Toţi *erau* acasă. Bine-ai venit. Zgomote de bun venit. Mama îl *sărută*. Tata îl *întreabă* ce note a obţinut. Zgomote... Zgomotul inelelor de perdea trase de-o parte. Patul lui *dogoreşte* şi faţa şi trupul îi *dogoresc*. Sora îl *întreabă*: — Nu ţi-e bine? *Nu ştia;* şi sora *zise*: — Bagă-te înapoi în pat." (J. Joyce — Portretul artistului în tinereţe)

25. FRAZA PRIN SUBORDONARE (The Complex Sentence)

Subordonarea este raportul sintactic existent între doi termeni dintre care unul îl determină pe celălalt, depinde de el din punct de vedere gramatical.

Raporturile într-o frază prin subordonare *(Complex Sentence)* se stabilesc între propoziţiile secundare sau subordonate *(Subordinate Clauses)* şi propoziţiile lor regente *(Main Clauses)*, care la rîndul lor, pot fi propoziţii principale în frază sau subordonate propoziţiei principale din frază.

Fraza: *He asked me where I bought the dress I was wearing.* este alcătuită din:

1. *He asked me* (propoziţie principală)
2. *where I had bought the dress* (propoziţie secundară faţă de 1 dar regenta lui 3)
3. *I was wearing* (propoziţie subordonată faţă de 2).

25.1. Propoziţiile subordonate sînt legate de propoziţiile lor regente prin:

a) conjuncţii subordonatoare circumstanţiale;
b) un element *wh-*;
c) *that*
d) inversiune.

a) Conjuncţiile subordonatoare circumstanţiale sînt cel mai important mijloc de indicare a subordonării în frază. Ele se clasifică în funcţie de propoziţiile pe care le introduc. (Vezi § 9.3.1.)

Unele conjuncţii subordonatoare sînt alcătuite din două elemente: o conjuncţie, care apare de regulă în propoziţia subordonată şi un adverb care apare în propoziţia regentă *(correlative subordinators)*: *He was* **so** *ill* **that** *they took him to hospital.* **No sooner** *had they reached home* **than** *it stopped raining.*

Conjuncţiile subordonatoare se aşază de regulă la începutul propoziţiei secundare. Aceasta poate precede sau urma propoziţia regentă.

Propoziţiile subordonate temporale, cauzale (introduse de *as/since*), condiţionale şi concesive apar de obicei în poziţie iniţială: **As** *the weather was bad, we stayed home all day.* **Although** *she spoke very slowly, I couldn't understand her.*

Propoziţiile introduse de *because* şi propoziţiile consecutive ocupă de regulă o poziţie finală în frază: *I can't help you with your homework* **because** *I'm busy right now. Lydia liked the book* **so much that** *she read it three times.*

Conjuncţiile subordonatoare pot fi precedate de alte conjuncţii, spre deosebire de conjuncţiile coordonatoare: *He left early* **because** *he wasn't feeling very well* **AND because** *the party was boring.*

Dacă o propoziţie subordonată are acelaşi subiect (şi verb auxiliar) ca şi propoziţia sa regentă, acesta trebuie menţionat: *Though* **he has** *never been to this town,* **he has** *often written about it.*

b) Elementele *wh* — reprezintă:

— pronume interogative sau relative: *who, whom/whose, which, what;*
— adverbe relative: *where, when, how, why;*
— compuşii acestora: *whoever, whichever, whatever, wherever, whenever, however.*

Elementele *wh-* sînt folosite ca marcă a subordonării în:

— propoziţii interogative indirecte: *I don't know* **who was there.**
— în propoziţii relative: *This is the place* **where I first saw her.**
etc.

c) Conjuncţia *that* este folosită pentru introducerea a mai multor tipuri de propoziţii subordonate. (Vezi: § 25.4. — § 25.7).

În vorbire, conjuncţia *that* este adesea omisă: *I knew* / *I'm sure* } **she was right.**

That nu poate fi omis cînd propoziţia este subiectivă: **THAT he was so ill** *alarmed her.*

25.2. Clasificarea propoziţiilor subordonate

O clasificare funcţională a propoziţiilor subordonate este în:

A) propoziţii subordonate introduse de *that*, care îndeplinesc funcţiile unui grup nominal, putînd avea funcţia de:

— subiect: **That he answered so well** *surprised everybody.*
— complement direct: *I knew* **that she was right.**
— nume predicativ: *The belief is* **that things will improve.**

— apoziţie: *Your opinion*, **that things will improve,** *is well founded.*
— complement prepoziţional: *I'm sure* **that they were right.**

B) Propoziţiile relative, care se comportă funcţional ca nişte adjective atributive: *The man* **who waved to us** *was my uncle.*

C) Propoziţiile circumstanţiale, care îndeplinesc funcţia unor complemente circumstanţiale de timp, loc, condiţie, cauză, etc., faţă de elementele lor regente:

You'll hear all about it { **when he comes.** / **where you go.** / **if you want to.** }

25.3. Reducerea propoziţiilor subordonate

Propoziţiile subordonate pot fi reduse de obicei la construcţii cu verbe la forme nepersonale: a) construcţii infinitivale; b) construcţii participiale.

a) C o n s t r u c ţ i i l e i n f i n i t i v a l e (**to**—*Infinitive Nominal Clauses)* pot îndeplini funcţia de:
— subiect: **For him to come so late** *is unbelievable.*
— complement direct: *I like* **everyone to be punctual.**
— nume predicativ: *To be a UTC member is* **to be one of the most active young people.**
— apoziţie: *His desire* **to become a veterinary doctor** *was finally fulfilled.*
— complement prepoziţional: *I'm glad* **to be of help.**

b) C o n s t r u c ţ i i l e p a r t i c i p i a l e *(***ing***-Nominal Clauses)* pot îndeplini funcţia de:
— subiect: **Helping people in need** *is the main duty of the Red Cross.*
— complement direct: *I don't like* **lying to people.**
— complement prepoziţional: *I'm proud of* **being her pupil.**
— nume predicativ: *His hobby is* **collecting Romanian stamps.**
— apoziţie: *His present job*, **being secretary of the sports club,** *requires a great deal of work.*

A. Propoziţiile subordonate introduse de *that (That Clauses)*

Propoziţiile subordonate introduse de *that* pot îndeplini mai multe funcţii pe lîngă elementele lor regente. În consecinţă, ele se împart în propoziţii subordonate completive directe, subiective, predicative, apoziţionale, etc.

25.4. Propoziţia completivă directă (The Direct Object Clause)

25.4.1. Propoziţia completivă directă îndeplineşte rolul de complement direct al predicatului din propoziţia regentă: *Remember* **that we have to leave by 11 : 00 a.m.** Să nu uiţi că trebuie să plecăm în jurul orei 11.

25.4.2. Propoziţiile enunţiative şi interogative trecute la vorbirea indirectă sînt de asemenea completive directe: *We asked him* **whether he had understood the instructions.** L-am întrebat dacă a înţeles instrucţiunile. *He told us he had understood everything.* Ne-a spus că a înţeles tot.

25.4.3. Conjuncţia *that* este deseori omisă în engleza familiară după verbe ca: *think, believe, imagine, suppose; see, hear, know, remember, understand say*: *I* { **think** / **suppose** } *he will come in time.* Cred că o să vină la timp.

Conjuncţia *that* trebuie păstrată cînd propoziţiile sînt lungi şi au multe complemente circumstanţiale: *I don't suppose* **that he intends to return until tomorrow.** Nu cred că intenţionează să se întoarcă pînă mîine.

A t e n ţ i e! Nu se foloseşte conjuncţia *that* după: *I wish, I'd rather, I'd sooner*: *I wish* **you could find out the truth.** Aş dori să poţi afla adevărul.

25.4.4. Corespondenţa timpurilor

Folosirea timpurilor verbale în propoziţia completivă directă este mai strictă în limba engleză decît în limba română.

Raportul logic stabilit între timpul predicatului din propoziţia principală/regentă şi timpul predicatului din propoziţia subordonată este exprimat pe plan sintactic printr-o anumită c o n c o r d a n ţ ă sau c o r e s p o n d e n ţ ă a timpurilor verbale folosite în cele două propoziţii, numită în limba engleză *Sequence of Tenses* (Corespondenţa timpurilor).

Există cîteva reguli generale de corespondenţă a timpurilor care se aplică în principal la propoziţia completivă directă:

Regula I. Dacă verbul propoziţiei principale este la un timp p r e z e n t *(Present, Present Perfect)*, în propoziţia completivă se poate folosi o r i c e t i m p cerut de logica enunţului:

I know { *she* **has sent** *the letter.* / *they* **came** *yesterday.* / *he* **will conduct** *the concert tonight.* }

Ştiu { că ea a expediat scrisoarea. / că ei au venit ieri. / că el va dirija concertul diseară. }

Regula II. Dacă verbul propoziţiei principale este la v i i t o r, în propoziţia completivă se poate folosi orice timp afară de viitor: *I shall inform him* **that I need his report tomorrow.** Îl voi informa că am nevoie de raportul lui mîine.

Regula III. Cînd verbul din propoziţia principală este la prezent, sau *Present Perfect*, în propoziţia completivă se poate folosi viitorul (spre deosebire de celelalte propoziţii subordonate): *I know* **that he will come tomorrow.** Ştiu că va veni mîine. (conform regulii I).

Regula IV. Dacă verbul propoziţiei principale este la un timp t r e c u t, verbul propoziţiei subordonate trebuie de asemenea să fie la un timp trecut:

We knew / *He had mentioned* } *(that)* { *she* **had sent** *the letter.* / *they* **were** *away.* / *she* **would help** *us.* }

Noi ştiam / El menţionase } că { ea a trimis/trimisese scrisoarea. / ei sînt/erau plecaţi din oraş. / ea ne va ajuta. }

Atenţie la traducerea în limba română!

Past Perfect (pentru exprimarea anteriorităţii) se poate traduce prin *mai-mult-ca-perfect*, dar *perfectul compus* este mai frecvent: *Ştiam că ea a trimis scrisoarea*, iar *Past Pense* (acţiuni simultane) se traduce de obicei prin *prezent*: *Ştiam că ei sînt plecaţi din oraş.*

Corespondenţa între timpurile din propoziţia principală şi din completiva directă *(Sequence of Tenses):*

Raportul acţiunii din subordonată faţă de acţiunea din principală	Timpul predicatului din principală	Timpul predicatului din subordonată
1. anterioritate	*Present/Present Perfect/ Future*	*Present Perfect*
	Past Tense/ Past Perfect	*Past Perfect*
2. simultaneitate	*Present/Present Perfect/ Future*	*Present Tense*
	Past Tense/ Past Perfect	*Past Tense*
3. posterioritate	*Present/Present Perfect*	*Future*
	Future	*Present*
	Past Tense/Past Perfect	*Future-in-the-Past*

Se poate observa paralelismul între timpurile prezente ale indicativului *(Present, Present Perfect)* utilizate pentru exprimarea unor acţiuni prezente şi timpurile trecute *(Past Tense, Past Perfect)* întrebuinţate pentru redarea unor acţiuni trecute. Un paralelism similar există între viitor şi viitor — în — trecut:

1. *I* **think** *I* **have met** *her before.* — *I* **thought** *I* **had met** *her before.*
   Cred că am mai întîlnit-o. — Am crezut că o mai întîlnisem.
2. *I* **think** *he* is *right.* — *I* **thought** *he* **was** *right.*
   Cred că are dreptate. — Am crezut că are dreptate.
3. *I* **think** *they* **will come** *later.* — *I* **thought** *they* **would come** *later.*
   Cred că vor veni mai tîrziu. — Am crezut că vor veni mai tîrziu.

Excepţii la regula IV:

Fac excepţie de la corespondenţa timpurilor trecute completivele directe care exprimă:

a) fapte cu valabilitate generală, adevăruri (considerate) absolute: *We were told* **that Shakespeare is the greatest English writer.** Ni s-a spus că Shakespeare este cel mai mare scriitor englez.

b) completivele directe după verbe ca *know, realize, believe, think, hope, regret,* care presupun adevărul complementului direct, acesta fiind adevărat şi în momentul vorbirii: *I realized* **he is a South-American.** Mi-am dat seama că este din America de Sud.

Regula V. Folosirea subjonctivului în propoziţia completivă directă:

a) După verbe ca *ask, demand, require, order, urge, suggest, propose, arrange, recommend,* verbul din subordonata completivă se pune la subjonctivul prezent analitic *should* + infinitiv:

The captain { **orders** / **ordered** } *that the crew* **should abandon ship.**

Căpitanul ordonă / a ordonat ca echipajul să părăsească vasul.

Notă: În engleza familiară, verbul *suggest* poate fi urmat şi de verbe la indicativ prezent sau *Past Tense:*

I { **suggest** / **suggested** } *that he* { **takes** / **took** } *swimming lessons.*

Propun / Am propus ca el să ia lecţii de înot.

b) Subjonctivul prezent sintetic este folosit în varianta americană a limbii engleze şi uneori în limba engleză scrisă: *The captain* **ordered** *that the crew* **abandon** *ship.*

Regula VI. Folosirea timpurilor după verbul ***wish:***

Verbul *wish* este urmat de:

a) *Past Tense*, pentru a exprima regretul faţă de o acţiune nerealizată în prezent: *I wish(ed) she* **were/was** *here with us.* Aş dori / Aş fi dorit / ca ea să fie aici cu noi.
sau faţă de o situaţie de mai lungă durată: *He wishes/wished he* **lived** *in the country.* Ar dori / Ar fi dorit să locuiască la ţară.

b) *Past Perfect*, pentru a exprima regretul faţă de o acţiune nerealizată în trecut: *We wish(ed) she* **had joined** *us.* Am fi dorit ca ea să fi venit cu noi.

c) *Would* + infinitiv pentru a exprima o dorinţă pentru o acţiune viitoare (care nu are şanse de a se realiza): *I wish he* **would come** *in time (but I don't think he will).* Aş dori ca el să vină la timp dar nu cred că o va face.
sau o rugăminte politicoasă: *I wish you* **would speak** *louder.* Aş dori / v-aş ruga să vorbiţi mai tare.

Atenţie! Verbul *wish* este urmat de verbe la indicativ (prezent, viitor) cînd are sensul de „a spera": *I wish he* **will come** *in time* = *I* **hope** *he will come in time.* Sper că va veni la timp.

Regula VI se aplică şi la *I'd rather, I'd sooner:*

I'd rather / *I'd sooner* { *he* **worked** *harder.* / *he* **had made** *more efforts to improve.* / *he* **would come** *tomorrow.* }

Aş prefera { ca el să muncească mai mult. / ca el să fi făcut mai multe eforturi pentru a se perfecţiona. / ca el să vină mîine. }

Atenţie! *Wish* urmat de o completivă directă se traduce în limba română prin condiţional + subjonctiv: *I wish she were here* = **Aş dori** ca ea **să fie** aici. *I wished she had been with us* = **Aş fi dorit** ca ea **să fi fost** *cu noi.*

La fel: *I'd rather he worked harder* = **Aş prefera** *ca el* **să muncească** *mai mult*. etc.

25.4.5. Reducerea propoziţiei completive directe

Propoziţia completivă directă poate fi înlocuită de o construcţie infinitivală cînd subiectul ei este identic cu subiectul din propoziţia regentă: *I want* **to talk to him.** Vreau să vorbesc cu el.

sau cu complementul direct, în care caz se foloseşte construcţia Acuzativ + infinitiv: *I want* **her to talk to the child.** Vreau ca ea să vorbească cu copilul.

După unele verbe se poate folosi o construcţie gerundială în locul celei infinitivale, pentru a sublinia legătura dintre cele două acţiuni (şi nu dintre subiecte): *I don't like* **his ringing us up so often.** (accentul cade pe acţiunea de telefonare) Nu-mi place că ne telefonează aşa de des. dar: *I don't like* **him to ring us so often.** (accentul este pe subiectul completivei) Nu-mi place ca el să ne telefoneze aşa de des.

25.5. Propoziţia completivă prepoziţională

25.5.1. Această propoziţie este introdusă de elemente *wh—* însoţite sau nu de prepoziţii:

Look { *at what she has bought.* / *at who has come.* / *where he is going.* }

Priveşte { la ce-a cumpărat. / la cine a venit. / unde se duce. }

25.5.2. În propoziţia completivă prepoziţională, prepoziţia se omite:

a) cînd propoziţia completivă este introdusă prin *that*:

At the last moment, she { *reminded me* / *persuaded me* / *was delighted* } **that** *she couldn't go.*

În ultimul moment, ea { mi-a amintit / m-a convins / a fost încîntată } că nu putea să meargă.

b) după anumite verbe şi adjective:

{ I **wonder** / She **hasn't decided** / I'm not **sure** } *which of these ties he wants to buy.*

{ Mă întreb / Nu s-a hotărît / Nu sînt sigur } care cravată vrea s-o cumpere.

25.5.3. După anumite verbe, propoziţia completivă prepoziţională poate fi anticipată de pronumele *it*, care îndeplineşte rolul de complement prepoziţional formal în propoziţia regentă: *You may rely upon* **it that he will keep his promise.** Poţi să fii sigur că îşi va ţine promisiunea.

25.5.4. În propoziţiile completive prepoziţionale se aplică corespondenţa timpurilor:

We agreed upon it { *that it* **had been** *a misunderstanding.* / *that he* **was** *right.* / *that she* **would apologize.** }

Am căzut de acord { **că a fost o neînţelegere.** / **că el are dreptate.** / **că ea îşi va cere scuze.** }

După construcţii la un timp prezent exprimînd sentimente: *be sorry, be surprised / astonished / amazed, be disappointed*, verbele din propoziţia completivă pot fi puse:

a) la prezentul indicativ sau subjonctivul *should* + infinitiv pentru exprimarea unor acţiuni simultane:

I'm amazed that they { **bring** / **should bring** } *the children here for the summer.*

Sînt uimit că-şi aduc aici copiii vara.

b) la *Present Perfect / Past Tense* sau *should* + infinitiv perfect pentru exprimarea unei acţiuni anterioare celei din principală:

I'm surprised that he { **has accepted** / **should have accepted** } *their offer.*

Mă surprinde (faptul) că a acceptat oferta lor.

Dacă verbul din principală este la un timp trecut, se aplică corespondenţa timpurilor trecute:

a) simultaneitate: *Past Tense* sau *should* + infinitiv:

I was disappointed they { **were** / **should be** } *so late.*

Am fost dezamăgit că au venit aşa de tîrziu.

b) anterioritate: *Past Perfect* sau *should* + infinitiv perfect:

I was sorry they { **had sold** / **should have sold** } *their car.*

Mi-a părut rău că şi-au vîndut maşina.

În toate cazurile, folosirea subjonctivului accentuează ideea: Mi-a părut rău că şi-au **putut** vinde maşina. pe cînd indicativul scoate în relief acţiunea care a avut loc: Mi-a părut rău că şi-au **vîndut** maşina.

25.6. Propoziţia subiectivă (The Subject Clause)

25.6.1. Propoziţia subiectivă apare după sau înaintea:

a) verbelor *seem, chance, appear, turn out*:
It seemed **that he was wrong.**

b) unor adjective ca: *likely, certain, possible, clear, true, important, alarming,* etc.: *It's important* **that the workers have fulfilled he plan targets ahead of schedule.**

c) a unor verbe tranzitive exprimînd stări sufleteşti: *alarm*, *amaze*, *attract*, *confuse*, *discourage*, *embarrass*, *relieve*, *scare*, *trouble*, etc.:
That she hasn't written yet *amazes me*.

25.6.2. Locul propoziţiei subiective în frază

Poziţia normală a propoziţiei subiective este după propoziţia regentă, propoziţia subiectivă fiind anticipată de pronumele introductiv-anticipativ *it* cu funcţie de subiect formal al regentei: *It is important* **that you should do your homework carefully.** Este important să-ţi faci temele cu grijă.

În engleza literară, propoziţia subiectivă ocupă uneori poziţie iniţială: **That he has refused our offer** *amazes me*. Mă surprinde că a refuzat oferta noastră.

25.6.3. Folosirea timpurilor în propoziţia subiectivă

În propoziţia subiectivă se poate folosi: a) modul indicativ; b) modul subjonctiv.

Folosirea indicativului arată că acţiunea din propoziţia subiectivă este văzută ca un fapt real, săvîrşit: *It is strange* **that they arrived before us.** E ciudat că au ajuns înaintea noastră.

Folosirea subjonctivului arată că acţiunea este văzută ca o idee, presupunere: *It is strange* **that they should arrive before us.** Este ciudat ca ei să ajungă înaintea noastră.

Folosirea timpurilor în propoziţia subiectivă depinde şi de timpul verbului din propoziţia regentă.

A) **Modul indicativ**:

a) Un timp prezent în regentă poate fi urmat de orice timp în propoziţia subiectivă: *It is unlikely* **that they have talked/will talk** *about this*. Este puţin probabil că ei au vorbit / vor vorbi despre asta.

b) Un timp trecut este urmat tot de un timp trecut, conform corespondenţei timpurilor trecute:

It was a surprise { *that* **he had phoned.** / *that* **he behaved** *like that*. / *that* **he would come.** }

Modul indicativ sau subjonctiv:

a) După construcţii exprimînd sentimente sau mirarea: *it is strange*, *alarming*, *surprising*, *annoying*, *gratifying*, *splendid*, verbul din propoziţia subiectivă se pune, pentru a exprima:

1) simultaneitatea — la prezent sau subjonctiv *should* + infinitiv:

It is splendid that the children { **go** / **should go** } *to bed early*.

2) anterioritatea — la *Present Perfect* / *Past Tense* sau *should* + infinitiv perfect:

It is gratifying that he { **waited** / **should have waited** } *until the train arrived*.

b) Dacă construcţiile de mai sus sînt la *Past Tense*, în propoziţia subiectivă se întrebuinţează:

1) pentru simultaneitate — *Past Tense* sau *should* + infinitiv:

It was alarming that Mary { **studied** / **should study** } *until midnight*.

2) pentru anterioritate: *Past Perfect* sau *should* + infinitiv perfect:

It was strange that they { **had arrived** / **should have arrived** } *before us*.

Folosirea subjonctivului în toate aceste propoziţii exprimă acţiunea ca o idee, presupunere, pe cînd indicativul exprimă acţiunea ca un fapt real, săvîrşit.

Indicativ: Era ciudat că ei au ajuns înaintea noastră.

Subjonctiv: Era ciudat ca ei să fi ajuns înaintea noastră.

B) **Modul subjonctiv**:

a) În propoziţiile subiective introduse de *it is / was advisable*, *desirable*, *essential*, *imperative*, *important*, *inevitable*, *necessary*, *right*, *vital*, se foloseşte subjonctivul prezent analitic cu *should*: *It is / was necessary that he* **should find** *a solution immediately*. Este / Era necesar ca el să găsească imediat o soluţie.

Notă: În engleza americană, este preferat subjonctivul prezent sintetic la forma afirmativă: *It is / was necessary that he find a solution immediately*.

b) După *it is possible*, *it is probable*, se întrebuinţează subjonctivul prezent analitic cu *may/might*: *It is possible that she* **may phone** *me tonight*. Este posibil ca ea să-mi telefoneze diseară.

La forma interogativă însă, se foloseşte *should* + infinitiv: *Is it possible that I* **should see** *you this evening?* Este posibil să te văd diseară?

25.6.4. Reducerea propoziţiei subiective. 1) Propoziţia subiectivă poate fi redusă la o construcţie infinitivală dacă:

a) propoziţia principală conţine un substantiv sau pronume care poate fi şi subiect al infinitivului: *It was kind of* **you to help** *us*. A fost drăguţ din partea ta să ne ajuţi. *It is* **my** *intention* **to do it.** Este intenţia mea să fac acest lucru.

b) subiectul generic sau nedefinit al propoziţiei subiective este subînţeles: *It is good* **to be careful.** Este bine să fii atent.

Construcţia infinitivală poate fi şi infinitivul cu *for-to*. *For* + pronume se omite dacă înţelesul reiese din context: *It is easy (for us)* **to say no.** (Ne) este uşor să spunem nu.

2) Adeseori construcţia infinitivală este înlocuită de o construcţie gerundială:

{ **To live** *near school* / **Living** *near school* } *is an advantage for him*.

Faptul că locuieşte lîngă şcoală este un avantaj pentru el.

Ambele construcţii pot fi anticipate de pronumele *it*:

It's *not easy* { **to try** / **trying** } *to persuade her*.

Nu este uşor să încerci să o convingi.

3) Propoziţia subiectivă mai poate fi înlocuită şi de nominativul absolut + participiu prezent: **Everything going wrong** *alarmed them*. Faptul că totul mergea prost i-a alarmat.

25.7. Propoziţia predicativă (The Predicative Clause)

25.7.1. Propoziţia predicativă este folosită după verbul copulativ *be*.

25.7.2. Folosirea timpurilor:

a) Orice timp poate urma unui prezent în regentă:

The important fact is { *that he* **was born** *in this town.* / *that he* **has written** *about it.* / *that the book* **will be** *soon* **published.** }

Faptul important este { că s-a născut în acest oraş. / că a scris despre el. / că volumul va fi publicat în curînd. }

b) După un verb la trecut, se aplică corespondenţa timpurilor în trecut:

The problem was { *that they* **had phoned.** / *that they* **were** *in town.* / *that they* **would come** *the next day.* }

Problema era { că telefonaseră. / că erau în oraş. / că vor veni a doua zi. }

25.7.3. Propoziţia predicativă poate fi **redusă** la o construcţie gerundială: *That is* **learning by doing.** Asta înseamnă a învăţa făcînd.

25.8. Propoziţiile relative (Relative Clauses)

25.8.1. Propoziţiile relative se împart în:

A) p r o p o z i ţ i i r e l a t i v e r e s t r i c t i v e, limitînd înţelesul unui nume din regentă;

B) p r o p o z i ţ i i r e l a t i v e d e s c r i p t i v e, care aduc explicaţii suplimentare despre un element nominal din regentă;

C) p r o p o z i ţ i i a p o z i ţ i o n a l e, cu funcţia de apoziţie a unui nume din regentă.

25.8.2. Propoziţiile relative sînt introduse de pronumele relative *who, what, which* şi *that* (numai relativa restrictivă), adjectivele relative *which, what, whose* şi adverbele relative *where, when, why.*

25.8.3. Propoziţia relativă restrictivă este esenţială pentru înţelesul propoziţiei regente şi nu se desparte prin virgulă de aceasta. *The bus* **that goes to the station** *stops at this corner.* Autobuzul care merge la gară opreşte la colţ.

Propoziţia relativă restrictivă este introdusă prin pronume relative: *who, which, that* şi prin adverbe relative: *where, when,* etc.

Pronumele relativ *that*, care introduce numai propoziţii relative restrictive, poate fi folosit ca subiect atît pentru persoane, cît şi pentru obiecte (*who* este însă preferat după substantivul *people* şi pronumele *those*):

The students **that** / *The people* **who** } *are waiting outside are tourists.*

Studenţii care / Oamenii care } aşteaptă afară sînt turişti.

Which este uneori folosit ca subiect pentru obiecte, dar *that* este mult mai frecvent:

The icecream { **which** / **that** } *has chocolate in it costs more.*

Îngheţata care are ciocolată în ea costă mai mult.

Adverbele relative *where* şi *when* sînt deseori întrebuinţate pentru introducerea propoziţiilor relative în loc de prepoziţie + pronume relativ:

The store **in which** *I buy groceries* / *The store* **where** *I buy groceries* } *is across the street.*

Magazinul în care cumpăr coloniale / Magazinul unde cumpăr coloniale } este vizavi.

Pronumele relativ este de obicei o m i s cînd substantivul pe care-l determină propoziţia relativă poate fi complement direct al predicatului din relativă: *I liked* **THE FILM** *we saw yesterday.* Mi-a plăcut filmul pe care l-am văzut ieri.

Dacă complementul este prepoziţional, *that* se omite, iar prepoziţia se aşază la sfîrşitul propoziţiei relative: *The sport* **I am fond OF** *is football.* Sportul care îmi place este fotbalul.

25.8.4. Propoziţia relativă descriptivă. Propoziţia relativă descriptivă nu este esenţială pentru înţelesul propoziţiei regente. Adăugînd informaţii suplimentare şi putînd fi omisă fără ca sensul să fie afectat, relativa descriptivă se desparte prin virgulă de propoziţia regentă: *Your deskmate,* **whose name I can never remember,** *has just phoned.* Tocmai a telefonat colegul tău de bancă, al cărui nume nu mi-l amintesc niciodată.

25.8.5. Folosirea timpurilor în propoziţiile relative

În propoziţiile relative se poate folosi orice timp, în funcţie de intenţia vorbitorului, independent de verbul din principală: *I* **showed** *him the dress* **I'll wear** *at the school festival tomorrow.* I-am arătat rochia pe care o voi purta mîine la serbarea şcolară. *Our new TV set, which we* **bought** *two months ago,* **is** *very good.* Televizorul nostru cel nou, pe care l-am cumpărat acum două luni, este foarte bun.

25.8.6. Propoziţia relativă poate fi redusă la:

a) o a p o z i ţ i e, care poate fi un substantiv, adjectiv sau participiu, singur sau cu o complinire. (Subiectul propoziţiei reduse este de obicei un pronume sau substantiv din propoziţia regentă):

The teams { **playing in** / **selected for** } *the Olympics wear special uniforms.*

Echipele { care joacă la / selectate pentru } olimpiadă poartă uniforme speciale.

b) la o construcţie infinitivală activă cu sens pasiv: *This is not a thing* **to play with.** Acesta nu este un lucru cu care să te joci.

c) dacă subiectul construcţiei infinitivale nu este exprimat în propoziţia regentă, sau este subînţeles, fiind general sau nehotărît, el este prezent sub forma unui acuzativ în construcţia infinitivul cu *for-to*: *The best thing* **for you to do** *is to follow his advice.* Cel mai bun lucru pe care-l ai de făcut este să-i urmezi sfatul.

25.8.7. Propoziţia apoziţională este de obicei introdusă de: *when, where, why, how, that, whether.*

Propoziţiile apoziţionale îndeplinesc funcţia de apoziţii pe lîngă substantive din regentă ca *opinion, reason, idea, problem, impression, doubt, excuse, question, fact* şi se construiesc cu indicativul: *I don't know the REASON* **why he left in such a hurry.** Nu ştiu motivul pentru care a plecat aşa de grăbit.

25.8.8. În propoziţiile atributive apozitive pe lîngă substantive ca *wish, suggestion, recommendation, request* se foloseşte subjonctivul analitic exprimat prin *should* + infinitiv: *The chairman's REQUEST that the afternoon session* **should be postponed** *was accepted.* Cererea preşedintelui ca şedinţa de după-amiază să fie amînată a fost acceptată.

25.8.9. Propoziţia apoziţională poate fi **redusă**:

a) la o construcţie infinitivală sau gerundială (uneori), cînd subiectul ei este generic sau nedefinit sau cînd el este prezent în propoziţia regentă: *The question* **of how to send the goods** *has to be settled.* Trebuie rezolvată problema privitoare la modul cum va fi expediată marfa.

His idea, { **to do** / **of doing** } *everything by himself, frightens me.*

Ideea lui, de a face totul singur, mă înspăimîntă.

b) dacă propoziţia principală nu conţine un asemenea cuvînt, el va fi exprimat printr-un acuzativ în propoziţia apoziţională în construcţia Infinitivul cu *for-to*: *Our hope* **for him to return soon** *is faint.* E slabă speranţa ca el să se întoarcă în curînd. sau printr-un posesiv (acuzativ + *Gerund*):

My impression, **of** { **Peter's** / **his** / **him** } **enjoying himself,** *was wrong.*

c) Propoziţia apoziţională poate fi redusă şi la un nominativ absolut: *This is our way,* **mother giving instructions and we following them.**

Propoziţiile circumstanţiale *(Adverbial Clauses)*

Propoziţiile subordonate circumstanţiale sînt de mai multe feluri:

25.9. Propoziţia circumstanţială de timp *(The Adverbial Clause of Time)*

25.9.1. Propoziţia circumstanţială de timp este introdusă de conjuncţiile: *when, as, while, until / till, before, after, as soon as, whenever, since,* etc.

Notă: Adverbele *hardly, scarcely, no sooner* (de-abia) pot şi ele introduce propoziţii temporale.

Hardly şi *scarcely* sînt urmate de conjuncţia *when,* iar *no sooner* de *than*: *He has* **hardly** *finished eating a cake* **when** *he begins another.* Nici n-apucă să termine de mîncat o prăjitură că şi începe alta. *They had* **no sooner** *got on the train* **than** *it left.* Nici n-au apucat să se urce în tren că a şi plecat.

Dacă adverbele de mai sus ocupă primul loc în propoziţie, pentru întărire, are loc inversiune între subiect şi verbul auxiliar: **Hardly** *has he finished eating a cake* **when** *he begins another.* **No sooner** *had they got on the train* **than** *it left.*

25.9.2. Folosirea timpurilor în propoziţia circumstanţială de timp

Un timp prezent în regentă este urmat de un timp prezent în circumstanţiala de timp: **When I have some days off,** *I go to the mountains.* Cînd am cîteva zile libere, merg la munte.

Unui viitor în regentă îi corespunde un prezent în temporală, pentru a exprima simultaneitatea acţiunilor: **While you are getting ready,** *I'll make a telephone call.* În timp ce te pregăteşti, am să dau un telefon. *I'll be waiting right here* **when you come out of the examination room.** Te voi aştepta chiar aici cînd vei ieşi din sala de examen.

şi un prezent sau *Present Perfect* pentru anterioritate: **After the film is over,** *we'll go for a walk.* După ce se va termina filmul, vom face o plimbare. *I'll help you* **as soon as I have finished my homework.** Te voi ajuta de îndată ce îmi voi fi terminat lecţiile.

Atenţie! la diferenţa dintre română (verbul din temporală este la viitor sau prezent) şi engleză (verbul este la prezent sau *Present Perfect)*: Te voi ajuta de îndată ce îmi voi (fi) termina (t) lecţiile. / Am să te ajut cînd am să-mi termin lecţiile.

Un predicat la un timp trecut în propoziţia principală cere *Past Tense* în propoziţia temporală, pentru exprimarea simultaneităţii: **When I left for school this morning,** *it was raining heavily.* Cînd am plecat la şcoală azi de dimineaţă, ploua cu găleata.

şi *Past Perfect* pentru exprimarea unei acţiuni anterioare celei din principală: *They left the classroom* **as soon as they had finished their papers.** Au ieşit din clasă de îndată ce / imediat după ce şi-au terminat lucrările.

Aceleaşi reguli sînt valabile cînd predicatul propoziţiei regente este la viitor în trecut:

I told you I would call on you { *as soon as* / *when* } { **I had finished the book.** / **I had some spare time.** }

Atenţie la traducerea acestor propoziţii!

În limba română se foloseşte viitorul în temporală, pe cînd în limba engleză numai *Past Tense* sau *Past Perfect*:

Ţi-am spus că voi trece pe la tine { de îndată ce *voi fi terminat* cartea. / cînd *voi avea* puţin timp liber. }

Cînd verbul din propoziţia regentă este la modul condiţional, verbul din circumstanţiala de timp este la *Past Tense*: *I* **would try** *to call on you* **before you went away.** Aş încerca să trec pe la tine înainte să pleci din oraş.

Notă: Datorită sensului, *after* poate fi urmat de *Past Tense* sau de *Past Perfect,* pentru a exprima anterioritatea acţiunii din circumstanţiala de timp faţă de acţiunea din propoziţia principală:

He rang up all his friends after he { **returned** / **had returned** } *from the trip.*

A telefonat tuturor prietenilor săi după ce s-a întors din călătorie.

În mod similar, *untill / till* pot fi urmate de *Past Tense* sau de *Past Perfect* în subordonata de timp:

He didn't leave until he { **received** / **had received** } *a definite answer.*

Nu a plecat pînă nu a primit un răspuns precis.

Before permite folosirea lui *Past Tense* sau a lui *Past Perfect* în propoziția principală însoțită de o subordonată temporală la *Past Tense:*

She { **gave** / **had given** } *him your message before you arrived.*

Ea i-a transmis / îi transmisese mesajul tău înainte să sosești tu.

În toate cele trei cazuri, folosirea lui *Past Perfect* subliniază anterioritatea acțiunii.

Spre deosebire de conjuncțiile de mai sus, *when* este urmat de *Past Tense* pentru a indica:

a) simultaneitatea acțiunilor din cele două propoziții: *We paid for the materials when the company* **delivered** *them. (when = at that moment)* Am plătit pentru materiale cînd le-a livrat întreprinderea.

b) succesiunea imediată a celor două acțiuni: *When Peter returned from school, his mother cooked dinner.* (when = as soon as) Cînd Petre s-a întors de la școală, mama sa a pregătit masa.

When este urmat de *Past Perfect* pentru a arăta că acțiunea din subordonata de timp o precede pe cea din principală: *We paid for the materials when the company* **had delivered** *them. (when =after)* Am plătit pentru materiale după ce le-a livrat întreprinderea.

Notă: După *when* se poate folosi viitorul sau viitorul în trecut cînd *when* nu introduce o propoziție temporală, ci o completivă directă: *We want to know* **when he will come.** Vrem să știm cînd va veni. *We wanted to know* **when he would come.** Voiam să știm cînd va veni.

Conjuncția *since* cere folosirea lui *Present Perfect* în propoziția principală, pentru a indica perioada de timp pînă la (sau eventual și în) momentul prezent. Cu verbe care indică durata (ex.: *live, stay, be, own*) *since* poate fi urmat de acest timp și în propoziția temporală:

{ *Since we* **came** *to this town* / *Since we***'ve been living** *here* } *we have visited the Art Galleries several times.*

{ De cînd am venit în acest oraș, / De cînd locuim aici, } am vizitat Galeriile de Artă de mai multe ori.

25.9.3. Reducerea propoziției circumstanțiale de timp

Propoziția circumstanțială de timp poate fi redusă la o construcție formată dintr-o conjuncție de timp și un substantiv, adjectiv sau participiu, al cărei subiect este subiectul din propoziția regentă: *He always sings* **while shaving.** Totdeauna cîntă cînd se bărbierește.

Conjuncția poate fi omisă înaintea construcției participiale, care poate fi prezentă sau perfectă: **Walking to school,** *I met my English teacher.* Mergînd spre școală, l-am întîlnit pe profesorul de engleză. **Having done my homework,** *I went to the cinema.* Terminîndu-mi lecțiile / După ce mi-am făcut lecțiile, m-am dus la cinema.

După conjuncții care pot fi folosite și ca prepoziții, se folosesc construcții gerundiale: *I switched off all the lights* **before going to bed.** Am stins toate luminile înainte să merg la culcare.

Construcția gerundială introdusă de *on, after* sau *before* poate avea și un subiect diferit de cel din propoziția regentă, exprimat printr-un pronume sau substantiv în cazul genitiv sau acuzativ:

After { **his** / **him** / **Tom** / **Tom's** } *passing all his exams, his friends came to celebrate.*

După ce Tom / el și-a luat toate examenele, prietenii au venit să-l sărbătorească.

Propoziția temporală poate fi înlocuită și de o construcție prepozițională: **After Dacia's defeat by the Romans,** *it become a Roman province.* După înfrîngerea Daciei de către romani, țara a devenit o provincie romană.

25.10. Propoziția circumstanțială de loc (The Adverbial Clause of Place)

25.10.1. Propoziția circumstanțială de loc este introdusă de adverbele *where, wherever* și se construiește cu orice timp: *Would you please put those books back* **where they belong.** Ați vrea vă rog să puneți cărțile înapoi / unde le este locul. **Wherever we went,** *we met hospitable people.* Oriunde mergeam, întîlneam oameni ospitalieri.

25.10.2. Circumstanțiala de loc este de obicei **înlocuită** de un adverb de loc sau de o construcție prepozițională: *Would you please put those books* **in their right place?** *We met hospitable people* **everywhere.**

25.11. Propoziția circumstanțială de mod propriu-zisă (The Adverbial Clause of Manner)

Aceasta este introdusă de *(exactly) as, (just) as* și se construiește cu orice timp cerut de logica enunțului din principală: *He will do* **just as you told him.** Va face exact cum i-ai spus.

Propoziția circumstanțială de mod propriu-zisă poate fi **redusă** la:

a) un participiu prezent sau trecut cînd subiectul participiului este subiectul sau complementul predicatului din propoziția regentă: *He came to us* **smiling.** Se îndreptă spre noi zîmbind. *He bought the house* **unrepaired** *and* **unpainted.** A cumpărat casa nereparată și nevăruită.

b) o construcție gerundială, după o prepoziție: *He resembles you* **in spending his spare time reading.** Seamănă cu tine prin faptul că-și petrece timpul liber citind.

c) o prepoziție + substantiv: *He differs from you* **in disposition.** Se deosebește de tine la dispoziție.

25.12. Propoziția circumstanțială de mod comparativă (The Adverbial Clause of Comparison)

25.12.1. Propoziția circumstanțială de mod comparativă este introdusă de conjuncțiile *as, than, as if, as though.*

Conjuncția *as* este precedată în regentă de un adjectiv la gradul pozitiv sau de un substantiv. Cuvintele *as, so, such* sau *the same* pot anticipa conjuncția *as*: *The film is not* **as good as you thought.** Filmul nu este atît de bun cît ai crezut. *They heard* **such** *a noise* **as they had never heard before.** Au auzit un

asemenea zgomot, cum nu mai auziseră niciodată. *He left for school* **the same** *time* **as I did.** A plecat la şcoală la aceeaşi oră la care am plecat şi eu.

Conjuncţia *than* este precedată de un adjectiv la gradul comparativ care se află în propoziţia regentă: *He was older* **than we had expected.** El era mai în vîrstă decît crezusem.

În propoziţiile circumstanţiale de mod comparative, verbul poate fi omis. În acest caz, pronumele personale sînt în cazul acuzativ:

I sang better than { **he did.** / **him.** } Am cîntat mai bine decît { a cîntat el. / el. }

Propoziţia comparativă eliptică este mai frecventă decît cea în care verbul este exprimat. Verbul nu poate însă fi omis decît dacă este *be* sau dacă atît regenta cît şi subordonata conţin acelaşi verb: *She speaks English better than him (than he speaks it).* Ea vorbeşte englezeşte mai bine decît el.
dar: *She* **speaks** *English better than she* **writes** *it.* Ea vorbeşte limba engleză mai bine decît scrie.

25.12.2. Folosirea timpurilor în propoziţiile comparative
Propoziţiile comparative introduse de *as, than* se construiesc cu orice timp condiţionat logic de predicatul propoziţiei principale:

He was as busy
- *as we* **had thought.**
- *as a man* **could be.**
- *as his son* **is** *now.*
- *as you* **are going to be.**

În propoziţia comparativă de tipul *cu cît... cu atît*, care se construieşte în limba engleză cu ajutorul a două adjective sau adverbe la comparativ (unul în propoziţia regentă, altul în propoziţia comparativă), precedate de articolul hotărît *the*, se folosesc de regulă viitorul în principală şi prezentul în comparativă: **The harder you work,** *the better results you will get.* Cu cît vei munci mai mult, cu atît vei obţine rezultate mai bune.
sau: *Past Tense* + *Past Tense*: **The more frequently they met,** *the more they liked each other.* Cu cît se întîlneau mai des, cu atît se plăceau mai mult.

Propoziţiile comparative introduse de *as if, as though,* (după un verb prezent sau trecut) se construiesc cu indicativul prezent sau viitor pentru exprimarea unei comparaţii reale:

It looks as if
- *he has been here.* (and he has).
- *it is going to rain.* (It's cloudy).

şi cu *Past Tense* (simultaneitate) sau *Past Perfect* (anterioritate) pentru a exprima o comparaţie imaginară, ireală:
He talks / talked as if he **were** *a teacher* (but he isn't / wasn't).
He behaves / behaved as if he **had been** *here* (but he hasn't / hadn't).

25.12.3. Comparaţiile reale se traduc în română prin indicativ, cele ireale, prin condiţional: Se pare că a fost aici.
dar: Se poartă de parcă ar fi fost aici.

Propoziţia comparativă poate fi **înlocuită** de un adjectiv, un participiu sau de o construcţie prepoziţională:

She behaved
- *as though* **angry.**
- *as if* **seeking** *encouragement.*
- *as though* **dazed.**
- *as if* **in search** *of something.*

Se purta
- de parcă ar fi fost supărată.
- de parcă ar fi avut nevoie de o încurajare.
- de parcă ar fi fost ameţită.
- de parcă ar fi căutat ceva.

Dacă propoziţia comparativă este introdusă de *than*, ea poate fi înlocuită de un infinitiv (cu sau fără *to*): *He did nothing more than (to)* **sign his name.** N-a făcut nimic altceva decît să-şi semneze numele.

25.13. Propoziţia circumstanţială cauzală (The Adverbial Clause of Reason)

25.13.1. Propoziţia circumstanţială cauzală este introdusă de conjuncţiile *because, as, since* şi se construieşte cu orice timp condiţionat logic de verbul din principală: **Since Dan often forgets things,** *his wife gave him a list.* Deoarece Dan este cam uituc, soţia lui i-a dat o listă.

I got up at ten this morning
- **because I hadn't been able to sleep all night.**
- **because today is Sunday.**

Azi dimineaţă m-am sculat la ora zece
- pentru că n-am putut dormi toată noaptea.
- pentru că azi e duminică.

25.13.2. Circumstanţiala cauzală poate fi **redusă** la un participiu, adjectiv, substantiv sau o construcţie prepoziţională: **Feeling unwell,** *he went to bed early.* Deoarece nu se simţea bine, s-a dus la culcare devreme. *He was admired* **as a man of character.** Era admirat fiind un om de caracter.

Participiul poate face parte dintr-un nominativ absolut: **The weather being unsettled,** *we postponed our trip.* Vremea fiind instabilă, ne-am amînat călătoria.
care poate fi înlocuit de o construcţie prepoziţională: **In such unsettled weather,** *we had to postpone our trip.* Pe aşa o vreme instabilă, a trebuit să ne amînăm călătoria.

După o prepoziţie, se poate folosi o construcţie gerundială: *The little boy was scolded* **for going out in the rain.** Băieţelul a fost certat pentru că a ieşit afară în ploaie.

Dacă propoziţia cauzală are acelaşi subiect cu propoziţia regentă, ea poate fi redusă la un infinitiv: *I was glad* **to see them.** M-am bucurat să-i văd.
care se transformă într-un infinitiv cu *for-to* cînd cele două subiecte sînt diferite: *I was ashamed* **for them to speak like that.** Mi-a fost ruşine că au vorbit aşa.

25.14. Propoziţia circumstanţială condiţională (The Adverbial Clause of Condition)

Frazele condiţionale sînt formate din două feluri de propoziţii: propoziţia subordonată condiţională *(„If" Clause)* referitoare la condiţia care face posibilă îndeplinirea acţiunii din principală, şi propoziţia principală sau regentă *(Main Clause)* care exprimă rezultatul sau efectul condiţiei.

25.14.1. Există trei tipuri mari de propoziții condiționale:

— tipul 1, o c o n d i ț i e r e a l ă v i i t o a r e s a u g e n e r a l ă, care exprimă o situație anticipată sau posibilă:

— într-un moment viitor: *We'll leave tomorrow* **if the weather is good.** Vom pleca mîine dacă va fi vreme bună.

— în general: **If I make a mistake,** *the teacher always finds it.* Dacă fac vreo greșeală, profesorul o găsește întotdeauna.

— tipul 2, o c o n d i ț i e i r e a l ă p r e z e n t ă s a u v i i t o a r e, care se referă la:

— o situație imaginară, contrară unei realități prezente: **If the weather were better (right now),** *we could go for a walk.* Dacă vremea ar fi mai bună, am putea face o plimbare.

— o situație improbabilă, într-un moment viitor: **If I had the day off tomorrow,** *I would go to the beach.* Dacă aș avea zi liberă mîine, m-aș duce la plajă.

— tipul 3, o c o n d i ț i e i r e a l ă t r e c u t ă, cu referire la o situație imaginară sau contrară realității într-un moment trecut: **If the weather had been better,** *I would have left last Monday.* Dacă vremea ar fi fost mai bună, aș fi plecat lunea trecută.

25.14.2. Propoziția circumstanțială condițională este **introdusă** de conjuncțiile: *if; provided (that) / so long as / on condition that; in case; suppose / supposing (that).*

Condiția negativă este introdusă de *unless.*

Conjuncțiile *in case* și *provided* sînt întrebuințate mai ales cu propoziții condiționale de tipul 1: **In case I see him,** *I'll give him your message.* În caz că-l văd, am să-i transmit mesajul tău. *I'll forgive you* **provided you tell the truth.** Am să te iert cu condiția să-mi spui adevărul.

Suppose se folosește mai ales cu propoziții condiționale de tipul 2 și 3: **Suppose you were a teacher,** *what would you do?* Presupunînd că ai fi profesor, ce-ai face? **Suppose she had been right,** *what would you have done?* Să presupunem că ea ar fi avut dreptate, ce ai fi făcut (atunci)?

Unless (condiție negativă) este mai frecvent în propozițiile condiționale de tipul 1, și este urmat de un verb la forma afirmativă. Folosirea lui *unless* întărește negația *(if not* este neutru).

Comparați: *I won't say anything* **if he doesn't bring up the matter himself.** N-am să spun nimic **dacă** n-aduce el vorba. *I won't say anything* **unless he brings up the matter himself.** N-am să spun nimic **decît dacă** aduce el vorba.

Propoziția condițională poate fi introdusă și de alte cuvinte de legătură, situații în care își pierde forma de propoziție condițională: *Find the correct answers* **and** *they'll give you a prize.* (= If you find the correct answers, they'll give you a prize.).

Look at the map { **or else** / **otherwise** } *you will lose your way.*

În engleza literară, apar uneori propoziții condiționale în care ordinea subiect — verb auxiliar este inversată, iar conjuncția *if* este omisă. Aceasta se întîmplă de regulă cînd propoziția condițională conține *be, have, could* sau *should*: **Were I in your position,** *I should apologize.* Dacă aș fi în locul tău, mi-aș cere scuze. **Had he known about this matter,** *he might have found a solution.* Dacă ar fi știut despre această problemă, poate ar fi găsit o soluție.

În cazul verbelor noționale se folosește *should / would* + i n f i n i t i v u l: **Should he come earlier,** *we could go to the theatre.* Dacă ar veni (cumva) mai devreme, am putea merge la teatru.

25.14.3. Ordinea propozițiilor. De obicei propoziția condițională urmează propoziția regentă. Dacă o precedă, cele două propoziții sînt despărțite prin virgulă: **If you go out,** *post these letters for me, will you.* Dacă pleci în oraș, pune te rog aceste scrisori la poștă pentru mine.

25.14.4. Timpurile folosite în frazele condiționale sînt următoarele:

Tipul de propoziție condițională	Timpul în propoziția principală	Timpul în propoziția condițională
1	Viitor/Prezent/Imperativ	Prezent
	I'll go swimming	*if the water* **is** *warm.*
	A teacher **is** *always happy*	*if his pupils* **work** *hard.*
	Go *and buy tickets*	*if you* **want** *to see the play.*
2	Condițional prezent	Past Tense
	She **would go** *on a trip*	*if she* **were*** *on holiday.*
3	Condițional trecut	Past Perfect
	I **would have spoken** *to Ann*	*if I* **had seen** *her yesterday.*

25.14.5. Traducerea propozițiilor condiționale din limba română în limba engleză prezintă de obicei dificultăți, deoarece folosirea timpurilor diferă în cele două limbi: în română se folosește viitorul în propoziția condițională de tip 1 și modul condițional atît în propoziția principală cît și în condițională (condiționalele de tip 2, 3), pe cînd în engleză, indicativul viitor și condiționalul prezent și trecut apar doar în propozițiile principale (vezi tabelul):

1. Mă voi duce să înot dacă apa va fi caldă. **2.** Ea s-ar duce în excursie dacă ar fi în vacanță. **3.** Aș fi vorbit cu Ana dacă aș fi văzut-o ieri.

Notă: În limba engleză, se poate folosi viitorul după *if* doar cînd propoziția subordonată este completivă directă*(nu condițională): *I don't know* **if he will come.** Nu știu dacă va veni.

25.14.6. Atenție! A) În frazele condiționale de tipul 1, care se referă la o condiție reală, posibilă, se mai pot folosi:

— *Past tense* + *Past tense*, care exprimă o condiție și un rezultat real în trecut: **If he felt tired,** *he went for a walk.* Dacă se simțea obosit, făcea o plimbare.

— Viitor / prezent / imperativ în propoziția principală + *Present Perfect / Past Tense*, în propoziția condițională, pentru exprimarea unei condiții trecute și a unui rezultat prezent: **If you haven't** *understood the instructions, read them again.* Dacă n-ai înțeles instrucțiunile, citește-le din nou.

If he wasn't here yesterday, { *tell him to come today.* / *he'll come today.* }

Dacă n-a fost aici ieri, { spune-i să vină astăzi. / va veni astăzi. }

* În propozițiile condiționale de tipul 2, verbul *be* are forma *were* la toate persoanele. În vorbirea curentă însă, există tendința de a se folosi și *was*: *She would go on a trip* **if she was on holiday.** Ar merge în excursie dacă ar fi în vacanță.

25.14.7. B) Dacă verbul din regentă e la viitorul-în-trecut, în condiţională se foloseşte:

— *Past Tense* pentru exprimarea simultaneităţii: *He promised he would write to us* **if he had the time.** A promis că ne va scrie dacă va avea timp.

— *Past Perfect* pentru a exprima o acţiune anterioară celei din regentă: *He promised he would write to us* **if he had finished his work.** A promis că ne va scrie dacă-şi va fi terminat lucrul.

25.14.8. În limba engleză pot apărea şi combinaţii între cele trei tipuri de fraze condiţionale:

— tip 1 (condiţia reală) cu tip 2 (acţiune ireală): **If you have a few hours to spare,** *I would invite you to the cinema.* Dacă ai cîteva ore libere, te-aş invita la cinema.

— tip 2 (condiţie contrară realităţii prezente) cu tip 3 (acţiune nerealizată în trecut): **If she were a better singer,** *she would have participated in the festival.* Dacă ar fi o cîntăreaţă mai bună, ar fi participat la festival.

— tip 3 (condiţie ireală în trecut) cu tip 2 (rezultatul condiţiei în prezent): **If he hadn't had an accident,** *he wouldn't be in hospital now.* Dacă n-ar fi avut un accident, n-ar fi în spital acum.

25.14.9. *Should* + i n f i n i t i v u l poate fi folosit în propoziţiile condiţionale de tipul 1 şi 2 iar *were to* + i n f i n i t i v u l în propoziţiile condiţionale de tipul 2, pentru a exprima un grad mare de incertitudine, o situaţie puţin probabilă: **If you should get any news from her,** *let me know at once.* Dacă se întîmplă să primeşti veşti de la ea, anunţă-mă imediat. **If he were to come,** *I would be very happy.* Dacă ar veni cumva, aş fi foarte fericit.

În engleza literară, apare uneori inversiune între subiect şi verbul auxiliar, iar *if* se omite: **Should you get any news,** *let me know at once.* **Were he to come,** *I would be very happy.*

25.14.10. *Will* poate fi utilizat în condiţionalele de tipul 1, iar *would* în cele de tipul 2, cu valoarea de verb modal „a voi": **If you will wait a moment,** *I'll bring you the book you need.* Dacă vreţi să aşteptaţi un moment, vă voi aduce cartea de care aveţi nevoie. *We would be delighted* **if you would accept our invitation.** Am fi încîntaţi dacă aţi voi să acceptaţi invitaţia noastră.

Această construcţie este folosită pentru a exprima o rugăminte politicoasă: **If you will/would do this for me,** *I shall be most grateful.* Dacă aveţi/aţi avea amabilitatea să faceţi aceasta pentru mine, vă voi fi recunoscător.

25.14.11. *Could / might* + i n f i n i t i v u l (prezent sau perfect) se foloseşte în frazele condiţionale de tipul 2 sau 3 în locul auxiliarului *should / would* + i n f i n i t i v u l (prezent sau perfect) cînd este implicată o nuanţă modală: **If the weather were fine,** *we could go to the country over the weekend.* Dacă ar fi vreme frumoasă, am putea merge la ţară la sfîrşitul săptămînii. *She might have passed the exam* **if she had solved all the problems.** Poate că ar fi luat examenul dacă ar fi rezolvat toate problemele.

25.14.12. Circumstanţiala condiţională poate fi **redusă** la:

a) un participiu sau adjectiv, cînd cele două propoziţii au acelaşi subiect: **Born in an earlier century,** *he would have been a great explorer.* Dacă s-ar fi născut în alt secol, ar fi fost un mare explorator.

b) un participiu absolut, cînd subiectul este general sau nedefinit: **Judging by appearances,** *she must be telling the truth.* Dacă judecăm după aparenţe, cred că spune adevărul.

c) o construcţie infinitivală (subiect identic sau nedefinit): *It would hurt her* **to talk like that.** Ar mîhni-o dacă ai vorbi aşa.

d) o construcţie prepoziţională:

But for them / **Without them** { *I would have lost my way.* Fără ei m-aş fi rătăcit.

25.15. Propoziţia circumstanţială de scop (The Adverbial Clause of Purpose)

25.15.1. Propoziţia circumstanţială de scop este introdusă de *so that, in order that* şi *that* (formal).

In case, for fear that şi *lest* (învechit, formal) introduc propoziţii de scop cu sens negativ (dar cu verbul la forma afirmativă).

25.15.2. A) Propoziţia de scop introdusă de *so that*, caracteristică englezei familiare, se construieşte cu:

— *will / can* + i n f i n i t i v după un verb la prezent, viitor sau imperativ:

{ **I'll send** / **Send** } *the letter airmail so that he* { **will** / **can** } *get it right away.*

(Voi) trimite scrisoarea par avion ca s-o primească imediat.

— cu *would / could* + i n f i n i t i v după un verb la un timp trecut: **I gave** *her the key so that she* **could get in.** I-am dat cheia ca să poată intra.

B) În engleza literară, se întrebuinţează conjuncţia *so that* şi mai ales *in order that.*

Un prezent, viitor sau imperativ în regentă este urmat de *may* sau mai rar, de *shall* + i n f i n i t i v în circumstanţiala de scop: **Open** *the window so that she* **may get** *some fresh air.* Deschide fereastra ca să poată respira / sa respire puţin aer curat.

iar un timp trecut, de *might / should* + i n f i n i t i v: *I* **lent** *Dan the dictionary so that he* **might do** *the translation.* I-am împrumutat dicţionarul lui Dan ca să-şi facă traducerea.

Propoziţiile de scop negative sînt introduse de *so that, in order that*, urmate de *will not* + i n f i n i t i v (după un verb la prezent, viitor sau imperativ): **I must give** *him a list so that he* **won't forget** *what to buy.* Trebuie să-i dau o listă ca să nu uite ce să cumpere.

sau de *would / should not* + i n f i n i t i v, după un verb la un timp trecut: *They* **left** *early so that they* **wouldn't be tired** *the next day.* Au plecat devreme ca să nu fie obosiţi a doua zi.

Ideea de scop negativ poate fi exprimată şi în propoziţii cu verbul la afirmativ. Acestea sînt introduse de conjuncţiile:

— *in case*, urmată de *Present / Past Tense* sau *should* + i n f i n i t i v:

I'll give him a list in case he { **forgets** / **should forget** } *what to buy.*

— *for fear (that)* + *should / would* + i n f i n i t i v:

They want(ed) to leave early for fear they { **should** / **would** } *be tired the next day.*

— *lest* + *should* + infinitiv: *He* **took** *a taxi lest he* **should miss** *the train.* A luat un taxi ca să nu piardă trenul.

Notă. *In case* este folosit, în engleza familiară, ca înlocuitor al lui *lest*, care a ieşit din uz.

25.15.3 Propoziţia circumstanţială de scop poate fi **redusă** la:

a) o construcţie infinitivală, cînd subiectul ei este identic cu cel din propoziţia regentă: *He went to the park* **to listen to the band concert.** S-a dus în parc să asculte fanfara.
b) infinitivul cu *for-to*, cînd subiectele sînt diferite: *He took his children to the park* **for them to listen to the band concert.** Şi-a dus copiii în parc să asculte fanfara.
Adeseori, infinitivul este precedat de *so as*, *in order*, sau *on purpose* pentru a sublinia ideea de scop:

He went to the park { **so as** / **in order** } **to listen to the band concert.**

S-a dus în parc pentru a asculta fanfara.

c) Construcţia infinitivală poate fi redusă la o construcţie prepoziţională:

The Romanians fought in the 1877 — 1878 war { **to get their independence.** / **for independence.** }

Românii au luptat în războiul din 1877 — 1878 pentru (a dobîndi) independenţă.

25.16. Propoziţia circumstanţială consecutivă (The Adverbial Clause of Result)

25.16.1 Aceste propoziţii sînt introduse de conjuncţia *that* precedată în regentă de *so*, *such*: sau de conjuncţia *so (that)*. *So* este urmat, în regentă, de un adjectiv sau adverb, pe cînd *such* este urmat de un (adjectiv +) substantiv.

It was **so** *hot* / *It was* **such** *a hot day* { **that we opened all the windows.**

It was hot **so we opened all the windows.**

Era aşa de cald / Era o zi aşa de fierbinte { încît am deschis toate ferestrele.

Era cald, aşa că am deschis toate ferestrele.

Pentru subliniere, conjuncţia *so* se aşază uneori la începutul circumstanţialei consecutive. În acest caz, are loc inversiune între subiect şi predicat: **So** *difficult was the exercise*, **that nobody could do it.** Aşa de greu a fost exerciţiul, că nimeni n-a putut să-l facă.

25.16.2 Predicatul propoziţiei consecutive este la orice timp cerut de logica enunţului:

He did his job so well { **that they promoted him.** / **that I'll never forget him.** }

Îşi făcea aşa de bine serviciul { încît l-au promovat. / încît nu-l voi uita niciodată.

25.16.3. Cînd subiectul propoziţiei regente este acelaşi cu cel al propoziţiei consecutive, aceasta poate fi **redusă** la:

a) *as to* + infinitiv cînd propoziţia consecutivă este anticipată de *such* sau *so*: *Behave in* **such** *a way* **as to be admired.** Poartă-te în aşa fel încît să fii admirat.
b) *so as to* + infinitiv: *Put on your coats* **so as to be ready.** Puneţi-vă hainele, ca să fiţi gata.
c) o construcţie infinitivală: *He talked slowly enough* **to be understood.** A vorbit destul de rar ca să poată fi înţeles.

Dacă cele două propoziţii au subiecte diferite, circumstanţiala consecutivă poate fi înlocuită de infinitivul cu *for-to*: *The coffee was too hot* **for me to drink.** Cafeaua era prea fierbinte ca s-o pot bea.

25.17. Propoziţia circumstanţială concesivă (The Adverbial Clause of Concession)

25.17.1. Propoziţia circumstanţială concesivă este introdusă de: *though*, *although* (mai formal), *even if / though*, *however* (+ adjectiv / adverb), *whoever*, *whatever*, *no matter*, *while*, *whereas* (formal).

25.17.2. Propoziţia circumstanţială concesivă poate avea şi forma unei propoziţii, aparent principale, de fapt subordonată, exprimată prin:

a) un imperativ: **Laugh as much as you like,** *I'll do it this way.* Rîzi cît ai vrea, eu am să fac aşa.
b) imperativ cu *let*: **Let him be the laziest fellow in the world,** *I would still try to help him.* Să fie şi cel mai leneş om din lume şi tot aş încerca să-l ajut.
c) subjonctiv sintetic: *I'll receive him*, **be he who may.** Am să-l primesc, oricine ar fi.

25.17.3. Timpurile verbale folosite în circumstanţialele concesive sînt timpurile prezente şi trecute ale indicativului:

Though / *Although* / *Even though* { *he* **has** *never* **studied** *music,* / *he* **is** *not a professional,* / *he* **did not study** *music in school,* } *he plays the piano very well.*

Deşi / Cu toate că { n-a studiat niciodată muzica, / nu este profesionist, / nu a studiat muzica la şcoală, } el cîntă foarte bine la pian.

(Al)though he **had been playing** *fotball all morning, he wasn't very tired.* Deşi jucase fotbal toată dimineaţa, nu era obosit.
(Al)though he **was not feeling** *very well, he continued his work.* Deşi nu se simţea foarte bine, şi-a continuat lucrul.

May / might + infinitivul este folosit în propoziţiile concesive pentru a exprima o presupunere: **Whoever may/might come,** *show him in.*

În limba română, indicativul din propoziţia concesivă se traduce tot prin indicativ, pe cînd *may/might* + infinitiv se traduc prin condiţional: Oricine **ar veni,** pofteşte-l înăuntru.

Propoziţia concesivă poate fi **redusă** la:

a) un participiu, adjectiv sau substantiv: **Though tired,** *she continued her work.* Deşi obosită, şi-a continuat munca.

b) un participiu absolut, cînd subiectul este nedefinit: **Even admitting his explanation,** *his behaviour cannot be excused.* Chiar dacă admitem explicaţia lui, comportarea lui nu poate fi scuzată.
c) o construcţie prepoziţională, conţinînd de obicei cuvîntul *all:*

He is a kind man { **for all** / **with all** / **in spite of** } *his faults.* Este un om bun cu toate / / în ciuda defectelor lui.

EXERCIŢII CAP. 24—25

I. *Transformaţi părţile de propoziţie scrise cursiv în propoziţii subordonate:*

1. He lost his way *because of the thick fog.* **2.** We went on the picnic *in spite of the heavy rain.* **3.** *Following the dance,* the hostess served refreshments. **4.** The books *on my desk* have to be returned to the library. **5.** He went to the post office *in order to buy some stamps.* **6.** The green dress costs *as much as the red dress.* **7.** *Her being late* amazes me. **8.** We were astonished *at his behaviour.* **9.** You can rely *on his help.* **10.** We saw interesting things *everywhere.* **11.** He speaks *like a native.* **12.** *But for her,* I would have forgotten about the meeting. **13.** This is the reason *for his early arrival.* **14.** *The weather being so cold,* we made a fire.

II. *Puneţi verbele din paranteză la forma potrivită:*

1. I first met her twenty years ago when I *(live)* in Paris. **2.** I *(have)* a tiny apartment in the Latin Quarter and I *(earn)* barely enough money to keep body and soul together. **3.** She had read a book of mine and *(write)* to me about it. **4.** I *(answer),* thanking her, and presently I *(receive)* from her another letter saying that she *(pass)* through Paris and *(like)* to have a chat with me. **5.** I *(answer)* that I *(meet)* her at Foyots on Thursday at half-past twelve. **6.** She *(be)* not so young as I *(expect)* and in appearance imposing rather than attractive. **7.** She *(be)* in fact a woman of forty — a charming age, but not one that *(excite)* a sudden and devastating passion at first sight. **8.** She also *(give)* me the impression of having more teeth than *(be)* necessary for any practical purpose. **9.** I *(be)* startled when the bill of fare *(be)* brought, for the prices *(be)* a great deal higher than I *(anticipate).* **10.** I *(know)* exactly how much money I *(have)* and if the bill *(come)* to more I *(make up)* my mind that I *(put)* my hand in my pocket and with a dramatic cry start up and say it *(be)* picked. **11.** Of course it *(be)* awkward if she *(have)* not money enough either to pay the bill. **12.** Then the only thing to do *(be)* to leave my watch and say I *(come)* back and pay later.

(After: *W. S. Maugham* — The Luncheon)

III. *Traduceţi în limba engleză:*

1. Muzica pe care am ascultat-o aseară era de George Enescu. **2.** Va veni de îndată ce-şi va termina treaba. **3.** A fost aşa de frig în ultima vreme, încît au îngheţat rîurile. **4.** Mary a plecat în grabă, de teamă să nu întîrzie. **5.** Tom a vizitat expoziţia ca să le poată povesti prietenilor despre ea. **6.** Dacă

el ar fi aici, ne-ar putea ajuta. **7.** Ea va veni mîine acasă dacă şi-a terminat examenele. **8.** Aş fi trecut pe la ea dacă mi-ar fi spus unde locuieşte. **9.** I-am promis Paulei că o voi ajuta cînd am să mă întorc din vacanţă. **10.** Dan a spus că-i place să studieze gramatica. **11.** E ciudat că încearcă să telefoneze la această oră tîrzie. **12.** Tata propune să fim gata pe la ora 12. **1.** Duminica trecută am stat acasă pentru că a fost vreme rea. **14.** Ne-a asigurat aseară că te va aştepta pînă te vei întoarce. **15.** Tata a cumpărat o maşină veche, deşi prietenii lui l-au sfătuit să n-o facă. **16.** Azi de dimineaţă secretara a ajuns la birou mai devreme decît de obicei. **17.** Oriunde ne duceam, ne opream şi ceream informaţii.

IV. A. Secretarul U.T.M.-ului urcase scările de fier şi era aproape să nu-i observe. Îi căutase toată dimineaţa, fără să aibă aerul că o face. Mucală îi spusese unde i-ar putea găsi, dar el minţi că nu-l interesau. Ar fi trecut pe alături dacă nu ar fi auzit glasul gros al lui Sandu. *(Eugen Barbu* — Unsprezece).

B. *Iubite Ghiţă.* Sînt opt zile de cînd ţi-am trimis o scrisoare prin care te rugam să-mi răspunzi dacă persoana ce voia să cumpere tablouri de la mine, despre care mi-ai scris mai de mult, mai persistă în dorinţa sa şi dacă, prin urmare, să-ţi trimit ţie tablouri în acest scop.

Tabloul tău cu Ceahlăul, despre care îţi scrisesem că e în lucru, acum e gata complet. Aştept un răspuns al tău ca să ştiu ce să fac. (...). Al tău cu toată dragostea, *Octav Băncilă.*

C. *Iubite Ghiţă.* E cam mult de cînd nu mai ştiu nimica despre tine. Ştiu că eşti foarte ocupat, ca întotdeauna, totuşi cînd este chip, scrie-ne şi nouă cîteva rînduri şi ne spune cum te afli şi ce mai faci. Eu sînt mai bine de cînd am fost la Teohari. Ceilalţi sînt cu toţii sănătoşi.

Am terminat portretul d-rei Cireaşa şi sînt foarte mulţumit. La început şi chiar tot timpul cît mi-a stat disperasem că nu voi putea-o face bine din cauza unei vioiciuni ce o caracterizează. Apoi nu se prea ţinea de cuvînt. Îmi făgăduia, de exemplu, că vine mîine şi eu aşteptam zadarnic, căci mă trăgea pe sfoară. Dar, în fine, a trecut tot necazul, rezultatul fiind pe deplin mulţumitor, cel puţin pentru mine ca executor, nu ştiu ce vor zice criticii de toată mîna. *Octav Băncilă.*

D. Toată lumea ştia că domnul Pantelimon îşi reparase vechea-i maşină „Topolino", care stătuse cinci ani pe butuci şi că nu era duminică, dacă echipa juca în alt oraş, să lipsească. Se împrumuta de bani dacă n-avea, umplea rezervorul cu benzină şi făcea un tur la volan prin centru, ca să fie văzut. Maşinuţa arunca gaze de-ai fi spus că deasupra oraşului plutea un val de ceaţă artificială. Trecătorii ieşiţi la plimbare la ora unsprezece scoteau batistele şi le puneau la nas. Lîngă el, Vizante făcea semne cunoscuţilor cu mîna. *(E. Barbu* — Unsprezece).

E. Sînt vise ce parcă le-am fi trăit cîndva şi undeva, precum sînt lucruri vieţuite despre care ne întrebăm dacă n-au fost vis. La asta mă gîndeam deunăzi seara cînd răvăşind printre hîrtiile mele ca să văd ce se mai poate găsi de ars — hîrtiile încurcă — am dat peste o scrisoare care mi-a deşteptat amintirea unei întîmplări ciudate, aşa de ciudată că, de n-ar fi decît şapte ani de cînd s-a petrecut, m-aş simţi cuprins de îndoială, aş crede că într-adevăr am visat numai, sau că am citit-o ori auzit-o demult.

Era în 1907. Fusesem greu bolnav în București și mă întorsesem la Berlin. Însănătoșirea mea se făcea cu anevoință, cerînd îngrijiri mari. La plecare, doctorul m-a sfătuit să mă feresc pînă și de cele mai ușoare eforturi. Bietul doctor! Am dat din umeri zîmbind și i-am spus să fie pe pace.

(Mateiu I. Caragiale — Remember)

26. VORBIREA DIRECTĂ ȘI INDIRECTĂ (Direct and Indirect Speech)

Există două posibilități de redare a spuselor cuiva: prin vorbire directă și indirectă.

26.1. Vorbirea directă (Direct Speech)

26.1.1. În vorbirea directă se reproduc întocmai cuvintele persoanei care le-a rostit. Acestea se introduc de obicei prin virgulă și sînt încadrate între ghilimele (simple sau duble), spre deosebire de limba română (două puncte și liniuță de dialog): *He asked me, "Where is Dan?"* M-a întrebat: — Unde este Dan?

26.1.2. Enunțul reprodus îndeplinește funcția de propoziție completivă directă a predicatului din propoziția principală. Propoziția principală poate apărea înainte, intercalată sau după completiva directă. Cu excepția poziției inițiale, poate avea loc inversiune între subiect și predicat cînd subiectul este exprimat printr-un substantiv, iar verbul este la *Present* sau *Past Tense Simple*: *Tom said*, 'I can come with you',
dar:

'I can come with you,' { *said Tom.* / *Tom said.* / *he said.* }

26.1.3. Folosirea timpurilor în vorbirea directă nu este afectată de timpul predicatului din propoziția principală:

He is saying, / He has said, / He said, { *'I'll* **see** *him tomorrow.'* / *'I* **met** *her last night.'* / *'I've just* **arrived.**' } etc.

26.2. Vorbirea indirectă (Indirect / Reported Speech)

În vorbirea indirectă, o a treia persoană redă spusele cuiva, fără a reproduce totdeauna întocmai cuvintele sale: *John said to Peter*, **'Shall I meet you at the station tomorrow?'**

John suggested { **that he should meet** / **meeting** } *Peter at the station the next day.*

Propoziția reprodusă îndeplinește de asemenea funcția de completivă directă a predicatului din propoziția principală.

26.3. Transformarea vorbirii directe în vorbire indirectă *(Change from Direct to Indirect Speech)*

Cînd spusele cuiva sînt trecute de la vorbirea directă la cea indirectă, procedeu frecvent utilizat în conversație (Ea mi-a spus că...), au loc anumite schimbări atît în propoziția principală cît și în completiva directă. Modificările sînt de două feluri: A) generale, care afectează orice fel de enunț reprodus; B) specifice, caracteristice fiecărui tip de propoziție: enunțiativă, interogativă, exclamativă, imperativă.

26.3.1. **A. Modificările generale** se referă la: persoană, determinanți și timpuri verbale.

Pronumele personal, reflexiv și posesiv se schimbă după înțeles: persoana I și a II-a devin de obicei persoana a III-a: Tom said to Mary, '**You** *should have asked* **me** *first.*' *Tom told Mary that* **she** *should have asked* **him** *first.*

Pot apărea însă și cazuri ca: '**You** *are right, Diana,*' said Paul. Diana (reproducînd cuvintele lui Paul): *Paul said that* **I** *was right.*

Pronumele rămîne neschimbat cînd vorbitorul își reproduce propriile lui cuvinte: '**I** *think* **we** *should leave immediately,*' I said. *I said* **I** *thought* **we** *should leave immediately.*

26.3.2. Pronumele / adjectivele demonstrative și adverbele de loc și timp ce indică apropierea sînt înlocuite cu altele care exprimă depărtarea. Astfel:

this	devine	*that*	*today*	devine	*that day*
these	„	*those*	*yesterday*		*the day before*
here	„	*there*	*the day before yesterday*		*two days before*
now	„	*then*	*tomorrow*		*the next/following day*
			the day after tomorrow		*in two days' time*
			next week		*the next/following week*
			last week		*the previous week/ the week before*
			a year ago		*a year before/the previous year.*

Schimbarea adverbelor de loc și timp nu are loc în mod automat. Contextul și momentul vorbirii indirecte indică schimbările necesare: The teacher said, '*Tom, bring your paintings* **here the day after tomorrow.**' *The teacher told Tom to bring his paintings* **to school in two days' time.**

26.3.3. În ceea ce privește adverbele de timp, ele sînt înlocuite numai dacă relația dintre momentul vorbirii indirecte și momentul vorbirii directe nu mai este aceeași: 7:00 a.m. Radio-news report: '*British steel workers are planning a trade-union meeting* **tomorrow.**' Tom (a doua zi): *They said on the radio yesterday that British steel workers are planning a trade-union meeting* **today.**

Dacă actul de vorbire are loc și este reprodus în aceeași zi, schimbarea pronumelor și adverbelor determinative nu mai este necesară, deoarece înțelesul lor este același față de momentul prezent (al redării spuselor în vorbirea indirectă): Dan (în aceeași zi): *They said on the radio* **this morning** *that British steel workers are planning a trade-union meeting* **tomorrow.**

Folosirea timpurilor în vorbirea indirectă

26.3.4. Dacă predicatul din propoziția principală este la prezent, *Present Perfect* sau viitor, timpul din propoziția redată în vorbire indirectă (completiva directă) rămîne neschimbat.

Vorbire directă:

Alice { is saying / has said } to Tom, '*I*'**ll help** *you if I* **can.**'

Vorbire indirectă:

Alice { is telling / has told } *Tom she* **will help** *him if she* **can.**

Adjectivele / pronumele demonstrative sau adverbele din completiva directă rămîn de asemenea neschimbate: Alice has said, '*I'll come* **here tomorrow.**' Alice has promised *she will come* **here tomorrow.**

26.3.5. Dacă predicatul propoziţiei principale este la un timp trecut: *Past Tense*, *Past Perfect*, *Future-in-the-Past*, timpurile verbale din enunţul reprodus devin şi ele trecute (se aplică corespondenţa timpurilor). Această schimbare a timpurilor este denumită *back-shift* în limba engleză, deoarece ea are loc dinspre prezent spre trecut sau dinspre trecut spre un timp şi mai trecut:

Present devine *Past Tense*;

Past Tense / *Present Perfect* / *Past Perfect* } devin *Past Perfect*;

Future devine *Future-in-the-Past*.

Schimbarea timpurilor în completiva directă se aplică la propoziţiile enunţiative, exclamative şi interogative.

Mr Brown said to his wife { '*I*'**ve been** *very busy today.*' / '*How hungry I* **am**!' / '**Will** *you* **give** *me something to eat?*' }

Mr Brown told his wife that he **had been** *very busy that day. He exclaimed that he* **was** *very hungry. He asked his wife if she* **would give** *him something to eat.*

Propoziţiile imperative, care devin infinitive în vorbirea indirectă, nu se supun acestei reguli, deoarece nu conţin un verb la o formă personală: Mrs Brown said to her husband, '**Be** *careful!* **Don't drive** *so fast!*' *Mrs Brown told her husband* **to be** *careful and* **not to drive** *so fast.*

26.3.6. Conform regulilor de corespondenţă a timpurilor, după un verb la un timp trecut, *Present simple* devine de obicei *Past Simple* în vorbirea indirectă:

Doris said, '*I* **have** *many friends.*'
Doris said *she* **had** *many friends.*

Excepţii:

a) cînd prezentul nedefinit exprimă o acţiune repetată, un obicei sau o caracteristică a subiectului, timpul poate rămîne neschimbat dacă acţiunea are acelaşi caracter şi în momentul prezent (momentul vorbirii indirecte): George said, '*I go to the seaside every summer.*'

George said that *he* { **went** / **goes** } *to the seaside every summer.*

b) cînd vorbirea directă exprimă un fapt universal valabil, un adevăr absolut, timpul nu se schimbă: The teacher said, '*Water boils at 100° Celsius.*' The teacher said *that water* **boils** *at 100° Celsius.*

c) cînd conţinutul enunţului este valabil şi în momentul vorbirii: George said "*I can't buy a pair of skis now, I haven't saved enough money.*" *George said, he* **can't buy** *a pair of skis as he hasn't saved enough money.*'

Prezentul continuu se transformă de obicei în *Past Tense* continuu: '*I'm reading.*' *He said* **he was reading.**

26.3.7. O acţiune viitoare este exprimată în vorbirea indirectă în modul următor:

will (+ infinitiv) / *would* (+ infinitiv) } devin: *would* (+ infinitiv)

I, we shall (+ infinitiv) devine: *he, they, would* (+ infinitiv)
am / is / are going to (+ infinitiv) devin: *was / were going to* (+ infinitiv)

Frank said, { "**I'm going to buy** *a new car next year.*" / "I *shall buy a 'Dacia' car.*" }

Frank said *he* **was going to buy** *a new car the following year* and added *he* **would buy** *a 'Dacia' car.*

Excepţie: Corespondenţa timpurilor nu se aplică în cazul în care acţiunea e viitoare şi în momentul vorbirii indirecte, nu numai în momentul vorbirii directe: George said, '*I'll take up engineering after graduation.*' *George said* **he'll take up** *engineering after graduation.*

26.3.8. *Past Simple* devine *Past Perfect Simple* în vorbirea indirectă: Mother said, '*Tom hurt himself.*' *Mother said that Tom had hurt himself.*

Excepţii:

Past Simple poate rămîne neschimbat pentru:

a) acţiuni repetate în trecut: Harry said, '*I* **invited** *all my friends to my birthday parties when I was young.*' *Harry said he invited all his friends to his birthday parties when he was young.*

b) exprimarea unui fapt: The children asked, '**Were there** *any animals on the farm?*' *The children asked if* **there were any** *animals on the farm.*

c) enunţuri redate în vorbirea indirectă imediat după rostirea lor (în aceeaşi zi): Paul said, '*I* **played** *football this morning.*' Paul said he **played** football this morning.

d) cînd între predicatele din principală şi completiva directă nu există un raport de anterioritate: He said, '*Sadoveanu was the greatest writer of his time.*' He said that *Sadoveanu* **was** *the greatest writer of his time.*

e) în vorbire, dacă nu se produce confuzie cu privire la momentele celor două acţiuni: My friend said to me, '*I* **saw** *a good film last night.*' *My friend told me he* **saw** *a good film last night.*

f) în propoziţiile circumstanţiale de timp. Propoziţia regentă a circumstanţialei de timp poate fi de asemenea menţinută la *Past Tense* sau deveni *Past Perfect*: Our neighbour said to us, '*I met your father when I was living in Braşov.*' Our neighbour told us *he* { **met** / **had met** } *our father when he was living in Braşov.*

g) în propoziţiile condiţionale de tipul 2: Harry said, '*I would go to the museum if it* **was** *open.*' Harry said *he would go to the museum if it* **was** *open.*

h) după *wish*, *would rather*, *it is time*: '*It's time you* **finished** *your papers*,' the teacher said. The teacher told the pupils *it was time they* **finished** *their papers.*

26.3.9. *Past Tense Continuous* devine în principiu *Past Perfect Continuous*, dar în practică rămîne adesea neschimbat.

Schimbarea are loc doar cînd acest timp se referă la o acţiune terminată: He said, '*We* **were thinking** *of moving house but we have changed our minds.*' He said *that they* **had been thinking** *of moving house but had changed their minds.*

26.3.10. Verbele modale se schimbă în felul următor: *may* devine *might*, *will* devine *would*, *can* devine *could*:

The typist said, '*The mechanic* **can** *fix my typewriter but he* **won't.**' The typist complained *that the mechanic* **could** *fix her typewriter but he* **wouldn't.**

Dacă verbele modale exprimate în vorbire directă nu au forme pentru trecut, ca de exemplu *must*, *need*, *should*, *ought to*, *had better*, sau sînt deja la trecut sau condiţional, ca *would*, *could*, *might* şi *used to* (numai *Past Tense*), ele rămîn neschimbate în vorbirea indirectă: '*We* **must buy** *Mother a present for her birthday*,' the children said. The children said *they* **must buy** *mother a present for her birthday.* '*You ought to help your parents, Tom*,' the teacher said. The teacher told *Tom he* **ought to** *help his parents.*

Atenţie! În general, *must* se menţine în vorbirea indirectă (Vezi § 1.20.5 pct. 2). Cînd însă *must* exprimă o obligaţie, el poate deveni *would have to* sau *had to*, în funcţie de sens: Harry said, '*I* **must** *go to school now.*' Harry said *he* **had to** *go to school immediately.* Father said, '*I* **must** *go to a conference tomorrow.*' Father said *he* **would have to** *go to a conference the next day.*

În mod similar, *could* este menţinut în vorbirea indirectă: George asked, '**Could** *I use your pen?*' *George asked me if he* **could** *use my pen*, sau menţinut/schimbat în funcţie de sens:

He said, { '**Could** *you lend me your dictionary, please?*' / '*I* **could** *swim when it was fine.*' / '**I couldn't** *go into the water alone when I was a child.*' }

He asked me { **to lend** *him my dictionary.* / **if I could lend** *him my dictionary.* }

He said he { **could** / **had been able to** } *swim when it was fine.*

He added he { **couldn't** / **had not been allowed to** } *go into the water alone when he was a child.*

26.3.11. Frazele condiţionale de tipul 2 şi 3 nu se schimbă în vorbirea indirectă. Cele de tipul 1 devin identice ca formă cu condiţionalele de tipul 2: He said, '*You***'ll hurt** *yourself if you* **are** *not careful.*' He told me *I* **would hurt** *myself if I* **was** *not careful.*

B. Modificările specifice se referă la verbele care trebuie folosite în fiecare fel de propoziţie reprodusă (enunţiativă, exclamativă, interogativă, imperativă), la punctuaţie, ordinea cuvintelor, etc.

26.3.12. Propoziţiile enunţiative (*Declarative Sentences*)

Verbul *say* este caracteristic vorbirii directe, cu sau fără complement indirect.

Dacă este urmat de un complement indirect, verbul *say* urmează de obicei cuvintele reproduse: '*I don't understand the question*,' Cathy said to her teacher.

În vorbirea indirectă, se păstrează de regulă *say* cînd complementul indirect nu este menţionat, iar verbul ocupă poziţie iniţială: **Cathy said** *she didn't understand the lesson.*

În celelalte cazuri, se întrebuinţează *tell* + complement indirect: **Cathy told the teacher** *she didn't understand the question.*

Semnele citării sînt omise în vorbirea indirectă, iar enunţul reprodus se introduce prin conjuncţia *that* (care se poate omite, mai ales în limba vorbită): '*I've just arrived*,' Fred said. Fred said *(that) he had just arrived.*

În unele situaţii, spusele cuiva nu pot fi reproduse în vorbirea indirectă, ci trebuie parafrazate, în funcţie de sens:

Paula said, '*I'm sorry I'm late.*'	*Paula* **apologized** *for being late.*
'*You'd better stay in bed for a few days, Peter*,' the doctor said.	*The doctor* **advised** *Peter to stay in bed for a few days.*

Yes şi *no* sînt exprimate în vorbirea indirectă cu ajutorul unui subiect şi verb auxiliar: '*Is this device safe?*' '*Yes.*' *The man asked if the device was safe and the mechanic replied that* **it was**.

sau prin înlocuirea cu verbe de afir-mare sau negare:

He said, 'No.' *He* { *refused.* / *denied it.* / *answered in the negative.* }

He said, '*Yes.*' *He* { *agreed.* / *accepted.* / *answered in the affirmative.* }

26.3.13. Propoziţiile interogative (*Interrogative Sentences*)

Dacă verbul din principală este *say*, acesta trebuie înlocuit cu verbe ca: *ask* (urmat sau nu de un complement indirect), *wonder*, *want to know*, *inquire* (care nu pot fi urmate de complemente indirecte), etc. '*Why is Tom angry?*' Helen said to me.

Helen { **asked (me)** / **wondered** } *why Tom was angry.*

Cînd propoziţiile interogative sînt redate în vorbire indirectă, ele devin propoziţii enunţiative. În consecinţă, forma interogativă a verbului devine afirmativă sau negativă: subiectul precede predicatul, verbul auxiliar *do* este omis, iar semnul întrebării se transformă în punct:

Peter is saying { '*Isn't* **Bob** *coming?*' / '*Where does* **he** *live?*' }

Peter wants to know { if **Bob** *is not coming.* / where **he** *lives.* }

Excepţie: Cînd un cuvînt interogativ: *who*, *what*, *how much*, *how many*, este subiectul propoziţiei interogative, se menţine ordinea cuvintelor din vorbirea directă: Laura says, '**How many** (people) arrived last *night?*' Laura wants to know *how many (people) arrived last night.*

De asemenea: I said, '**What**'*s* the matter?' I asked (him) **what** *was* the matter.

Dacă în vorbirea directă propoziţia interogativă este o întrebare specială, adică dacă ea începe cu un pronume, adjectiv sau adverb interogativ (*who, what, which, when, where, how, why*, etc.), acesta este păstrat în vorbirea indirectă: '**How** *do you spell this word?*,' the teacher has asked. The teacher has asked **how** *we spell this word.*

În cazul unor întrebări generale, legătura între propoziţia principală şi completiva directă se face cu ajutorul conjuncţiei *if* sau *whether*: He is saying, 'Have you been to Suceava?'

He is asking { **if** / **whether** } *we have been to Suceava.*

Whether este folosit în mod obligatoriu pentru redarea în vorbirea indirectă a întrebărilor alternative: '*Are you going to the theatre or to the cinema?*' Tommy said to his sister. Tommy asked his sister *whether she was going to the theatre* { *or to the cinema.* / *or not.* }

Întrebările generale începînd cu *will / would / could you* se transformă în vorbirea indirectă în mod diferenţiat, în funcţie de sensul întrebării:

a) o întrebare despre o acţiune viitoare: '*Will you sing in the choir tomorrow?*' he said. He asked me *if I* **would sing** *in the choir the next day.*

b) o rugăminte, cerere: '*Could you serve the coffee?*' Bob said.

Bob *asked* { **me to serve** *the coffee.* / **if I could serve** *the coffee.* }

c) o invitaţie: '*Would you attend our meeting?*' the children said to their teacher.

The children { **asked** / **invited** } *their teacher to their meeting.*

d) un ordin, o comandă: '*Copy the lesson*, Mary.' *The teacher told Mary to copy the lesson.*

În mod similar, întrebările începînd cu *shall I/we*, se transformă diferenţiat în vorbire indirectă, devenind:

a) o întrebare despre o acţiune viitoare: *would* + i n f i n i t i v: '*Shall I see you tomorrow?*' Bob said. Bob wanted to know *if he* **would see** *me the next day.*

b) cererea unui sfat: *should* + i n f i n i t i v: '*Shall I buy the long dress, mother?*' Alice said. Alice asked her mother *if she* **should buy** *the long dress.*

c) o ofertă: *offer* + i n f i n i t i v l u n g: '*Shall I bring you your glasses?*' Patricia said. *Patricia* **offered to bring** *me my glasses.*

d) o sugestie: *suggest* + *Gerund* / *should* + i n f i n i t i v: 'Shall we have a snack?' Denise said.

Denise **suggested** { **having** / **that they should have** } *a snack.*

Schimbările de timp în propoziţiile interogative au loc la fel ca şi în cele enunţiative:

He said, { '*Where* **have** *you* **been?**' / '*What* **is** *Tom* **doing?**' / '*When* **will** *they* **leave?**' }

He wanted to know { *where we* **had been.** / *what Tom* **was doing.** / *when they* **would leave.** }

26.3.14. Propoziţiile exclamative (*Exclamatory Sentences*)

Propoziţiile exclamative devin propoziţii enunţiative în vorbirea indirectă. În consecinţă, semnul exclamării din vorbirea directă nu mai este necesar: '*What a funny joke!*' he said. He exclaimed *that it was a funny joke.*

Sînt posibile mai multe transformări, în funcţie de natura exclamaţiei:

a) Exclamaţii începînd cu *what* (a)..., *how*... se transformă în completive directe introduse de *that*: '*How very kind of him to help!*' mother said. Mother exclaimed **that** *it was very kind of him to help them.*

b) Exclamaţii ca *Oh! Ah! Ugh!* devin:

He **exclaimed with** / *He* **gave an exclamation of** { *surprise / disgust*, etc.

În funcţie de sens, se întrebuinţează diverse verbe (+ adverbe de mod) ca: *exclaim, complain, shout, remark, observe, say admiringly, say scornfully*, etc., pentru redarea propoziţiilor exclamative în vorbirea indirectă: '*What a delicious cake!*' the guest said. The guest **said admiringly** *that the cake was delicious.* '*How tired I am!*' the old woman said. The old woman **complained** *that she was very tired.*

Observaţi de asemenea:

She said, '*Thank you.*'	*She* **thanked** *me.*
He said, '*Damn it!*'	*He* **swore.**
They said, '*Good morning!*'	*They* **greeted** *me*/**wished** *me a good morning.*
She said, '*A happy new year!*'	*She* **wished** *me a happy new year.*
He said, '*Well done!*'	*He* **congratulated** *me.*
She said, '*Liar!*'	*She* **called** *me a liar.*

Predicatul propoziţiei exclamative se supune corespondenţei timpurilor faţă de un predicat trecut în propoziţia principală.

He said, { '*How beautifully she sang!*' / '*How pretty she is!*' / '*What a delightful trip we'll have!*' }

He { exclaimed / said admiringly / remarked } { *that she* **had sung** *beautifully.* / *that she* **was** *pretty.* / *that they* **would have** *a delightful trip.* }

Dacă exclamaţia în vorbirea directă nu conţine un verb la un timp personal, în vorbirea indirectă se foloseşte verbul *be*: Helen said, '*What a lovely present!*' Helen exclaimed *that the present* **was** *lovely.*

26.3.15. Propoziţiile imperative (*Imperative Sentences*)

În vorbirea indirectă, propoziţiile imperative devin infinitive:

a) a f i r m a t i v e: He said, '**Sit down**, *Peter.*' *He told Peter* **to sit down.**

b) n e g a t i v e: He said, '**Don't interrupt** *the speaker please.*' *He asked them* **not to interrupt** *the speaker.*

Verbul din propoziţia principală (*say, tell*) se înlocuieşte cu un verb care exprimă un ordin (*tell, order, command*), o rugăminte (*ask, request, urge, beg*), un sfat (*warn, advise, recommend*), etc., în funcţie de sens: Officer to soldiers: *Clean the barracks! The officer* **ordered** *his soldiers to clean the barracks.* Mother to Ann: *Pass me the salt, will you? Mother* **asked** *Ann to pass her the salt.* Teacher to Tom: *(You should) go to the doctor. The teacher* **advised** *Tom to go to the doctor.*

Aceste verbe sînt urmate în mod obligatoriu de complemente indirecte sau prepoziţionale. Dacă ele nu sînt menţionate în vorbirea directă, vor fi adăugate: *'Give me my ball!'* the little boy shouted. *The little boy* **shouted at the bigger boys** *to give him his ball.*

Dacă verbul din principală este la diateza pasivă, complementul indirect nu mai este necesar: *'Go to bed!'* they said to Tommy. *Tommy* **was told** *to go to bed.*

Imperativul pentru persoana I plural (*Let's* + i n f i n i t i v) exprimă de obicei o sugestie şi se exprimă în vorbirea indirectă prin verbul *suggest* + *Gerund* / completivă directă introdusă de *that*:

Nick said, { *'Let's watch TV.'* / *'What about watching TV?'*

Nick **suggested** { *watching TV.* / *that they should watch TV.* / *that they watch TV.* (în engleza americană)

Imperativele exprimînd un ordin în general se pot transforma în vorbire indirectă şi:

— cu ajutorul verbului *be to*, în special cînd:

a) verbul din principală este la prezent: *He* **says**, *'Do the next exercise!' He* **says** *that* **we are to do** *the next exercise.*

b) ordinul este precedat de o propoziţie temporală sau condiţională: He said, *'If she comes, ring me up.' He said that if she came we* **were to ring** *him up.*

— cu ajutorul lui *should*: *The Captain ordered that the sailors* **should clean** *the deck.*

26.4. Vorbirea directă liberă (Free Indirect Speech)

Aceasta reprezintă un stadiu intermediar între vorbirea directă şi indirectă şi este utilizată frecvent în stilul narativ. Se caracterizează prin schimbarea timpurilor, a pronumelor şi adverbelor ca şi în vorbirea indirectă, dar propoziţia principală este de obicei omisă şi se păstrează unele forme din vorbirea directă: propoziţii interogative, vocative, întrebări disjunctive, etc.

Această formă este adeseori folosită în literatură pentru exprimarea gîndurilor unui personaj. În consecinţă, verbul *he thought* este de obicei mai potrivit decît *he said* în asemenea cazuri.

EXERCIŢII

I. *Treceţi următoarele propoziţii la vorbirea indirectă, operînd schimbările de pronume necesare:*

1. Mary has said to me, 'I'd like to go out.' 2. They always say, 'These exercises are too difficult for us.' 3. Doris is saying, 'Behave yourself, Peter.' 4. Dan is always saying, 'I've left my notebook at home.' 5. The teacher has said to the pupils, 'I want to have a look at your homework.' 6. John and Tom are saying, 'We haven't done our homework.' 7. I always say, 'I don't like to be late.' 5. Our teacher says, 'If you work hard, you will succeed.'

II. *Treceţi următoarele propoziţii interogative la vorbirea indirectă, fiind atenţi la ordinea cuvintelor şi la auxiliarul* **do.** *Folosiţi verbele:* **He has asked... He wants to know...**

Exemplu: 'Where do you live?' { *He wants to know* / *He has asked me* } **where I live.**

1. How old are you? 2. Where does your father work? 3. Who are your friends? 4. What is your daily programme? 5. What time do you get up in the morning? 6. When did you move to this school? 7. Who lives next to you? 8. Are you going away over the weekend? 9. When will you finish school? 10. What are you going to do afterwards? 11. Do you like games? 12. Are you good at sciences? 13. Have you bought Marin Preda's last book? 14. Have you read it? 15. What do you think of it?

III. *Treceţi următoarele propoziţii la vorbirea indirectă, operînd schimbările de timp şi adverbe necesare, după un verb la* **Past Tense**:

He said (that) ... sau **He told me / us** (that) ...

1. 'I'm leaving for the seaside tomorrow.' 2. 'I'll give you an answer as soon as I can.' 3. 'We watched TV last night.' 4. 'We've never been here before.' 5. 'I talked to them yesterday.' 6. 'I'll be very busy next week.' 7. 'We've just arrived.' 8. 'I read this book a long time ago.' 9. 'They are having an English lesson now.' 10. 'I know what the teacher will say.' 11. 'I can't answer this question.' 12. 'I shall try to finish this today.'

IV. *Treceţi următoarele întrebări la vorbirea indirectă după un verb la Past Tense.*

Exemplu: 'Is it raining? When did it start?' 'When will you leave?'

He asked (me) / He wondered / He wanted to know } *if / whether* *it was raining* / *when* { *it had started.* / *I would leave.*

1. When did you buy this camera? 2. Is it a Romanian make? 3. How much did it cost? 4. Do you know how to use it? 5. Have you a book with instructions? 6. When are you going to take your first photo? 7. Do you keep the camera in a case for protection? 8. Will you take pictures of your friends? 9. Can they develop your films at the photographer's? 10. When will you have your film back? 11. Do you think the pictures will come out clearly? 12. Will you give me a photo, too?

V. *Treceţi următoarele propoziţii în vorbire indirectă. Folosiţi verbe adecvate în propoziţia principală (say, tell, ask, wonder, want to know, promise, order, advise,* etc.) la *Past Tense.*

1. 'I watched TV last night.' **2.** 'What are you studying?' **3.** 'You must hurry.' **4.** 'Shall I get you a taxi?' **5.** 'Father may be at the meeting.' **6.** 'Smoking is bad for young people.' **7.** 'Help me with the washing, please.' **8.** 'Don't go away.' **9.** 'Don't talk while you are eating.' **10.** 'When did you lose your purse?' **11.** 'Has Paul left any message for me?' **12.** 'Shall we leave soon?' **13.** 'I'll be back in half an hour.' **14.** 'I went to the beach every day when I was living in Constantza.' **15.** 'I don't take sugar in my tea.' **16.** 'Can you play the piano?' **17.** 'Why should I do this?' **18.** 'Could you make up this prescription for me?' **19.** 'Let's play tennis.' **20.** 'What a lovely day!'

VI. *Traduceţi următoarele fraze în limba engleză:*

1. Elevul l-a întrebat pe director cînd trebuie să se prezinte la cabinetul său. **2.** Funcţionarul ne-a sfătuit să citim atent instrucţiunile înainte să deschidem cutia. **3.** Secretara întreabă dacă trebuie să bată la maşină toate rapoartele. **4.** Mama mi-a atras atenţia să nu uit de adunarea U.T.C. **5.** Doctorul ne-a spus că nimeni n-are voie să vorbească cu pacientul pînă a doua zi. **6.** Voia să ştie de ce prietenii mei au plecat aşa de devreme. **7.** Bătrînul ne-a spus că el nu încuie niciodată uşa din spate. **8.** Profesorul i-a întrebat pe elevi dacă au înţeles lecţia sau nu. **9.** George s-a scuzat, spunînd că e vina lui. **10.** Profesorul voia să ştie cine a participat la olimpiada de matematică. **11.** Se întrebă dacă va reuşi să plece din oraş la sfîrşitul săptămînii. **12.** Dl. Brown ne spuse că el înota în fiecare zi cînd era copil. **13.** Profesorul a explicat că lemnul pluteşte pe apă. **14.** Ei au spus că ar fi ajuns la timp dacă n-ar fi pierdut autobuzul. **15.** Bob propuse tuturor să facă o plimbare. **16.** Oaspeţii au mulţumit gazdei şi au spus că petrecerea a fost foarte reuşită. **17.** Micul Tommy voia să ştie dacă pionierii trebuie să poarte uniforme. **18.** Exclamă dezgustată că mirosea foarte urît. **19.** Îi spuse noapte bună Mariei şi o sfătui să se odihnească bine. **20.** Bătrîna spuse că ar fi dorit ca copiii să nu facă atîta zgomot.

VII. *După ce aţi tradus frazele de mai sus în limba engleză şi le-aţi verificat cu ajutorul cheii exerciţiilor, treceţi frazele obţinute la vorbirea directă.*

VIII. *Traduceţi în limba engleză:*

A. Deşi era tîrziu, fata ieşi la poartă. Ea îl întrebă însă de ce n-a venit mai devreme. Paraschiv îi răspunse că a avut treabă, că a stat toată seara de vorbă cu ai lui. La întrebarea fetei el îi răspunse că despre ei au vorbit, adică despre însurătoarea lor.

(Marin Preda — Moromeţii)

B. Şi cum îţi spuneam, dă năvală la mine în birou şi-mi spune: „Miţule, trebuie să ne împotrivim unei nedreptăţi..." „Ce nedreptate, măi băiete?" îl întreb. Şi-mi povesteşte în cîteva cuvinte că Mangîru vrea să te concedieze pentru că echipa de fotbal a pierdut un meci în nu ştiu ce localitate unde v-aţi deplasat. Eşti un om aşa cum îi place lui. Mi-a povestit, ca şi cînd eu n-aş fi ştiut, cum te-ai luptat cu vagabonzii ca să-i bagi în producţie, cum ai reparat arena; de, domnule, ca şi cînd n-aş fi fost acolo cu dumneata şi cu Mangîru... L-am lăsat să vorbească, întrebîndu-mă de unde le-a aflat pe toate. „Şi de ce vrea să-l dea afară Mangîru?" l-am întrebat cînd a isprăvit.

(E. Barbu — Unsprezece)

Cheia exerciţiilor

Cap. 1. VERBUL

II. 1. It is raining; **2.** is he driving; drives; **3.** started, was walking; **4.** rang, was going out; **5.** has been, blew; **6.** has been snowing; **7.** have you heard; **8.** I've just spoken, spoke; **9.** lent, asked/had asked; **10.** had been, arrived; **11.** had been living, met; **12.** is, shall go; **13.** is, shall be skiing; **14.** shall have skied, have **15.** are you doing; am having; have; **16.** does the train leave, leaves; **17.** are you doing; am looking; have you been looking; have been looking; came; did you come; came.

III. 1. It is raining. It often rains in autumn. **2.** It has been raining since you came. **3.** It has rained. **4.** It rained yersterday too. **5.** It was raining when I looked out of the window. **6.** It had rained when I went out. **7.** It had been raining for a long time. **8.** It looks like rain. **9.** It is going to rain today. **10.** It will be raining when you come back from your office. **11.** We'll go for a walk when the rain has stopped. **12.** We shan't go for a walk unless it stops raining.

IV. 1. They are being shown the museum. **2.** He has been appointed president. **3.** The pupils were asked several questions. **4.** The soldiers were ordered to stand to attention. **5.** I have been given a good dictionary. **6.** You will be told what time the bus leaves. **7.** The carpenter will be paid for his work. **8.** They were promised new bicycles. **9.** I have been lent this book by the form teacher. **10.** The singer will be offered flowers.

V. 1. This matter must be looked into. **2.** This bed has not been slept in. **3.** The children were well looked after. **4.** The dog was run over by a bus. **5.** You will be laughed at if you wear this dress. **6.** Empty bottles must not be thrown away. **7.** This glass ha not been drunk out of. **8.** I was taken on by his behaviour. **9.** Every moment must be accounted for. **10.** She doesn't like to be stared at.

VII. 1. It is advisable that you be/should be there at eight o'clock sharp. **2.** They require that the enemy troops be/should be withdrawn from their territory. **3.** Why should we do this? **4.** His wish that we should become teachers has been fulfilled. **5.** Come what may, I'll start the engine. **6.** I wish you would be quieter. **7.** I wish they were here now. **8.** I wish they had attended the conference. **9.** What would you do if they offered you this job? **10.** If anyone should call for her, tell them she is away. **11.** Mother gave me some money so that I might buy the dictionary I needed. **12.** I'll give you his phone number so that you may ring him up. **13.** He worked very hard for fear he should fail the exam. **14.** However late it may be, ring me up. **15.** No matter how many mistakes he might have made, his paper is the best in the class.

VIII. 1. to become; **2.** come; **3.** to revise; **4.** wait; **5.** cross; **6.** to repeat; **7.** wait; **8.** to return; **9.** to compare; **10.** to understand; **11.** to compete; **12.** to say; **13.** try; **14.** to hear.

IX. 1. from leaving; **2.** of studying; **3.** about losing; **4.** in posting; **5.** on doing; **6.** at finding; **7.** to receiving; **8.** on getting; **9.** on having played; **10.** of having driven.

X. 1. me/my reading; 2. him/his coming; 3. me for interrupting you/my interrupting you; 4. her/her wearing; 5. them/their making; 6. us/our coming; 7. you/your going out; 8. her/her acting; 9. them/their playing; 10. him/his pretending; 11. you/your trying; 12. us/our working.

XI. 1. to give. 2. meeting. 3. interrupting. 4. to talk. 5. to give. 6. leaving. 7. cycling. 8. to walk. 9. to wake. 10. to tell. 11. walking. 12. selling, working, writing. 13. to make. 14. to write. 15. singing. 16. to hear. 17. cutting. 18. to go 19. walking, travelling. 20. to go. 21. to see. 22. seeing. 23. smoking. 24. to smoke.

XII. 1. following. 2. followed. 3. interesting. 4. interested. 5. frozen. 6. freezing. 7. riding. 8. exported. 9. importing, exporting. 10. tired. 11. tiring. 12. accused. 13. accusing. 14. baked. 15. expected. 16. astonishing. 17. lost. 18. frightened. 19. frightening. 20. dried. 21. crowded.

XIII. 1. Books borrowed from the library must be returned in time. 2. The windows of the drawing-room opened on to a terrace overlooking the sea. 3. Hearing footsteps, he turned with a start. 4. All long known objects are dear to us. 5. He kept silent, as if puzzled by my behaviour. 6. Having completed her piece of work, she rose to switch off the machine. 7. Then he was gone, the dog following. 8. He practised every day, his principle being that practice makes perfect. 9. The child stopped crying. 10. He stopped to help the old woman. 11. One of the reasons for her having read the book so many times had been to learn the new words. 12. He coughed to draw the attention of the audience, 13. I'm sorry to have disturbed you while working. 14. His voice began to tremble with emotion. 15. I promised to obey my parents. 16. I saw her weep(ing). 17. I'm sorry I didn't mean to hurt you. 18. Nobody is to blame. 19. This problem is too difficult for us to solve. He denies having been there.

XIV. 1. may leave. 2. may have heard. 3. must have gone. 4. must not play. 5. couldn't have forgotten. 6. should see. 7. could repair. 8. must be true. 9. should have written. 10. had to take.

XV. 1. Will you fetch me the newspaper, please. 2. Shall I buy some bananas? You'd rather buy some oranges. 3. Would you sign in the register, please. 4. Could you help me with my luggage? 5. Would you like a cup of coffee? No, thank you. I'd like a cup of tea. 6. She can't speak English yet, but she will be able to do so in a few years' time. 7. He could have learned the poem but he wouldn't. 8. The sky might clear up later. 9. May I borrow this book? Yes, you may. 10. I used to go swimming every day when I was younger. 11. They may have won the match, but I'm not sure. 12. He should/ought to have left earlier. Then he would have caught the train. 13. There is a good concert on TV. You shouldn't miss it. 14. Peter is absent today. He must be ill. 15. You mustn't play in the middle of the road. 16. He can't/couldn't have been out of town last week. I met him several times. 17. He went to bed at eight o'clock last night. He must have been very tired. 18. The children were allowed to go out when the rain stopped. 19. How dare he say such a thing? 20. You needn't have taken your umbrella; it had stopped raining.

Cap. 2. SUBSTANTIVUL

I. 1. School begins in September. 2. We go swimming on Sunday(s). 3. Mr Brown is an MP. 4. On July 4th every year the Americans celebrate Independence Day. 5. The Danube flows into the Black Sea. 6. Dr Ionescu consults the pupils every Monday. 7. Spain borders on France. 8. The Chinese, the Vietnamese and the Japanese live in Asia. 9. The Intercontinental Hotel in Bucharest is next to the National Theatre. 10. 'Hard Times' is a novel by Dickens. 11. We study English and Russian at school. 12. The Conference for Peace and Security in Europe was held in Helsinki in 1976.

II. schoolboys, masterpieces, brothers-in-law, fathers-in-law, headmasters, milkmen, women dentists, postmen, blackboards, sons-in-law, passers-by, bedrooms, car races, lookers-on, men singers, merry-go-rounds, horse races, forget-me-nots, footsteps, firemen.

III. 1. books, shelves. 2. toys. 3. men, tourists. 4. children, stories. 5. watches. 6. lice, insects. 7. cliffs. 8. leaves. 9. geese. 10. potatoes. 11. feet. 12. women, housewives. 13. mice.

IV. 1. hundreds. 2. hundred. 3. million. 4. million. 5. thousands. 6. thousands. 7. dozen. 8. dozen. 9. dozens. 10. feet. 11. foot.

V. a) stimuli, phenomena, desiderata, addenda, larvae, bases, analyses, crises, criteria; b) campuses, viruses, encyclopedias, villas, museums, albums, gymnasiums, electrons, sopranos; c) syllabuses, geniuses, / genii, formulas/formulae, curriculums/curricula, symposiums/symposia, indexes/indices, automatons/automata, plateaus/plateaux, tempos/tempi

VI. 1. sheet. 2. bars. 3. loaf, loaves. 4. piece/stick. 5. piece. 6. piece. 7. pair. 8. piece/item. 9. piece/item. 10. piece. 11. piece. 12. head.

VII. 1. The news I have received is interesting. 2. I packed my luggage last night. 3. We are going to publish all the information necessary to the candidates. 4. His knowledge of history is remarkable. 5. I've bought some fruit and some cakes. 6. Have you done your homework?

IX. 1. Where are the tongs? 2. Many thanks. 3. Every means has been tried/ All means have been tried. 4. The Army Headquarters was/were near London 5. Physics is his favourite subject. 6. We caught three big trout. 7. A book on Romanian fresh-water fishes has just been published. 8. He has brown hair. 9. She has a few grey hairs. 10. Give me two loaves (of bread) please. 11. She has made great progress in learning English. 12. These are the minutes of the meeting.

XI. My dear uncle Ghiță,

A thousand thanks for your friendly card. As soon as I get the author's copies from the Academy, I shall send you a copy of my work on the Black Sea.

We are having an unpleasant winter, my wife and I both being ill.

But our dear Toțu is strong and I am very pleased to hear his voice over the telephone.

Gr. Antipa

XII. 1. daughter; 2. lady; 3. niece; 4. aunt; 5. mother; 6. sister; 7. hen; 8. hind; 9. girl; 10. wife; 11. woman; 12. queen.

XIII. 1. boy-friend; girl friend; 2. he-goat; she-goat; 3. male student; female student; 4. Tom cat; Tibby cat; 5. Jack-ass; Jenny ass; 6. male frog; female frog.

XIV. 1. This is my neighbour' car. 2. This is Lily's doll. 3. This is Dick's bicycle. 4. This is my cousin's stamp book. 5. This is Mr White's umbrella. 6. This is Lawrence and Paul's electric train. 7. These are Peter's and Mary's bicycles.

XVI. 1. My cousins' house is large. 2. The ladies' hats are very pretty. 3. The pupils' uniforms are blue. 4. The women's work is very much appreciated. 5. The workers' life is much better today. 6. The teacher praised the students' work. 7. Where are the children's clothes? 8. The babies' food is in the fridge.

XVII. 1. Mary is David's sister. 2. The pages of the book have numbers. 3. What is your brother's hobby? 4. This is a woman's hat. 5. What's the favourite sport of this boy? 6. The roof of the shed was blown off by the wind. 7. That is Alice's pencil-box. 8. Ladies' hats are very pretty this year. 9. This is the room of my brother and sister. 10. Where are

the girls' blouses? **11.** Dickens' novels are very interesting. **12.** The house is at a mile's distance. **13.** Have you read yesterday's paper?

XIX. 1. I bought a dog for Mike. **2.** He gave some presents to Tom. **3.** I chose a nice present for my sister. **4.** Mary showed her composition to the teacher. **5.** They sent a parcel to their parents. **6.** Did you make this cardigan for Helen? **7.** Did he give a bunch of flowers to his mother? **8.** I ordered a lemonade for my sister.

XX. a) 1. The 12th Party Congress has taken decisions of great importance for our people and our country's progress. **2.** Have you read yesterday's newspaper? **3.** After a moment's thought, the pupil answered all my questions perfectly. **4.** The jury handed rewards to all the winners of the competition. **5.** We had a very good time at the party of my friend's sister. **6.** I think I have taken somebody else's hat. **7.** The pen is Bob's. **8.** What do you know about the climate of this country? **9.** The teacher spoke for more than an hour about the climate of this country. **10.** The pupils offered a bunch of flowers to their teacher. **11.** We'd better meet at Mary's. **12.** The printing of this book meant an important success.

b) 1. Our most modern poetess spoke about her latest volume of poems. **2.** You will be accompanied by my son and daughter. **3.** I don't know who acts the princess. **4.** I haven't seen my aunt and uncle for a few months. **5.** Her youngest niece is the heiress of the house. **6.** My neighbour left the door open and forgot about it.

Cap. 3. ARTICOLUL

IV. 1. —, the, the. **2.** — **3.** — **4.** — **5.** the **6.** — the — **7.** —, — **8.** the **9.** — the, the. **10.** the,—, — **11.**—, — **12.** the **13.** a **14.** a/the, a **15.** the, the, — **16.** the **17.** an **18.** a **19.**— **20.** the, the **21.** a **22.** — **23.** the, an, —

VII. *A.* **1.** What a beautiful day! **2.** A dozen needles costs a penny. **3.** You must speak in a louder voice. **4.** Did you come by bus? **5.** How many times a week do you have Physics? **6.** The Danube crosses several European countries. **7.** The People's Republic of Bulgaria is / lies to the south of the Socialist Republic of Romania. **8.** Honey is sweet. **9.** My friend is spending her holiday at the seaside. **10.** All the pupils came to the school festival. **11.** Children like games very much.

B. **1.** Pens, pencils, rubbers, glue and ink are on sale at the stationer's. **2.** Where is the pen I bought yesterday? **3.** I like symphonic music. **4.** I like the music composed/ written for the piano. **5.** We study the history of the Romanian people at school. **6.** We also study world history. **7.** In Canada there are two official languages: English and French. **8.** The Romanian language is a Romance language. **9.** The press, radio and television have a major educational role in Romania.

C. **1.** Where are your people? Grandpa is in bed, grandma is in the kitchen, mother is at school and father is at work. **2.** I generally go home by bus, but sometimes I go by tram. **3.** I can never sleep in the/a car or on the/a train. **4.** Mother often wakes up in the night to feed the baby. **5.** I don't like to go out at night. **6.** What time do you have lunch? **7.** I usually have lunch at noon/at 12 o'clock. **8.** Have you finished preparing (the) lunch? **9.** I had to stay in bed for a week last year when I had (the) flu.

VIII. 1. His shoes . . . **2.** Her hat . . . **3.** Their hats . . . **4.** . . . its nest **5.** Her dress . . . **6.** His eyes . . . **7.** Their books . . . **8.** Its tail . . . **9.** Their ears . . . **10.** Her brother . . .

IX. 1. each **2.** either **3.** every **4.** either **5.** each **6.** each **7.** every **8.** each **9.** either **10.** either, both **11.** each **13.** either **13.** every, each **14.** each.

XI. "Why do people sleep at night?"
"But when do you sleep, Darie?"
"Also at night. But I wouldn't sleep at all, especially in the summertime/in(the) summer."
"And what would you do?"
"I would lie down in the grass. But I would lie down on my back.
I'd keep my eyes open. If I could stop blinking, I wouldn't blink at all. I'd look at the stars. And, looking at them, I'd imagine I was free."
"Lie down in the grass now. Look at the stars now, Darie, and imagine now whatever you want to imagine."
I do as the wind is telling me. I lie down in the grass. I put both my arms under my head. I look at the sky. It seems motionless, but I know it isn't. Nothing ever keeps still. The whole sky, what you can see of it and what you can't, with its stars, those that can be seen and those that can't, comes from somewhere. From where?
I don't know. I'll ask the grass. She doesn't know either. I stretch out my hands. I stop the wind in his gentle run. I ask him.
"I don't know, Darie."
"Does anyboy in this world know?"
"Nobody knows, Darie."
Now, I say to myself, now I shan't ask anyone. I shall look at the sky. I start to look at it.

Cap. 4. NUMERALUL

III. 1. The 24th of January, and the 23rd of August are national days of our people. **2.** Open the book at page 48 and read chapter 15 again. **3.** I live at no. 49, Spiru Haret street. **4.** How old are you? I am 12. (years old) **5.** At half past two I'll get on bus no. 331 and go to visit the exhibition. **6.** How much is a pair of shoes? **7.** I've bought butter, a dozen of eggs and a kilo of flour. **8.** We have the long break between ten minutes to ten and ten past ten. **9.** I have been waiting for you for more than half an hour. **10.** I dialled double five, seven, nine, two, four, and then I waited. **11.** I think they left by the 6.30 train. **12.** The 12th Congress of the Romanian Communist Party took place in November 1979.

Cap. 5. PRONUMELE

I. 1. her. **2.** yours. **3.** your, mine. **4.** your **5.** our **6.** his **7.** his. **8.** theirs. **9.** mine. **10.** hers.

II. 1. I told it to them. **2.** I wrote it to her. **3.** I sent it to him. **4.** I bought them for her. **5.** I gave them to him. **6.** I explained it to him. **7.** I showed it to them. **8.** I asked him about it.

III. 1. him. **2.** we. **3.** them **4.** he **5.** it **6.** it **7.** her **8.** us.

IV. 1. who **2.** — **3.** who **4.** who **5.** — **6.** who **7.** who **8.** which/that

V. Birică and Polina stayed behind. They put their sickles over their shoulders and made for Tudor Bălosu's land. On the way Polina told him again they could not reach an agreement with ver father if they stayed and waited for him to make it up to them. She knew him better than that. The land must be taken by force. Birică answered that you could take anything by force, say a horse, a cart, a cow; you take it by force and carry it away with you. But you can't take land. You need papers at the notary's office for the land and only then you can say it is yours. Telling her this, Birică made her realize what a fool she had been to imagine he hadn't thought of their situation from all possible angles. Polina answered she knew more about legal papers than he thought. What she knew was that if you made use of one thing for several years, and afterwards

you brought witnesses that the thing had been yours for so many years, you could obtain papers saying that it was yours even if the other person did not want you to. Birică's face lightened and he said with great wonder and admiration that she was some woman. Polina blushed when she heard him praise her and answered that she no longer hoped to find any understanding from her father. They shouldn't waste their good intentions on him. When she was a young girl, he hadn't bought her anything, not a stitch of clothing; she used to come bare-footed to the village dance. Birică himself knew the story well enough. He ought to understand there was nothing else to do about the matter. They walked silently for a long time and he answered only later. He told her that her father could sue him and take him to court. A trial might turn out bad. Polina interrupted him by saying he wouldn't dare do such a thing. She had married and had a right to the land she had worked on. And if her father wanted a trial, she would take care to make him sorry he had wanted it.

Cap. 6. ADJECTIVUL

I. 1. the best. 2. longer, shorter. 3. the longest. 4. warmer, warmer. 5. many 6. the most popular 7. as beautiful as 8. warm, more beautiful 9. the worst 10. the most interesting.

II. 1. the better 2. fewer and fewer 3. the latter 4. elder 5. the next.

III. 1. Have you read Marin Preda's last novel? 2. Did it seem more interesting than his other novels? 3. It was by far the most pleasant holiday we spent at the seaside. 4. They study more and more and get better and better results. 5. The more attentive he was the fewer mistakes he made. 6. Have you met her elder brother? 7. Your dress is more modern than mine. 8. Which is the farthest/furthest planet?

Cap. 7 ADVERBUL

I. 1. Peter works slowly. 2. Ann dances well. 3. Our teacher speaks English fluently. 4. He acts badly. 5. Doris works hard. 6. Nick swims fast. 7. Mother types carefully. 8. Father drives carelessly. 9. He teaches intelligently. 10. He speaks optimistically. 11. He eats noisily. 12. Paul listens attentively. 13. He speaks sensibly. 14. Diana runs quickly.

II. 1. She works very hard at school. 2. He dug deep in the ground. 3 He was rightly considered the best pupil in the class. 4 I can hardly see your face in the dark. 5 The train arrived late. 6. He was deeply moved by her kindness. 7. He guessed the answer right / He rightly guessed the answer. 8. Birds fly high. 9. I haven't seen him lately. 10. He is highly appreciated for his work. 11. He is closely related to me. 12. Take it easy! 13. We are mostly out on Sundays. 14. It is nearly midnight. 15. What is troubling you most? 16. He is right at the top. 17. Open your mouth wide.

Cap. 8 PREPOZIŢIA

I. 1. at; on. 2. in, in. 3. round; into. 4. for. 5. in, on, to. 6. from, to. 7. to, on. 8. at, at. 9. at. 10. past, in. 11. out of. 12. up, into. 13. in. 14. against. 15. across.

II. 1. from, to. 2. in, at. 3. on. 4. at, at. 5. in. 6. on. 7. in. 8. by. 9. over. 10. for. 11. in. 12. until. 13. in, in. 14. at.

III. 1. What are you looking at? 2. He is looking out of the window. 3. Who are you waiting for? 4. What's the time by your watch? 5. Let's go for a walk. 6. He has been in hospital for two weeks. 7. What are you afraid of? He is always kind to his patients. 8. I'm grateful to him for the favour he has done to me. 9. I congratulated him on his success. 10. He was shivering with cold. 11. Don't lie to me. 12. In the morning they walked about/round town, in the afternoon they stayed at home. 13. The course lasted for a whole month. 14. They set off towards the river. 15. The meeting began at eleven o'clock in the morning and lasted until two o'clock in the afternoon/and ended at two o'clock in the afternoon. 16. He was away during his holiday. 17. They travelled as usual. 18. He is delivering a lecture on contemporary art. 19. The picture was painted in oil not in water-colours. 20. There is a good programme on television tonight.

Cap. 9 CONJUNCŢIA

III. In the evening they reached Mr Vasiliu's inn. Vitoria knew she would find something there. And indeed she did. In the village of Suha people were talking. They said a judge from the city should come to investigate how things had been with the sale of the sheep, to see whether the bill for their sale at Dorna could be found, and whether the honourable men from Suha had a receipt for the money they had given to Lipan. Nobody said such important men could commit an evil deed — but it was good for them to claim their rights. Besides, somebody said the honourable men should produce the witness or witnesses who had been present at the sale and at the counting of the money. It was obvious that only such a stranger or strangers who had been there, could have followed Lipan and stolen the money for the sheep. These witnesses might be totally unknown. Neither Calistrat, nor Ilie Cuţui had seen them before or since. Even so, they had to say what they looked like and how their horses and clothes were. You could learn a lot from a little information and the evil doers would be found.

Cap. 11—13

II. 1. They say we'll have a long autumn. 2. You must be very careful when you drive in such a busy street. 3. They drink a lot of beer in this country. 4. You can never tell. 5. It is easier to ride your bike when the wind blows from behind. 6. Don't take into account what people say. 7. It is believed that this year's crop will be very good.

III. 1. have 2. was 3. is. 4. were 5. has 6. are 7. have 8. has 9. is 10. have. 11. attracts

IV. 1. My family consists of father, mother, my brother and I. 2. The class were puzzled by the teacher's questions. 3. The information received is favourable. 4. Her savings have been put into the bank. 5. Her hair is chestnut-brown. 6. The United States borders on Mexico and Canada. 7. People are always inquisitive. 8. The poultry are being fed now. 9. There are a lot of young families in this block of flats. 10. A lot of money has been spent on equipping this laboratory. 11. Gymmastics is very popular in România. 12. The Netherlands lie in western Europe.

V. 1. is 2. are 3. are 4. is 5. is 6. am 7. is 8. are

VI. 1. Someone has taken my umbrella by mistake. 2. All the pupils are in the classroom. 3. Neither of them is very young. 4. All the food is in the fridge. 5. Everyone / Everybody has arrived and everyone / everybody is enjoying themselves. 6. Either they or he has done it. 7. None of them is right. 8. Who has done this? 9. Which books are yours? 10. It is he who is to blame, not she.

VII. 1. is 2. is. 3. misses 4. are 5. accompanies 6. wash 7. ranks 8. is 9. are 10. are.

VIII. 1. Fifty minutes is a short time for a term-paper. **2.** Most of his articles are on literary criticism. **3.** The number of Romanian tourists who spend their holidays at the seaside increases every year. **4.** Kindness and understanding is what is needed now. **5.** Who is it? It's your father and mother. **6.** There is the letter and your glasses, Grandpa. **7.** Mr Brown and his wife usually go to the country on Sundays. **8.** Mr Brown, together with his family, usually spends his holidays at the seaside. **9.** There are coal, iron and oil in the Sub-carpathians. **10.** It is they who arrange everything. **11.** Four times ten make / makes forty. **12.** Romanian red and white wines are famous.

Cap. 14—22

III. 1. Describe this landscape to us. **2.** Please dictate to me the translation of the new words. **3.** Tell them/Let them know the great piece of news. **4.** I bought a very nice tie for my husband. **5.** The gold medal was awarded to the Romanian athlete for her extraordinary performance. **6.** You needn't return this book to me. I offer it to you as a present.

XI. Roşu Gheorghe was the shortest soldier, not only in his group or platoon, but in the entire company. He was so short that at recruitment he had hardly managed to escape being sent back home. In fact they had rejected him at first, after his application had been withheld twice in two years, and if people in his village had not thought this was a certain proof of infirmity, Roşu Gheorghe could have taken a train from the recruitment centre immediately and left for home the same day. But the same day, the whole village would have known he was not good for the army, the girls first of all. He came from Banat. And so, stepping off the medical weighing scales, Roşu Gheorghe had not left the room, but had gone back, silent and sad, puttind off for as long as he could the time to get dressed again. With the watchful eyes of a quiet Banat man, he had noticed that nobody paid him any attention. And then he had mixed with the others whose turn was next, had undressed and had appeared before the commission again.

Cap. 23 FELURILE PROPOZIŢIILOR

VII. 1. None of them liked the show. **2.** Neither of them understood what you were talking about. **3.** Who have you received/did you receive that parcel from? **4.** They're going to the match, aren't they? **5.** You have never been to the Art Galleries, have you? **6.** Shall I leave the radio on or turn it off? **7.** Let's turn back, shall we? **8.** Will you be so kind as to sing a song for us? **9.** You must ring him up. **10.** It's a long time since I last saw him. **11.** He wasn't away long. **12.** I don't like this actor and neither does my friend. **13.** They aren't here any longer/They are here no longer. **14.** He could hardly see anything in the dark room.

VIII. The coach knew there was nothing better, when you wanted to teach a man something, than to make him ambitious, make him compete with others if necessary. This is the reason why he had begun to promise small prizes to those who performed best the drills necessary to their training. After a while Luca felt, like the teacher who has gained his pupils' trust, that the indiscipline was over. Even 'Know-all', once so stubborn, showed interest in these games. The prizes did not amount to much, but nobody could stand someone else being ahead of him, as usually happens with all people.

IV. *A.* The secretary of the U.W.Y. had climbed up the iron stairs and almost did not notice them. He had been looking for them all morning, without looking like doing it. Mucală had told him where he might find them, but he had lied, saying he was not interested. He would have walked by, if he had not heard Sandu's thick voice.

B. Dearest Ghiţă,

It is eight days now since I sent you a letter in which I asked you to let me know whether the person who wanted to buy paintings from me, about whom you wrote to me some time ago, is still willing to do so and whether, consequently, I should send you any pictures to/for this purpose.

Your painting of Mount Ceahlău, which I had informed you was still being worked on, is now completely ready. I am looking forward to your answer, so that I can know what to do.

With all my love,

Octav Băncilă

C. Dearest Ghiţă,

It is a long time since I last heard from you. I know you are very busy as you always are, but write us a few lines when you can, to tell us how you are and what you are doing. I have been feeling better since I went to Teohari. The others are all well.

I have finished Mrs. Cireaşa's portrait and I am very pleased with it. At first, and even all the time she sat for me, I felt desperate that I would not be able to paint her well enough because of a certain liveliness which is characteristic of her. Then she did not keep her word. For instance, she would tell me she was coming the next day and I would wait in vain because she was deceiving me. Now at last my troubles are over and the result is completely satisfactory, at least for me, the one who did it: I do not know what all the critics will have to say.

Octav Băncilă

D. Everybody knew Mr. Pantelimon had repaired his old car, a 'Topolino', which had been left under repair for five years, and that he missed none of the Sundays when the football team played in another town. He borrowed money if he did not have any, he filled his tank with petrol and made a tour of the city, driving so that people could see him. The little car burnt up so much petrol that you would have thought a wave of artificial fog flowed over the city. People out for a walk at eleven in the morning took out their handkerchiefs and shielded their noses with them. Beside him, Vizante waved to the people he knew.

E. There are certain dreams that we seem to have lived somewhere and some time, just as there are things we have lived which make us wonder if they were not a dream. This is what I was thinking of yesterday evening when, searching through my papers to see what was to be burned — papers mix things up — I came upon a letter which reminded me of a strange story, so strange that, if it not were only seven years since it happened, I would feel very much in doubt, I would believe that I had only dreamed about it, or that I had read it or heard it long ago.

It was in 1907. I had been seriously ill in Bucharest and I had returned to Berlin. My recovery proceeded slowly, requiring intensive care. When I left, the doctor had advised me to avoid even the slightest exertion. Poor doctor! I had shrugged my shoulders, smiling, and told him not to worry.

VI. 1. The pupil asked the headmaster when he should/must come to his office. **2.** The clerk advised us to read the instructions carefully before opening the box. **3.** The secretary asked if she must / had to type all the reports. **4.** Mother reminded me not to forget about my U.C.Y. meeting. **5.** The doctor told us that nobody could / was allowed to speak to the patient until the next day. **6.** He wanted to know why my friends had left so early. **7.** The old man told us that he never locked / locks the back door. **8.** The teacher asked the pupils whether they had understood the lesson or not. **9.** George apologized, saying that it was his fault. **10.** The teacher wanted to know who had taken part in the Maths competition. **11.** He wondered if he would manage / be able to go away over the weekend. **12.** Mr Brown told us that he went swimming every day when he was a child. **13.** The teacher explained that wood floats on water. **14.** They said they would have been in time if they had caught the bus. **15.** Bob suggested going for a walk / they should all go for a walk. **16.** The guests thanked the hostess and said (that) the party had been a great success. **17.** Little Tommy wanted to know if pioneers must / have to wear uniforms. **18.** She exclaimed with disgust that the smell was very bad. **19.** He wished Mary good night and advised her to have a good rest. **20.** The old woman said she wished the children were not making so much noise.

VIII *A*. Though it was late, the girl came to the gate. But she asked him why he had not come earlier. Paraschiv answered her that he had been busy, he had spent al evening talking with his parents. To the girl's question he answered that they had talked about the two of them, that is, about their marriage.

B. And as I was saying, he rushed into my office and said, "Pussy dear, we have to fight against an injustice..." "What injustice?" I asked him. And he told me in a few words that Mangîru wanted to fire you because the football team had lost a match in I-don't-know-what-place where you had gone. You are a man just as he likes. He told me, as if I hadn't known, how you had fought with the tramps to make them work, how you had repaired the arena; yes sir, as if I hadn't been there with you and Mangîru... I let him talk, wondering how he had found out all those things. "And why does he want to fire Mangîru?" I asked him when he had finished.

Bibliografie selectivă

Academia R.S.R., **Gramatica limbii române**, Ed. Academiei R.S.R. Bucureşti, 1966.

Bantaş Andrei, **A Descriptive Grammar of English**, TUB, Bucureşti, 1978.

Bădescu Alice, **Gramatica limbii engleze**, Ed. Ştiinţifică, Bucureşti, 1963.

Bîră Elena, **Aspects of Modality in English**, TUB, Bucureşti, 1979.

Catedra de limba şi literatura engleză a Facultăţii de limbi străine a Universităţii din Bucureşti, **Gramatica limbii engleze**, Editura Ştiinţifică, Bucureşti, 1962.

* * * **Limba engleză. Exerciţii pentru admiterea în învăţămîntul superior**, E.D.P., Bucureşti, 1978.

Chiţoran D., **English Phonetics and Phonology**, E.D.P., Bucureşti, 1978.

Cornilescu Alexandra, **The Transformational Syntax of English**, TUB, Bucureşti, 1976.

Dimitriu C., **Gramatica limbii române explicată. Morfologia.** Junimea, Iaşi, 1979.

Iordan Iorgu, *Robu Vladimir*, **Limba română contemporană**, E.D.P., Bucureşti, 1978.

Kruisinga E., **A Handbook of Present-Day English**, volume II, **English Accidence and Syntax.** Kemink and Zoon, Utrecht, 1922.

Leech G., *J. Svartvik*, **A Communicative Grammar of English**, Longman, London, 1979.

Leviţchi Leon, **Gramatica limbii engleze**, E.D.P., Bucureşti, 1971.

Leviţchi Leon, *Preda Ioan*, **Gramatica limbii engleze**, Ed. Ştiinţifică, Bucureşti, 1967.

Nicolescu Adrian, **Tendinţe în limba engleză contemporană**, TUB, Bucureşti, 1978.

Palmer Harold şi *F.G. Blandford*, **A Grammar of Spoken English**, Third Edition, Cambridge University Press, Cambridge, 1969.

Quirk Randolph, *Greenbaum S.*, *Leech G.*, *Svartvik J.*, **A Grammar of Contemporay English**, Longman, London, 1972.

Quirk Randolph, *Greenbaum S.*, **A University Grammar of English**, Longman, London, 1973.

Retinschi Sanda, **Explicaţii gramaticale** pentru cursurile intensive postuniversitare de limba engleză, TUB, Bucureşti, 1980.

Schibsbye Knud, **A Modern English Grammar**, Second Edition, OUP, London, 1970.

Ştefănescu Ioana, **Lectures in English Morphology**, TUB, Bucureşti, 1978.

Thomson A.J., *Martinet A.V.*, **A Practical English Grammar**, 2-nd Edition, OUP, London, 1969.

Zandvoort R.W., **A Handbook of English Grammar**, Longman, London, 1957.

CUPRINS

PARTEA A II-A

SINTAXA PROPOZIŢIEI

PARTEA A III-A

SINTAXA FRAZEI

Nr. colilor de tipar : 19
Bun de tipar : 08.02.1982

Com. nr. 10 159/6 292
Combinatul poligrafic
„CASA SCÎNTEII"
Bucureşti — R.S.R.

Lei 21